

Слободан приступ информацијама:  
Ставови и мишљења Повереника

*Издавач*  
Повереник за информације од јавног значаја  
и заштиту података о личности  
Булевар краља Александра бр. 15, 11000 Београд  
Тел.: + 381 11 3408 900  
Факс: + 381 11 3343 379  
E-mail: office@poverenik.rs  
www.poverenik.rs

*За издавача*  
Милан Мариновић

*Уредник*  
Славољупка Павловић

*Лекџура, дизајн и њрелом*  
Службени гласник

*Штамџа*  
Службени гласник

*Тираж*  
600 примерака

ISBN-978-86-901034-5-4

Београд, 2021.

Повереник за информације  
од јавног значаја и заштиту  
података о личности

# Слободан приступ информацијама: Ставови и мишљења Повереника



# Садржај

|                                                                                                        |    |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Уводна реч Повереника .....                                                                            | 9  |
| Уводна реч уреднице.....                                                                               | 11 |
| 1. Процесна питања.....                                                                                | 13 |
| 1.1. Последице пропуштања давања упутства о правном средству.....                                      | 14 |
| 1.2. Жалба против акта органа власти којим је наложена<br>допуна захтева за приступ информацијама..... | 15 |
| 1.3. Захтев за увид у радни досије према одредбама Закона о раду.....                                  | 16 |
| 1.4. Различно поступање органа по захтевима исте садржине .....                                        | 17 |
| 1.5. Разграничење у ком својству се адвокат обраћа суду.....                                           | 21 |
| 1.6. Претпоставка за мериторно одлучивање по захтеву .....                                             | 26 |
| 1.7. Обавеза експлицитног обавештавања<br>о (не)поседовању информације.....                            | 28 |
| 1.8. Првостепени орган јавне власти као подносилац захтева<br>за приступ информацијама .....           | 31 |
| 1.9. Образложење жалбе .....                                                                           | 33 |
| 1.10. Накнадно изношење разлога за ограничење права<br>на приступ информацијама .....                  | 33 |
| 1.11. Жалба изјављена у име Привременог органа Општине Пећ.....                                        | 35 |
| 1.12. Правни основ по ком је поднет захтев .....                                                       | 37 |
| 1.13. Странка у судском поступку као репрезент јавности.....                                           | 41 |
| 1.14. Усмено достављање информације .....                                                              | 42 |
| 1.15. Садржина увода ожалбеног решења .....                                                            | 43 |
| 2. Садржина права/захтева .....                                                                        | 45 |
| 2.1. Информације о усаглашавању са одредбама<br>Закона о локалној самоуправи .....                     | 46 |
| 2.2. Копија и препис исправе .....                                                                     | 50 |
| 2.3. Информације о учесницима конкурса чији<br>пројекти нису одобрени .....                            | 50 |
| 3. Начин остваривања права .....                                                                       | 53 |
| 3.1. Увид у тражене информације у време пандемије болести ковид 19...                                  | 54 |
| 3.2. Сачињавање новог документа уместо увида и копије .....                                            | 54 |
| 4. Трошкови поступка .....                                                                             | 57 |
| 4.1. Накнада трошкова за састав жалбе .....                                                            | 58 |
| 4.2. Накнада трошкова извршног поступка.....                                                           | 59 |

|       |                                                                                                                                                      |     |
|-------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| 4.3.  | Ненадлежност Повереника да одлучује о трошковима поступка због непоступања Владе Републике Србије .....                                              | 63  |
| 5.    | Да ли је орган јавне власти.....                                                                                                                     | 65  |
| 5.1.  | Водопривредно друштво „Шајкашка“ Нови Сад јесте орган јавне власти .....                                                                             | 66  |
| 5.2.  | Управни округ јесте орган јавне власти .....                                                                                                         | 69  |
| 5.3.  | Полицијски синдикат Србије није орган јавне власти.....                                                                                              | 70  |
| 5.4.  | Адвокатска комора Србије јесте орган јавне власти.....                                                                                               | 71  |
| 5.5.  | Јавни извршитељ јесте орган јавне власти .....                                                                                                       | 72  |
| 5.6.  | Демократски савез Хрвата у Војводини није орган јавне власти .....                                                                                   | 73  |
| 5.7.  | Јавни бележник није орган јавне власти.....                                                                                                          | 74  |
| 5.8.  | Ловачко друштво „Соко“ Буђановци није орган јавне власти.....                                                                                        | 75  |
| 5.9.  | Друштво за заштиту од пожара и пружање осталих услужних активности и подршку пословању „Full protect“ д. о. о. Београд јесте орган јавне власти..... | 77  |
| 6.    | Да ли је информација од јавног значаја .....                                                                                                         | 81  |
| 6.1.  | Уговор о раду као информација од јавног значаја .....                                                                                                | 82  |
| 6.2.  | Информације о поступку спровођења унутрашње контроле .....                                                                                           | 83  |
| 7.    | Пословна тајна .....                                                                                                                                 | 85  |
| 7.1.  | Подаци из финансијских извештаја и пословна тајна .....                                                                                              | 86  |
| 8.    | Тајни подаци.....                                                                                                                                    | 93  |
| 8.1.  | Информације из поступка који води Сектор унутрашње контроле Министарства унутрашњих послова .....                                                    | 94  |
| 8.2.  | Информације из истраге поводом учињеног тешког кривичног дела убиства .....                                                                          | 98  |
| 8.3.  | Информације о бившем запосленом у Војнообавештајној агенцији .....                                                                                   | 104 |
| 8.4.  | Информације о плану повлачења припадника Војске Југославије са Косова и Метохије .....                                                               | 108 |
| 8.5.  | Информације о евалуацији рада редовног професора факултета .....                                                                                     | 111 |
| 8.6.  | Заштита ауторског права као разлог могућег ограничења права на приступ информацијама .....                                                           | 117 |
| 8.7.  | Информације из Годишњег извештаја Државног правобранилаштва.....                                                                                     | 122 |
| 8.8.  | Информације о некретнинама у власништву судије.....                                                                                                  | 128 |
| 8.9.  | Информације о буџету за капиталне пројекте Безбедносно-информативне агенције .....                                                                   | 132 |
| 8.10. | Споразум о признању кривичног дела закљученог са инвеститором по кривичној пријави за бесправну градњу.....                                          | 139 |
| 8.11. | Информације о поступању јавног бележника у конкретном предмету.....                                                                                  | 142 |

|                                                                                                                       |     |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| 9. Примена члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.....                                 | 149 |
| 9.1. Информације из уговора о дугорочном стамбеном кредиту .....                                                      | 150 |
| 9.2. Информације о стручним квалификацијама судије.....                                                               | 153 |
| 9.3. Информације о цени радова на текућем и инвестиционом одржавању стамбене зграде .....                             | 155 |
| 10. Приватност – јавност .....                                                                                        | 161 |
| 10.1. Информације о специјалистичком испиту из офталмологије .....                                                    | 162 |
| 10.2. Информације о професионалном ангажману на факултету .....                                                       | 164 |
| 10.3. Информације о лицу за којим је расписана потерница .....                                                        | 167 |
| 10.4. Информације о месту настањења запослених у органу јавне власти .....                                            | 171 |
| 10.5. Информације о коришћењу боловања у тачно одређеном периоду .....                                                | 174 |
| 10.6. Информације о службеним бројевима телефона .....                                                                | 176 |
| 10.7. Информације о донатору средстава за прославу матурске вечери .....                                              | 179 |
| 10.8. Информације о имену лица које је возило службени аутомобил у време настанка саобраћајне незгоде.....            | 181 |
| 10.9. Увид у податке бирача који су подржали изборне листе кандидата за народне посланике Народне скупштине .....     | 185 |
| 10.10. Захтев за достављањем документа који је приложио сведок као доказ о спречености да се одазове позиву суда..... | 189 |
| 10.11. Доступност информација у вези са кривичним делом пореске утаје.....                                            | 190 |
| 10.12. Копија дипломе основних академских студија доцента на факултету.....                                           | 193 |
| 10.13. Информације о судијама које нису платиле судске таксе.....                                                     | 194 |
| 10.14. Информације о обрађивачима предмета у градском центру за социјални рад .....                                   | 198 |
| 10.15. Информације о поступању центра за социјални рад у случају тешког облика породичног насиља.....                 | 201 |
| 10.16. Информације о безбедносној провери.....                                                                        | 206 |
| 10.17. Информације о ученици првог разреда основне школе .....                                                        | 209 |
| 10.18. Информације о рангираним кандидатима по јавном огласу за пријем у радни однос.....                             | 212 |
| 10.19. Подаци из матичне књиге умрлих лица .....                                                                      | 215 |
| 10.20. Информације о уплатама доприноса за обавезно здравствено осигурање запослених за тачно одређено лице .....     | 220 |
| 10.21. Информације о члановима комисије за стручну оцену и квалитет рукописа одређеног уџбеника.....                  | 223 |
| 10.22. Информације о радном стажу Председника републике .....                                                         | 226 |

|                                                                                                    |     |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| 11. Отежавање остваривања права на приступ информацијама и злоупотреба права .....                 | 235 |
| 11.1. Информације о обрачуну трошкова службених путовања председника општине .....                 | 236 |
| 11.2. Обим тражених информација као разлог за ускраћивање приступа информацијама .....             | 241 |
| 12. Информације о јавном здрављу и животној средини .....                                          | 247 |
| 12.1. Информације у вези са вирусом SARS CoV 2 и заразном болести ковид 19 .....                   | 248 |
| 12.2. Информације о провери усклађености примењиване технологије минирања на коповима .....        | 250 |
| 12.3. Информације о зараженима, тестиранима и преминулима од ковида 19 подложне ревизији .....     | 253 |
| 12.4. Информације о комплетним анализама узорака пчела узетим приликом великог тровања пчела ..... | 255 |
| 13. Поновна употреба података .....                                                                | 259 |
| 13.1. Ненадлежност Повереника за одлучивање о повреди права на поновну употребу података .....     | 260 |



## УВОДНА РЕЧ

### Уводна реч Повереника

Поштовани кориснице ове публикације,

Имаш заиста ретку прилику да си у поседу ове јубиларне, десете публикације Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, сачињене и објављене поводом традиционалног обележавања међународног Дана права јавности да зна. Чињеница да је ово већ десета публикација коју је објавио Повереник говори како о богатој пракси Повереника у области приступа информацијама од јавног значаја, с једне стране, тако и о потреби континуираног информисања и едуковања заинтересоване јавности о појединим карактеристичним случајевима по којима поступа Повереник, одлукама које тим поводом доноси и ставовима које заузима, с друге стране.

Свих претходних година, од када постоји Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, односно од када постоји Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја у Републици Србији, а паралелно с њим и пракса Повереника по том закону, имао сам посебну привилегију да међу првима долазим у посед публикација које је објављивао Повереник и из тих публикација се заиста много могло научити о пракси поступања Повереника у разним аспектима примене закона и о правилној примени и тумачењу закона.

У уверењу да моја искуства деле, или ће их делити, и бројни грађани корисници закона и у жељи да, у годинама које долазе, број корисника закона бележи константан раст, истичем да ће се са праксом објављивања публикација Повереника поводом Дана права јавности да зна наставити и у будућем периоду. То ће бити посебно значајно када почне да се примењује измењен и допуњен Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја чије норме ће, уверен сам, дати још већу могућност остварења права јавности да зна, као једног од основних људских права, и створити нову праксу Повереника за чијим публикавањем ће, извесно, постојати велика потреба.

До тада и сигурним путем ка неким новим вредним јубилејима

Повереник  
Милан Мариновић



## Уводна реч уреднице

Драги читаоче / драга читатељко,

У твојим рукама је десета, јубиларна публикација Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности са ставовима и мишљењима Повереника у области слободног приступа информацијама од јавног значаја. И сама сам својевремено учила из ових публикација, оне су ме професионално обликовале и утврђивале моје дубоко лично и професионално уверење да без људских права нема демократског друштва, нема владавине права, нема друштва које је по мери сваког од нас појединачно, у ком свако има једнаке могућности и шансе. У том смислу и право на обавештеност извесно спада у ред најзначајнијих вредности на којима почива једно друштво које тежи да буде демократско, отворено, транспарентно и у којем постоји владавина права.

Стога постоји велика одговорност да се одрже стандарди које су поставили они који су пре мене били на овом путу, крчили га и стварали, да се одржава ватра за неке будуће генерације које долазе. Али велика је и захвалност за указану шансу да учим од најбољих, за могућност да сарађујем с најбољима. Веома сам захвална што сам сарађивала и сарађујем с људима с којима делим исте вредности. То је ретка привилегија. Поред потребе да захвалим људима који су водили и воде ову кућу, имам потребу да захвалим и малој, али моћној армији људи која свакога дана својим прегалачким радом, стрпљиво решавајући предмет по предмет, ствара грађу за ову публикацију. Такође сам захвална и изузетним људима у мом приватном животу који су имали разумевања за потребу да издвојим приватно време за припрему ове публикације будући да и са њима делим вредности на којима почива рад на овој публикацији.

С надом да ћеш и ти, драги читаоче / драга читатељко, пронаћи нешто вредно и корисно за себе у овој публикацији, до неке следеће публикације, за коју ће извесно бити много материјала с обзиром на предстојеће измене и допуне Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, предајем ово штиво твом суду.

Уредница  
Славољупка Павловић



## 1. ПРОЦЕСНА ПИТАЊА

## **1.1. ПОСЛЕДИЦЕ ПРОПУШТАЊА ДАВАЊА УПУТСТВА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ**

**У ситуацији када у одговорима првостепеног органа нема било каквог упутства о правном средству, па се странка, тј. жалилац, определи да поступи по важећим прописима и да жалбу поднесе Поверенику у року прописаном за жалбу за непоступање органа јавне власти по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, а у смислу члана 153. став 2. Закона о општем управном поступку, жалба се сматра благовременом.**

Из образложења:

Навод органа власти да је жалба неблаговремена није могао бити уважен. Наиме, чланом 22. став 1. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да тражилац може изјавити жалбу Поверенику ако орган власти одбаци или одбије захтев тражиоца у року од 15 дана од дана када му је достављено решење или други акт. Рок за изјављивање жалбе у случају непоступања органа у року утврђеном Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја није одређен тим законом, па се, сагласно члану 23. истог закона, на ово питање примењује Закон о општем управном поступку, којим је у члану 153. став 2. предвиђено да када орган не изда решење у законом прописаном року, жалба може да се поднесе после истека тог рока, а најкасније у року од годину дана од дана истека тог рока. У складу са наведеним одредбама закона, уколико орган власти, поступајући по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, у року који је прописан Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, не достави тражиоцу копију документа који садржи тражену информацију, како је то захтевом тражено, нити донесе решење (или акт који се може уподобити решењу) о одбацивању/одбијању захтева, орган није поступио по захтеву у складу са цитираним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и тражилац има право да изјави жалбу Поверенику после истека рока за поступање органа, а најкасније у року од годину дана од дана истека тог рока. Самим тим, жалба је у конкретном случају благовремена.

На другачију одлуку Повереника у овој управној ствари није могла да утиче ни чињеница да је првостепени орган доставио жалиоцу одговоре од 28. 1. 2021. и 23. 2. 2021. године из разлога што првостепени орган није удовољио захтеву жалиоца јер му није доставио тражене информације, нити је, уколико је сматрао да треба ускратити приступ траженим информацијама, донео решење у смислу члана 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, што

последично значи да жалиоцу није дао ни упутство о правном средству у смислу члана 141. став 5. Закона о општем управном поступку, а због чега странка не сме да трпи штетне последице у смислу члана 141. став 6. истог закона. Наиме, с обзиром на то да у наведеним одговорима првостепеног органа није било никаквог упутства о правном средству, странка, тј. жалилац, определила се да поступи по важећим прописима и да жалбу поднесе Поверенику у року прописаном за жалбу за непоступање органа јавне власти по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, а у смислу члана 153. став 2. Закона о општем управном поступку, због чега се жалба сматра благовременом.

Број: 071-01-982/2021-03 од 24. 5. 2021. године

## **1.2. ЖАЛБА ПРОТИВ АКТА ОРГАНА ВЛАСТИ КОЈИМ ЈЕ НАЛОЖЕНА ДОПУНА ЗАХТЕВА ЗА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА**

**Жалба, изјављена против акта органа власти којим се тражиоцу налаже да допуни захтев за приступ информацијама од јавног значаја – а тај акт је по садржини управни акт којим орган управља поступком, у смислу члана 146. Закона о општем управном поступку – није допуштена јер се не ради о решењу или другом акту којим је одбачен или одбијен захтев тражиоца.**

Из образложења:

По разматрању жалбе донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је тражилац информација дана 7. 8. 2020. године поднела Републичком геодетском заводу захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражила достављање фотокопије „уговора о промету непокретности КП ... КО Ресник, односно грађевинске парцеле ... КО Ресник, која се налази на Сунчевом брегу у Раковици“.

Даље је утврђено да је поступајући по захтеву орган власти актом 06 број: .../2020-2 од 18. 8. 2020. године, имајући у виду да је утврдио да се тражена исправа односи на А. А. и Б. Б. из Б., наложио тражиоцу информација, позивајући се притом на одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да у року од осам дана од дана пријема акта достави органу власти сагласност именованих за достављање тражене копије исправе, или доказ да се ради о носиоцима државне или политичке функције, а ради даљег поступања органа власти по захтеву.

Одредбом члана 22. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је, између осталог, да тражилац може изјавити жалбу Поверенику ако орган власти одбаца или одбије захтев тражиоца у року од 15 дана од дана када му је достављено решење или други акт.

Одредбом члана 24. став 2. истог закона прописано је да Повереник одбацује жалбу која је недопуштена, неблагоприятна и изјављена од неовлашћеног лица.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, жалба изјављена против акта органа власти којим је тражиоцу наложено да допуни захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 7. 8. 2020. године, а који акт је по садржини управни акт којим орган управља поступком, у смислу члана 146. Закона о општем управном поступку, односно не ради се о решењу или другом акту којим је одбачен или одбијен захтев тражиоца, то је Повереник нашао да против ожалбеног акта није допуштена жалба, у смислу цитиране одредбе члана 22. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је због тога, на основу члана 23. и члана 24. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 167. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Број: 071-01-2477/2020-03 од 23. 9. 2020. године

### **1.3. ЗАХТЕВ ЗА УВИД У РАДНИ ДОСИЈЕ ПРЕМА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА О РАДУ**

**Повереник није надлежан да одлучује о основаности захтева за омогућавање увида у радни досије жалиоца који је поднет према одредбама Закона о раду.**

Из образложења:

По разматрању жалбе донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац 16. 12. 2019. године поднео Заводу за јавно здравље В. у В. поднесак насловљен као „захтев за омогућавање увида у досије“, којим је тражио од поменутог завода да му омогући увид у документе његовог досијеа према одредбама Закона о раду.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у



одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. наведеног закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се на захтев копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Имајући у виду да је поднеском од 16. 12. 2019. године жалилац тражио од Завода за јавно здравље В. у В. да му омогући увид у документе његовог досијеа према одредбама Закона о раду, а ценећи садржину поднете жалбе у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Повереник налази да се, у конкретном случају, не ради о жалби због повреде права на приступ информацијама од јавног значаја у смислу цитираних одредаба члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да самим тим није надлежан за поступање по њој, па је на основу члана 62. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено као у диспозитиву овог решења.

Број: 071-01-2477/2020-03 од 23. 9. 2020. године

#### **1.4. РАЗЛИЧИТО ПОСТУПАЊЕ ОРГАНА ПО ЗАХТЕВИМА ИСТЕ САДРЖИНЕ**

**Различито поступање органа јавне власти по захтеву исте садржине у правном и чињеничном смислу, а који се разликује само у погледу идентитета лица на које се тражене информације односе, супротно је начелу законитости и предвидивости којим је прописано, између осталог, да када поступа у управној ствари, орган води рачуна и о ранијим одлукама донетим у истим или сличним управним стварима (члан 5. став 3. Закона о општем управном поступку).**

Из образложења:

Решењем првостепеног органа, Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције Полиције, Полицијске управе у Ј. број: .../18 од 22. 4. 2019. године, одбијен је захтев адвоката А. А. за слободан приступ информацијама од јавног значаја, у делу којим је тражио достављање несумњивог доказа колико је било за сваки месец

уписаних и остварених прековремених часова за лице Б. Б. у периоду последње три године до момента подношења захтева – 31. 10. 2018. године, као неоснован.

Против наведеног решења жалилац је 20. 5. 2019. године изјавио жалбу Поверенику наводећи, између осталог: да је ожалбено решење незаконито, односно да првостепени орган приликом доношења тог решења није уопште или није правилно применио закон, други пропис или општи акт, да је чињенично стање погрешно или непотпуно утврђено, да је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак о чињеничном стању, као и да је дошло да повреде правила поступка и прекорачења граница овлашћења при одлучивању по слободној оцени; да предметним захтевом није захтевао податке о личности за Б. Б., већ само и искључиво податке прецизиране у захтеву; да је поменуто лице државни службеник који ради у органу јавне власти; да евентуална околност да документи који садрже тражене информације садрже и податке о личности других лица која нису обухваћена захтевом није разлог за одбијање захтева у том делу, имајући у виду да је првостепени орган могао да издвоји те информације, односно учини их недоступним; као и да је првостепени орган поступио по предметном захтеву у делу којим су тражене исте информације у односу на В. В., тако што му је доставио копије његових налога за прековремени рад за тражени период. Предложио је да Повереник поништи ожалбено решење и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак, или да поништи ожалбено решење и сам реши ову управну ствар, односно омогући му приступ траженим информацијама у том делу. Уз жалбу је приложио, између осталог, копије захтева, ожалбеног решења и поднеска од 12. 4. 2019. године.

Поступајући по жалби, Повереник је дописом од 23. 5. 2019. године жалбу доставио на изјашњење Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду, као првостепеном органу у овој управној ствари.

У одговору на жалбу од 7. 6. 2019. године првостепени орган је у свему остао при наводима из ожалбеног решења, наводећи и да је жалилац дана 1. 3. 2019. године, у просторијама Полицијске управе Ј., преузео копије налога за прековремени рад на име В. В.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац 31. 10. 2018. године поднео Министарству унутрашњих послова Републике Србије, Полицијској управи у Ј., захтев за приступ информацијама од јавног значаја, прецизиран поднеском од 12. 4. 2019. године, којим је тражио, између осталог, информације ближе описане ставом II диспозитива овог решења.

Неспорно је да је првостепени орган, поступајући по преосталом делу захтева, између осталог, жалиоцу 1. 3. 2019. године доставио копије налога за прековремени рад за В. В., такође запосленог у Министарству унутрашњих послова Републике Србије.

Даље је утврђено да је првостепени орган ожалбеним решењем одбио поднети захтев у делу којим су тражене информације ближе описане ставом II диспозитива овог решења, с позивом на члан 2. ст. 1. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи: да налази да се у конкретном случају ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 3. тачка 1. Закона о заштити података о личности), које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога „што оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја подразумева обавезу органа власти да ту информацију учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално из разлога што налози за прековремени рад, на које се захтев и конкретно односи, садрже податке о већем броју лица и описе догађаја у којима су учествовала друга лица која нису обухваћена захтевом; да доступност тих информација не може бити општег карактера јер би се њеном доступношћу у својству информације од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, повредило право на приватност лица на која се информације односе, при чему нису испуњени услови за примену изузетака прописаних чланом 14. Закона, док се из списка предмета не може закључити да је у конкретном случају испуњен било који од услова из члана 14. тач. 1, 2. и 3. тог закона, да би се предметне информације, које иначе задиру у приватност, могле учинити опште доступним на основу преовлађујућег јавног интереса; те да налази да интерес заштите информације претеже над интересом тражиоца да му се тражена информација учини доступном.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. тог закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 12. истог закона прописано је да ће орган власти, ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, омогућити тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, односно обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

Чланом 14. наведеног закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је жалилац предметним захтевом тражио, између осталог, информације ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев у том делу, позивајући се на одредбе члана 2. став 1. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Ово најпре стога што се поменуте информације односе на Б. Б., лице запослено у Министарству унутрашњих послова Републике Србије, који обавља одређене послове за тај орган јавне власти, за које послове је плаћен јавним новцем, те он у конкретном случају не може имати исти степен заштите приватности као грађани који нису запослени у органима јавне власти. Како су предметним захтевом, у наведеном делу, тражене информације у вези с прековременим радом запосленог у првостепеном органу, а не у вези са његовим приватним животом, то је у конкретном случају испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона за изузетак од права на приватност. Поред тога, тражене информације се односе и на поступање органа власти у вршењу послова из своје

надлежности, те јавност има оправдан интерес да зна да ли се органи власти придржавају закона у извршавању прописаних надлежности.

Нејасно је притом из образложења ожалбоног решења из којих разлога је првостепени орган поступио различито у истој управној ствари, имајући у виду да је поступајући по предметном захтеву, пре доношења ожалбоног решења, учинио жалиоцу, па и јавности, доступним тражене информације у вези с прековременим радом у односу на В. В., такође лице запослено у Министарству унутрашњих послова Републике Србије. Такво поступање је супротно и начелу законитости и предвидивости, којим је прописано, између осталог, да када поступа у управној ствари орган води рачуна и о ранијим одлукама донетим у истим или сличним управним стварима (члан 5. став 3. Закона о општем управном поступку). При томе, евентуална околност да документи који садрже тражене информације, односно налози за прековремени рад, како је то наведено у образложењу ожалбоног решења, садрже и податке о већем броју лица и описе догађаја у којима су учествовала друга лица која нису обухваћена захтевом није разлог за одбијање поднетог захтева у наведеном делу, јер те информације нису тражене, па их је првостепени орган могао заштитити, односно учинити недоступним.

На основу изложеног, а како не постоје разлози за искључење права на приступ поменутиим информацијама који су предвиђени Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Повереник је, поступајући по жалби, на основу члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. наведеног закона и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења, наставши да је жалба основана и да жалилац има право да му се, у складу са цитираном одредбом члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, поменуте информације учине доступним на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, што је у складу са одредбом члана 12. тог закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да омогући увид тражиоцу, јер би се њиховом доступношћу повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе.

Број: 071-01-3494/2019-03 од 7. 5. 2021. године

#### **1.5. РАЗГРАНИЧЕЊЕ У КОМ СВОЈСТВУ СЕ АДВОКАТ ОБРАЂА СУДУ**

**Првостепени орган мора јасно разграничити своје поступање према жалиљи у ситуацији када се она појављује као адвокат и бранилац одређеног лица у ком случају првостепени орган наступа**

**као носилац правосудне функције у оквиру своје основне надлежности и према прописима из ове материје (Закон о судовима, Закон о адвокатури, Законик о кривичном поступку и др.) у односу на случајеве када суд поступа, у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као орган јавне власти, у ком случају мора имати у виду да када информације тражене захтевом за приступ информацијама од јавног значаја учини доступним тражиоцу, мора их учинити доступним и сваком следећем тражиоцу истих информација, односно јавности генерално, без изузетка.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у ст. I и II диспозитива овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А., адвокат из С., поднела, дана 21. 5. 2019. године, Основном суду у В., захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражила следеће информације: „који кривични предмети и под којим бројем су вођени или се воде пред насловним судом, против Б. Б. из Б., ... или на адреси С., ... сада у М., ул. ...“, са податком о јединственом матичном броју именованог, као и информације о томе у којим предметима и по којим пресудама и на колико је осуђен; у којим предметима и по којим одлукама су спојени кривични предмети; у којим предметима и по којим одлукама је ослобођен или су обустављени поступци; у којим предметима је одређено суђење у одсуству и по којим одлукама; ко га брани у предметима, као и у којим предметима су му постављени браниоци по службеној дужности.

Такође је утврђено да је, поступајући по наведеном захтеву, привостепени орган ожалбеним актом Посл. бр. II-17А-7/19 од 22. 5. 2019. године, жалиљу обавестио да се пред тим судом нису водили, нити се воде поступци против наведеног лица, против Б. Б. из Б., или на адреси С., сада у М., ул. ...“, на који начин је, имајући у виду садржину одговора на жалбу у овој конкретној управној ствари, практично одбио предметни захтев жалиље.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да се пре доношења решења морају утврдити све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење решења и странкама омогућити да остваре и заштите своја права и правне интересе.

Чланом 5. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.



Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је и да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме угрозио, омео или отежао, између осталог, спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка и вођење судског поступка.

Чланом 12. истог закона прописано је да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, орган власти омогућиће тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да су предметним захтевом тражене информације у вези са кривичним поступцима који су вођени или се воде пред Основним судом у В. против одређеног физичког лица, као и друге информације у вези с пресудама које су евентуално донете у тим поступцима (осуђујуће, ослобађајуће или обуставе), наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је првостепени орган погрешно када је ожалбеним актом Посл. бр. II-.../19 од 22. 5. 2019. године жалиљи ускратио приступ траженим информацијама, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за одлучивање у овој управној ствари.

Ово најпре из разлога што у конкретној управној ствари првостепени орган није на неспоран начин утврдио прави идентитет лица, односно тачно име и презиме лица у вези са којим су тражене информације, ближе

одређене захтевом од 21. 5. 2019. године. Чињеница да је у одговору на жалбу првостепени орган обавестио Повереника да је ожалбено обавештење тог суда од 22. 5. 2019. године у коме се наводи да тај суд нема података о поступцима против Б. Б. дато из разлога што у суду не постоје поступци против лица са именом Б. В. под којим именом је управитељ писарнице тражила податке из електронског уписника, а како је наведено у захтеву жалиље, али и да је, када је приспела предметна жалба, након више покушаја провере у уписнику, утврђено да у том суду постоји кривични поступак за лице под именом Б. В., а не Б. Б., те да у том суду постоје два кривична предмета који се воде за лице Б. Б., а не Б. В. (пословни број К .../18 и Кв .../19), није од утицаја на другачију одлуку из разлога што је, у складу са одредбом члана 15. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, првостепени орган био дужан да о наведеном обавести жалиљу, а не Повереника, а што исти није учинио.

Такође, како се у конкретном случају ради о информацијама у вези са кривичним поступцима који се воде или су вођени против одређеног физичког лица, из постојећег стања у списима предмета не може се утврдити ни да ли је првостепени орган разматрао одредбе чл. 9–14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којима су прописани услови за ограничење и/или искључење права на приступ информацијама од јавног значаја.

У конкретној управној ствари навод првостепеног органа да жалиља свакако има информацију о једина два кривична предмета који се воде у том суду за лице Б. Б., а не Б. В. (пословни број К .../18 и Кв .../19), јер је изабрани бранилац у К предмету и у том статусу јој се достављају сва решења у Кв предмету, није од утицаја на одлуку донету у овом предмету. Ово из разлога што је наведене информације жалиља, захтевом од 21. 5. 2019. године, тражила у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па жалиља, у складу са одредбом чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да их потражује у складу са наведеним законом, независно од тога да ли таквим информацијама евентуално располаже, односно да је са њима упозната у неком другом, у конкретном случају судском поступку. С тим у вези, првостепени орган треба да има у виду да се у овом случају жалиља, као подносилац захтева за приступ информацијама од јавног значаја, појављује као репрезент јавности, па информације које њој буду достављене морају бити достављене и сваком другом тражиоцу, односно општој јавности, и обрнуто. Такође, у конкретној управној ствари, првостепени орган мора јасно разграничити своје поступање према именованој у ситуацији када се она појављује као адвокат и бранилац одређеног лица, у ком случају првостепени орган наступа као носилац правосудне функције у оквиру своје основне



надлежности и према прописима из ове материје (Закон о судовима, Закон о адвокатури, Законик о кривичном поступку и др.), у односу на случајеве када тај суд поступа у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као орган јавне власти, у конкретном случају првостепени орган, по захтеву тражиоца информација од јавног значаја, у ком случају мора имати у виду да када информације тражене захтевом за приступ информацијама од јавног значаја учини доступним тражиоцу, мора их учинити доступним и сваком следећем тражиоцу истих информација, односно јавности генерално, без изузетка. Управо из наведеног произилази и обавеза првостепеног органа да када, као у конкретном случају, поступа по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, према Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја, имајући у виду природу тражених информација и чињеницу да су оне у вези са кривичним поступцима који се воде или су се водили против одређеног физичког лица, као и пресудама евентуално донетим у њима, мора посебно водити рачуна о информацијама које су тражене и са аспекта заштите података о личности и евентуалне повреде права на приватност лица на које се тражене информације односе, с обзиром на одредбу члана 19. Закона о заштити података о личности, према којој је обрада података о личности који се односе на кривичне пресуде, кажњива дела и мере безбедности дозвољена само уз испуњење законски прописаних услова из одредбе члана 12. истог закона, уз нужно претходно разматрање одредаба члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којима су прописани изузеци од искључења овог права, а све са циљем да се нађу права мера и баланс између права јавности да зна одређене информације које су за ту јавност неспорно важне и за општу популацију односно грађанство неопходне у односу на право лица на које се такве информације односе да заштити своју приватност и сачува свој интегритет. Оваквим поступање првостепени орган ће, с једне стране, учинити доступним јавности само оне информације које су тој јавности заиста и потребне, а с друге стране, сачувати и заштитити приватност лица на које се оне односе, те обезбедити праву меру у поступању у материји приступа информацијама од јавног значаја.

Имајући у виду изнето, на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чл. 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у диспозитиву овог решења, односно поништено је ожалбено решење и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и поступак допунити и утврдити напред наведене чињенице од значаја за доношење правилне одлуке, при чему ће најпре утврдити право име и презиме лица у вези

са којим су тражене информације захтевом који је предмет ове управне ствари, па у односу на то лице поново одлучити по захтеву жалиље од 21. 5. 2019. године, у складу са одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, при чему ће имати у виду одредбе Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (чл. 8–14. Закона), којима су прописани услови за ограничење и/или искључење права на приступ информацијама од јавног значаја, као и природу тражених информација и евентуалну могућност примене одредбе члана 12. истог закона, у конкретном случају.

Број: 071-01-3610/2019-03 од 30. 3. 2021. године

## 1.6. ПРЕТПОСТАВКА ЗА МЕРИТОРНО ОДЛУЧИВАЊЕ ПО ЗАХТЕВУ

**Да би орган власти уопште могао да се упусти у мериторно одлучивање о поднетом захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја, он претходно мора да утврди које информације тражилац захтева.**

Из образложења:

А. А. из Б., поднео је 29. 11. 2019. године, Привредном суду у С. М., захтев за приступ информацијама од јавног значаја, евидентиран 2. 12. 2019. године, у којем је навео „на основу заједничког предлога за обезбеђење новчаног потраживања заснивањем заложног права на непокретностима заложног дужника ТП „ИНЕКС – ДИАНА“ доставите споразум закључен уз сагласност Агенције за приватизацију бр. ... од 25. 7. 2002. и 31. 7. 2002. године, у смислу члана 398а Закона о изменама и допунама закона о предузећима („Службени лист СРЈ“, број 36/02), указујући на то да је председник суда Љ. К. била председник стечајног већа у стечајном поступку СТ ..., а у пријави „разлучног повериоца“ Металс банке а. д., Нови Сад, тражени податак не постоји.

Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган, Привредни суд у С. М., актом VIII Су бр. .../2019-53 од 2. 12. 2019. године, између осталог, обавестио је жалиоца да му је тражени споразум достављен уз одговор од 22. 11. 2019. године, као и да се, уколико је евентуално тражио да му се достави сагласност Агенције за приватизацију бр. ... од 25. 7. 2002. године и 31. 7. 2002. године која је дата, у смислу члана 398а Закона о изменама и допунама закона о предузећима („Службени лист СРЈ“, број 36/02), обрати или Агенцији за приватизацију или Основном суду у С. П., чиме је фактички одбио предметни захтев.

Против акта Привредног суда у С. М. VIII Су бр. .../2019-53 од 2. 12. 2019. године А. А. из Б. је дана 20. 12. 2019. године изјавио жалбу

Поверенику, наводећи да му није достављен споразум закључен уз сагласност Агенције за приватизацију број .../02 од 25. 7. 2002 и 31. 7. 2002. године и zaloжног дужника ТП „ИНЕКС – ДИАНА“ Стара Пазова. У прилогу је доставио копије ожалбеног акта и поднетог захтева.

Поступајући по жалби, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности је дана 24. 12. 2019. године упутио жалбу на изјашњење Привредном суду у С. М., као првостепеном органу и органу власти, у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

У одговору на жалбу од 3. 2. 2020. године првостепени орган је, између осталог, навео да се из предметног захтева може закључити да је жалилац тражио сагласност Агенције за приватизацију бр. .../2001 од 25. 7. 2002. године и 31. 7. 2002. године, која је дата у смислу члана 398а Закона о изменама и допунама закона о предузећима, као и да уз пријаву потраживања, која је комплетна достављена жалиоцу уз одговор од 22. 11. 2019. године, Металс банка није доставила сагласност Агенције за приватизацију, нити је била дужна да је достави.

По разматрању жалбе и осталих списка овог предмета донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 15. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је, између осталог, да захтев мора садржати што прецизнији опис информације која се тражи (став 2), да може садржати и друге податке који олакшавају проналажење тражене информације (став 3), да уколико захтев не садржи наведене податке односно ако захтев није уредан, овлашћено лице органа власти дужно је да, без надокнаде, поучи тражиоца како да те недостатке отклони, односно да достави тражиоцу упутство о допуни (став 5) ако тражилац не отклони недостатке у одређеном року, односно у року од 15 дана од дана пријема упутства о допуни, а недостаци су такви да се по захтеву не може поступати, орган власти донеће закључак о одбацивању захтева као неуредног (став 6).

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним актом жалиоца обавестио да му је тражени споразум већ достављен и истовремено га, за случај да је предметним захтевом тражио сагласност Агенције за приватизацију од 25. 7. 2002. и 31. 7. 2002. године, упутио да се обрати наведеној агенцији или Основном суду у С. П., а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за доношење правилне

одлуке у овој управној ствари. Првостепени орган практично је одбио захтев тражиоца, а да претходно није утврдио које информације жалилац тражи. Наиме, да би орган власти уопште могао да се упусти у мериторно одлучивање о поднетом захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја, он претходно мора да утврди које информације тражилац захтева. У конкретном случају првостепени орган је ожалбеним актом жалиоца обавестио да му је већ доставио копију траженог споразума, а у одговору на жалбу је навео да се из захтева може закључити да је жалилац тражио сагласност Агенције за приватизацију, па се за сада не може закључити шта је предмет захтева. Даље, све и да је предмет захтева, како наводи првостепени орган, сагласност Агенције коју, како наводи, Металс банка није ни доставила Привредном суду, првостепени орган се, поред тога што није тражио од жалиоца прецизирање захтева, није у ожалбеном акту јасно изјаснио да ли исти поседује, већ је жалиоца само упутио на Агенцију или Основни суд. Стога је пре доношења наведене одлуке садржане у ожалбеном акту првостепени орган био дужан да најпре поступи у складу са цитираном одредбом члана 15. став 5. Закона која обавезује овлашћено лице у органу власти да тражиоца поучи да недостатке отклони, односно да позове тражиоца да прецизно наведе информације које су му потребне, што је у конкретном случају првостепени орган пропустио да учини, због чега је Повереник на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучио као у диспозитиву овог решења, односно поништио је одлуку садржану у ожалбеном акту и предмет вратио на поновни поступак.

У поновном поступку орган власти ће поступити по примедбама изнетим у образложењу овог решења и позвати жалиоца да захтев прецизира у погледу информација које тражи. Затим ће, на основу правилно утврђеног чињеничног стања, поново одлучити о захтеву жалиоца у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

071-01-5968/2019-03 од 3. 2. 2021. године

### **1.7. ОБАВЕЗА ЕКСПЛИЦИТНОГ ОБАВЕШТАВАЊА О (НЕ)ПОСЕДОВАЊУ ИНФОРМАЦИЈЕ**

Из чињенице да је орган власти, у смислу члана 19. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, проследио захтев Поверенику, уз обавештење Повереника и тражиоца о лицу у Министарству заштите животне средине задуженом за тражене информације, може се само претпоставити да орган власти не

**располаже информацијама, али га такво поступање, у смислу члана 19. Закона, не ослобађа поступања на начин прописан чланом 16. Закона да подносиоца захтева обавести експлицитно да ли траженим информацијама располаже или не.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога

Увидом у списе предмета утврђено је да је Удружење грађана „...“ из Б., које заступа пуномоћник А. А., адвокат из Б., поднело Пиротском управном округу у Пироту захтев за приступ информацијама од јавног значаја, наводећи да се при Агенцији за заштиту животне средине води Национални регистар великих извора загађивања који, између осталог, садржи информације о емисијама загађујућих материја у ваздух од стране предузећа која имају обавезу да у тај регистар достављају податке о емисијама загађујућих материја у ваздух и затражио информације ближе наведене у ставу I диспозитива решења.

Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је ожалбеним решењем одбио наведени захтев позивајући се на члан 19. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја уз образложење да документа која су тражена захтевом нису део предмета који су завођени у Пиротском управном округу, као и да је за информације које се тичу надзора над предузећима који су регистровани као велики загађивачи задужено лице за слободан приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности Министарства заштите животне средине.

Такође је увидом у списе предмета, који је заведен у Служби Повереника под бр. 071-06-690/2021-01, утврђено да је орган власти дописом од 24. 2. 2021. године, између осталог, проследио Поверенику предметни захтев и решење од 24. 2. 2021. године.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. истог закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев,

копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 16. став 1. наведеног закона прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упуту копију тог документа.

Чланом 19. истог закона прописано је да кад орган власти не поседује документ који садржи тражену информацију, проследиће захтев Поверенику и обавестиће Повереника и тражиоца о томе у чијем се поседу, по његовом сазнању, документ налази.

Имајући у виду да је жалилац поднетим захтевом тражио информације ближе наведене у ставу II диспозитива решења, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је одбио захтев жалиоца за приступ траженим информацијама, позивајући се на члан 19. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја уз образложење да документа која су тражена захтевом нису део предмета који су завођени у Пиротском управном округу, као и да је за тражене информације задужено лице за слободан приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности Министарства заштите животне средине. Наиме, чињеница да је ожалбеним решењем првостепени орган обавестио жалиоца о лицу у Министарству заштите животне средине задуженом за тражене информације, а да га при томе није недвосмислено обавестио да ли он поседује наведене информације, није могла утицати на другачију одлуку у овој управној ствари из разлога што је орган власти био дужан да поступи у складу са цитираним одредбама члана 16. Закона, односно да најпре обавести жалиоца о томе да ли поседује наведене информације или не, што у конкретном случају није учинио. Из чињенице да је орган власти у смислу члана 19. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја проследио захтев Поверенику, уз обавештење Повереника и тражиоца о лицу у Министарству заштите животне средине задуженом за тражене информације, може се само претпоставити да орган власти не располаже информацијама, али га такво поступање у смислу члана 19. Закона, не ослобађа поступања на начин прописан чланом 16. Закона, да подносиоца захтева обавести експлицитно да ли располаже траженим информацијама или не. Поред тога, у случају када орган власти не поседује тражене информације, дужан је да о томе у складу са чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама обавести жалиоца, а не да доноси решење којим одбија захтев.

Чињеница да је изјашњавајући се на жалбу орган власти обавестио Повереника да не поседује тражене информације није могла утицати



на другачију одлуку у овој управној ствари из разлога што је о томе био дужан да обавести тражиоца, а не Повереника, а што достављеним решењем од 24. 2. 2021. године није учинио.

Број: 071-01-762/2021-03 од 19. 4. 2021. године

### **1.8. ПРВОСТЕПЕНИ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ КАО ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА ЗА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА**

**Чињеница да би тражене информације могле бити учињене доступним тражиоцу као првостепеном органу у поступку по жалби коју изјави неко лице није од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, јер у ситуацијама када орган, који може имати и својство првостепеног органа у поступку остваривања права на приступ информацијама, поднесе захтев за приступ информацијама од јавног значаја, он тада постаје репрезент јавности и могу му бити доступне, искључиво, само оне информације које би могле бити учињене доступним и сваком другом тражиоцу у смислу чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.**

Из образложења:

Казнено-поправни завод П.-3. је Поверенику поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја 4. 6. 2021. године, којим је тражио информације о томе да ли је изјављена жалба од стране А. А. на решење Казнено-поправног завода П.-3. бр. .../2021-01 од 24. 5. 2021. године и, уколико јесте, ког датума је наведена жалба примљена од стране другостепеног органа.

Поступајући по поднетом захтеву, Повереник је донео одлуку као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса

за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши или ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је Казнено-поправни завод П.-З. поднетим захтевом тражио да му се доставе наведене информације које се односе на А. А., Повереник налази да се, у конкретном случају, ради о информацијама којима се задира у приватност именованог, односно информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. тачка 1. Закона о заштити података о личности) које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да ту информацију учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући то у виду, доступност наведених података, који се односе на именовано лице, не може бити општег карактера, јер би њихова доступност у својству информација од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могла озбиљно угрозити право на приватност тог лица, па је Повереник, у конкретном случају, заузео став да их не треба учинити доступним тражиоцу, односно јавности, будући да нису испуњени услови из члана 14. Закона за примену изузетака од права на приватност, те да је интерес заштите приватности наведеног лица, у овом случају, претежнији од интереса јавности да зна.

Чињеница да би тражене информације могле бити учињене доступним тражиоцу као првостепеном органу у поступку по жалби коју изјави неко лице није од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, јер у ситуацијама када орган, који може имати и својство првостепеног органа у поступку остваривања права на приступ информацијама, поднесе захтев за приступ информацијама од јавног значаја, он тада постаје репрезент јавности и могу му бити доступне искључиво само оне информације које би могле бити учињене доступним и сваком другом тражиоцу у смислу чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Стога је, на основу члана 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у диспозитиву овог решења.



## 1.9. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ЖАЛБЕ

**Жалилац нема обавезу да жалбу посебно образлаже. Да би се жалба сматрала уредном, довољно је да садржи назив акта које се побија, назив органа који га је донео, број и датум акта и потпис жалиоца.**

Из образложења:

На другачију одлуку у овој управној ствари није могао утицати ни навод органа власти да жалилац није образложио у чему се састоји незаконитост акта који побија, те из којих жалбених разлога исте побије, те да жалба не садржи све елементе из члана 159. Закона о општем управном поступку. Наиме, предметна жалба је уредна с обзиром на то да садржи назив акта које се побија, назив органа који га је донео, број и датум акта (овде без броја, јер га ожалбени акт не садржи) и потпис жалиоца, што су обавезни елементи жалбе, прописани чланом 159. Закона о општем управном поступку. Такође, сагласно наведеном члану, жалилац је у обавези да у жалби само изложи у ком погледу је незадовољан решењем, што је и учинио навођењем да жалбу изјављује из разлога ускраћивања остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја, али нема обавезу да жалбу посебно образлаже.

Број: 071-01-2079/2019-03 од 14. 1. 2021. године

## 1.10. НАКНАДНО ИЗНОШЕЊЕ РАЗЛОГА ЗА ОГРАНИЧЕЊЕ ПРАВА НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА

**Разлози за ограничење права не могу се износити у поступку извршења решења Повереника.**

Из образложења:

Поступајући по поднетом предлогу донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је Повереник у поступку по жалби А. А. из Б., због повреде права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, донео решење број: 071-01-3459/2020-03 од 7. 12. 2020. године којим је у ставу I диспозитива наложио градоначелнику града Б. у Б. да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема тог решења, А. А. из Б. омогући приступ траженим информацијама, ближе наведеним у ставу II диспозитива овог решења.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је решење Повереника достављено извршенику дана 10. 12. 2020. године и постало је извршно дана означеног у ставу I диспозитива овог решења – истеком остављеног рока за поступање по налогу из решења, у складу са чланом 190. ст. 3. и 4. Закона о општем управном поступку.

Такође, увидом у списе предмета утврђено је да је извршеник дописом од 29. 12. 2020. године обавестио Повереника да је, у складу са решењем Повереника од 7. 12. 2020. године, тражиоцу извршења проследио одговор Секретаријата за културу Градске управе града Б. V-02 број .../2020 од 22. 12. 2020. године. У прилогу је доставио копију наведеног одговора од 22. 12. 2020. године којим је обавестио тражиоца, с позивом на одредбу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да је износ „наменског трансфера“ закључком Владе РС бр. П 05 број: 00-263/2018 од 18. 7. 2018. године одређен за тајни податак са степеном тајности „ПОВЕРЉИВО“, као и да је рок чувања тајности у складу са одредбама Закона о тајности података пет година, те стога није у могућности да му достави тражене информације. Такође је навео да је поступак реализације набавке спроведен у складу са Законом о јавним набавкама који је био на снази у време реализације наведене набавке, као и Одлуком о градској управи Града Б., те да је део информација доступан на Порталу јавних набавки, осим информација које се односе на процењену вредност јавне набавке, износ понуде и износ уговорене вредности, који нису могли бити доступни с обзиром на ознаку тајности „ПОВЕРЉИВО“.

Имајући у виду наведено, утврђено је да извршеник није поступио по налогу из решења Повереника број: 071-01-3459/2020-03 од 7. 12. 2020. године и тражиоцу извршења није омогућио приступ траженим информацијама, на начин како је то наложено у ставу I наведеног решења.

На другачију одлуку Повереника у овој управној ствари није утицао навод извршеника да тражене информације не може учинити доступним због тога што су закључком Владе РС бр. П 05 број: 00-263/2018 од 18. 7. 2018. године одређене за тајни податак са степеном тајности „ПОВЕРЉИВО“. Ово стога што је извршеник накнадно изнео разлоге који нису изнети у поступку по жалби коју је тражилац извршења изјавио Поверенику. Да је извршеник разлоге за ограничење права на приступ информацијама изнео у поступку по жалби, ти разлози би били цењени у тој фази поступка. Разлози за ограничење права не могу се износити у поступку извршења решења Повереника.

Међутим, чак и да су наведени разлози изнети раније, они сами за себе не би довели до другачије одлуке у овој управној ствари. Ово стога што да би орган власти, у конкретном случају, ускратио приступ траженим информацијама из разлога тајности, био је дужан да, у складу са чланом 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од

јавног значаја, донесе решење којим ће одбити захтев тражиоца у вези са чланом 9. тачка 5. истог закона, као и да докаже да је оправдано да то учини ради заштите претежнијих интереса, односно да су у конкретном случају испуњена два услова, и то: први, да се ради о информацији или документу за који је прописом или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, и други да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији. Дакле, извршеник је био је дужан да докаже узрочно-последичну везу између објављивања тражених информација и штете која би том приликом наступила, односно да наведе које би то тешке правне или друге последице реално наступиле одавањем тражених информација и под којим околностима, као и који би законом заштићени интереси тиме били повређени, што у конкретном случају није учинио. Осим тога, када је реч о информацијама које се односе на располагање јавним средствима и трошењу јавног новца од стране органа власти увек постоји појачан интерес јавности да их зна и такве информације начелно увек морају бити доступне јавности и транспарентне.

Број: 071-04-277/2021-03 од 2. 2. 2021. године

#### **1.11. ЖАЛБА ИЗЈАВЉЕНА У ИМЕ ПРИВРЕМЕНОГ ОРГАНА ОПШТИНЕ ПЕЋ**

Повереник је одбацио жалбу поднету у име Привременог органа општине Пећ са привременим седиштем у Гораждевцу, коју је у име тог органа изјавио секретар А. А., због непоступања Привременог органа општине по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја поднетим дана 3. 3. 2021. године, као изјављену од неовлашћеног лица, из разлога што према Одлуци о распуштању скупштине општине Пећ и образовању Привременог органа општине Пећ, тај орган, који чине председник (који организује рад Привременог органа, председава његовим седницама и обавља друге послове које му привремени орган повери) и четири члана, именује секретара Привременог органа, па су управо они задужени да, у складу са чланом 3. Одлуке о распуштању скупштине општине Пећ и образовању Привременог органа општине Пећ, обављају текуће и неодложне послове Скупштине општине Пећ и извршних органа општине, и само су они овлашћени да у складу са чланом 5. исте одлуке овласте неко лице да у име и за рачун Привременог органа потписује документе и да у име тог органа подноси захтеве, жалбе и друга акта.

### Из образложења:

А. А. из Г., изјавио је дана 5. 4. 2021. године, у име Привременог органа општине Пећ жалбу Поверенику због непоступања председника Привременог органа општине Пећ и шефа рачуноводства општине Пећ по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја поднетим дана 3. 3. 2021. године. Уз жалбу су приложене копије захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја број ... од 3. 3. 2021. године, насловљеног на председника Привременог органа општине Пећ Б. Б. и број ... од 3. 3. 2021. године, насловљеног на шефа рачуноводства општине Пећ В. В. Такође је приложена и копија одговора В. В. од 5. 3. 2021. године на поднети захтев из ког се, на основу увида у одговор, утврђује да у персоналном досијеу А. А. нема одлуке о именовању, тј. постављењу именованог за секретара Привременог органа.

Поступајући по поднетој жалби донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. као секретар Привременог органа општине Пећ, дана 3. 3. 2021. године, у име тог органа поднео два захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја којима је од председника Привременог органа општине Пећ Б. Б. и шефа рачуноводства општине Пећ В. В. тражио копије одређених платних спискова општине Пећ.

Такође је увидом у списе предмета утврђено да је Одлуком о распуштању скупштине општине Пећ и образовању Привременог органа општине Пећ 05 број 020-1900/2009 од 2. 4. 2009. године („Службени гласник РС“, број 23/09), између осталог, прописано да се распушта Скупштина општине Пећ и образује се Привремени орган општине Пећ који обавља текуће и неодложне послове из надлежности Скупштине општине Пећ и извршних органа општине, да привремени орган има председника и четири члана, да председник организује рад Привременог органа, председава његовим седницама и обавља друге послове које му привремени орган повери, као и да Привремени орган именује секретара Привременог органа.

(...)

Чланом 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да ако орган власти на захтев не одговори у року, тражилац може уложити жалбу Поверенику, осим у случајевима утврђеним овим законом.

Чланом 24. став 2. истог закона прописано је да Повереник одбацује жалбу која је недопуштена, неблаговремена или изјављена од неовлашћеног лица.

Имајући у виду да је у конкретном случају, као тражилац информација у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног

значаја, наведене захтеве за приступ информацијама од јавног значаја у име Привременог органа општине Пећ поднео А. А., као секретар Привременог органа, као и да је због непоступања по њима, именовани такође, у име наведеног привременог органа, изјавио Поверенику жалбу, при чему није доставио доказ да је од стране Привременог органа добио овлашћење да у име и за рачун тог органа подноси жалбу, Повереник налази да је у конкретном случају предметна жалба изјављена од стране неовлашћеног лица. Ово из разлога што према Одлуци о распуштању скупштине општине Пећ и образовању Привременог органа општине Пећ, тај орган, који чине председник (који организује рад Привременог органа, председава његовим седницама и обавља друге послове које му привремени орган повери) и четири члана, именује секретара Привременог органа, па су управо они задужени да у складу са чланом 3. Одлуке о распуштању скупштине општине Пећ и образовању Привременог органа општине Пећ обављају текуће и неодложне послове Скупштине општине Пећ и извршних органа општине, и само су они овлашћени да у складу са чланом 5. исте одлуке овласте неко лице да у име и за рачун Привременог органа потписује документе и да у име тог органа подноси захтеве, жалбе и друга акта.

Оваквом одлуком се не доводи у питање право А. А. да као грађанин и физичко лице поднесе захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја будући да право на слободан приступ информацијама од јавног значаја, у смислу одредаба чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, припада свима под једнаким условима, па и именованом као физичком лицу.

Број: 071-01-1316/2021-03 од 7. 5. 2021. године

## **1.12. ПРАВНИ ОСНОВ ПО КОМ ЈЕ ПОДНЕТ ЗАХТЕВ**

**Тек након изјашњења жалиоца и утврђивања првостепеног органа да ли жалилац информације које се на њега односе тражи по основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја или по основу Закона о заштити података о личности, првостепени орган може одлучивати по поднетом захтеву.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета Повереник је донео одлуку као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац 19. 7. 2019. године поднео захтев Републичком фонду за здравствено осигурање, Филијали за колубарски округ у В., у којем је навео: да је с обзиром на

то да се у поступку остваривања права на старосну пензију суочио са проблемом да је по решењу Пореске управе плаћао доприносе за ПИО у периоду 1986–1994. године по два основа осигурања: пољопривредне делатности и самосталне делатности, тражио и од ПИО и од Пореске управе повраћај више уплаћених новчаних средстава за ПИО са припадајућом законском каматом, али да је решењем Пореске управе од 28. 3. 2019. године одбијен уз образложење да је на основу пријаве Републичког фонда за здравствено осигурање дужен доприносима за здравствено осигурање земљорадника за период од 17. 1. 2008. године до 13. 10. 2015. године у износу од 749.061,26 динара, за који дуг је сазнао тек по подношењу захтева за повраћај више уплаћених доприноса. Такође је навео да из разлога што хоће да оствари своја права тражи да му се достави копија оригиналне потврде о поднетој пријави на обавезно социјално осигурање за наведени период јер жели да зна ко је и када поднео наведену пријаву, име и презиме лица, потпис тог лица на пријави, као и име и потпис службеног лица које је ту пријаву примило и печат фонда.

Такође је, увидом у списе предмета, утврђено да је поступајући по поднетом захтеву првостепени орган ожалбеним решењем исти одбио позивајући се на чл. 9. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У образложењу је цитирао члан 138. став 2. Закона о здравственом осигурању којим је прописано да су подаци из матичне евиденције који се односе на поједино осигурано лице, односно на коришћење права из обавезног здравственог осигурања, лични подаци и да представљају тајну, односно да се не могу износити и објављивати у јавности. Такође је наведено да се подаци о осигураним лицима, као и подаци о коришћењу права из обавезног здравственог осигурања не могу износити у јавност јер не представљају информације општег карактера те би доступност тих информација у својству информација од јавног значаја могла угрозити право на приватност, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи. Поред тога, обавестио је тражиоца да сходно Закону о заштити података о личности Републичком фонду за здравствено осигурање може поднети захтев за остваривање права у вези са обрадом података о личности, те да на основу тог захтева може добити податке које обрађује Републички фонд, а који се на њега односе.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини

доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је позивајући се на одредбе чл. 9. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ожалбеним решењем одбио предметни захтев, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари. Ово стога што да би првостепени орган ускратио приступ траженим информацијама јер представљају тајну, обавезан је да докаже да је у конкретном случају, поред услова да се ради о заштити неког од интереса прописаних чланом 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, испуњен и други услов из члана 8. став 1. истог закона, односно да би тај интерес приступом информацијама био озбиљно повређен, односно да се ради о информацијама или документима због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом, који претежу над интересом за приступ информацијама. У конкретном случају, првостепени орган није пружио доказ о оправданости искључења приступа траженим информацијама, односно није дао разлоге о томе које би конкретне тешке, правне или друге последице по интересе заштићене законом реално могле наступити омогућавањем приступа траженим информацијама.



Првостепени орган је погрешно када је у самом ожалбеном решењу поучио тражиоца да сходно Закону о заштити података о личности може Републичком фонду за здравствено осигурање поднети захтев за остваривање права у вези са обрадом података о личности, на основу којег може добити податке које обрађује Републички фонд, а који се на њега односе. Ово из разлога што је првостепени орган пре доношења ожалбеног решења требало да претходно предочи жалиоцу да ако се тражене информације, које се односе на њега лично, учине доступним њему на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, уз претходно дату сагласност, у смислу цитиране одредбе члана 14. тачка 1. тог закона, то подразумева обавезу органа да исте информације учини доступним и сваком другом потенцијалном тражиоцу, те да у случају непостојања такве сагласности, жалиоцу стоји на располагању право да на основу Закона о заштити података о личности, оствари приступ траженим подацима који се односе на њега, уколико су за то испуњени законом прописани услови, у ком случају би тражени подаци, као његови лични подаци, били доступни само њему, али не и опште доступни јавности. Тек након изјашњења жалиоца и утврђивања првостепеног органа по ком правном основу поступа у вези с поднетим захтевом, првостепени орган је требало да одлучи о поднетом захтеву.

Осим тога, првостепени орган није разматрао могућност делимичног приступа информацијама у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја којим је прописано да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, орган власти омогућиће тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију.

Из наведеног се за сада са сигурношћу не може утврдити да ли постоје сви услови да се искључи односно ограничи слободан приступ траженим информацијама и ако постоје, да ли у погледу свих тражених информација или само неких од њих, и којих, у складу са цитираним одредбама члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а у вези са одредбама члана 9. тачка 5. и члана 14. истог закона.

Стога је на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама одлучено као у диспозитиву овог решења, односно поништено је ожалбено решење и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и утврдити све чињенице од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари. У случају да жалилац остаје при томе да приступ траженим



информацијама тражи на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, првостепени орган ће утврдити, пре свега, да ли поседује све тражене информације или само неке од њих, а након тога ће утврдити да ли постоје услови за искључење односно ограничење слободног приступа траженим информацијама које поседује, у складу са цитираним одредбама члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а у вези са одредбама члана 9. тачка 5. и члана 14. истог закона, односно да ли постоје разлози да се ускрати приступ свим траженим информацијама или само неким од њих, и којим. У супротном, првостепени орган ће упутити жалиоца да приступ траженом документу који садржи његове личне податке може евентуално остварити подношењем захтева у складу са одредбама Закона о заштити података о личности уколико су за то испуњени законом прописани услови. Затим ће, на основу правилно утврђеног чињеничног стања, поново поступити односно одлучити о захтеву жалиоца, у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-4258/2019-03 од 1. 6. 2021. године

### **1.13. СТРАНКА У СУДСКОМ ПОСТУПКУ КАО РЕПРЕЗЕНТ ЈАВНОСТИ**

**У ситуацији када лице које је странка у неком судском поступку, па и у парничном, поднесе захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, то лице наступа као репрезент јавности, па је првостепени орган дужан да о захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја поступа на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а не на основу закона којим се уређује неки судски поступак.**

Из образложења:

Најпре, првостепени орган је погрешно када је ожалбеним решењем одбацио предметни захтев, позивајући се на одредбу члана 92. став 1. тачка 3. Закона о општем управном поступку, са образложењем да жалилац није ималац права или правног интереса о коме се одлучује у управном поступку из разлога што као странка у парничном поступку може вршити увид, фотокопирати и преписивати списе предмета у складу са одредбама Закона о парничном поступку и Судским пословником. Ово из разлога што се, у конкретном случају, ради о остваривању права на приступ информацијама од јавног значаја, које право у смислу цитираних одредаба чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу

информацијама од јавног значаја припада сваком под једнаким условима, па и жалиоцу у овој управној ствари, без обзира на права која има као странка у парничном поступку, односно без обзира на то што као странка у поступку може доћи до тражених информација. Наиме, у ситуацији када лице које је странка у неком судском поступку, па и у парничном, поднесе захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, то лице наступа као репрезент јавности, па је првостепени орган дужан да о захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја поступа на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а не на основу закона којим се уређује неки судски поступак.

Број: 071-01-257/2020-03 од 3. 6. 2021. године

#### **1.14. УСМЕНО ДОСТАВЉАЊЕ ИНФОРМАЦИЈЕ**

**Одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја није прописана обавеза органа власти да по захтеву тражиоцу усмено достави информације.**

Из образложења:

Имајући у виду да је жалба изјављена због тога што орган власти, поводом захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 8. 3. 2021. године, није жалиљи усменим путем доставио информације тражене захтевом, као и чињеницу да је поступајући по предметном захтеву орган власти жалиљи доставио одговор број .../21 од 31. 3. 2021. године, који је жалиља примила дана 6. 4. 2021. године, након протеча рока прописаног одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Повереник налази да је жалба неоснована, односно да се наведено поступање органа власти не може сматрати отежавањем или онемогућавањем остваривања права на слободан приступ информацијама од јавног значаја. Ово зато што је орган власти, поступајући по захтеву у складу са цитираним одредбама члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, жалиљи доставио одговор од 31. 3. 2021. године, при чему одредбама овог закона није прописана обавеза органа власти да по захтеву тражиоцу усмено достави информације, како то жалиља погрешно наводи у жалби. Поред тога, у случају да није задовољна одговором добијеним поводом захтева, жалиља је против истог могла изјавити жалбу Поверенику, а што није учинила.

Број: 071-01-1366/2021-03 од 9. 6. 2021. године

### **1.15. САДРЖИНА УВОДА ОЖАЛБЕНОГ РЕШЕЊА**

**Увод ожалбеног решења не садржи све обавезне елементе прописане одредбом члана 141. став 2. Закона о општем управном поступку, односно лично име и пребивалиште странке, кратко назначење предмета поступка, као ни лично име овлашћеног службеног лица и правни основ његовог овлашћења, што је такође разлог за поништавање ожалбеног решења.**

Број: 071-01-912/2021-03 од 13. 4. 2021. године



## 2. САДРЖИНА ПРАВА/ЗАХТЕВА

## 2.1. ИНФОРМАЦИЈЕ О УСАГЛАШАВАЊУ СА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ

У ситуацији када је тражен већи број информација, првостепени орган је дужан да увидом у постојеће службене евиденције, утврди да ли су тражене информације, или бар неке од њих, садржане у одређеним документима у поседу органа и да ли се исте могу учинити доступним жалиоцу.

Из образложења:

А. А. из Б., поднео је Министарству државне управе и локалне самоуправе Републике Србије у Београду, захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 4. 4. 2019. године, којим је тражио достављање информације о свим градовима, општинама и јединицама локалне самоуправе у Републици Србији, који су у периоду од 28. 6. 2018. године до 4. 4. 2019. године донели нове или извршили измене и допуне свих статута ради усаглашавања са одредбама Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07, 83/14, 101/16 и 47/18), а у којима су садржане одредбе о праву на петицију које се разликују у било ком свом делу од одредаба утврђених чланом 56. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06) и информације о свим таквим статутима свих градова, општина и јединица локалне самоуправе Републике Србије на које је са таквим одредбама о праву на петицију неусаглашеним са Уставом, Министарство државне управе и локалне самоуправе Републике Србије дало позитивно мишљење или сагласност.

Поступајући по наведеном захтеву, Министарство државне управе и локалне самоуправе Републике Србије у Београду је актом број .../2019-33 од 12. 4. 2019. године обавестило жалиоца да не поседује тражену информацију и да није настала у раду Министарства; да би тражена информација била резултат детаљне анализе свих приспелих статута на које је Министарство давало мишљење у периоду од 28. 6. 2018. године до 4. 4. 2019. године, што би био дуготрајан процес, с обзиром на то да је до наведеног датума приспело више од 140 статута на мишљење; да се статуту јединица локалне самоуправе налазе на интернет презентацијама јединица локалне самоуправе и да су као такви доступни јавности; да је највећи број од свих јединица локалне самоуправе припремио предлоге статута по моделу који је припремила Стална конференција градова и општина, у сарадњи са Министарством, с циљем да понуди унапређена решења у статутима која су била у примени; да у односу на питање које су разлике у формулацијама између модела статута и члана 56. Устава који се односе на уређивање петиције и других предлога грађана, разликовање постоји у оним одредбама које

су по моделу статута унете како би се обезбедила ефикасна примена и остваривање права грађана на петицију, с једне стране, и обезбедила реализација обавезе органа јединице локалне самоуправе да упуте одговор односно предузму одговарајућу активност на основу примене петиције, с друге стране, чиме је фактички одбио захтев.

Против акта Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије у Београду, број .../2019-33 од 12. 4. 2019. године, А. А. из Б., као тражилац информација, изјавио је 15. 7. 2019. године жалбу Поверенику. У жалби је навео да је од Министарства примио одговор којим су га обавестили да информацију не поседују и да иста није настала у раду Министарства, наводећи да то није тачно, с обзиром на то да су сви градови, општине и јединице локалне самоуправе у Републици Србији били у обавези да, на основу члана 41. Закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 47/18), доставе своје статуте Министарству државне управе и локалне самоуправе ради прибављања мишљења о усклађености тих статута са законом, што Министарство и потврђује у одговору, наводећи да би информација коју тражи била резултат детаљне анализе свих приспелих статута на које је Министарство давало мишљење у периоду од 28. 6. 2018. године до 4. 4. 2019. године, што би био дуготрајан процес, јер је до наведеног датума приспело више од 140 статута на мишљење, наводећи да се статут јединица локалне самоуправе налазе на интернет презентацији јединица локалне самоуправе и да су као такви доступни јавности; да је из одговора Министарства потпуно јасно и видљиво да поседују информације од јавног значаја које је тражио и да за остваривање права на приступ траженим информацијама није потребна никаква детаљна анализа свих приспелих статута, нити дуготрајан процес, већ је довољан прост увид у списе предмета, односно у сваки приспели појединачни статут градова, општина и јединица локалне самоуправе. У прилогу је доставио копије захтева и одговора органа власти број 07-00-115/2019-33 од 12. 4. 2019. године, достављеног поводом захтева од 4. 4. 2019. године.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 17. 7. 2019. године упутио исту на изјашњење Министарству државне управе и локалне самоуправе Републике Србије у Београду, као органу власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

У одговору на жалбу бр. ... од 25. 7. 2019. године орган власти је остао при наводима из ожалбеног акта од 12. 4. 2019. године, додајући да не поседује статуте јединица локалне самоуправе, већ да су им достављени само предлози статута на мишљење, које су након давања мишљења у мањој или већој мери измењени и усвојени од стране скупштине јединица локалне самоуправе; да се из копија свих одговора Министарства државне управе и локалне самоуправе подносиоцу захтева, може

закључити да су на свако обраћање покушали да дају што детаљнији и садржајнији одговор, иако су захтеви именованог често били неразумни и многобројни, што представља основ за примену члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У прилогу је доставио копије дописа који су упућени А. А. од стране Министарства.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 41. Закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 47/18) прописано је да ће скупштина јединице локалне самоуправе доставити предлог статута министарству надлежном за послове локалне самоуправе ради прибављања мишљења о усклађености статута са Законом о локалној самоуправи, да ће мишљење о усклађености статута са Законом о локалној самоуправи, министарство надлежно за локалну самоуправу дати у року од 30 дана од пријема предлога и да уколико се министарство не изјасни у том року сматраће се да је дато позитивно мишљење.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је одбио захтев жалиоца за приступ траженим информацијама, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари. Првостепени орган није имао у виду чињеницу да је одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано да информација од јавног значаја јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са



радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна, те да се, с обзиром на то да се тражене информације односе на мишљења које је Министарство давало или сагласности, несумњиво ради о информацијама у вези са радом органа власти, које су садржане у одређеним документима у његовом поседу. Ово из разлога што је првостепени орган у ожалбеном акту навео да би тражена информација била резултат детаљне анализе свих приспелих статута на које је Министарство давало мишљење у периоду од 28. 6. 2018. године до 4. 4. 2019. године, што би био дуготрајан процес, с обзиром на то да је до наведеног датума приспело више од 140 статута на мишљење, као и да је Законом о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи прописано да скупштина јединице локалне самоуправе доставља предлог статута министарству надлежном за послове локалне самоуправе ради прибављања мишљења о усклађености статута са Законом о локалној самоуправи, те је несумњиво да првостепени орган поседује тражене информације, бар у одређеном делу, па је првостепени орган био дужан да увидом у постојеће службене евиденције, утврди да ли су тражене информације, или бар неке од њих, садржане у одређеним документима у поседу органа и да ли се исте могу учинити доступним жалиоцу.

Навод органа власти из одговора на жалбу да су захтеви жалиоца често били неразумни и многобројни, што представља основ за примену члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, није од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари из разлога што је исте, уколико је и сматрао релевантним за одлучивање, морао навести у ожалбеном акту, а не у наводима одговора на жалбу, како би такви наводи били познати и жалиоцу и дати му право да се на исте изјасни, а што првостепени орган није учинио.

На основу свега напред изнетог, Повереник је на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништио је ожалбени акт и предмет вратио на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и утврдити све чињенице од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари, затим ће на основу правилно утврђеног чињеничног стања у овој управној ствари поново одлучити о захтеву жалиоца у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

## 2.2. КОПИЈА И ПРЕПИС ИСПРАВЕ

**Према члану 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја тражилац има право на увид у документ који садржи информацију од јавног значаја и право на копију тог документа, али се не може тражити препис исправе.**

Из образложења:

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је одбио поднети захтев жалиље, а да претходно у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку није утврдио све чињенице од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари.

Ово из разлога што је жалиља с позивом на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја од првостепеног органа тражила достављање преписа описаних докумената, док према члану 5. Закона тражилац има право на увид у документ који садржи информацију од јавног значаја и право на копију тог документа, те је првостепени орган пре него што је одбио предметни захтев требало да обавести тражиоца да у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја може тражити увид и достављање копија докумената у којима су садржане информације од јавног значаја, а да не може тражити преписе исправа, те да затражи од жалиље да се изјасни да ли тражи достављање копија или преписа докумената, те да након тога по захтеву даље поступа.

Број: 071-01-5242/2019-03 од 14. 6. 2021. године

## 2.3. ИНФОРМАЦИЈЕ О УЧЕСНИЦИМА КОНКУРСА ЧИЈИ ПРОЈЕКТИ НИСУ ОДОБРЕНИ

**Доступност информација које се односе на учеснике конкурса чији пројекти нису одобрени, односно којима нису додељена средства за суфинансирање њихових пројеката за остваривање јавног интереса у информисању грађана не може бити општег карактера, јер, у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, за њихову доступност не постоји преовлађујући интерес јавности да зна у односу на интерес тих учесника да са истим пројектима евентуално учествују на неком другом конкурс за донирање средстава. Наиме, омогућавање приступа јавности у**

**пројекте ових учесника конкурса угрозило би или отежало њихову позицију на неком евентуалном, будућем конкурсy.**

Из образложења<sup>1</sup>:

Као у ставу II диспозитива овог решења одлучено је из следећих разлога.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Имајући у виду да је жалилац у делу захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја од 14. 6. 2019. године тражио информације, односно копије докумената који се односе и на учеснике

---

1 I Решењем Повереника, ставом I диспозитива, наложено је Општинској управи општине Н. В. у Н. В., да достави жалиоцу тражене информације које се односе на Конкурс за суфинансирање пројеката за остваривање јавног интереса у информисању грађана Општине Н.В. у 2019. години, односно копије докумената у којима су исте садржане и то: пријаве са пројектима (образац 1 – пријава и буџет) за учеснике конкурса чији пројекти су одобрени; извештаје РЕМ-а и Савета за штампу о изреченим мерама учесницима конкурса; записник са седнице Стручне комисије за оцену пројеката, из ког се може видети бодовна листа, са образложењима, за пројекте који су добили средства; документе из којих се за предложене чланове Стручне комисије могу сазнати референце које су стигле уз предлоге, као и која су медијска удружења на чији предлог су изабрани за чланове комисије, с тим што ће пре достављања заштитити и учинити недоступним податке о личности као што су: лични матични број грађана, адресни подаци и други подаци који нису били критеријум за избор чланова комисије, као и све податке који се односе на учеснике конкурса чији пројекти нису одобрени, уколико су такви подаци садржани у тим документима, а ставом II диспозитива одбијен је, као неоснован, захтев жалиоца за приступ информацијама од јавног значаја у делу којим је тражио копије докумената који садрже пријаве са пројектима (образац 1 – пријава и буџет) за учеснике наведеног конкурса чији пројекти нису одобрени, као и записник са седнице Стручне комисије за оцену пројеката, из ког се може видети бодовна листа, са образложењима, за пројекте који нису прошли селекцију и нису подржани.

наведеног конкурса чији пројекти нису одобрени, ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења, као и цитирану одредбу члана 2. став 1. и члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Повереник је нашао да је захтев тражиоца у наведеном делу неоснован. Ово из разлога што „оправдани интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из цитираног члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући то у виду, доступност информација које се односе на учеснике наведеног конкурса чији пројекти нису одобрени, односно којима нису додељена средства за суфинансирање њихових пројеката за остваривање јавног интереса у информисању грађана Општине Нова Варош у 2019. години, не може бити општег карактера, јер, у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, за њихову доступност не постоји преовлађујући интерес јавности да зна у односу на интерес тих учесника поменутог конкурса да са истим пројектима евентуално учествују на неком другом конкурс за донирање средстава. Наиме, омогућавање приступа јавности у пројекте ових учесника конкурса угрозило би или отежало њихову позицију на неком евентуалном, будућем конкурс.

Број: 071-01-5052/2019-03 од 24. 2. 2021. године

### 3. НАЧИН ОСТВАРИВАЊА ПРАВА

### **3.1. УВИД У ТРАЖЕНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ У ВРЕМЕ ПАНДЕМИЈЕ БОЛЕСТИ КОВИД 19**

**Орган јавне власти је дужан да тражиоцу омогући увид у тражене информације у службеним просторијама органа уз поштовање свих епидемиолошких мера прописаних Уредбом о мерама за спречавање и сузбијање заразне болести ковид 19.**

Из образложења:

Навод органа власти да је чланом 16. став 7. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено да се увид у документ који садржи тражену информацију врши у службеним просторијама органа власти, као и да Градска општина Стари град поштује Уредбу о мерама за спречавање и сузбијање заразне болести ковид 19, те је још почев од 30. 10. 2020. године ограничила рад са странкама, на начин да се у складу са природом права, остваривање истих врши искључиво писменим или електронским путем уколико на тај начин странка може остварити своје право, те да је из наведеног разлога орган власти поступио у свему са ограничењем пријема странака, односно у свему поступио по поднетом захтеву, достављањем тражиоцу информације у писаном облику – није могао бити уважен. Ово из разлога што је тражилац у захтеву изричито захтевао да оствари сва наведена права која обухвата право на приступ информацијама од јавног значаја, дакле, обавештење о поседовању информације, увид у документ који садржи тражену информацију и достављање копије документа поштом. Како тражилац право на увид у оригинал документа који садржи тражену информацију не може остварити писаним или електронским путем, већ се у складу са чланом 16. став 7. наведеног закона, а како је то и сам орган власти навео, исти врши у службеним просторијама органа власти, то је орган власти био обавезан да и по том делу захтева тражиоца поступи на начин како је то наложено у ставу I диспозитива решења, а што није учинио, при чему се тиме не доводи у питање примена и поштовање свих мера прописаних наведеном Уредбом у таквим ситуацијама.

Број: 071-01-363/2021-03 од 1. 3. 2021. године

### **3.2. САЧИЊАВАЊЕ НОВОГ ДОКУМЕНТА УМЕСТО УВИДА И КОПИЈЕ**

**Сачињавање обавештења тражиоцу не може се прихватити као поступање органа власти по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, у складу са чланом 16. став 1. Закона о слободном**

**приступу информацијама од јавног значаја, јер оно подразумева стављање на увид већ постојећих докумената који садрже тражене информације и достављање њихових копија, а не сачињавање новог документа.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац дана 28. 9. 2020. године, поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја Јавном водопривредном предузећу Воде Војводине Нови Сад, којим је тражио да га орган власти обавести да ли поседује информације ближе наведене у ставу I диспозитива решења, као и да му омогући увид у исте и достави копије докумената који те информације садрже поштом.

Даље је утврђено да је орган власти тражиоцу по поднетом захтеву доставио одговор бр. ... од 7. 10. 2020. године којим га обавештава да од давања у закуп водног земљишта ЈВП Воде Војводине приходовало је током 2019. године 87.864.000,00 динара, док укупни пословни приходи ЈВП Воде Војводине за 2019. годину износе 4.289.788,00 динара.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује или му је доступна одређена информација од јавног значаја, као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 16. став 1. Закона прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа, док је ставом 10. истог члана прописано да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, одговора органа власти бр. ... од 7. 10. 2020. године, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да орган власти није

поступио по захтеву жалиоца у складу са цитираним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер нити је жалиоца обавестио да ли поседује тражене информације, нити му је уколико их поседује омогућио увид у документе у којима су исте садржане и доставио копије истих, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева. Како орган власти није оправдао разлоге непоступања по наведеном захтеву, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је на основу члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, наставши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца на тражене информације у смислу цитираног члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да нема сметњи да му се исте, уколико су у поседу органа власти, учине доступним на начин како је то наложено ставом I диспозитива овог решења, што је у складу са одредбом члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којом је предвиђена могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид јер би се омогућавањем приступа тим информацијама повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на које се тражене информације лично односе.

Чињеница да је орган власти тражиоцу поводом његовог захтева сачинио обавештење од 7. 10. 2020. године и исто му доставио, није од утицаја на другачију одлуку Повереника. Ово из разлога што право на приступ информацијама од јавног значаја у смислу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, значи, право да тражиоцу буде саопштено да ли орган власти поседује тражену информацију од јавног значаја, да му се омогући увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се копија документа упути поштом или на други начин. Увидом у предметни захтев утврђено је да је тражилац изричито захтевао да оствари сва наведена права. Стога се сачињавање обавештења тражиоцу не може прихватити као поступање органа власти по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја у складу са чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер оно подразумева стављање на увид већ постојећих докумената који садрже тражене информације и достављање њихових копија, а не сачињавање новог документа.

Број: 071-01-3326/2020-03 од 16. 11. 2020. године



#### 4. ТРОШКОВИ ПОСТУПКА

#### 4.1. НАКНАДА ТРОШКОВА ЗА САСТАВ ЖАЛБЕ

Поступак остваривања права на слободан приступ информацијама од јавног значаја по основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја не спада у категорију сложених поступака с обзиром на то да у том поступку учествује само једна странка као тражилац информације. У вези с тим, ни поступак пред Повереником који решава по жалбама против органа власти није сложен поступак у коме се жалилац не би могао снаћи без правног заступника, имајући у виду да се на интернет страници Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности налазе, између осталог и формулари жалби, чијим преузимањем и попуњавањем странке стичу могућност подношења уредне и на закону засноване жалбе Поверенику, а самим тим нема места, ни потребе за ангажовањем пуномоћника који би својим стручним знањем омогућио странци да заштити своја права на приступ информацијама од јавног значаја будући да странка и сама може сачинити жалбу. Из тих разлога, ни захтев за накнаду трошкова у погледу сачињавања жалбе не може се сматрати оправданим у смислу члана 84. Закона о општем управном поступку.

Из образложења:

Као у ставу II диспозитива овог решења одлучено је из следећих разлога.

У погледу истакнутог захтева за накнаду трошкова поступка за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара, нису испуњени законски услови за усвајање истог. Ово из разлога што је чланом 84. Закона о општем управном поступку, прописано да се под трошковима поступка подразумевају, између осталог, издаци за таксе, лични трошкови странке (трошкови доласка и губитка времена и зараде), као и неопходни и оправдани трошкови заступања странке и трошкови усмене расправе и извођења доказа; чланом 85. став 2. истог закона, прописано да орган сноси трошкове поступка који је покренут по службеној дужности и повољно окончан по странку, ако законом није другачије предвиђено; ставом 3. истог члана прописано да када је првостепени поступак покренут захтевом странке, она сноси трошкове поступка, док су ставом 4. истог члана, прописани услови под којима се врши накнада оправданих трошкова, али само у поступку у ком учествују противне странке. Из наведеног произилази да одступање од правила из става 3. члана 85. наведеног закона, постоји код двостранаких или вишестранаких управних ствари, односно да су случајеви накнаде трошкова поступка, условљени учешћем две или више странака у поступку са супротним интересима.

Поступак остваривања права на слободан приступ информацијама од јавног значаја по основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја не спада у категорију сложених поступака, с обзиром на то да у том поступку учествује само једна странка као тражилац информације. У вези с тим, ни поступак пред Повереником који решава по жалбама против органа власти није сложен поступак у коме се жалилац не би могао снаћи без правног заступника, имајући у виду да се на интернет страници Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности налазе, између осталог и формулари жалби, чијим преузимањем и попуњавањем странке стичу могућност подношења уредне и на закону засноване жалбе Поверенику, а самим тим нема места, ни потребе за ангажовањем пуномоћника који би својим стручним знањем омогућио странци да заштити своја права на приступ информацијама од јавног значаја будући да странка и сама може сачинити жалбу. Из тих разлога, ни захтев за накнаду трошкова у погледу сачињавања жалбе, не може се сматрати оправданим у смислу члана 84. Закона о општем управном поступку.

Имајући у виду наведено, као и да поступак није покренут по службеној дужности, већ по захтеву странке, Повереник налази да нису испуњени законски услови за накнаду трошкова поступка, због чега је на основу члана 87. став 2. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја одлучено као у ставу II диспозитива овог решења.

Бр. 071-01-3444/2020-03 од 15. 1. 2021. год.

## 4.2. НАКНАДА ТРОШКОВА ИЗВРШНОГ ПОСТУПКА

**Начин остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја прописан је и осмишљен тако да сваком, без обзира на образовање, материјалне могућности и искуство, буде омогућено да лако и брзо дође до информација које су у поседу органа јавне власти. У том смислу трошкови заступања жалиоца пред Повереником нису неопходни ни оправдани, из којих разлога су одбијени.**

Из одговора на тужбу поднету против Повереника пред Управним судом:

Тужбом за покретање и вођење управног спора поднетом Управном суду, тужилац оспорава законитост става II диспозитива решења туженог број: 071-04-210/2021-03 од 12. 4. 2021. године којим је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова извршног поступка. У тужби, између осталог, наводи: да тужилац није правник, већ историчар

и сходно томе нема правно образовање да би могао адекватно да води најпре управни, а потом и извршни поступак пред Повереником; да тужилац, као и свако друго лице, има право да ангажује адвоката који би га заступао пред судом или другим органом, које право му не може бити одузето; да је одредбама чл. 49–53. Закона о општем управном поступку регулисана улога пуномоћника странке у управном поступку који закон пружа право странци да ангажује пуномоћника који ће заступати њене интересе, што је тужилац и учинио; да је Европски суд за људска права у предмету *Бибић против Хрватске* (број представке 1620/10, одлука од 28. 1. 2014. године), разматрао истоветно правно питање и у глави 31 навео, између осталог, „У односу на одлуку подносиатељице да буде заступана по одвјетнику пред Уставним судом Републике Хрватске, Суд такву одлуку не сматра неоправданом, имајући у виду да Уставни суд одлучује о сложеним питањима која се тичу заштите темељних права и слобода. За особе које немају правно образовање и искуство, таква питања могу бити теже схватљива“; да тужилац као историчар не располаже правним знањем како би умео адекватно да поднесе жалбу туженом, а потом и да води извршни поступак, односно да је ангажовање адвоката било од пресудног значаја за успех у том поступку; да, у конкретном случају, не би ни било потребе за ангажовањем адвоката да је „Инфостан“ радио по закону и доставио тужиоцу тражене информације, а испоставља се да је тај орган фактички „аболиран“ за свој незаконит рад, а тужилац „кажњен“ тиме што мора да плати трошкове адвокату који је у његово име успео у управном и извршном поступку.

Тужени оспорава наводе изнете у тужби из разлога наведених у образложењу утуженог решења и опреза ради истиче следеће:

Поводом навода тужиоца којим је указао на став заузет у одлуци Европског суда за људска права од 28. 1. 2014. год. у предмету *Бибић против Хрватске* (представка број 1620/10), тужени указује на то да је суд у наведеној одлуци указао на то да је „подносиатељино“ ангажовање адвоката пред Уставним судом, у поступку по уставној жалби, било оправдано, јер Уставни суд одлучује о сложеним питањима која се тичу заштите основних права и слобода, а насупрот томе, поступак остваривања права на слободан приступ информацијама не спада у категорију сложених поступака, формализам је сведен на минимум: захтев за приступ информацијама се може поднети и електронском поштом, без претераних формалних захтева (не мора бити чак ни потписан), на интернет страници Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности се налазе формулари аката који се могу поднети Поверенику, између осталих и предлог за управно извршење решења Повереника, чијим преузимањем и попуњавањем тражилац извршења стиче могућност подношења уредног и на закону заснованог предлога, никаква такса се

не наплаћује за подношење захтева за приступ информацијама, нити за жалбу, односно предлога за управно извршење одређеног решења Повереника. Начин остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја прописан је и осмишљен тако да сваком, без обзира на образовање, материјалне могућности и искуство, буде омогућено да лако и брзо дође до информација које су у поседу органа јавне власти. Из тих разлога, став туженог не одступа од наведеног става Европског суда за људска права да се одлука неког лица да буде заступано преко адвоката не може сматрати неоправданом у сложеним поступцима. Међутим, у конкретном случају није реч о сложеном поступку.

С тим у вези, тужени истиче да је ставом I утуженог решења обустављен поступак извршења решења Повереника број: 071-01-1036/2020-03 од 4. 1. 2021. године, које решење је донето у поступку по жалби изјављеној од стране тужиоца. Даље, тужилац је у више наврата сам, односно без пуномоћника подносио Поверенику предлоге за спровођење управног решења одређених решења Повереника (предмети број: 071-04-1213/2021-3, 071-04-1214/2021-3, 071-04-1215/2021-3, 071-04-1216/2021-03, 071-04-1222/2021-03, 071-04-1251/2021-03, 071-04-1657/2021-03 и др.), чинећи то на формулару акта доступном на интернет страници Повереника, поводом којих предлога су донета одговарајућа решења о извршењу и омогућено тужиоцу да оствари своја права на приступ информацијама од јавног значаја у поступку извршења тих решења. Самим тим не стоји навод да тужилац не располаже правним знањем како би умео адекватно да поднесе жалбу туженом, а потом и да води извршни поступак, односно да је ангажовање адвоката од пресудног значаја за остваривање права тужиоца у том поступку. Тужени још једном указује на то да се управно извршење решења Повереника, у складу са одредбама члана 192. став 2. Закона о општем управном поступку, спроводи по предлогу странке, односно поднеску чија је садржина прописана одредбом члана 58. истог закона (означење личног или пословног имена, пребивалишта, односно боравишта, седишта и назива органа коме се подноси, управна ствар која је предмет поступка, сврха поднеска, адреса на коју орган странци треба да доставља акте и потпис подносиоца поднеска), који поднесак странка не мора посебно образложити, нити мора да се упушта у оцену материјалноправних и процесноправних одредаба закона, већ је довољно да наведе да орган власти није у целости или делу поступио у складу са извршним решењем Повереника, из чега произилази да исти поднесак може сачинити свако без обзира на стручно знање које поседује, и тако остварити своја права на приступ информацијама од јавног значаја у поступку извршења. Стога о интересу и оправданости да се у извршни поступак укључи и пуномоћник одлучује странка, односно тражилац извршења, те у том случају својом вољом проузрокује трошкове, па с тим у вези треба и да их сноси.

Такође, тужени указује на досадашње поступање и праксу Управног суда Републике Србије у предметима у којима се одлучује о трошкови-ма поступка по жалби жалилаца – тражилаца информација у вези са остваривањем права на приступ информацијама од јавног значаја, која пракса се сходно може применити и на трошкове извршног поступка.

Наиме, Управни суд Републике Србије је у досадашњој пракси одбијао тужбе тужилаца поднете ради поништаја одлуке Повереника којом је, као другостепени орган, када је сам решио управну ствар, одлучио и о трошковима поступка, и то заступања странке, и одбио њихове захтеве за накнаду трошкова поступка као неосноване. Примера ради наводимо бројеве само неких од тих одлука: III-1 У. 3749/15 од 30. 4. 2015. године, III-27 У. 3698/15 од 18. 6. 2015. године, 15 У. 14573/16 од 15. 12. 2016. године, 24 У. 16221/16 од 10. 1. 2017. године, 9 У. 16217/16 од 12. 1. 2017. године, III-4 У. 17394/16 од 19. 1. 2017. године, 17 У. 3027/18 од 27. 4. 2018. године, 16 У. 16216/16 од 14. 9. 2018. године, II-3 У. 21297/18 од 20. 3. 2019. године, III-4 У. 7978/19 од 28. 6. 2019. године, 21 У. 12109/17 од 28. 6. 2019. године, 13 У. 15843/16 од 20. 11. 2019. године, III-1 У. 19346/17 од 28. 2. 2020. године, II-3 У. 13568/20 од 15. 10. 2020. године, II-6 У. 13468/2020 од 11. 2. 2021. године, II-6 У. 13927/2020 од 11. 2. 2021. године. У поменутих одлукама Управни суд Републике Србије је навео разлоге због којих сматра да је Повереник правилно поступио када је одбио захтев тужилаца (жалилаца – тражилаца информација) за накнаду трошкова поступка по жалби као неосноване, наводећи, између осталог, да трошкови заступања пред Повереником нису неопходни ни оправдани.

У погледу навода да тужилац, као и свако друго лице, има право да ангажује адвоката који би га заступао пред судом или другим органом, које право му не може бити одузето, тужени истиче да је неспорна чињеница да је тужилац имао право да ангажује адвоката који га је заступао у поступку управног извршења решења Повереника број: 071-01-1036/2020-03 од 4. 1. 2021. године, и то право му ни на који начин није ускраћивано, али такође није ни законом прописана обавеза поступајућих органа да тужиоцу накнаде трошкове рада адвоката као пуномоћника, добровољно ангажованог од стране тужиоца за сачињавање одређених аката у поменутом поступку, имајући при томе у виду и чињеницу да тужени по службеној дужности, у оквиру својих законских овлашћења, води рачуна о поштовању процесних норми и правила управног, односно извршног поступка.

Имајући у виду наведено, тужени предлаже да Управни суд тужбу одбије као неосновану.

Број: 071-05-2240/2021-03 од 9. 6. 2021. године

#### **4.3. НЕНАДЛЕЖНОСТ ПОВЕРЕНИКА ДА ОДЛУЧУЈЕ О ТРОШКОВИМА ПОСТУПКА ЗБОГ НЕПОСТУПАЊА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

**Влада Републике Србије спада у круг органа јавне власти против чијих решења, као и у случају да ти органи на захтев не одговоре у року, односно у случајевима прописаним одредбама члана 22. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, не може се изјавити жалба Поверенику, па последично Повереник није надлежан да одлучује ни о захтеву за накнаду трошкова поступка истакнутом у тој жалби.**

Из образложења:

А. А. из О., изјавио је дана 21. 12. 2020. године жалбу Поверенику преко пуномоћника Б. Б., адвоката из О., због непоступања Комисије за утврђивање штете од елементарних непогода Владе Републике Србије у Београду, по његовом захтеву од 25. 11. 2020. године за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио одређене информације у вези са радом Комисије. У жалби је истакнут захтев за накнаду трошкова поступка за састав жалбе у износу од 39.000,00 динара.

Поступајући по наведеној жалби, Повереник је ставом I диспозитива решења број: 071-01-4009/2020-03 од 29. 12. 2020. године одбацио, као недопуштену, жалбу А. А. из О., изјављену преко пуномоћника Б. Б., адвоката из О., због непоступања Комисије за утврђивање штете од елементарних непогода Владе Републике Србије у Београду, по његовом захтеву од 25. 11. 2020. године за приступ информацијама од јавног значаја, а ставом II диспозитива тог решења одбио, као неоснован, захтев жалбу А. А. из О., за накнаду трошкова поступка.

Ради поништаја става II диспозитива наведеног решења Повереника (одлуке о трошковима), жалбу А. А. из О., поднео је, преко пуномоћника Б. Б., адвоката из О., тужбу Управном суду у Београду дана 14. 1. 2021. године у којој, између осталог, наводи да изјављеном жалбом од 21. 12. 2020. године жалилац није истакао захтев да тужени орган одлучи о трошковима на име састава жалбе, већ да тужени орган решењем наложи Комисији за утврђивање штете од елементарних непогода Владе Републике Србије у Београду, да одлуком о главној ствари одлучи и о захтеву жалиоца према првостепеном органу за накнаду трошкова на име састава жалбе у износу од 39.000,00 динара.

По разматрању тужбе, жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Чланом 175. Закона о општем управном поступку прописано је да орган против чијег решења је благовремено покренут управни спор



може до окончања управног спора, ако уважава све захтеве тужбе, поништити или изменити своје решење из разлога због којих би суд могао поништити то решење, ако се тиме не вређа право странке у управном поступку или трећег лица.

Чланом 22. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописани су случајеви у којима тражилац може изјавити жалбу Поверенику, а ставом 2. и 3. истог члана прописано је да се против решења Народне скупштине, председника Републике, Владе Републике Србије, Врховног суда Србије (сада Врховног касационог суда), Уставног суда и Републичког јавног тужиоца не може изјавити жалба, већ се може покренути управни спор у складу са законом.

Имајући у виду наводе тужбе, чињеницу да је ставом I диспозитива утуженог решења Повереник одбацио, као недопуштену, жалбу А. А. из О., изјављену преко пуномоћника Б. Б., адвоката из О., због непоступања Комисије за утврђивање штете од елементарних непогода Владе Републике Србије у Београду, по његовом захтеву од 25. 11. 2020. године за приступ информацијама од јавног значаја као и цитиране законске одредбе, Повереник је уважио наводе тужбе и на основу члана 175. Закона о општем управном поступку, поништио своје решење број: 071-01-4009/2020-03 од 29. 12. 2020. године у ставу II диспозитива, којим је одбио, као неоснован, захтев А. А. из О., за накнаду трошкова поступка. Ово из разлога што се, у конкретном случају, ради о жалби изјављеној против Комисије за утврђивање штете од елементарних непогода Владе Републике Србије која је стално радно тело Владе, па с обзиром на то да Влада Републике Србије спада у круг органа јавне власти против чијих решења, као и у случају да исти органи на захтев не одговоре у року, односно у случајевима прописаним одредбама члана 22. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, не може се изјавити жалба Поверенику, то Повереник није надлежан да одлучује ни о захтеву за накнаду трошкова поступка, истакнутом у тој жалби.

Број: 071-01-4009/2/2020-03 од 2. 2. 2021. године



## 5. ДА ЛИ ЈЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ

### **5.1. ВОДОПРИВРЕДНО ДРУШТВО „ШАЈКАШКА“ НОВИ САД ЈЕСТЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

**Водопривредно предузеће „Шајкашка“ Нови Сад јесте орган јавне власти, у смислу одредбе члана 3. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, будући да је Република Србија преузела власничка права у Водопривредном предузећу „Шајкашка“ Нови Сад и постала власник 100% капитала Водопривредног друштвеног предузећа „Шајкашка“ Нови Сад, односно да је оснивач тог друштва Република Србија, а да права оснивача врши Влада, Београд, те да је то друштво основано као друштво капитала, на неодређено време, чији је једини члан и власник Република Србија.**

Из образложења:

Имајући у виду садржину предметних захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио да тражиоцу достави тражене информације са образложењем да то привредно друштво није орган јавне власти у смислу дефиниције члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи да је Влада Републике Србије преузела оснивачка права и извршила промену правне форме из „друштвеног предузећа“ у „привредно друштво“ и тиме себе сврстала у улогу оснивача привредног друштва, из разлога да се спрече нежељене последице исхитрене и неосмишљене приватизације, али да са тим истим друштвом, нема никакав пословни однос или уговор о пословима, нити послове тог друштва финансира из буџета. Ово из разлога што је одредбом члана 3. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано да је орган власти, у смислу овог закона, правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган. Под појмом државног органа у смислу овог закона (члан 3. тачка 1) подразумева се, осим класичног државног органа, и орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, као и организација којој је поверено вршење јавних овлашћења. Чланом 2. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11, 99/11... 44/18 и 95/18), прописано је да је привредно друштво правно лице које обавља делатност у виду стицања добити, а чланом 8. истог закона, да једна од могућих правних форми друштва јесте друштво са ограниченом одговорношћу. Такође, чланом 9. став 1. наведеног закона, прописано је да су лица која оснивају друштво и лица која му накнадно приступе у друштву с ограниченом одговорношћу – чланови друштва с ограниченом одговорношћу.

Претрагом података у Регистру привредних друштава објављених на сајту Агенције за привредне регистре, утврђено је да је Водопривредно друштво „Шајкашка“ д. о. о. Нови Сад, активно друштво са ограниченом одговорношћу, основано 7. 12. 1989. године, са претежном делатношћу – изградња хидротехничких објеката и у коме Република Србија има 100% удела.

Увидом у Одлуку о изменама и допунама оснивачког акта Водопривредног друштвеног предузећа „Шајкашка“ Нови Сад број 04-409 од 28. 8. 2015. године, утврђено је да истом то друштво, услед промене власништва над основним капиталом, мења правну форму у друштво с ограниченом одговорношћу, односно као једночлано друштво с ограниченом одговорношћу, као и да је чланом 5. исте Одлуке одређено да је оснивач тог друштва Република Србија за коју, на основу законског овлашћења, оснивачка права врши Влада, Београд, Немањина 11 (у даљем тексту: Оснивач), са 100% власништва над уделом, а чланом 14. став 2. Одлуке, да имовину Друштва чини и право коришћења покретних и непокретних ствари у својини Републике Србије.

Такође је, увидом у садржину Одлуке о измени оснивачког акта Водопривредног друштва „Шајкашка“ д. о. о. Нови Сад број 04-303 од 22. 10. 2018. године, утврђено да се истом врши усклађивање оснивачког акта тог друштва са одредбама Закона о јавним предузећима („Службени гласник РС“, број 15/16), те да се у члану 2. став 2. Одлуке наводи да је Решењем Владе о преузимању власничких права на друштвеном капиталу („Службени гласник РС“, број 122/14), Република Србија преузела власничка права у Водопривредном предузећу „Шајкашка“ Нови Сад и постала власник 100% капитала Водопривредног друштвеног предузећа „Шајкашка“ Нови Сад, а чланом 3. исте Одлуке, да је оснивач тог друштва Република Србија, а права оснивача врши Влада, Београд, Немањина број 11, матични број 07020171 (у даљем тексту: Оснивач) и чланом 5. Одлуке, да је то друштво основано као друштво капитала, на неодређено време, чији је једини члан и власник Република Србија, чланом 12. Одлуке, да је Друштво дужно да министарству надлежном за послове привреде доставља тромесечне извештаје о реализацији годишњег програма пословања, на обрасцу извештаја који пропише министар надлежан за послове привреде, у складу са законом којим се уређују правни положај јавних предузећа и других облика организовања који обављају делатност од општег интереса и чланом 15. Одлуке, да у случају поремећаја у пословању Друштва, Оснивач предузима мере којима ће се обезбедити услови за несметано обављање делатности од општег интереса, а чланом 22. став 2. Одлуке, да је основни капитал удео Оснивача, као јединог члана са 100% учешћа у основном капиталу Друштва и чланом 26. Одлуке, да функцију скупштине Друштва врши Оснивач, преко овлашћеног представника којег предлаже министарство надлежно за послове привреде, на период од четири године.

Даље је, увидом у званични службени сајт Водопривредног друштва „Шајкашка“ д. о. о. Нови Сад [www.sajkaska.co.rs](http://www.sajkaska.co.rs) на интернет страници „о нама – оснивање и историјат“ утврђено да је наведено, између осталог, да то друштво има дугу традицију чији корени датирају од 1872. године, да је основано као „Шајкашко-новосадска водна заједница“, која је 1952. године основана одлуком тадашњег Извршног одбора Народне скупштине АПВ, да привредна реформа 1962. године доноси промене које су обухватиле и водопривреду, тако што тадашња Влада доноси одлуку о престанку рада водних заједница за подручје Бачке и Баната и организује их као Дирекцију за изградњу хидросистема ДТД, у оквиру којег је данашња „Шајкашка“ носила назив „Реонски погон Нови Сад“, да би, стављањем ван снаге Закона о удруженом раду и доношењем првог Закона о предузећима 1989. године, „Шајкашка“ престала да постоји у облику организације удруженог рада и основано Водопривредно друштвено предузеће „Шајкашка“ са седиштем у Новом Саду, као привредни субјект који се бави заштитом од штетног дејства вода – делатношћу од општег интереса, те да у новембру 2014. године Влада Републике Србије доноси Решење о преузимању власничких права на друштвеном капиталу, а на основу којег у августу 2015. доноси и Одлуку о изменама и допунама оснивачких аката ВДП-а. Поступак промене правне форме заокружује се уписом и доношењем решења од стране Агенције за привредне регистре, од ког момента „Шајкашка“ наставља да послује у форми друштва са ограниченом одговорношћу, са 100% уделом државе у капиталу друштва.

Увидом у садржину Финансијског извештаја за 2019. годину, објављеном на сајту Агенције за привредне регистре у одељку „Јавно објављени исправни финансијски извештаји“ утврђено је да је у Напоменама уз финансијске извештаје за 2019. годину у делу под називом Опште информације о друштву, наведено да је ВД „Шајкашка“ д. о. о. у форми друштвеног предузећа постојала од 7. 12. 1989. године до 14. 9. 2015. године, када је извршена промена правне форме у привредно друштво ВД „Шајкашка“ д. о. о., да је власник удела Република Србија и то 100% и да се у делу „Напомене уз биланс успеха“ наводи: да „се при исплати зараде од бруто плате радника обустављају доприноси по прописаним стопама и у име радника уплаћује државним фондовима; да се заједно са зарадом исплаћује топли оброк и регрес, да се радницима надокнађују трошкови доласка и одласка са посла у цени превозне карте, да приликом одласка у пензију радницима се исплаћују отпремнине у висини три просечне плате које су повољније за раднике; да се радницима исплаћују и јубиларне награде за 10, 20 и 30 година стажа у складу са Колективним уговором и да је у 2019. години вршено умањење зараде запосленима у корист буџета Републике Србије“.

Имајући у виду да је Решењем Владе о преузимању власничких права на друштвеном капиталу („Службени гласник РС“, број 122/14),

Република Србија преузела власничка права у Водопривредном предузећу „Шајкашка“ Нови Сад и постала власник 100% капитала Водопривредног друштвеног предузећа „Шајкашка“ Нови Сад, односно да је оснивач тог друштва Република Србија, а да права оснивача врши Влада, Београд, те да је то друштво основано као друштво капитала, на неодређено време, чији је једини члан и власник Република Србија, на основу чега се закључује да је ово привредно друштво у претежном делу основано од стране државног органа, па има својство органа власти у смислу цитиране одредбе члана 3. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У прилог наведеном је и становиште Управног суда Републике Србије изнето у одлукама Суда: решење 9 У 12001/11 од 19. 10. 2012. године и 20 У 15663/14 од 25. 2. 2015. године, према коме се лице на која су пренета оснивачка права сматра оснивачем у смислу Закона о привредним друштвима. Стога је, Водопривредно друштво „Шајкашка“ д. о. о. Нови Сад, било дужно да по предметном захтеву жалиоца поступи у складу са наведеним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а што није учинило.

Број: 071-01-5221/2019-03 од 19. 4. 2021. године

## **5.2. УПРАВНИ ОКРУГ ЈЕСТЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

**Управни округ јесте орган јавне власти будући да се финансира из буџетских средстава – јавним новцем.**

Из образложења:

Навод органа власти из одговора достављеног жалиоцу, да Јабланички управни округ није надлежан да поступа по захтевима за приступ информацијама које се односе на рад министарстава, у конкретном случају по захтеву који се односи на рад Министарства заштите животне средине, те да се у циљу даљег вођења поступка захтевом може обратити наведеном Министарству, није могао бити уважен из разлога што је орган власти био дужан да по захтеву поступи у складу са наведеним одредбама члана 16. Закона, а не да жалиоца упућује да исте тражи од других органа власти.

Чињеница да је дописом Службе Повереника, Сектора за сарадњу и извештавање број: 073-05-130/2019-01 од 25. 1. 2019. године, указано Пчињском управном округу да у складу са чланом 43. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја нема обавезу подношења годишњег извештаја Поверенику, имајући у виду да управни округ не представља посебан орган власти у смислу члана 3. тачка 1. Закона, није

од утицаја на решавање предметне управне ствари. Ово из разлога што је чланом 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано да је орган јавне власти државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, као и организација којој је поверено вршење јавних овлашћења (став 1), правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган (став 2) из чега произилази да је за стицање статуса органа јавне власти довољно испуњење једног од наведених услова у погледу финансирања, начина оснивања или поседовања јавних овлашћења, те управни округ, који се финансира из буџетских средстава – јавним новцем, неспорно јесте орган јавне власти у смислу наведеног члана закона. Осим тога, чињеница да управни округ нема обавезу подношења извештаја Поверенику (члан 43. Закона) не значи да није орган јавне власти, из разлога што обавеза подношења годишњег извештаја као и израде информатора је обавеза прописана само за органе из члана 3. тачка 1. Закона, а не и за све органе јавне власти.

Број: 071-01-763/2021-03 од 5. 5. 2021. године

### **5.3. ПОЛИЦИЈСКИ СИНДИКАТ СРБИЈЕ НИЈЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

**Полицијски синдикат Србије није орган јавне власти, у смислу одредбе члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром на то да није у питању државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, организација којој је поверено вршење јавних овлашћења, као ни правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган, већ синдикална организација запослених у полицији.**

Из образложења:

Имајући у виду да је жалиља захтев од 31. 12. 2020. године за приступ информацијама од јавног значаја поднела Полицијском синдикату Србије у Београду, који није орган власти, то је жалба коју је жалиља изјавила Поверенику због непоступања по истом захтеву недопуштена, јер предметни захтев није поднет органу власти. Ово стога што, у смислу цитиране одредбе члана 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражилац може изјавити жалбу ако орган власти на захтев тражиоца не одговори у прописаном року, или ако захтев одбије, а у конкретном случају се не ради о органу власти у смислу цитиране одредбе члана 3. наведеног закона. Наиме, према

одредби члана 6. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17 – одлука УС, 113/17 и 95/18 – аутентично тумачење), синдикат је самостална, демократска и независна организација запослених у коју се они добровољно удружују ради заступања, представљања, унапређења и заштите својих професионалних, радних, економских, социјалних, културних и других појединачних и колективних интереса, а у смислу члана 215. истог закона може да се оснује у складу са општим актом синдиката. Поред тога, одредбом члана 1. Статута Полицијског синдиката Србије прописано је да је Полицијски синдикат Србије – самостална, нестраничка, интересна, добровољна организација, основана на принципима изворног синдикализма, док је одредбом члана 38. поменутог Статута предвиђено да су извори прихода тог Синдиката: чланарина, приходи од наменских прилога и доприноса чланства и поклони и спонзорства донатора и симпатизера. Стога се, у конкретном случају, не ради о органу власти у смислу цитиране одредбе члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром на то да није у питању државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, организација којој је поверено вршење јавних овлашћења, као ни правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган, већ синдикална организација запослених у полицији.

Број: 071-01-991/2021-03 од 22. 4. 2021. године

#### **5.4. АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ ЈЕСТЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

**Одредбом чланом 65. Закона о адвокатури Адвокатској комори Београда су поверена одређена јавна овлашћења, што значи да она има статус органа јавне власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је по захтевима за приступ информацијама од јавног значаја дужна да поступа у односу на све информације настале у раду или у вези с радом Коморе, а не само на оне које су у вези са вршењем јавних овлашћења, јер Закон не прави такву разлику.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац поднео Адвокатској комори Београда захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 6. 3. 2020. године, којим је тражио информације ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења.



Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем у алинеји 6. диспозитива исти одбио, наводећи, између осталог: да је одредбама чл. 65. и 66. Закона о адвокатури законодавац направио јасну разлику између послова које Адвокатска комора Београда врши у оквиру „вршења јавних овлашћења“, у ком случају поступа као орган власти, и послова које врши у оквиру „послова адвокатске коморе“ у ком случају не поступа као орган власти већ као професионална асоцијација адвоката; да када Адвокатска комора Београда врши „јавна овлашћења“ она поступа као орган власти и информације које се односе на тај део активности представљају „информације од јавног значаја“ у смислу члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, док када обавља „послове адвокатске коморе“ она не поступа као орган јавне власти и информације које се односе на тај део активности не представљају „информације од јавног значаја“ (...).

Неоснован је навод Адвокатске коморе Београда да су информације од јавног значаја само оне информације које Адвокатска комора оствари у вршењу јавних овлашћења која су јој поверена чланом 65. Закона о адвокатури. Ово из разлога што, према одредби члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, орган јавне власти у смислу овог закона јесте, између осталог, организација којој је поверено вршење јавних овлашћења. Како је неспорно да су наведеном одредбом Закона о адвокатури одређена овлашћења поверена Адвокатској комори Београда, то је Адвокатска комора Београда орган јавне власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је по захтевима за приступ информацијама од јавног значаја дужна да поступа у односу на све информације настале у раду или у вези са радом Коморе, а не само на оне које су у вези са вршењем јавних овлашћења, јер Закон не прави такву разлику.

Број: 071-01-1363/2020-03 од 13. 7. 2020. године

## **5.5. ЈАВНИ ИЗВРШИТЕЉ ЈЕСТЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

**Јавни извршитељ се може уподобити организацији којој је поверено вршење јавних овлашћења, те у складу с тим представља орган јавне власти у смислу члана 3. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.**

Из образложења:

Навод Јавног извршитеља да Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја уређује који субјекти су органи јавне власти, а да он, као Јавни извршитељ, извршитељску делатност обавља као



предузетник, који није организација нити правно лице, већ физичко лице, није могао утицати на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово из разлога што, према одредби члана 3. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, орган јавне власти у смислу овог закона јесте, између осталог, организација којој је поверено вршење јавних овлашћења. Имајући у виду да, и према одредбама члана 312. раније важећег Закона о извршењу и обезбеђењу, као и према одредбама члана 468. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15 и 106/16 – аутентично тумачење), извршитељ, односно јавни извршитељ обавља делатност као предузетник или као члан ортачког друштва, те да оба облика организовања представљају привредне субјекте, који обављају привредну делатност и подлежу обавези регистрације, у складу са Законом о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11, 99/11, 83/14 – др. закон и 5/15), то се, по мишљењу Повереника, јавни извршитељ може уподобити организацији којој је поверено вршење јавних овлашћења, те да, у складу с тим, представља орган јавне власти у смислу члана 3. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-2079/2019-03 од 14. 1. 2021. године

## **5.6. ДЕМОКРАТСКИ САВЕЗ ХРВАТА У ВОЈВОДИНИ НИЈЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

**Демократски савез Хрвата у Војводини, који је основан као политичка странка, није орган јавне власти.**

Из образложења:

Имајући у виду да је, у конкретном случају, жалба изјављена због непоступања Демократског савеза Хрвата у Војводини у Суботици, који је основан као политичка странка, што је утврђено увидом у регистар политичких странака који се води код Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, као и на основу увида у Статут Демократског савеза Хрвата у Војводини (члан 1), то је жалба коју је жалилац поднео Поверенику због непоступања по наведеном захтеву за приступ информацијама од јавног значаја недопуштена. Ово стога што, у смислу цитиране одредбе члана 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражилац може изјавити жалбу ако орган власти не одговори у прописаном року на захтев тражиоца, а у конкретном случају се не ради о органу власти у смислу цитиране одредбе члана 3. наведеног закона, односно не ради се о организацији којој је поверено вршење јавних овлашћења, а неспорно

је да се не ради о класичном државном органу, органу територијалне аутономије, органу локалне самоуправе, нити о правном лицу које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган.

Број: 071-01-2841/2020-03 од 6. 10. 2020. године

## 5.7. ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК НИЈЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ

**Јавни бележник није орган јавне власти иако су му поверена јавна овлашћења, из разлога што јавни бележник нема статус правног лица.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Чланом 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је орган власти, у смислу истог закона: државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, организација којој је поверено

вршење јавних овлашћења, као и правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган.

Чланом 16. став 4. истог закона прописано је да ако орган власти на захтев не одговори у року, тражилац може изјавити жалбу Поверенику, осим у случајевима утврђеним овим законом.

Чланом 24. став 2. истог закона прописано је да Повереник одбацује жалбу која је недопуштена, неблаговремена и изјављена од стране неовлашћеног лица.

Чланом 2. став 4. Закона о јавном бележничтву („Службени гласник РС“, бр. 31/11... и 106/15) прописано је да је јавни бележник стручњак из области права, именован од стране министра надлежног за правосуђе, који на основу јавних овлашћења прихвата од странака изјаве воље и даје им потребну писмену форму и о томе издаје исправе које имају карактер јавних исправа, чува оригинале тих исправа и друге поверене документе, издаје преписе исправа, јавно потврђује чињенице, даје странкама савете о питањима која су предмет његове делатности и предузима друге радње и врши друге послове одређене законом.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев од 12. 5. 2021. године поднет јавном бележнику, то је жалба коју је жалила поднела Поверенику због непоступања по наведеном захтеву за приступ информацијама од јавног значаја недопуштена, јер предметни захтев није поднет органу власти. Ово стога што се, у конкретном случају, и поред чињенице да су јавном бележнику поверена јавна овлашћења, не ради о органу власти у

смислу цитиране одредбе члана 3. наведеног закона, односно не ради се о организацији којој је поверено вршење јавних овлашћења, а неспорно је да се не ради о класичном државном органу, органу територијалне аутономије, органу локалне самоуправе, нити о правном лицу које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган, будући да јавни бележник нема статус правног лица.

У прилог таквог става Повереника је и мишљење Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије број: 011-00-00264/2014-17 од 14. 11. 2014. године да се јавни бележник не може подвести под појам „организације којој је поверено вршење јавних овлашћења“, већ се под овај појам може подвести једино Јавнобележничка комора, као професионално удружење које има својство правног лица и у које се удружују јавни бележници уписани у њен именик (члан 118. Закона о јавном бележништву).

Број: 071-01-2887/2021-03 од 20. 7. 2021. године

## **5.8. ЛОВАЧКО ДРУШТВО „СОКО“ БУЋАНОВЦИ НИЈЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

**Ловачка друштва могу имати статус органа власти ако су им поверена јавна овлашћења – газдовање ловиштем, што није случај са Ловачким друштвом „Соко“ Буђановци, а што недвосмислено произилази из дописа Покрајинског секретаријата за пољопривреду, водопривреду и шумарство АПВ од 28. 12. 2020. године.**

Из образложења:

А. А. из Б., као тражилац информација, поднео је 6. 10. 2020. године, преко пуномоћника Б. Б., адвоката из Б., жалбу Поверенику због непоступања Ловачког друштва „Соко“ Буђановци у Буђановцима, по његовом захтеву од 20. 8. 2020. године за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио достављање одређених информација. (...)

Поступајући по жалби, Повереник је дана 19. 10. 2020. године упутио жалбу Ловачком друштву „Соко“ Буђановци у Буђановцима, ради изјашњења.

Изјашњењем од 3. 11. 2020. године Ловачко друштво „Соко“ Буђановци у Буђановцима је обавестило Повереника да није орган власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи: да се ради о удружењу на бази учлањења и финансира се самостално; да није корисник ловишта у смислу члана 4. став 10. Закона о дивљачи и ловству, јер му није дато право на газдовање ловиштем Аутономне покрајине Војводине предвиђено чланом 6. став

4. истог закона; да од Аутономне покрајине није тражило, нити добило сагласност на ловну основу за газдовање ловиштем у смислу члана 6. став 6. истог закона; да друштво није закључило уговор о давању права на газдовање ловиштем у смислу члана 41. истог закона, као и да никада није донело ловну основу коју корисник мора да поднесе по члану 47. наведеног закона.

Поступајући по акту Повереника од 9. 12. 2020. године, Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство АПВ је 28. 12. 2020. године обавестио Повереника да на основу Закона о дивљачи и ловству („Службени гласник РС“, бр. 18/10 и 95/18 – др. закон) и Уредбе о установљавању ловних подручја на територији Републике Србије („Службени гласник РС“, број 91/11), Ловачком друштву „Соко“ Буђановци нису поверена јавна овлашћења, тј. газдовање ловиштем.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Чланом 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да тражилац може изјавити жалбу Поверенику ако орган власти, супротно члану 16. став 1. истог закона, не одговори у прописаном року на захтев тражиоца.

Чланом 3. наведеног закона прописано је да је орган власти, у смислу истог закона: државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, организација којој је поверено вршење јавних овлашћења као и правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган.

Чланом 24. став 2. истог закона прописано је да Повереник одбацује жалбу која је недопуштена, неблаговремена и изјављена од стране неовлашћеног лица.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 20. 8. 2020. године поднет Ловачком друштву „Соко“ Буђановци у Буђановцима, које је у Агенцији за привредне регистре, уписано у регистру удружења, чији опис делатности је регистрован као „делатност осталих организација на бази учлањења“, то је жалба коју је жалилац поднео Поверенику због непоступања по његовом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја недопуштена, јер предметни захтев није поднет органу власти. Ово стога што, у смислу цитиране одредбе члана 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражилац може изјавити жалбу ако орган власти, супротно члану 16. став 1. истог закона, не одговори у прописаном року на захтев тражиоца, а у конкретном случају се не ради о органу власти у смислу цитиране одредбе члана 3. наведеног закона, с обзиром на то да није у питању државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, односно организација којој је поверено вршење јавних овлашћења, већ ловачко

удружење, које јесте правно лице, али не и правно лице које оснива или финансира у целини, односно претежном делу државни орган и коме је поверено вршење јавних овлашћења, већ удружење грађана на које се сходно примењују одредбе Закона о удружењима („Службени гласник РС“, бр. 51/09, 99/11 – др. закон, 99/11 – др. закон и 44/18 др. закон). Наиме, ловачка друштва могу имати статус органа власти ако су им поверена јавна овлашћења – газдовање ловиштем, што није случај са Ловачким друштвом „Соко“ Буђановци, а што недвосмислено произилази из дописа Покрајинског секретаријата за пољопривреду, водопривреду и шумарство АПВ од 28. 12. 2020. године.

Број: 071-01-3004/2020-03 од 29. 1. 2021. године

### **5.9. ДРУШТВО ЗА ЗАШТИТУ ОД ПОЖАРА И ПРУЖАЊЕ ОСТАЛИХ УСЛУЖНИХ АКТИВНОСТИ И ПОДРШКУ ПОСЛОВАЊУ „FULL PROTECT“ Д. О. О. БЕОГРАД ЈЕСТЕ ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

Привредно друштво „Full protect“ д. о. о. из Београда је од свог оснивања 2005. године у организационом смислу имало неколико трансформација, али је након раскида приватизационог уговора 2009. године остало у државној својини тако што је Република Србија, као поверилац и већински власник капитала тог друштва, односно са процентом учешћа у основном капиталу од 96,31597%, постала његов оснивач (тј. чланови друштва су уједно и оснивачи друштва), па наведено друштво јесте орган јавне власти у смислу члана 3. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Из образложења:

Неоснован је навод „Full protect“ д. о. о. да то друштво није орган јавне власти у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и да није у обавези да поступи по захтеву тражиоца, имајући у виду следеће: да је на званичном сајту тог друштва (<http://fullprotect.rs>) наведено да је „Full protect“ д. о. о. основан 2005. године издвајањем пословних функција безбедности и противпожарне заштите из система Железнице Србија; да је друштво 2007. године продато на јавној аукцији приватном лицу са којим је 2009. године држава Србија раскинула приватизациони уговор и предузеће „Full protect“ д. о. о. преузела у оквиру државе до данашњих дана (<http://sajam.vozdovac.rs/full-protect/>); да почетком деведесетих година 20. века и појаве ратних дејстава на тлу бивших република СФР Југославије, железничке управе република почињу да се раздружују и заједница је званично престала да постоји ступањем на снагу новог закона о железници Републике Србије

који је донесен 2005. године, те да је Акционарско друштво „Железнице Србије“ (раније ЖТП „Београд“ и ЈП „Железнице Србије“) функционисало као јединствено друштво све до 10. 8. 2015. године када је, по одлуци Владе Србије (2. 7. 2015. године) извршена статусна промена „Железница Србије“ а. д. о издвајању и оснивању нових акционарских друштава- „Инфраструктура железнице Србије“, „Србија воз“ и „Србија карго“ ([www.zeleznicesrbije.com/istorijat/](http://www.zeleznicesrbije.com/istorijat/)); да је забележбом Агенције за привредне регистре бр. 3 од 19. 5. 2009. године наведено да се уписује у Регистар привредних субјеката Одлука о именовању привременог заступника капитала друштва („Full protect“ д. о. о.) донета дана 15. 5. 2009. године, као и да лице именовано за привремено заступање капитала друштва „Full protect“ управља са 70% државног капитала предузећа, пренетог Акцијском фонду РС Одлуком Агенције за приватизацију о преносу капитала од 14. 4. 2009. године, на основу Обавештења бр. 765/05-0904 од 9. 4. 2009. године Агенције за приватизацију о раскиду Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 31. 12. 2007. године због неиспуњења уговорних обавеза купца државног капитала субјекта приватизације Друштва за заштиту од пожара „Full protect“ д. о. о. Београд и да је забележбом бр. 4. од 5. 6. 2009. године констатовано да се уписује у Регистар привредних субјеката, Решење Агенције за приватизацију бр. ПР 45358 од 22. 4. 2009. године о преносу удела на Акцијски фонд Републике Србије; да је решењем АПР-а од 14. 5. 2012. године регистрована промена података код друштва „Full protect“ д. о. о. тако што је брисан Акцијски фонд Републике Србије, као члан, и уписана Агенција за приватизацију Републике Србије са уделом 72,31%, као и да је брисан Акцијски фонд Републике Србије и уписана Агенција за приватизацију Републике Србије са процентом у сувласништву удела од 0,2083%, 0,4166% и 7,2905%; да је решењем Привредног суда у Београду 9 Рео 31/2016 од 25. 11. 2016. године отворен стечајни поступак над дужником „Full protect“ д. о. о. (став I диспозитива), потврђено усвајање Измењеног унапред припремљеног плана реорганизације од 14. 3. 2016. године (став II диспозитива) и обустављен стечајни поступак на стечајним дужником „Full protect“ д. о. о. (став III диспозитива), а у образложењу наведено да је поверилац класе 1 Република Србија, Министарство финансија, Пореска управа, Филијала Савски венац чији је проценат потраживања у тој класи 99,38% гласао за усвајање УППР-а (Унапред припремљени план реорганизације), и да је суд констатовао да је Измењени унапред припремљени план реорганизације у класи 1 усвојен у проценту 99,38%, као и да је поверилац класе 2 Република Србија, Министарство финансија, Пореска управа, Филијала Савски венац чији је проценат потраживања у тој класи 99,45% гласао за усвајање УППР-а, и да је суд констатовао да је Измењени унапред припремљени план реорганизације у класи 2 усвојен у проценту 99,45%; да је члан

2. став 33. Закона о приватизацији прописано („Службени гласник РС“, бр. 83/14, 46/15, 112/15 и 20/16 – аутентично тумачење) да Регистар акција и удела пренетих после раскида уговора закљученог у поступку приватизације јесте регистар у који се преносе и евидентирају акције и удели после раскида уговора закљученог у поступку приватизације, а који се води у министарству надлежном за послове привреде, и да Регистар садржи назив субјекта приватизације чији се део капитала евидентира у Регистру, податке о висини капитала, односно броју акција које се евидентирају и друге податке; да је решењем АПР-а од 15. 8. 2016. године регистрована промена података код друштва „Full protect“ д. о. о. на начин што (промена члана) је брисана Агенција за приватизацију Републике Србије и уписан Регистар акција и удела пренетих после раскида уговора закљученог у поступку приватизације са уделом 70,00%; да је решењем АПР-а од 22. 12. 2017. године регистрована промена података тако што је као члан уписана Република Србија са уделом 96,31597%. Из свега наведеног неспорно произилази да је од свог оснивања, 2005. године, друштво „Full protect“ д. о. о. из Београда, у организационом смислу имало неколико трансформација, али да је, након раскида приватизационог уговора 2009. године, остало у државној својини тако што је Република Србија, као поверилац и већински власник капитала тог друштва, односно са процентом учешћа у основном капиталу од 96,31597%, постала његов оснивач (тј. чланови друштва су уједно и оснивачи друштва), па наведено друштво јесте орган јавне власти у смислу члана 3. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је по захтеву од 15. 10. 2020. године за приступ информацијама од јавног значаја, било дужно да поступи у смислу члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а што у конкретном случају није учинило, те је Повереник донео одлуку као у ставу I диспозитива овог решења.

Број: 071-01-3610/2020-03 од 1. 3. 2021. године





## 6. ДА ЛИ ЈЕ ИНФОРМАЦИЈА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА

## 6.1. УГОВОР О РАДУ КАО ИНФОРМАЦИЈА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА

Са становишта Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ирелевантно је правно дејство акта који садржи тражену информацију (производи ли правно дејство *inter partes* или *erga omnes*), већ је правно релевантна једино чињеница да ли је тражена информација настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, те да ли се налази опредељена у неком документу у његовом поседу. У том смислу уговор о раду закључен између јавног извршитеља као органа јавне власти и лица запосленог у његовој канцеларији јесте информација од јавног значаја.

Из образложења:

Неоснован је навод органа власти да се садржина уговора о раду донетог на основу Закона о раду не може подвести под институт информације од јавног значаја те учинити доступном неограниченом броју лица, јер се ради о двостраном уговору који не производи дејства према трећим лицима, већ само између уговорних страна. Ово из разлога што је са становишта Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ирелевантно правно дејство акта који садржи тражену информацију (производи ли правно дејство *inter partes* или *erga omnes*), већ је правно релевантна једино чињеница да ли је тражена информација настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, те да ли се налази опредељена у неком документу у његовом поседу. Како је у конкретном случају несумњиво да се ради о информацијама које би, с обзиром на своју природу (информације о запосленима) могле бити садржане у неком документу у поседу органа јавне власти, и како јавност има оправдани интерес да зна такве информације, јер, како је то наведено, према одредби члана 4. Закона, оправдан интерес јавности да зна увек постоји, осим ако орган власти не докаже супротно, а што он овде није учинио, тражене информације јесу информације од јавног значаја, јер су у конкретном случају испуњени сви елементи из члана 2. став 1. Закона који морају бити испуњени да би се информација сматрала информацијом од јавног значаја<sup>2</sup>.

Број: 071-01-2079/2019-03 од 14. 1. 2021. године

---

2 Решењем Повереника наложено је јавном извршитељу А. А. да жалиоца обавести да ли поседује тражене информације, које се односе на Б. Б. из В., односно документе у којима су оне садржане, из којих се може сазнати да ли је именована била запослена код наведеног извршитеља и, уколико јесте, у ком периоду и на ком радном месту, те да уколико је у поседу тражених информација, достави копију докумената у којима су оне садржане, уз одговарајућу заштиту података о личности.

## 6.2. ИНФОРМАЦИЈЕ О ПОСТУПКУ СПРОВОЂЕЊА УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ

**Информације које се односе на поступак унутрашње контроле који је покренут поводом изнетих примедби на рад одређене филијале Пореске управе јесу информације од несумњивог интереса за јавност, јер говоре о законитости рада органа јавне власти.**

Из образложења.

Навод органа власти да не постоји шири интерес јавности да буде упозната са документом насталим у поступку спровођења унутрашње контроле по представци тражиоца који у целом поступку има искључиво лични интерес због ког је и поднео представку није могао бити уважен. Ово из разлога што је предметним захтевом за приступ информацијама од јавног значаја жалилац тражио информације које се односе на поступак унутрашње контроле који је покренут поводом изнетих примедби на рад одређене филијале Пореске управе, па је несумњив интерес јавности да буде упозната са информацијама које се односе на резултате спроведене контроле рада Пореске управе, као органа власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, које су садржане у одређеним документима у његовом поседу (члан 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја). Осим тога, оправдан интерес жалиоца, односно јавности у смислу члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, увек постоји, осим ако орган власти не докаже супротно, што у конкретном случају није учинио<sup>3</sup>.

Број: 071-01-2072/2020-03 од 28. 5. 2021. године

---

3 Решењем Повереника наложено је Министарству финансија Републике Србије, Пореској управи у Београду, да жалиоцу достави тражене информације, односно копије докумената о извршеној унутрашњој контроли Филијале Пореске управе Л. по његовој притужби, као и да га обавести да ли поседује документ који садржи информације о предузетим мерама по наведеној притужби, и да жалиоцу, уколико такав документ поседује, достави његову копију, уз одговарајућу заштиту података о личности.



## 7. ПОСЛОВНА ТАЈНА

## **7.1. ПОДАЦИ ИЗ ФИНАНСИЈСКИХ ИЗВЕШТАЈА И ПОСЛОВНА ТАЈНА**

**Подаци о приходима ЈП „Југоимпорт – СДПР“ у Београду не могу се сматрати пословном тајном, с обзиром на то да су финансијски извештаји Предузећа, односно подаци о његовим пословним приходима јавно доступни, будући да је чланом 47. Закона о рачуноводству прописано, између осталог, да податке из потпуних и рачунски тачних финансијских извештаја Агенција за привредне регистре јавно објављује на својој интернет страници, у оквиру Регистра финансијских извештаја.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа предмета, донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Б. 22. 2. 2021. године, поднео ЈП „Југоимпорт – СДПР“ у Београду захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је, позивајући се на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражио од тог предузећа да га обавести да ли поседује информације о томе колико износе укупни приходи Предузећа од пројектовања, изградње и опремања капацитета за производњу наоружања и војне опреме и других војних објеката у иностранству у периоду од 1. 1. 2020 до 30. 6. 2020. године, и извод из пословних књига и спецификацију прихода, као и да му омогући увид у документе који садрже поменуте информације и достави копије тих докумената поштом.

Даље је утврђено да је поступајући по поднетом захтеву првостепени орган ожалбеним решењем исти одбио, позивајући се притом на члан 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У образложењу ожалбеног решења се позвао и на Закон о заштити пословне тајне („Службени гласник РС“, број 72/11) и Правилник о пословној тајни ЈП „Југоимпорт – СДПР“ 7/1 бр. 738-1 од 19. 6. 2017. године, наводећи: да је чланом 4. поменутог правилника предвиђено да годишњи финансијски план, годишњи и периодични извештаји о пословању, одлуке о оснивању представништава и привредних друштава у иностранству, извештаји о раду представништава и привредних друштава у иностранству, извештаји о раду и финансијски план представништава, комерцијални уговори као и подаци о цени производње и калкулацијама цена представљају пословну тајну; да се сви подаци који се односе на производне капацитете за производњу средстава наоружања и војне опреме свуда у свету, па тако и у Републици Србији сходно одредбама Закона о производњи и промету наоружања и војне

опреме сматрају тајним податком; да су подаци о оствареним приходима Предузећа од пројектовања, изградње и опремања капацитета за производњу наоружања и војне опреме и других војних објеката у иностранству, као и уопште подаци о оствареним приходима по основу обављања комерцијалне делатности пословна тајна, те као такви не могу бити доступни јавности; да се Предузеће не финансира, нити се икада финансирало из буџета, већ искључиво из сопствених прихода; као и да је поред наведеног, чланом 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано да се „сматра да оправдани интерес јавности да зна постоји када се ради о информацијама којима располаже орган јавне власти, а које се односе угрожавање, односно заштиту здравља становништва и животне средине“, те није јасно на који начин то Предузеће одбијањем захтева повређује или угрожава неко лично или имовинско право тражиоца.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 5. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као службена тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Чланом 12. наведеног закона прописано је да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у

документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, орган власти омогућиће тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

Имајући у виду садржину предметног захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник је нашао да је првостепени орган погрешно када је ожалбеним решењем жалиоцу ускратио приступ траженим информацијама, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за одлучивање у овој управној ствари.

Ово најпре из разлога што се из садржине ожалбеног решења не може на јасан и недвосмислен начин утврдити да ли је првостепени орган остваривао приходе од пројектовања, изградње и опремања капацитета за производњу наоружања и војне опреме и других војних објеката у иностранству у траженом периоду, то јест да ли поседује тражене информације, односно документе који садрже исте, или само неке од њих и које, односно уколико их поседује, у којим документима су садржане тражене информације. При томе, Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја се односи на опредмећене информације, тј. оне информације које су садржане у постојећим документима којима првостепени орган јавне власти располаже, при чему информације не морају бити садржане у једном документу и под одређеним називом. Формално, орган власти није у обавези да, према овом закону, врши било какве анализе, упоредне прегледе и слично, или да сачињава документе само зато да би поступио по захтеву тражиоца, односно да би му у конкретном случају дао тачну информацију о укупном износу прихода од пројектовања, изградње и опремања капацитета за производњу наоружања и војне опреме и других војних објеката у иностранству у периоду од 1. 1. 2020 до 30. 6. 2020. године, али јесте у обавези да копије свих расположивих докумената који садрже информације које су предмет захтева учини доступним тражиоцу, односно омогући му увид у те документе.

Даље, могућност ускраћивања приступа траженој информацији, у складу са чланом 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, условљена је обавезом органа власти, конкретно ЈП „Југоимпорт – СДПР“ у Београду, да докаже да је у конкретном случају то оправдано учинити да би се заштитио претежнији интерес. Поред формалног услова да се ради о информацији или документу за који је одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, Закон захтева и испуњење другог, материјалног услова, тј. да се ради о таквим информацијама или документима због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по



интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

У конкретном случају, првостепени орган само наводи да се разлози за ускраћивање права тражиоцу информације на приступ траженим информацијама заснивају на заштити пословне тајне, али, при томе, не доказује које би то тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацијама, могле реално наступити омогућавањем приступа траженим информацијама. Ово из разлога што последице односно разлози за ускраћивање приступа информацијама не могу бити апстрактни и хипотетички, већ морају бити учињени конкретним, јасно препознаљивим у односу на тражене информације, односно орган власти је дужан да наведе које би конкретне последице, на који начин и услед којих околности реално, односно са великим степеном извесности, могле наступити у случају омогућавања приступа траженим информацијама. Евентуална чињеница да су документи који садрже тражене информације, актом тог предузећа, Правилником о пословној тајни ЈП „Југоимпорт – СДПР“ 7/1 бр. 738-1 од 19. 6. 2017. године, одређени да се чувају као пословна тајна, није сама по себи довољан услов да би се, у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја искључио приступ траженим информацијама, већ је потребно да, у складу са цитираном одредбом члана 8. наведеног закона, првостепени орган докаже да је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону.

При томе се сами подаци о приходима ЈП „Југоимпорт– СДПР“ у Београду не могу сматрати тајним подацима, с обзиром на то да су финансијски извештаји Предузећа, односно подаци о пословним приходима истог јавно доступни. Наиме, чланом 29. став 1. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, број 73/19) прописано је да су правна лица, односно предузетници дужни да састављају редовне годишње финансијске извештаје за пословну годину која је једнака календарској, у складу са овим законом и подзаконским прописима донетим на основу овог закона, док је ставом 5. наведеног члана прописано да редован годишњи финансијски извештај великих правних лица, средњих правних лица, правних лица која имају обавезу састављања консолидованих годишњих финансијских извештаја (матична правна лица), јавних друштава, односно друштава која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, независно од величине обухвата: Биланс стања, Биланс успеха, Извештај о осталом резултату, Извештај о променама на капиталу, Извештај о токовима готовине и Напомене уз финансијске извештаје, док је чланом 47. истог закона предвиђено, између осталог, да податке

из потпуних и рачунски тачних финансијских извештаја Агенција за привредне регистре јавно објављује на својој интернет страници, у оквиру Регистра финансијских извештаја. Увидом у Регистар финансијских извештаја на сајту Агенције за привредне регистре, утврђено је, између осталог, да је објављен редовни годишњи финансијски извештај за ЈП „Југоимпорт – СДПР“ у Београду за 2019. годину. И на званичној интернет презентацији ЈП „Југоимпорт – СДПР“ у Београду су јавно доступни финансијски извештаји тог предузећа, а и сам Информатор о раду садржи, између осталог, податке о финансијском плану Предузећа за 2020. годину, као и податак о оствареним пословним приходима од роба и услуга на страном тржишту у периоду од 1. 1. 2020. до 31. 12. 2020. године. С тим у вези, из спроведеног поступка се не може видети ни да је првостепени орган пре него што је одбио захтев жалиоца, разматрао омогућавање делимичног приступа информацијама, у складу са одредбом члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, која предвиђа могућност да се од приступа изузму одређене информације садржане у траженим документима ако су за то испуњени законски услови. Ово имајући у виду да предметним захтевом нису тражене информације о уговорима који представљају основ стицања прихода, производним капацитетима, ценама производње и сл., те је у односу на податке који нису тражени предметним захтевом, уколико су такви подаци садржани у документима који садрже тражене информације, првостепени орган могао поступити у складу са цитираном одредбом члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, и заштити те податке.

Такође, према одредби члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, оправдан интерес јавности да зна увек постоји, осим ако орган власти не докаже супротно, а што, у конкретном случају, није учинио.

Поред наведеног, увод ожалбеног решења не садржи све обавезне елементе прописане одредбом члана 141. став 2. Закона о општем управном поступку, односно лично име и пребивалиште странке, кратко назначење предмета поступка, као и лично име овлашћеног службеног лица и правни основ његовог овлашћења, што је такође разлог за поништавање ожалбеног решења.

На основу свега напред изнетог, Повереник је на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја одлучио као у ставу I диспозитива овог решења.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама изнетим у образложењу овог решења и утврдити напред наведене чињенице од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари, посебно да ли поседује тражене информације, односно документе

који садрже исте, и које. Након тога ће, у односу на расположиве документе који садрже тражене информације, утврдити да ли постоје сви услови да се искључи и ограничи слободан приступ информацијама садржаним у траженим документима, у складу са одредбама чл. 8. и 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и ако постоје, да ли у погледу свих информација садржаних у траженим документима или само неких од њих и којим, односно на несумњив начин утврдити да ли би у конкретном случају и које тешке правне и друге последице реално могле наступити уколико би се тражене информације учиниле доступним јавности. Првостепени орган ће затим, на основу правилно утврђеног чињеничног стања поново одлучити о захтеву жалиоца у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, при чему ће имати у виду и одредбу члана 12. наведеног закона, која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ.

Број: 071-01-912/2021-03 од 13. 4. 2021. године



## 8. ТАЈНИ ПОДАЦИ

## **8.1. ИНФОРМАЦИЈЕ ИЗ ПОСТУПКА КОЈИ ВОДИ СЕКТОР УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА**

Чињењем доступним информација у вези са кривичном пријавом и документима који су сачињени у поступању по њој, као и у вези са извршеним претресом одређеног објекта, у истражној фази поступка, угрозио би се интерес вођења поступка који спроводи Сектор унутрашње контроле полиције и евентуално утврђивање дисциплинске или прекршајне одговорности одређеног лица, па тражене информације и документи у овој фази поступка не могу бити општедоступни. Није могао бити уважен навод жалиоца да информације потражује са циљем откривања кривичних дела, прикупљања доказа и омогућавање вођења предистражног и судског поступка, односно како би био у могућности да утврди које све мере и радње нису предузете поводом поднете кривичне пријаве ради утврђивања чињеничног стања, да би на то могао да укаже надлежном тужилаштву, с обзиром на то да откривање кривичних дела и прикупљање потребних доказа ради откривања кривичних дела и других законом кажњивих дела, у демократском и правно уређеном друштву врше законом за то овлашћени одређени органи, а не појединац, при чему је жалилац са своје стране као грађанин подношењем предметне кривичне пријаве у случају сазнања за извршење кривичног дела, учинио оно што је са његове стране било довољно за покретање даљег поступка и евентуално процесуирање лица, уколико се у даљем поступку докаже основаност навода из његове поднете кривичне пријаве.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Н., дана 1. 2. 2021. године, поднео Министарству унутрашњих послова РС, Сектору унутрашње контроле захтев за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, у којем је навео да је септембра прошле године, Вишем јавном тужилаштву у Београду, Посебном одељењу за сузбијање корупције, поднео кривичну пријаву против Б. Б., због постојања основа сумње да је именовани извршио продужено кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика и кривично дело Несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика, те да је, дописом наведеног тужилаштва обавештен да је то Тужилаштво оценило да

нема места кривичном гоњењу осумњиченог јер пријављена дела нису кривична дела за која се гони по службеној дужности, па је наложено Сектору унутрашње контроле полиције да поступи по наведеној кривичној пријави односно да предузме потребне мере и радње ради утврђивања чињеничног стања. Даље је у захтеву навео да се првостепеном органу обраћа као подносилац предметне кривичне пријаве са захтевом да му се на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, омогући да изврши увид у све документе сачињене поводом поступања по наведеној кривичној пријави, као и да му се издају копије свих докумената који су сачињени поводом поступања по истој, те да му се омогући увид у све документе сачињене поводом претреса викендице Б. Б. и В. В., приликом ког претреса су, према његовим сазнањима, пронађени предмети и техничка опрема која су власништво Министарства унутрашњих послова, и изда му се копија свих докумената који су прибављени и сачињени поводом претреса викендице.

Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган је исти одбио позивајући се на одредбу члана 9. тачка 2. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи да је увидом у списе предмета утврђено да је тражилац, предметним захтевом од 1. 2. 2021. године, тражио увид у списе предмета, као и достављање информација које се односе на предузимање мера и радњи од стране полицијских службеника Сектора унутрашње контроле, који су наложени Захтевима за прикупљање потребних обавештења Вишег јавног тужилаштва у Б., Посебног одељења за сузбијање корупције КТР КО .../20 од 29. 9. 2020. године и КТР КО .../20 од 23. 10. 2020. године, у вези провере навода кривичне пријаве коју је тражилац информација поднео против команданта Специјалне антитерористичке јединице, те да тај Сектор наведене мере и радње предузима у циљу утврђивања да ли се у радњама пријављеног садрже елементи за покретање дисциплинског или прекршајног поступка, као и да се, у конкретном случају, ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. тач. 1. и 2. Закона о заштити података о личности), које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што оправдани интерес јавности да зна, као битан елемент појма информације од јавног значаја у смислу члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима односно јавности генерално.

Чланом 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону.

Одредбама члана 9. тачке 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, или који други правно уређени поступак, или фер поступање и правично суђење.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник је прихватајући све наводе из образложења ожалбеног решења, нашао да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио предметни захтев жалиоца позивајући се на одредбу члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да је жалба неоснована. Ово најпре из разлога што у складу са одредбом члана 18. став 1. Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 6/16, 24/18 и 87/18), полиција у предистражном и истражном поступку примењује полицијска овлашћења утврђена Закоником о кривичном поступку и поступа по налогу и захтевима јавног тужиоца и суда, а према одредби члана 30. став 3. Закона о полицији, полицијски послови, јесу, између осталог, и откривање и расветљавање кривичних дела, обезбеђивање доказа, њихова анализа, криминалистичко форензичко вештачење употребом савремених форензичких метода и евиденција (тачка 2), као и откривање и хапшење учинилаца кривичних дела, прекршаја и других лица за којима се трага и привођење надлежним органима (тачка 4), док је као један од стандарда полицијског поступања у члану 33. наведеног закона прописано да се при обављању полицијских послова, Полиција придржава утврђених и достигнутих стандарда полицијског поступања, узимајући у обзир међународно опште прихваћене стандарде поступања који се односе на, између осталог, обавезу заштите тајних података (тачка 10). Чињеница да је у конкретном случају поступак по предметној кривичној пријави у фази предузимања одговарајућих мера и радњи од стране Сектора унутрашње контроле полиције у циљу утврђивања да ли се радњама



описаним у кривичној пријави евентуално налазе елементи за покретање дисциплинског или прекршајног поступка, а чије се извођење, с обзиром на околности случаја, показују целисходним, указује на испуњеност услова из члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да се, у конкретном случају, жалиоцу односно јавности генерално ускрати приступ траженим информацијама. У конкретном случају првостепени орган је јасно и одређено навео да би се конкретна штета која би настала по интересе утврђене законом састојала у ометању прикупљања потребних доказа ради комплетирања чињеничног стања у предмету по поднетој кривичној пријави и евентуалног даљег процесуирања пријављеног лица. Чињеница да је тражилац информација уједно и подносилац предметне кривичне пријаве није оправдан разлог због кога би исти, у овој фази поступка када Сектор унутрашње контроле полиције предузима одређене радње и мере ради утврђивања основаности навода из поднете кривичне пријаве и евентуалног даљег процесуирања именованог лица, имао право увида у списе предмета који су сачињени у информативним односно полицијским проверама по његовој кривичној пријави и приликом извођења одређених радњи претреса у наведеном поступку. Такође, није могао бити уважен ни навод жалиоца да исте потражује са циљем откривања кривичних дела, прикупљања доказа и омогућавање вођења предистражног и судског поступка, односно како би био у могућности да утврди које све мере и радње нису предузете поводом поднете кривичне пријаве ради утврђивања чињеничног стања, да би на то могао да укаже Апелационом тужилаштву у Београду, с обзиром на то да откривање кривичних дела и прикупљање потребних доказа ради откривања кривичних дела и других законом кажњивих дела, у демократском и правно уређеном друштву врше законом за то овлашћени одређени органи, а не појединац, при чему је жалилац са своје стране као грађанин подношењем предметне кривичне пријаве у случају сазнања за извршење кривичног дела, учинио оно што је са његове стране било довољно за покретање даљег поступка и евентуално процесуирање лица, уколико се у даљем поступку докаже основаност навода из његове поднете кривичне пријаве. Дакле, како би чињење доступним тражених информација у вези са предметном кривичном пријавом и докумената који су сачињени у поступању по истој, као и у вези са извршеним претресом одређеног објекта, у наведеној фази поступка, неспорно угрозио интерес вођења поступка који спроводи Сектор унутрашње контроле полиције и евентуално утврђивање дисциплинске или прекршајне одговорности одређеног лица, то тражене информације и документи у овој фази поступка не могу бити опште доступне односно не могу бити доступне ни жалиоцу ни јавности генерално, а у предметном поступку нису утврђене околности које би

указивале на претежан интерес јавности за приступ траженим информацијама од интереса заштите поступка који води Сектор унутрашње контроле полиције.

Такође, као разлог за ускраћивање приступа траженим информацијама у конкретном случају, јесте и чињеница да документи у којима су садржане тражене информације, неспорно садрже информације таквог карактера (имена и презимена сведока, осумњичених, опис догађаја односно начин извршења дела и сл.), које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући то у виду, доступност таквих информација, не може бити општег карактера, јер би њихова доступност у својству информације од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могла озбиљно угрозити право на приватност, односно на заштиту личних података, не само учесника предметног кривичног поступка, већ и потенцијално оштећених лица, па у конкретном случају Повереник не налази да је, у фази када се још увек испитују наводи из поднете кривичне пријаве и када Сектор унутрашње контроле полиције прикупља потребне доказе за евентуално процесуирање одређеног лица или више лица, постоји претежнији интерес јавности да зна тражене информације од интереса заштите приватности и података о личности лица на које се тражене информације односе, при чему жалилац предметне информације може поново затражити након завршетка поступка по његовој кривичној пријави под условом да евентуално у том тренутку не постоји неки други претежнији интерес заснован на уставу и закону од интереса јавности да зна у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-896/2021-03 од 21. 5. 2021. године

## **8.2. ИНФОРМАЦИЈЕ ИЗ ИСТРАГЕ ПОВОДОМ УЧИЊЕНОГ ТЕШКОГ КРИВИЧНОГ ДЕЛА УБИСТВА**

**Оправдано је ускратити приступ информацијама из истраге која се води због учињеног тешког кривичног дела убиства, и то убиства из најнижих и безобзирних побуда, при чињеници да је за осумњиченим лицем расписана потерница, по којој то лице још није пронађено, па интерес заштите наведеног поступка претеже над интересом јавности односно жалиоца за приступ траженим информацијама. То и из разлога што би се са подацима односно**

**доказима у наведеном поступку, којима за сада располажу надлежно тужилаштво и суд могло упознати и лице које је осумњичено за извршење наведеног тешког кривичног дела, те би оно могло извршити утицај на потенцијалне сведоке извршења тог дела и изменити своју одбрану, односно прилагодити је датим подацима, што би угрозило, омело и отежало вођење наведеног кривичног поступка и оптужење лица за извршено тешко кривично дела.**

Из образложења:

По разматрању жалбе, списка предмета број: 071-01-1208/2020-03, као и списка овог предмета, донета је одлука као у ставу I диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из М., поднео дана 19. 3. 2020. године Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је, наводећи да је припадник МУП-а РС, Б. Б. убијен дана 27. 5. 1999. године у општини С., тражио достављање кривичне пријаве, службене белешке, изјаве сведока, фотографије и записника са места увиђаја, као и друге документације коју тај орган поседује у наведеном случају, додајући да су му тражене информације потребне ради утврђивања прецизних података за потребе писања научноистраживачког рада о страдању српског и осталог мањинског становништва од албанских паравојних формација на Косову и Метохији.

Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је решењем 03.2.6 број .../20-11 од 11. 5. 2020. године, исти одбио, позивајући се на одредбу члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, уз образложење да би се њиховим саопштавањем подносиоцу, учинили доступним јавности подаци из истраге.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је, поступајући по жалби коју је жалилац изјавио против наведеног решења првостепеног органа, Повереник решењем број: 071-01-1208/2020-03 од 31. 7. 2020. године, исто поништио и предмет вратио на поновно поступање, са налогом да првостепени орган утврди све чињенице од значаја за примену одредбе члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а посебно да ли се и који кривични односно предистражни поступак води, те на који начин и због којих околности би омогућавањем приступа траженим информацијама дошло до угрожавања, ометања или отежавања даљег вођења истражног поступка у наведеном предмету против одређеног починиоца дела.

Одлучујући у поновном поступку, првостепени орган је донео ожалбено решење 03.2.6 број .../20-46 од 28. 8. 2020. године, којим је поново одбио захтев жалиоца од 19. 3. 2020. године, позивајући се на

одредбу члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У образложењу ожалбеног решења је навео да је, поступајући по налогу из решења Повереника којим је поништено његово претходно решење, упутио допис Вишем јавном тужилаштву у К., како би утврдио у којој фази се налази поступак у вези са којим жалилац захтева информације, те да је дописом наведеног Тужилаштва од 25. 8. 2020. године обавештен да се пред Вишим судом у К. води истражни поступак против лица осумњиченог због кривичног дела убиства из члана 114. став 1. тачка 5. Кривичног законика, које је извршено 27. 5. 1999. године у С., на штету Б. Б., за које је истражни судија Окружног суда у К., дана 21. 9. 1999. године, донео наредбу о расписивању потернице за осумњиченим лицем, по којој то лице још није пронађено. Такође је додао да је природа информација које је жалилац захтевао да му се доставе таквог карактера да би се њиховим саопштавањем жалиоцу, учинили доступним јавности подаци из истраге, те би са истима могло бити упознато и осумњичено лице које се налази у бекству и које би, с обзиром на природу кривичног дела, извршило утицај на сведоке извршења наведеног кривичног дела на који начин би се угрозило, омело и отежало даље вођење истражног поступка у наведеном предмету, што је супротно интересима самог поступка који се води. Даље је додао да би, у конкретном случају, достављањем тражених података и докумената, био повређен интерес даљег вођења истражног поступка и откривање извршиоца кривичног дела, који интерес је у конкретном случају претежнији од интереса јавности да зна, имајући у виду пре свега природу кривичног дела у вези са којим се информације траже. Истакао је да, предистражна и истражна фаза кривичног поступка нису јавне управо због циља поступка, који се састоји у намери да се оптужи лице за које се прикупе докази који стварају оправдану сумњу да је одређено лице извршилац одређеног кривичног дела, па би се омогућавањем приступа информацијама, односно подацима из поступка које води тужилаштво угрозило, отежало и омело остваривање циља кривичног поступка. На крају је додао да је разматрао и могућност примене члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, али да је имајући у виду да је жалилац захтевао копије свих списа односно докумената, без издвајања информација које су у истима садржане, оценио је да није у могућности да примени наведену одредбу, односно у делу омогући приступ траженим документима.

Чланом 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме угрозио, омео или отежао, између осталог, спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка и вођење судског поступка.

Чланом 12. истог закона прописано је да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, орган власти омогућиће тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је жалилац поднетим захтевом тражио достављање копије кривичне пријаве, службене белешке, изјаве сведока, фотографије и записника са места увиђаја, те друге документације коју првостепени орган поседује у случају убиства наведеног лица, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио предметни захтев жалиоца позивајући се на одредбу члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прихватајући у свему разлоге које је изнео првостепени орган, те да је жалба неоснована.

Ово најпре из разлога што у складу са одредбом члана 285. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13, 55/14 и 35/19), јавни тужилац руководи предистражним поступком и ради вршења овог овлашћења предузима потребне радње у циљу гоњења учинилаца кривичних дела, те чињенице да се поступак пред надлежним органом у вези са убиством наведеног лица, у конкретном случају, налази у фази када се још увек предузимају радње прикупљања доказа и података који су потребни и који могу бити од користи за поступак, а чија се извођења, с обзиром на околности случаја, показују целисходним. Такође, одредбом члана 598. став 1. истог законика, прописано је да се потерница може наредити ако се окривљени против кога је покренут кривични поступак због кривичног дела за које се гони по службеној дужности, налази у бекству, а постоји наредба за његово довођење или решење о одређивању притвора, а ставом 2. истог члана, да издавање потернице наређује суд пред којим се води кривични поступак. Даље, увидом у садржину члана 114. став 1. тачка 5) Кривичног законика („Службени гласник РС“, бр. 85/05, 88/05 – испр. ... 94/16 и 35/19), утврђено је да је исти класификован

у посебној глави тринаест, којом су одређена кривична дела против живота и тела, а да се конкретна одредба наведеног члана односи на кривично дело тешког убиства, које гласи „ко другог лиши живота из користољубља, ради извршења или прикривања другог кривичног дела, из безобзирне освете или из других ниских побуда“, казниће се „затвором најмање десет година или доживотним затвором“. Имајући у виду наведено, а најпре чињеницу да је, у конкретном случају, реч о судском поступку који се води због учињеног тешког кривичног дела убиства и то убиства из најнижих и безобзирних побуда, по мишљењу Повереника у предметној управној ствари, код постојеће фазе кривичног поступка и чињенице да је за осумњиченим лицем расписана потерница, по којој то лице још није пронађено, интерес заштите наведеног поступка претеже над интересом јавности односно жалиоца за приступ траженим информацијама. То и из разлога што би се са подацима односно доказима у наведеном поступку, којима за сада располаже надлежно тужилаштво и суд, могло упознати и лице које је осумњичено за извршење наведеног тешког кривичног дела, те би оно могло извршити утицај на потенцијалне сведоке извршења тог дела и изменити своју одбрану, односно прилагодити је датим подацима, што би угрозило, омело и отежало вођење наведеног кривичног поступка и оптужење лица за извршено тешког кривичног дела.

Стога су, у конкретном случају, испуњени услови прописани одредбом члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да се жалиоцу односно јавности генерално ускрати приступ траженим информацијама. У конкретном случају првостепени орган је дао јасне разлоге (донета наредба о расписивању потернице за осумњиченим лицем, које још увек није пронађено, утицај на сведоке и сл.), који указују на то да је, имајући у виду фазу у којој се наведени кривични поступак налази, претежнији интерес заштите на закону заснованог јавног интереса и неометано вођење кривичног поступка него интерес јавности да зна, имајући у виду да осумњичено лице још није приведено ради саслушања пред надлежним судом, нити су у односу на то лице предузете друге процесне радње прописане кривичним законом и казненом политиком. Имајући у виду све наведено, неспорно је да је у једном демократском друштву оправдано ускратити приступ информацијама из истраге и судског поступка, јер би објављивање таквих информација могло отежати или чак потпуно онемогућити кривично гоњење за посебно тешка кривична дела, као што је кривично дело тешког убиства о коме је у конкретном случају реч.

Као додатни, али не и пресудни разлог, за ускраћивање приступа траженим информацијама у конкретном случају, јесте и чињеница да тражени документи неспорно садрже информације таквог карактера (имена и презимена сведока, оштећених лица, осумњичених, опис



догађаја односно начин извршења дела и сл.), које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући то у виду, доступност таквих информација, не може бити општег карактера, јер би њихова доступност у својству информације од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могла озбиљно угрозити право на приватност, односно на заштиту личних података, не само учесника предметног кривичног поступка, већ и породице убијеног лица, па у конкретном случају Повереник не налази да је претежнији интерес јавности да зна тражене информације од интереса заштите приватности и података о личности лица на које се тражене информације односе.

На другачију одлуку у овој управној ствари није могао да утиче ни навод жалиоца да се у конкретном случају ради о страдању лица од пре 20 година, односно о ратним жртвама и присилним нестаницима, па није јасно на који начин би истрага могла да буде угрожена имајући у виду протек времена. Ово из разлога што је вагајући између интереса јавности да зна тражене информације и заштите кривичног односно истражног поступка који се води пред Вишим судом у К., Повереник предност дао заштити наведеног поступка у циљу несметаног утврђивања потпуних и истинитих чињеница за расветљавање наведеног догађаја односно расветљавања тешког кривичног дела и кажњавања учиниоца истог.

Чињеница да су тражене информације жалиоцу потребне за писање његовог научноистраживачког рада, сама по себи није довољан разлог да се предметне информације у вези са кривичним односно истражним поступком који се води пред Вишим судом у К. због учињеног кривичног дела тешко убиство, учине опште доступним, као информације од јавног значаја. Наиме, према члану 20. Устава Републике Србије, при ограничавању људских и мањинских права сви државни органи дужни су да воде рачуна о суштини права које се ограничава, важности сврхе ограничења, природи и обиму ограничења и односу ограничења са сврхом ограничења. У том смислу када орган одлучује о остваривању неког људског права, као што је право на приступ информацијама од јавног значаја, орган власти је дужан да узме у обзир и права других лица и да нађе праву меру између остваривања права јавности да зна и права на заштиту претежнијег интереса, што је у конкретном случају, кривични односно истражни поступак односно проналажење, привођење и кажњавање учиниоца наведеног тешког кривичног дела.

Овим се не дира у право жалиоца да информације тражене захтевом од 24. 5. 2019. године остварује по другом основу, нпр. у складу са

Законом о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС“, бр. 110/05, 50/06 – испр., 18/10, 112/15 и 49/19 – др. закон), којим је уређен систем науке и истраживања

и остваривање општег интереса у овој области, уколико су за то испуњени законом прописани услови, али не у поступку остваривања права јавности да зна.

Број: 071-01-2717/2020-03 од 18. 11. 2020. године

### **8.3. ИНФОРМАЦИЈЕ О БИВШЕМ ЗАПОСЛЕНОМ У ВОЈНООБАВЕШТАЈНОЈ АГЕНЦИЈИ**

Није оправдано ускратити приступ информацијама у вези са дисциплинском одговорношћу лица које је обављало професионалну војну службу у Министарству одбране Републике Србије, Војнообавештајној агенцији у Београду. Тешко је замислило како би чињење доступним информација у вези са радном биографијом тог лица, односно његовој евентуалној дисциплинској одговорности, озбиљно угрозило, омело или отежало вођење поменутог судског поступка. Осим тога, реч је о лицу које је обављало одређене послове за орган јавне власти, за које послове је плаћен јавним новцем, па оно не може имати исти степен заштите приватности као грађани који нису запослени, односно нису били запослени у органима јавне власти. Поред тога, тражене информације се односе и на поступање органа власти у вршењу послова из своје надлежности, те јавност има оправдан интерес да зна да ли се органи власти придржавају закона у извршавању прописаних надлежности. У конкретном случају, наведени интерес јавности додатно је појачан чињеницом да је поменуто лице повезано са судским поступком који изазива већ дуже време пажњу јавности и бројних медија.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља 29. 9. 2020. године, електронском поштом, упутила Министарству одбране Републике Србије, Војнообавештајној агенцији у Београду, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, заведен у тој Агенцији 2. 10. 2020. године, којим је тражила да је поменути орган власти обавести да ли поседује информације ближе описане у ставу II диспозитива овог решења, односно до јој достави поштом или електронском поштом копије докумената који садрже те информације, напомињући притом да је



интерес јавности у вези са случајем „Јовањица“ огроман и оправдан, с обзиром на то ко су актери тог случаја.

Поступајући по предметном захтеву, првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио, позивајући се на члан 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У образложењу је навео да је А. А. био припадник Војнообавештајне агенције у својству подофицира до 11. 12. 2019. године, када му је престала професионална војна служба; да је утврђено, према подацима добијеним од надлежних државних органа, да је поменуто лице повезано са случајем „Јовањица“, и да је Агенција, у вези с тим, остварила сарадњу са надлежним органима и доставила тражене списе предмета; да је у вези случаја „Јовањица“ у току поступак пред Специјалним судом у Београду; да сматра да је основна сврха права на слободан приступ информацијама од јавног значаја интерес јавности да зна и интерес развијања слободног демократског поретка и отвореног друштва, у циљу демократске и надзорне функције, али да је мишљења да остварење наведеног права не сме да угрожава право и обавезу државног органа да извршава своје редовне послове и задатке, у конкретном случају послове судских органа, те да је на основу наведеног, а сходно члану 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено као у диспозитиву решења.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 2. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, или који други правно уређени поступак, или фер поступање и правично суђење.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио поднети захтев жалиље, позивајући се на члан 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Наиме, да би првостепени орган (на ком је терет доказивања у смислу члана 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја), ускратио приступ траженим информацијама на основу члана 9. тачка 2. истог закона, није довољна претпоставка органа да би се приступ траженим информацијама угрозио даље вођење одређеног кривичног поступка, односно, у конкретном случају, поступка пред Специјалним судом у Београду у случају „Јовањица“, већ је првостепени орган обавезан да на несумњив начин докаже да би тражени приступ озбиљно угрозио даље вођење тог поступка, јер је поред једног од услова да се ради о заштити неког од интереса прописаних чланом 9. тачка 2. Закона, неопходно испуњење и другог услова из члана 8. став 1. истог закона, тј. неопходно је утврдити да би тај интерес приступом информацијама био озбиљно повређен, односно да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом, који претежу над интересом за приступ информацији. Првостепени орган је навео да је поменуто лице повезано са случајем „Јовањица“, и да је, у вези с тим, остварио сарадњу са надлежним органима и доставио тражене списе предмета, без ближег навођења о којим списима предмета се ради, као и да је мишљења да остварење права на приступ информацијама од јавног значаја не сме да угрожава право и обавезу државног органа да извршава своје редовне послове и задатке, у конкретном случају послове судских органа, али није пружио ниједан доказ у прилог таквој тврдњи (на који начин би се то десило, који конкретно интерес заштићен законом би био озбиљно повређен, које конкретно тешке правне последице би наступиле по интересе заштићене законом), нити је доказао да је заштита тог интереса, у демократском друштву у конкретном случају, претежнија од интереса јавности да зна. При томе, евентуална чињеница да су тражене информације, или неке од њих, достављене надлежним органима, као и да могу бити коришћене у даљем поступку у случају „Јовањица“, није сама по себи сметња да се те информације учине доступним и јавности, с обзиром на то да њиховом доступношћу не мора нужно доћи до угрожавања вођења самог поступка. Ово нарочито имајући у виду да су предметним захтевом тражене одређене информације у вези са радноправним статусом А. А., док је обављао професионалну војну службу у Министарству одбране Републике Србије, Војнообавештајној агенцији у Београду, те је тешко замислило како би чињење доступним информација у вези

са радном биографијом тог лица, односно евентуалној дисциплинској одговорности истог, јавности, па и жалиљи, озбиљно угрозило, омело или отежало вођење поменутог судског поступка.

Са друге стране, тражене информације односе се на А. А., бившег припадника Министарства одбране Републике Србије у Београду, који је обављао одређене послове за орган јавне власти, за које послове је плаћен јавним новцем, те исти, у конкретном случају, не може имати исти степен заштите приватности као грађани који нису запослени, односно нису били запослени у органима јавне власти. Како су предметним захтевом тражене информације у вези са радном биографијом поменутог лица и евентуалној дисциплинској одговорности, односно како су тражене информације у вези са радом запосленог у првостепеном органу, а не у вези са његовим приватним животом, то је у конкретном случају испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона, за изузетак од права на приватност. Поред тога, тражене информације се односе и на поступање органа власти у вршењу послова из своје надлежности, те јавност има оправдан интерес да зна да ли се органи власти придржавају закона у извршавању прописаних надлежности. У конкретном случају, наведени интерес јавности додатно је појачан чињеницом да је поменуто лице повезано са случајем „Јовањица“, како то наводи и сам првостепени орган, а судски поступак у вези са тим случајем изазива већ дуже време пажњу јавности и бројних медија. Поред тога је неспорно да је са одређеним информацијама у вези са тим случајем јавност већ упозната, па и о томе да је А. А. бивши припадник Министарства одбране Републике Србије, Војнообавештајне агенције у Београду.

Стога, ценећи све наведено у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у духу и у складу са мерилима и стандардима једног демократског друштва, Повереник налази да је, у конкретном случају, интерес јавности да зна претежнији од интереса на које се првостепени орган позвао, будући да првостепени орган није доказао нити указао на било коју околност која би оправдавала ускраћивање приступа траженим информацијама, па је поступајући по жалби, на основу одредаба члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења, нашавши да је жалба основана и да жалиља, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да јој се тражене информације учине доступним, у мери у којој су оне од значаја за обављање послова А. А. у Министарству одбране Републике Србије, Војнообавештајној агенцији у Београду, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих

информација садржаних у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ, јер би доступност тих информација представљала повреду права на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе.

Број: 071-01-3181/2020-03 од 19. 7. 2020. године

#### **8.4. ИНФОРМАЦИЈЕ О ПЛАНУ ПОВЛАЧЕЊА ПРИПАДНИКА ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ**

Информације о плану повлачења припадника Војске Југославије са Косова и Метохије током јуна 1999. године, означене степеном тајности „Строго поверљиво“, не могу се учинити доступним општој јавности, јер би се тиме непозваним лицима учинили доступним начин, поступак и правила повлачења Војске у одређеним ситуацијама. Претходним проверама на терену и процени тренутног стања оцењено је да је неопходно да се Војска повуче са одређеног подручја у одређеном тренутку. С тим у вези, сачињен је план за ситуацију коришћену током 1999. године на територији Косова и Метохије, а који би Република Србија и Војска Србије користили и у евентуално будућим сличним ситуацијама у одбрани интегритета и суверенитета Републике Србије, односно који Војска Србије још увек користи. Откривањем ових информација неовлашћеном лицу, њиховом злоупотребом или уништавањем настала би штета по интересе Републике Србије, која би за последицу могла имати озбиљно угрожавање оперативних и функционалних способности Војске Србије и других снага одбране Републике Србије, из којих разлога интерес заштите тих информација претеже над интересом права јавности да зна.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Б. дана 23. 11. 2020. године, упутио првостепеном органу захтев за приступ информацијама од јавног значаја, заведен у том органу дана 24. 11. 2020. године, којим је позивајући се на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражио достављање Плана повлачења припадника Војске Југославије са Косова и Метохије током јуна 1999. године.

Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем одбио исти позивајући се на одредбу члана 9. тач. 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја,

наводећи да је у поступку решавања захтева тражиоца информација од јавног значаја, од Команде копнене војске затражено да изврши увид у архивску грађу јединица чији је правни следбеник та команда, као и да је Команда копнене војске, актом број: ...-4 од 08. 12. 2020. године, обавестила овлашћено лице да је пронашла тражени документ, али да је став те Команде да исти не може да уступи тражиоцу из разлога што би се на тај начин учинио доступним начин ангажовања јединица, правила борбене употребе јединица, као и начела вођења оружане борбе и извођења борбених дејстава јединица који су примењивани у конкретној операцији, а који се користе и данас у јединицама Војске Србије, те да би се на тај начин, широј јавности омогућило откривање бројног стања ангажованог људства, врста и бројно стање технике у активностима повлачења јединица са простора Косова и Метохије. Такође је навео да је тражени документ, означен степеном тајности „Строго поверљиво“, Одлуком министра одбране број .../14 од 31. 7. 2014. године о продужењу рока чувања степена тајности свих докумената Команде Приштинског Корпуса која потичу из 1999. године и Одлуке Команданта Војне Поште 1097 Ниш, ст. пов. бр. ... од 14. 7. 2016. године о продужењу рока чувања степена тајности свих докумената Команде Приштинског корпуса која потичу из 1999. године, а која се чувају у Војном архиву, као документа „Е“ класификације, као и да је одређена 2031. година за престанак тајности наведеног документа.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдани интерес да зна.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону.

Одредбом члана 9. тачка 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме озбиљно угрозио одбрану земље, националну или јавну безбедност или међународне односе, а тачком 5. истог члана Закона ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Имајући у виду да је захтевом од 24. 11. 2020. године, жалилац тражио достављање копије Плана повлачења припадника Војске Југославије са Косова и Метохије током 1999. године, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је на основу члана 9. тач. 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца за приступ траженом документу, те да је жалба против истог неоснована. Ово стога што је првостепени орган у предметном поступку утврдио одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари. Наиме, првостепени орган је најпре на неспоран начин утврдио да је тражени документ означен степеном тајности „Строго поверљиво“, јер је Одлуком министра одбране број .../14 од 31. 7. 2014. године о продужењу рока чувања степена тајности свих докумената Команде Приштинског Корпуса која потичу из 1999. године и Одлуке Команданта Војне Поште 1097 Ниш, ст. пов. бр. ... од 14. 7. 2016. године о продужењу рока чувања степена тајности свих докумената Команде Приштинског Корпуса која потичу из 1999. године, а која се чувају у Војном архиву, као документа „Е“ класификације, одређена 2031. година за престанак тајности наведеног документа. Такође је, као испуњеност другог материјалног услова одређеног чланом 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, утврдио да би се чињењем доступним траженог документа јавности омогућио увид у начин ангажовања јединица, правила борбене употребе јединица, као и начела вођења оружане борбе и извођења борбених дејстава јединица који су примењивани у конкретној операцији, а који се користе и данас у јединицама Војске Србије, те да би се на тај начин, широј јавности омогућило откривање бројног стања ангажованог људства, врста и бројно стање технике у активностима повлачења јединица са простора Косова и Метохије.

Код наведеног чињеничног стања навод жалиоца да није јасно како План повлачења Војске Југославије са Косова има везе са начином ангажовања јединица, правила борбене употребе јединица, као и начела вођења оружане борбе и извођења борбених дејстава јединица који су примењивани у конкретној операцији, када је у питању добровољно повлачење војске са Косова, у време када нису трајали оружани сукоби односно када војска у њима није ангажована, Повереник је мишљења да независно од тога да ли је у питању добровољно повлачење Војске Југославије са Косова и Метохије односно да ли је исто било учињено у време када оружани сукоби нису трајали или у време оружаних сукоба, одлучујућа чињеница је да је тражени документ односно План повлачења припадника Војске Југославије са Косова и Метохије током 1999. године, најпре документ који је означен степеном тајности „Строго



поверљиво“ са роком за престанак тајности 2031. година, а потом и неспорна чињеница да би чињењем доступним јавности траженог документа могле наступити тешке правне или друге последице у односу на интересе безбедности и одбране земље, јер би се чињењем доступним жалиоцу траженог документа, широј јавности односно непозваним лицима учинили доступним начин, поступак и правила повлачења Војске у одређеним ситуацијама за које је претходним проверама на терену и процени тренутног стања оцењено да је неопходно да се Војска повуче са одређеног подручја и у одређеном тренутку, који план је сачињен за ситуацију коришћену током 1999. године на територији Косова и Метохије, а који би Република Србија и Војска Србије користиле и у евентуално будућим сличним ситуацијама у одбрани интегритета и суверенитета Републике Србије, односно која Војска Србије још увек користи и који интереси претежу над интересом права јавности да зна, те да би његовим откривањем неовлашћеном лицу, његовом злоупотребом или уништавањем настала штета по интересе Републике Србије, која за последицу може имати озбиљно угрожавање оперативних и функционалних способности Војске Србије и других снага одбране Републике Србије.

Број: 071-01-4032/2020-03 од 11. 5. 2021. године

## **8.5. ИНФОРМАЦИЈЕ О ЕВАЛУАЦИЈИ РАДА РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА ФАКУЛТЕТА**

Приступ информацијама о евалуацији рада редовног професора факултета не може се ускратити на основу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, без доказивања да би приступом траженим информацијама наступиле и које тешке последице, по интересе заштићене законом, који претежу над интересом за приступ информацијама, и које штетне последице би реално наступиле достављањем тражених информација, односно није доказано да постоји узрочно-последична веза између потенцијалног објављивања информација и повреде претежнијег интереса, будући да процес реформе високог школства у Републици Србији и примена болоњске реформе високог образовања на факултетима Београдског универзитета налаже обавезност самоевалуације рада наставника, као и евалуацију рада наставног особља од стране студената, као израз потребе за стандардизацијом рада запослених у образовању у циљу вредновања рада запослених у образовању и самог образовног процеса. Такође, према Правилнику о студентском вредновању педагошког рада наставника, донетом на Универзитетском сенату 16. 6. 2010.

**године, евалуација, да би била веродостојна, мора да обухвати мишљење 30 одсто студената, а резултати треба да допринесу поспешењу квалитета наставе и односа професор-студент, при чему, ако одређени професор добије ниске оцене, иде на разговор са деканом факултета, те да уколико и после два разговора, тј. упозорења декана, професор и даље буде оцењен лошим оценама од стране студената, наставно-научно веће разматра његов рад и предлага одговарајуће мере.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета донета је одлука као у ставу I и II диспозитива овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из И., дана 1. 10. 2019. године, поднела Филозофском факултету Универзитета у Б., захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је, у тачки 1. истог, тражила достављање информација о евалуацији рада редовног професора тог факултета, др А. А. са Одељења за социологију, од стране студената за школску 2017/2018 и 2018/2019 годину.

Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем, између осталог, одбио предметни захтев у тачки 1. истог, за достављање евалуације рада др А. А., редовног професора на Одељењу за социологију, позивајући се на одредбу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи да је у питању информација, односно документ за који је Правилником о студентском вредновању педагошког рада наставника Филозофског факултета у Б. број 635/1-V од 24. 5. 2007. године, прописано да се чува као службена тајна и која је доступна само одређеном кругу лица, као и да је чланом 13. наведеног правилника прописано да су подаци до којих се дође у поступку вредновања, службена тајна и да је повреда тајности тих података повреда радне обавезе запосленог који учествује у поступку вредновања и тежа дисциплинска повреда од стране студента-анкетара, а чланом 14. ст. 4. и 5. истог правилника, прописано да декан Факултета само по захтеву Комисије за израду реферата о кандидатима за избор у звање наставника и сарадника и Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање, доставља појединачне извештаје о педагошком раду наставника.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја,



односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 5. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Имајући у виду да је тачком 1. предметног захтева тражена информација о евалуацији рада редовног професора на Филозофском факултету извршена од стране студената тог факултета, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио поднети захтев у наведеном делу, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за одлучивање у овој управној ствари, односно није утврдио чињенице које се односе на испуњеност услова из цитиране одредбе члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за искључење приступа траженим информацијама. Наиме, првостепени орган је у ожалбеном решењу, одбијајући тачку 1. предметног захтева, само навео да се у конкретном случају ради о информацији за коју је Правилником о студентском вредновању педагошког рада наставника Филозофског факултета у Б. број 635/1-V од 24. 5. 2007. године, одређено да се чува као службена тајна и која је доступна само одређеном кругу лица, као и да је повреда тајности тих података повреда радне обавезе запосленог који учествује у поступку вредновања и тежа дисциплинска повреда од стране студента-анкетара (члан 13. истог правилника), те да само декан факултета може на захтев одређених Комисија, доставити појединачне извештаје о педагошком раду наставника (члан 14. ст. 4. и 5. наведеног правилника),

на који начин је само указао на испуњење једног од услова прописаног одредбом члана 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као евентуалну могућност за искључење права на приступ информацијама од јавног значаја. Првостепени орган, на коме је терет доказивања у смислу члана 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, није пружио доказ о оправданости искључења, у конкретном случају, приступа траженим информацијама, односно није, када се већ позвао на тајност тражених информација, доказао испуњење другог, материјалног услова прописаног такође наведеном одредбом члана 8. став 1. истог закона, односно није доказао да би на основу члана 9. тачка 5. наведеног закона, тражени приступ требало ускратити ради заштите претежнијег интереса односно није доказао да би приступом траженим информацијама наступиле и које тешке последице, по интересе заштићене законом, који претежу над интересом за приступ информацијама, и које штетне последице би реално наступиле достављањем тражених информација, односно није доказао да постоји узрочно-последична веза између потенцијалног објављивања информација и повреде претежнијег интереса, па се за сада са сигурношћу не може утврдити да ли је у конкретном случају испуњен и овај други материјални услов. Наиме, позивање првостепеног органа на одредбе Правилника о студентском вредновању педагошког рада наставника Филозофског факултета у Б. број 635/1-V од 24. 5. 2007. године, са наводом да повреда тајности тражених података о евалуацији рада професора представља повреду радне обавезе запосленог који учествује у поступку вредновања и тежа је дисциплинска повреда од стране студента-анкетара, није довољно с обзиром на то да у складу са одредбама члана 8. и члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, позивање на тешке правне или друге последице не може бити уопштено, нити се разлози за ускраћивање приступа траженим информацијама могу заснивати на претпоставци органа власти о могућем настанку штетних последица услед чињења доступним затражених информација, већ ти разлози морају бити учињени конкретним у односу на захтеване информације. При томе, процес реформе високог школства у Републици Србији и примена болоњске реформе високог образовања на факултетима Београдског универзитета налаже обавезност самоевалуације рада наставника, као и евалуацију рада наставног особља од стране студената, као израз потребе за стандардизацијом рада запослених у образовању у циљу вредновања рада запослених у образовању и самог образовног процеса. Такође, према Правилнику о студентском вредновању педагошког рада наставника, донетом на Универзитетском сенату 16. 6. 2010. године, евалуација, да би била веродостојна, мора да обухвати мишљење 30 одсто студената, а резултати треба да допринесу поспешењу квалитета

наставе и односа професор–студент, при чему, ако одређени професор добије ниске оцене, иде на разговор са деканом факултета, те да уколико и после два разговора, тј. упозорења декана, професор и даље буде оцењен лошим оценама од стране студената, наставно-научно веће разматра његов рад и предлаже одговарајуће мере. У прилог наведеном ставу Повереника је и чињеница да су у конкретном случају тражене информације које су у вези с радом редовног професора Филозофског факултета Универзитета у Београду. односно о оцени његовог рада од стране студената тог факултета и у погледу којих информација неспорно постоји интерес не само студената тог факултета већ и евентуално будућих студената, односно претежно академске јавности, те самим тим и опште јавности генерално да исте зна.

Такође, навод првостепеног органа да је у питању информација, односно документ за који је Правилником о студентском вредновању педагошког рада наставника Филозофског факултета у Б. број 635/1-V од 24. 5. 2007. године, прописано да се чува као службена тајна и која је доступна само одређеном кругу лица није могао бити уважен. Наиме, према Закону о тајности података („Службени гласник РС“, број 104/09), којим се уређује јединствени систем одређивања и заштите тајних података у Србији, приступ тајним подацима и престанак њихове тајности, као и друга питања, укључујући ознаке и степене тајности, тајна са ознаком „службена тајна“ ни не постоји у класификацији тајних података. Уз то, прописани рок од две године од дана ступања на снагу овог закона за преиспитивање постојећих ознака тајности, према члану 105. Закона, истекао је 24. децембра 2011. године. Такође, према члану 108. Закона о тајности података, чак и оне одредбе важећих закона који уређују рад органа јавне власти у делу који се односи на систем одређивања и заштите тајних података које нису у супротности са одредбама овог закона могле су се примењивати искључиво до дана почетка примене овог закона, тј. до 1. јануара 2010. године.

Навод првостепеног органа у одговору на жалбу да су наведеном тачком 1. предметног захтева тражене информације које садрже податке о личности чијим би се саопштавањем повредиле одредбе Закона о заштити података о личности није могао бити уважен. Ово из разлога што наведеном тачком 1. захтева, који је предмет ове управне ствари, нису тражени подаци о личности у смислу члана 4. наведеног закона, а у случају да тражене информације (документи) садрже и неке од таквих података, првостепени орган је могао поступити у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја који предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид јер би њихова доступност представљала повреду податка о личности, и тако заштићене информације, односно

документе у којима су исте садржане, доставити тражиоцу информација, а што у конкретном случају првостепени орган није учинио.

Имајући све наведено у виду, Повереник налази да се из списка предмета не може са сигурношћу утврдити да ли у погледу дела тачке 1. предметног захтева постоје услови за искључење, односно ограничење слободног приступа траженим информацијама у складу с наведеним одредбама члана 8. и члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и чињеница да се из до сада спроведеног поступка не може закључити ни то да ли је првостепени орган, пре него што је одбио захтев жалиоца, разматрао могућност делимичног приступа траженим информацијама, односно документима у којима су оне садржане, у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Из изнетог, на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништено је ожалбено решење у делу под тачком 1. и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама изнетим у образложењу овог решења и утврдити напред наведене чињенице од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари. Након тога ће утврдити да ли постоје сви услови да се искључи или ограничи слободан приступ траженим информацијама, у складу са одредбама члана 8. и члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и ако постоје, да ли у погледу свих информација или само неким од њих и којим, односно на несумњив начин утврдити да ли би у конкретном случају и које тешке правне и друге последице реално могле наступити уколико би се тражене информације учиниле доступним јавности. Првостепени орган ће затим, на основу правилно утврђеног чињеничног стања поново одлучити о захтеву жалиоца под тачком 1, у делу којим су тражене информације у вези са евалуацијом рада наведеног професора за школску 2017/2018 годину у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, при чему ће имати у виду и одредбу члана 12. наведеног закона, која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ.

## **8.6. ЗАШТИТА АУТОРСКОГ ПРАВА КАО РАЗЛОГ МОГУЋЕГ ОГРАНИЧЕЊА ПРАВА НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА**

Заштита ауторског права један је од легитимних разлога могућег ограничења права на приступ информацијама, иако као такав није експлицитно наведен у Закону, јер проистиче из формулације члана 9. тачка 1. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја који прописују разлоге могућег ограничења права, али је првостепени орган у том случају дужан да применом тзв. теста јавног интереса, из члана 8. Закона, утврди који интерес треба да превагне, интерес права јавности да зна или други интерес заснован на закону и уставу.

Из образложења:

А. А., адвокат из Б., поднео је 14. 10. 2019. године Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду захтев, којим је, позивајући се на Закон о адвокатури и Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражио увид и копије: докторске дисертације А. А., одбрањене 1991. године, заводни број 17269 у библиотеци факултета; дипломски рад Б. Б. под називом „Добијање композитних материјала на бази калцијум-хидроксиапатита“, одбрањен 2001. године, заводни број Д-19852 у библиотеци факултета; дипломски рад В. В. под називом „Добијање превлака калцијум-хидроксиапатита на титану“, одбрањен 2003. године, заводни број Д-20186 у библиотеци факултета; дипломски рад Г. Г. под називом „Испитивање процеса формирања биоактивних превлака на титану“, одбрањен 2004. године, заводни број Д-20461 у библиотеци факултета; дипломски рад Д. Д. под називом „Синтеза и сорпциона својства калцијум-хидроксиапатита“, одбрањен 2004. године, заводни број 20523 у библиотеци факултета, наводећи да захтев подноси као заступник странке у процесу пружања правне помоћи због повреде ауторског права, у складу са чл. 2. и 36. Закона о адвокатури, као и на основу чл. 2, 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган, Технолошко-металуршки факултет Универзитета у Б. је доставио жалиоцу акт број: .../1 од 29. 10. 2019. године, у којем је, између осталог, навео: да су тражене информације таквог карактера да се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја, јер је битан елемент појма информације од јавног значаја оправдан интерес јавности да зна, а у конкретном случају је реч о информацијама које се односе на податке о личности у смислу члана 3. став 1. тачка 1. Закона заштити података

о личности, чијом би се доступношћу у својству информације од јавног значаја могло угрозити право на приватност у смислу члана 14. истог закона; да жалилац није пружио доказе о испуњености услова за примену прописаних изузетака из одредаба члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја; да је чланом 2. став 1. наведеног закона прописано да је информација од јавног значаја информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна и да у смислу наведене одредбе тражене информације нису настале у раду или и вези са радом факултета, већ да се ради о ауторским правима, као личним правима и да се достављањем тражених докумената може повредити право на приватност, те да се тражени документи не могу дати, јер се односе на друга лица, с обзиром на то да се такви подаци могу дати само лицу на које се ти подаци односе (ауторима доктората и дипломских радова) и одређеном кругу законом прописаних лица, при чему трећим лицима смеју да се презентују одређени подаци само у случају постојања законског овлашћења или пристанка лица чији се подаци обрађују, како је прописано одредбама чл. 1. и 2. Закона о заштити података о личности; да је чланом 47. Закона о заштити података о личности прописано и да подаци морају одговарајуће бити заштићени од злоупотреба, уништења, губитка, неовлашћених промена или приступа; да обрада података о личности према одредбама чл. 19, 20. и 21. Закона о заштити података о личности припада физичком лицу на које се подаци односе, а које право лице може остварити лично, те је, с обзиром на то да тражилац захтевом није тражио податке који се односе на њега, већ на друга лица, у односу на која не постоји правни основ заинтересованости за прибављања података, одлучено да се у конкретном случају не ради о остваривању права у вези са подацима о личности у смислу одредбе члана 1. став 1. и 2. и члана 3. став 1. тачка 2. истог закона, због чега је одбијен захтев за приступ тражених информација. Узимајући у обзир наведено Технолошко металуршки факултет је наведеним актом фактички одбио захтев за приступ информацијама од јавног значаја жалиоца.

Против одлуке Технолошко металуршког факултета Универзитета у Београду садржане у акту број: .../1 од 29. 10. 2019. године, у делу којим је одбијен захтев за приступ информацијама од јавног значаја, А. А., адвокат из Б., као тражилац информације, изјавио је 12. 11. 2019. године жалбу Поверенику, наводећи да, имајући у виду да су радови, тражени предметним захтевом, одбрањени на Технолошко-металуршком факултету, као и обавезу студената основних и постдипломских студија да након одбране наведених радова један примерак истих предају библиотеци факултета, како би се и након одбране докторских дисертација и дипломских радова свим заинтересованим лицима омогућио



увид у исте, није било законског основа да првостепени орган одбије да му достави копије тражених радова, с образложењем да тражена документа нису настала у раду или у вези са радом органа јавне власти и да би се њиховом доступношћу повредило право на приватност лица. У прилогу је доставио копије ожалбеног акта и поднетог захтева.

Поступајући по жалби, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности је дана 18. 11. 2019. године упутио исту на изјашњење Технолошко металуршком факултету Универзитета у Б., као првостепеном органу и органу власти, у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

У одговору на жалбу од 25. 11. 2019. године првостепени орган је остао у свему код навода ожалбене одлуке и, између осталог, додао: да су предметним захтевом тражена документа по два основа, на основу Закона о адвокатури и на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја; да је захтев за приступ информацијама од јавног значаја одбијен из разлога што право на обраду података о личности припада физичком лицу на које се подаци односе, те се, имајући у виду да жалилац није тражио податке који се односе на њега већ на треће лице, у односу на које он нема правног основа заинтересованости за прибављање података сагласно Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражена документа нису могла дати, јер иста садрже аутобиографске податке аутора као личне податке.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите

од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. истог закона предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину поднетог захтева за приступ информацијама од јавног значаја, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је, с позивом на члан 2. став 1. и члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ожалбеним актом одбио предметни захтев жалиоца, а да претходно у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за одлучивање у овој управној ствари.

Ово стога што је првостепени орган у ожалбеном акту навео да тражене информације нису настале у раду или и вези са радом факултета, да се ради о ауторским правима, као личним правима и да се достављањем тражених докумената може повредити право на приватност. Наиме, првостепени орган приликом одлучивања није имао у виду чињеницу да је одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано да информација од јавног значаја јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу у поседу органа власти, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна, те да се, с обзиром на то да су тражене копије докторских и дипломских радова, одбрањених на факултету, као и да се исти налазе у библиотеци факултета, несумњиво се ради о информацијама у вези са радом органа власти, које су садржане у одређеним документима у његовом поседу и да јавност има оправдани интерес да зна, с обзиром на то да према одредби члана 4. наведеног закона, оправдан интерес јавности да зна увек постоји, осим ако орган власти не докаже супротно, што у конкретном случају није учинио. Како право на приступ информацијама, према Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја (члан 8), није апсолутно право и подлеже ограничењима прописаним наведеним законом и како је неспорно да је заштита ауторског права један од легитимних разлога



могућег ограничења права на приступ информацијама, иако као таква није експлицитно наведена у Закону, иста проистиче из формулације члана 9. тачка 1. и члана 14. Закона, који прописују разлоге могућег ограничења права, то је првостепени орган био дужан да применом тзв. теста јавног интереса, из члана 8. Закона, утврди који интерес треба да превагне, што у конкретном случају није учинио. У том смислу погрешно је првостепени орган и када је, образлажући своју одлуку навео да је предметни захтев одбијен из разлога што се у конкретном случају не ради о остваривању права у вези са подацима о личности у смислу одредбе члана 1. ст. 1. и 2. и члана 3. став 1. тачка 2. Закона о заштити података о личности, односно како наводи захтевом нису тражени подаци који се односе на жалиоца, већ на друга лица. Наиме, првостепени орган, осим што се позвао на одредбу Закона о заштити података о личности који није важио на дан подношења захтева, није имао у виду да се у ситуацији када се траже подаци који су истовремено и подаци о личности, а захтев се подноси на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја примењују се одредбе Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и то члана 14. Закона. Поред тога, уколико је сматрао да, у конкретном случају, постоје услови за искључење права на приступ траженим информацијама, орган власти је био дужан да у смислу одредбе члана 16. став 10. Закона, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења, што у конкретном случају није учинио, иако акт упућен жалиоцу поводом захтева има елементе одлуке, па је реч о одлуци садржаној у акту број:../1 од 29. 10. 2019. године. Како се за сада са сигурношћу не може утврдити да ли постоје услови да се искључи или ограничи слободан приступ тим документима, Повереник је на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучио као у диспозитиву овог решења, односно поништио је одлуку садржану у ожалбеном акту којом је одбијен захтев за приступ информацијама од јавног значаја и предмет вратио на поновни поступак.

У поновном поступку, првостепени орган ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и утврдити све релевантне чињенице, а нарочито да ли су тражени документи, сви или део њих, већ објављени и да ли евентуално има места примени члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и да ли у конкретном случају постоје разлози за искључење слободног приступа траженим информацијама, у складу са одредбама члана 8. и члана 9. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и члана 14. наведеног закона. Затим ће, на основу

правилно утврђеног чињеничног стања, поново одлучити о захтеву за приступ информацијама од јавног значаја жалиоца у складу са одредбама наведеног закона.

Број: 071-01-5566/2019-03 од 28. 5. 2021. године

## **8.7. ИНФОРМАЦИЈЕ ИЗ ГОДИШЊЕГ ИЗВЕШТАЈА ДРЖАВНОГ ПРАВОБРАНИЛАШТВА**

**Информације садржане у Годишњем извештају органа власти говоре о њиховом раду и трошењу јавних средстава, па треба да буду доступне јавности јер би се тиме остварило и пуно поверење грађана у поступање органа власти ради што успешније заштите имовинскоправних интереса Републике Србије.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из С. захтевом за приступ информацијама од јавног значаја поднетим 23. 10. 2019. године Државном правобранилаштву Републике Србије у Београду, тражио копију Годишњег извештаја Државног правобранилаштва за 2018. годину.

Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је тражиоцу доставио копију траженог Годишњег извештаја дописом од 6. 11. 2019. године, уз напомену да је у истом извршена „анонимизација података о личности“.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је првостепени орган, накнадно, ожалбеним решењем, позивајући се на одредбе чл. 8. и 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбио предметни захтев тражиоца у делу „који садржи податке о предметима који су заштићени на основу Закона о заштити података о личности, Закона о тајности података и Закона о правобранилаштву“. У образложењу је наведено: да је поступајући по поднетом захтеву доставио тражени Годишњи извештај о раду, уз анонимизацију одређених података; да би поступајући по захтеву тражиоца информације у целости, у конкретном случају, повредио одредбе Закона о заштити података о личности, Закона о тајности података и Закона о правобранилаштву; да је Државно правобранилаштво на основу ограничења које је законодавац предвидео чл. 42. и 50. Закона о заштити података о личности, чл. 11. и 22. Закона о правобранилаштву и чл. 8, 9. и 11. Закона о тајности података, ограничено законском обавезом заштите имовинскоправних

интереса Републике Србије; да је Државно правобранилаштво удовољило захтеву тражиоца информације и доставило документ придржавајући се одредаба Закона о заштити података о личности, Закона о тајности података и Закона о правобранилаштву; да је сходно одредби члана 11. Закона о правобранилаштву, Државно правобранилаштво заступник Републике Србије у правним поступцима пред судовима, арбитражама, органима управе и другим надлежним органима, када Република Србија има положај странке или умешача о чијим правима и обавезама се одлучује у том поступку и да, поред тога, пред судовима, арбитражама, органима управе и другим надлежним органима заступа државне органе и посебне организације који немају својство правног лица, државне органе и посебне организације који имају својство правног лица, а чије се финансирање обезбеђује из буџета Републике Србије и јавне установе чији је оснивач Република Србија и чије се финансирање обезбеђује из буџета Републике Србије, у правним поступцима у којима ови субјекти учествују као странке или умешачи о чијим имовинским правима и обавезама се одлучује у том поступку; да, такође, Државно правобранилаштво може на основу посебно датог пуномоћја заступати у поступку пред судовима, арбитражама, органима управе и другим надлежним органима и друга правна лица чији је оснивач Република Србија; да је Државно правобранилаштво по Закону о правобранилаштву, заступник државе, адвокат Републике Србије, као и државних органа, организација и јавних установа које се финансирају из буџета, и није овлашћено да трећим лицима даје податке о предметима заступаних органа – клијентата; да када је реч о физичким лицима која су учесници у поступку, поступање по захтеву подразумева обраду податка о личности, за шта је потребно да су испуњени законски услови; да, имајући у виду да је податак о личности сваки податак који се односи на физичко лице чији је идентитет одређен или одредив непосредно или посредно, односно податак који у комбинацији са другим подацима може да одреди физичко лице, а да обраду података представља свако активно или пасивно понашање у вези са подацима, то значи да се поред прикупљања и других радњи, под обрадом подразумева и сам увид и прослеђивање података; да је Државно правобранилаштво у давању одговора на захтев пре свега имало у виду одредбе Закона о заштити података о личности, а нарочито одредбе члана 50. Закона који говори о безбедности података и безбедности обраде података; да је Државно правобранилаштво у свом раду дужно да спроводи одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере како би достигао одговарајући ниво безбедности у односу на ризик, оно је дужно да сталном применом одговарајућих техничких, организационих и кадровских мера обезбеди да се увек обрађују само они подаци о личности који су неопходни за остваривање сваке појединачне сврхе обраде и та се обавеза примењује у односу на број

прикупљених података, обим њихове обраде, рок њиховог похрањивања и њихову доступност; да је имајући у виду одредбе Закона о заштити података о личности извршена анонимизација и заштита података у достављеном документу; да члан 42. тог закона прописује да се мора увек обезбедити да се без учешћа физичког лица подаци о личности не могу учинити доступним неограниченом броју физичких лица и да се највећи број заштићених података у достављеном документу се управо и односи на податке који се односе на физичка лица чији је идентитет одређен или одредив непосредно или посредно, односно податке који у комбинацији са другим подацима могу да одреде физичко лице, у предметима у којима је Државно правобранилаштво заступник имовинскоправних интереса Републике Србије; да када је реч о подацима правних лица која се односе на утужене и досуђене новчане износе, о чему говори део података, исти су заштићени из разлога што само службена лица имају увид у појединачне аналитичке промене на рачунима правних лица и да Државно правобранилаштво не спада у круг службених лица која су овлашћена да дају податке о уплатама, исплатама односно променама на рачуну правних лица којима је исплаћена накнада штете по различитим основима; да се пословне промене воде у пословним књигама правних лица кроз појединачне уплате и исплате и нису јавно доступне; да увид у промену стања на пословном рачуну сваког правног лица имају само службена лица, ревизори, било да је реч о спољној или интерно организованој ревизији и да синтетички подаци правних лица су јавни и увид у исте се може извршити након предаје извештаја Агенцији за привредне регистре, док аналитички подаци, односно структура истих, нису јавни, те дакле ни Државно правобранилаштво, као заступник Републике Србије не може износити у јавност податке о структури прихода или расхода било ког правног лица; да би поступање на другачији начин, било супротно и члану 22. Закона о правобранилаштву којим је прописано да Државно правобранилаштво не може супротној страни у преговорима у поступку за споразумио решавање спора, односно у судском, управном или другом поступку, као ни трећим лицима, давати податке добијене од заступаног субјекта, осим ако заступани субјект није то претходно одобрио; да поред изнетог, и ограничења која прописује Закон о тајности података, обавезују Државно правобранилаштво, као заступника имовинских права и интереса Републике Србије; да ценећи да је заштита интереса Републике Србије значајнија од интереса за слободан приступ информацијама Државно правобранилаштво није могло доставити податке о међународним арбитражним поступцима који су од изузетне важности за Републику Србију и који су по својој садржини поверљиви, јер би таквим поступањем прекршили одговорност, пре свега, према поверљивим документима; да се према овим правилима арбитражни поступци воде као поверљиви и из разлога што је, по

правилу, реч о изузетно великим новчаним износима, који су предмет ових поступака; да податак који се може одредити као тајни према члану 8. Закона о тајности података, јесте податак од интереса за Републику Србију чијим би откривањем неовлашћеном лицу настала штета, ако је потреба заштите интереса Републике Србије претежнија од интереса за слободан приступ информацијама од јавног значаја, а ти подаци односе се нарочито на: 1. националну безбедност Републике Србије, јавну безбедност, односно на одбрамбене, спољнополитичке, безбедносне и обавештајне послове органа јавне власти, 2. односе Републике Србије са другим државама, међународним организацијама и другим међународним субјектима, 3. системе, уређаје, пројекте, планове и структуре који су у вези са подацима из тач. 1, 2. и 4. научне, истраживачке, технолошке, економске и финансијске послове који су у вези са подацима из тач. 1. и 2; да је првостепени орган у пружању одговора на тражену информацију, у целости, ограничен и одредбом члана 22. Закона о правобранилаштву којим је прописано да Државно правобранилаштво не може супротној страни у преговорима у поступку за споразумно решавање спора, односно у судском, управном или другом поступку, као ни трећим лицима, давати податке добијене од заступаног субјекта, осим ако заступани субјект није то претходно одобрио и имајући у виду ограничење које прописује Закон; да Државно правобранилаштво није могло одговорити тражиоцу у потпуности јер Извештај о раду, у делу у коме је извршена анонимизација и заштита података, садржи податке о активним поступцима заступаних органа, а врло често су у питању осетљиви подаци, за које нема одобрење за достављање трећим лицима; да су подаци о предметима које води Државно правобранилаштво од изузетног значаја за заштиту имовинскоправних интереса Републике Србије и да приступ трећих лица овим информацијама, као и свако откривање истих неовлашћеном лицу довео би у питање стратегију одбране имовинских права и интереса Републике Србије и нанео би штету заступаном органу; да достављањем података у појединачним предметима првостепени орган би био доведен у неповољнији положај у поступцима заштите имовинских права и интереса у односу на друге стране у поступку, с обзиром на то да би друга страна имала потпуни увид у стратегију одбране и наведено би отежало остваривање основне функције Државног правобранилаштва и угрозило остваривање његове основне улоге, а то је да се пружи највиши стандард професионалних правних услуга у Републици Србији; да је, такође, одредбом члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима, ако је то неопходно у демократском друштву, ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону, а у овом случају се управо ради о праву на заштиту имовинскоправних интереса

Републике Србије које је претежније у односу на интерес јавности да зна; да је на основу ограничења које је законодавац предвидео члан 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја доведена у питање сама претпоставка о оправданом интересу јавности, те да је заштита имовинскоправних интереса Републике Србије у конкретном случају, претежнија, у односу на интерес јавности да има увид у тражену информацију.

Увидом у тражени Годишњи извештај достављен Поверенику у интегралном тексту и копију истог достављеног жалиоцу, утврђено је да су у тој копији заштићени и учињени недоступним одређени подаци, и то на стр. 16–39 и 44–54 (целе стране, поједини пасуси и реченице).

Одредбом члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. истог закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Имајући у виду да је тражилац предметним захтевом тражио копију Годишњег извештаја Државног правобранилаштва за 2018. годину, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио поднети захтев „у делу који садржи податке о предметима који су заштићени на основу Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 87/18), Закона о тајности података („Службени гласник РС“, број 104/09) и Закона о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14). Да би првостепени орган у конкретном случају ускратио приступ наведеним информацијама, обавезан је да докаже да је у конкретном случају оправдано да то учини ради заштите претежнијих интереса из члана 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Првостепени орган је навео да тражени извештај садржи информације о предметима формираним по међународним арбитражним инвестиционим споровима и да је заштита имовинскоправних интереса Републике Србије у конкретном случају претежнија у односу на интерес јавности да има увид у поменуте информације, али није пружио ваљан доказ о оправданости искључења, у конкретном



случају, приступа поменутим информацијама односно није доказао које би тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом односно имовинскоправне интересе Републике Србије, који претежу над интересом за приступ информацијама у смислу члана 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могле наступити објављивањем истих, а Повереник не налази да су наведене информације таквог карактера да би морале бити искључене слободног приступа на основу одредаба Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којима су прописани разлози искључења и ограничења приступа, посебно одредаба члана 9. тог закона.

Цењен је и навод првостепеног органа да би откривање тражених информација неовлашћеном лицу, а нарочито представницима супротне стране или представницима медија угрозило положај Републике Србије у поступку преговора, као и у потенцијалним арбитражним и другим поступцима, односно њену стратегију и тактику приликом одбране. Исти навод није могао утицати на другачију одлуку у овој управној ствари, јер се тражене информације односе на исплате Републике Србије поводом поменутих међународних арбитражних спорова, а не на садржину поменутих предмета, нити на стратегију и тактику приликом одбране у тим предметима.

Неоснован је навод првостепеног органа да тражени Извештај садржи податке у вези правних лица која се односе на утужене и досуђене новчане износе, као и податке о личности одређених лица које треба заштитити. Ово стога што је увидом у тражени Годишњи извештај, утврђено: да се ради о информацијама које се односе на одређена правна лица у вези са уплатама од стране Републике Србије или на рачун Републике Србије; да се на страни 26. налазе информације о „породици“ Гавроњски, о ком случају је већ јавност упозната (<https://www.danas.rs/drustvo/cija-je-vila-iz-ajazdovskie-ulice/>); да се на стр. 35–39 налазе информације о поступцима пред Европским судом за људска права, чије су одлуке већ доступне јавности; да се на страни 36 налазе информације о предмету *Бурмазовић против Турске*, који случај је такође већ познат јавности (<https://www.rts.rs/page/stories/ci/story/124/drustvo/3715831/oteta-deca-slavice-burmazovic-stigla-u-beograd.html>, [https://www.b92.net/zivot/vesti.php?yyyy=2019&mm=10&dd=29&nav\\_id=1609947](https://www.b92.net/zivot/vesti.php?yyyy=2019&mm=10&dd=29&nav_id=1609947)); да се на страни 48 налазе информације о предавачима ангажованим на обукама од стране Државног правобранилаштва који не уживају исти степен заштите приватности као други грађани. Стога, а како се ради о информацијама садржаним у Годишњем извештају органа власти које говоре о раду органа јавне власти и трошењу јавних средстава, исте треба да буду доступне јавности јер би се тиме остварило и пуно поверење грађана у поступање органа власти ради што успешније заштите имовинскоправних интереса Републике Србије.

Имајући у виду наведено, а ценећи испуњеност услова за ускраћивање приступа поменутиим информацијама који су прописани одредбом члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, првог, да постоји неки од законом побројаних интереса који се супротстављају интересу тражиоца, тј. јавности, да зна, другог, да би приступом информацијама тај интерес био озбиљно повређен и трећег услова, да је то неопходно у демократском друштву, Повереник је нашао да у овом случају нису испуњени услови који су неопходни за ускраћивање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, те да су наведени подаци неосновано заштићени, што је утврђено увидом у интегрални текст траженог Годишњег извештаја. Стога, а како је интерес јавности да зна, у конкретном случају, претежнији од интереса на које се првостепени орган позива, Повереник налази да жалилац у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја има право да му се наведене информације учине доступним, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења. Наиме, Повереник налази да је потребно заштити једино имена и презимена физичких лица која су покретала одређене судске поступке, јер би се омогућавањем приступа тим подацима, омогућила идентификација ових лица и повредило њихово право на приватност, при чему у погледу тих лица нису испуњени услови из члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, за примену изузетака од права на приватност, те је интерес заштите права на приватност тих лица претежнији од интереса јавности да зна.

У складу са изнетим, Повереник је поступајући по жалби, на основу члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Број: 071-01-314/2020-03 од 20. 5. 2021. године

## **8.8. ИНФОРМАЦИЈЕ О НЕКРЕТНИНАМА У ВЛАСНИШТВУ СУДИЈЕ**

Приликом достављања копија докумената које се односе на некретнину наведену у захтеву за приступ информацијама од јавног значаја новинарке, није неопходно штитити имена и презимена службених лица, нити судије А. А., која уживају мањи степен заштите приватности у односу на тзв. обичне грађане, док би доступност осталих података о овим лицима (приватне адресе, ЈМБГ и сл.) било супротно Закону о заштити података о личности, због чега је орган власти дужан да их претходно заштити код поступања по налогу из овог решења. У супротном, укрштањем података из



**решења Повереника и података садржаних у документима којима располаже првостепени орган, са већ доступним информацијама, могла би се открити адреса на којој се налази некретнина, чиме би била угрожена приватност и безбедност судије А. А. Заштитом наведених података обезбедило би се остваривање равнотеже између права јавности да зна тражене информације, с једне стране и права на заштиту података о личности, с друге стране у складу са чланом 89. Закона о заштити података о личности.**

Из образложења:

Решењем првостепеног органа, Републичког геодетског завода у Београду 06 број: ... од 14. 1. 2020. године, одбијен је, као неоснован, захтев за приступ информацијама од јавног значаја А. А., новинарке ... од 9. 12. 2019. године, којим је од Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности К., тражила доставу информације о бројевима купопродајних уговора, уговора о поклону или других исправа, као и информације пред којим судом и када су оверени на основу којих су садашњи власници уписали право својине на одређеној некретнини чија је адреса наведена у захтеву.

Против наведеног решења А. А., новинарка ... у Београду је 28. 1. 2020. године изјавила жалбу Поверенику у којој је навела да одлуку побија јер је орган власти одбио да јој достави тражене информације наводећи да је реч о подацима који су означени степеном тајности „интерно“; да је захтевом тражила информације о броју уговора на основу ког је уписано власништво на одређеној некретнини; да је у захтеву истакла да је власница некретнине особа која обавља судијску функцију, због чега постоји интерес јавности да зна о пореклу њене имовине; да Закон о тајности података у члану 14. јасно прописује да се информације, односно подаци означавају ознаком тајности „интерно“, „ради спречавања настанка штете за рад, односно обављање задатака и послова органа јавне власти који их је одредио“ и да информације које је тражила не би нанеле штету за рад, нити за обављање задатака и послова органа власти, те да орган није имао разлога да податке означи степеном тајности „интерно“, нити да јој ускрати информацију. Напоменула је да је реч о информацијама које се односе на начин уписивања власништва над одређеном имовином у катастар непокретности, односно о информацијама које саме по себи не подразумевају откривање битних приватних информација, те да је органу поменула да у складу са законом одређене информације анонимизује. Предложила је да Повереник уважи њену жалбу, поништи одлуку првостепеног органа и омогући јој приступ траженим информацијама. У прилогу је доставила копије захтева од 9. 12. 2019. године и ожалбеног решења.

Поступајући по жалби, Повереник је 30. 1. 2020. године доставио жалбу на изјашњење Републичком геодетском заводу у Београду, као првостепеном органу у овој управној ствари.

У одговору на жалбу од 5. 2. 2020. године првостепени орган је у свему остао при наводима из ожалбеног решења.

По разматрању жалбе и осталих списа предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља дана 9. 12. 2019. године поднела Републичком геодетском заводу у Београду, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, упућен Служби за катастар непокретности К., којим је тражила информације о тачно одређеној непокретности, а коју адресу Повереник у образложењу овог решења не наводи из разлога заштите приватности лица на које се тражене информације односе, будући да није неопходно да та информација буде наведена.

Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио, као неоснован, наводећи да је разматрајући предметни захтев утврђено да се истом не може удовољити. Цитирајући одредбе члана 4. и члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у образложењу ожалбеног решења је навео да сходно одлуци Републичког геодетског завода број .../2016 од 26. 4. 2016. године тражена документација представља генерисане податке тог органа из базе података катастра непокретности и да би се издавањем предметног податка и других генерисаних података геодетско-катастарског информационог система, осим оних који су већ објављени, поступило супротно каталогу докумената, података и информација који су означени степеном тајности „интерно“ у Републичком геодетском заводу, те да се такви подаци могу издати само лицу које има одговарајући сертификат, као и да би се достављањем тражене документације тражиоцу информација иста учинила доступном неограничено широком кругу лица без стварне потребе и разлога.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. истог закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон познаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 5. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Имајући у виду садржину предметног захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је с позивом на одредбе члана 4. и члана 9. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбио поднети захтев. Наиме, да би првостепени орган ускратио приступ наведеним траженим информацијама, из разлога тајности докумената, обавезан је да докаже да је у конкретном случају оправдано да то учини ради заштите претежнијих интереса из члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Ово стога што је потребно да буду испуњена два услова, један да се ради о информацији или документу за који је, прописом или службеним актом заснованим на закону, одређено да се чува као тајна и други услов да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији како је то прописано чланом 9. тачка 5. наведеног закона. Првостепени орган није пружио доказ о испуњености наведених услова, односно није навео који би то законом заштићен интерес био повређен чињењем доступним тражених информација, односно докумената, ни које би то тешке правне или друге последице наступиле чињењем доступним тражених информација. Стога, по мишљењу Повереника жалиља, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да јој се тражене информације учине доступним на начин како је то наложено у ставу II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. истог закона, која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући

приступ. Приликом достављања копија докумената у којима су тражене информације садржане, није неопходно штитити имена и презимена службених лица, нити судије Б. Б., која уживају мањи степен заштите приватности у односу на тзв. обичне грађане, док би доступност осталих података о овим лицима (приватне адресе, ЈМБГ и сл.) било супротно Закону о заштити података о личности, због чега је орган власти дужан да их претходно заштити код поступања по налогу из овог решења. У супротном, укрштањем података из решења Повереника и података садржаних у документима којима располаже првостепени орган, са већ доступним информацијама, могла би се открити адреса на којој се налази некретнина, чиме би била угрожена приватност и безбедност судије Б. Б. Заштитом наведених података обезбедило би се остваривање равнотеже између права јавности да зна тражене информације, с једне стране и права на заштиту података о личности, с друге стране у складу са чланом 89. Закона о заштити података о личности.

Неосновано се првостепени орган позвао на одредбу члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, указујући да би достављањем предметне документације иста била учињена доступном неограничено широком кругу лица без стварне потребе и разлога. Ово из разлога што, према одредби члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, оправдан интерес јавности да зна се претпоставља, осим ако орган власти не докаже супротно, а што, у конкретном случају, није учинио. При томе се у конкретном случају ради о информацијама које се односе на некретнину која је у власништву Б. Б., која обавља судијску функцију у Вишем суду у К., а што је утврђено увидом на интернет презентацију Високог савета судства, па је несумњив интерес јавност да зна наведене тражене информације. Поред тога, информације о некретнини која је у власништву наведене судије су објављене и на интернет презентацији Агенције за спречавање корупције.

На основу изложеног, Повереник је поступајући по жалби, на основу члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I и II диспозитива овог решења.

Број: 071-01-337/2020-03 од 3. 6. 2021. године

## **8.9. ИНФОРМАЦИЈЕ О БУЏЕТУ ЗА КАПИТАЛНЕ ПРОЈЕКТЕ БЕЗБЕДНОСНО-ИНФОРМАТИВНЕ АГЕНЦИЈЕ**

**Повереник налази да је у складу са мерилима и стандардима сваког демократског друштва, оправдано ускратити приступ траженим информацијама због заштите претежнијег интереса заснованог на закону, имајући у виду специфичне надлежности**

**сваке безбедносно обавештајне службе (заштита националне безбедности и откривање и спречавање делатности усмерених на подривање или рушење правног поретка државе; истраживање, прикупљање, обрада и процена безбедносно-обавештајних података и сазнања од значаја за националну безбедност и информисање надлежних државних органа о тим подацима), па и Безбедносно-информативне агенције.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља дана 26. 2. 2020. године поднела захтев за приступ информацијама од јавног значаја Безбедносно-информативној агенцији у Београду, којим је, наводећи да се Законом о буџету Републике Србије за 2020. годину, у прегледу планираних капиталних издатака буџетских корисника за текућу (2020. годину) и

наредне две буџетске године (члан 5) наводи да је у 2020. години опредељено 359.000.000 динара за „Капиталне пројекте Безбедносно-информативне агенције“, а да се у наредне две године за ту намену планира издвајање од по 290.000.000 динара, тражила информације о томе: – који су „Капитални пројекти Безбедносно-информативне агенције“ за које се издваја новац из буџета у текућој и наредне две буџетске године (навести назив и опис пројекта и износ утрошеног новца) и – за шта се троши 6.632.277.000 динара који су такође опредељени за Безбедносно-информативну агенцију из буџета Републике Србије за 2020. годину (навести ставке и износ утрошеног новца).

Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио, позивајући се на одредбе члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, са следећим образложењем: да тражени подаци уживају посебан режим заштите по више правних основа и нису јавно доступни из разлога заштите другог јавног интереса, као што је заштита тајних података од интереса за Републику Србију у области безбедности, с обзиром на то да се односе на обавештајне и безбедносне послове; да је претпостављени оправдани интерес јавности да зна из члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, супротстављен другом јавном интересу – заштита тајних података, који се одређују за тајне у циљу, између осталог, онемогућавања приступа овим подацима од стране неовлашћених лица, као начин да се спречи наступање штете по законом утврђене интересе Републике Србије; да тражени подаци, на основу одредбе члана 28. став 8. Закона о буџетском систему („Службени

гласник РС“, бр. 54/09... и 72/19) и одлуке директора Агенције, донете на основу овлашћења из члана 9. став 2. тачка 4. Закона о тајности података („Службени гласник РС“, број 104/09), представљају тајне податке од интереса за Републику Србију, у погледу којих је прописана обавеза, под претњом кажњавања, предузимања општих и посебних мера заштите ових података, како они, између осталог, не би дошли у посед неовлашћених лица – сва друга лица која немају сертификат издат од стране националног сертификационог тела (државног органа) за приступ тајним подацима одговарајућег степена тајности; да је у законом прописаној процедури доношења одлуке о одређивању ових података за тајне, спроведена процена претежнијег интереса од стране ауторитета који је на основу закона овлашћен за доношење ове одлуке (Народна Скупштина – када је тајност одређена на основу закона, други надлежни орган – када је тајност података одређена на основу другог прописа, односно овлашћено лице органа јавне власти – када се тајност података одређује на основу одлуке овлашћеног лица на основу закона), с обзиром на то да она представља саму суштину поступка одлучивања да ли је неки податак од интереса за Републику Србију или није; да је одредбом члана 2. тачке 2. Закона о тајности података прописано да је тајни податак, податак од интереса за Републику Србију који је законом, другим прописом или одлуком надлежног органа у складу са законом, одређен и означен одређеним степеном тајности; да је одредбом члана 8. став 1. истог закона прописано да се као тајни податак може одредити податак од интереса за Републику Србију чијим би откривањем неовлашћеном лицу настала штета, ако је потреба заштите интереса Републике Србије претежнија од интереса за слободан приступ информацијама од јавног значаја, док је у тачки 1. тог члана прецизирано да су то подаци који се нарочито односе, између осталог, на националну безбедност, односно на безбедносне и обавештајне послове; да је процена претежнијег интереса у погледу тражених података, када су они одређени за тајне, вршена у два наврата, од чега први пут од стране највишег органа законодавне власти у Републици Србији, као и једном од стране органа јавне власти -Агенције, када је директор донео одлуку о одређивању тајности ових података; да рок тајности ових података није истекао, те су исти доступни само одређеном кругу лица, која испуњавају услове за приступ тајним подацима; да је одредбом члана 28. став 8. Закона о буџетском систему изричито прописано да се посебан део буџета Републике Србије који се односи на расходе и издатке Безбедносно-информативне агенције и њених индиректних корисника исказује у укупном износу, без навођења апропријација из финансијског плана, те да би, у супротном, чињење доступним јавности тражених информација које подразумева податке о капиталним пројектима Агенције, националне службе безбедности



Републике Србије, као и конкретних података о апропријацијама из финансијског плана за 2020. годину, који су одређени за тајне, угрозило интерес безбедности Републике Србије, као пречи јавни интерес у конкретном случају и обесмислило императивну одредбу из системског закона, проузрокујући правну несигурност у правном поретку, на основу чега је закључено да у овом случају други јавни интерес – заштита тајних података од интереса за Републику Србију и поштовање императивних одредаба прописаних у закону, претежу над интересом приступа информацијама, односно податку; да је Законом о Безбедносно-информативној агенцији („Службени гласник РС“, бр. 42/02, 111/09, 65/14 – одлука УС, 66/14 и 36/18) уређен делокруг, послови и овлашћења Агенције, те да је одредбом члана 2. прописано да Агенција обавља послове који се односе на заштиту безбедности Републике Србије, док је у члану 11. став 1. тог закона прописано да о пословима из своје надлежности Агенција обрађује, чува и користи прикупљене информације и документацију, о чему води одговарајуће евиденције и обезбеђује заштиту њихове тајности; да је Законом о тајности података, који успоставља јединствен систем одређивања и заштите тајних података у Републици Србији, у одредби члана 42. став 1. прописано да тајним подацима могу приступити само лица која имају издат сертификат за приступ тајним подацима, те да је у складу са наведеним, у конкретном случају, из разлога заштите правне сигурности у правном поретку Републике Србије, као што је поштовање и спровођење одредаба закона изгласаних од законодавне власти које је један од услова владавине права, која би могла бити озбиљно нарушена достављањем тражених информација, као и заштите безбедносних интереса Републике Србије, који би били угрожени чињењем доступним јавности података од интереса за Републику Србију који су у складу са законом одређени за тајне, као што су навођење назива капиталног пројекта националне службе безбедности и његов опис, како би се спречило наступање тешких правних и других последица по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији, одлучено као у диспозитиву.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдани интерес да зна.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону.

Одредбом члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Имајући у виду да је захтевом од 26. 2. 2020. године, жалиља тражила информације о називу „Капиталних пројеката Безбедносно-информативне агенције“ који се финансирају из буџета у текућој (2020) години и наредне две буџетске године, са описом пројекта и износом утрошеног новца, као и о томе за шта се троши 6.632.277.000 динара који су такође опредељени за Безбедносно-информативну агенцију из буџета Републике Србије за 2020. годину, са навођењем ставки и износа утрошеног новца, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је на основу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ожалбеним решењем одбио захтев жалиље за приступ наведеним траженим информацијама, те да је жалба против истог неоснована. Ово стога што је првостепени орган утврдио све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари.

Наиме, првостепени орган је најпре утврдио испуњеност првог услова прописаног цитираном одредбом члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама, односно да тражене информације, у складу са одредбом члана 28. став 8. Закона о буџетском систему и одлуком директора Агенције, донетом на основу овлашћења из члана 9. став 2. тачка 4. Закона о тајности података, представљају тајне податке од интереса за Републику Србију, које су доступне само одређеном кругу лица и у погледу којих рок тајности није истекао, а затим је доказао и испуњеност другог, материјалног услова прописаног наведеном одредбом Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно да би чињење доступним јавности тражених информација које подразумевају податке о капиталним пројектима Агенције и конкретне податке о апропријацијама из финансијског плана за 2020. годину, који су одређени за тајне, угрозило интерес безбедности Републике Србије, као пречи јавни интерес у конкретном случају и обесмислило императивну одредбу из системског закона, проузрокујући правну несигурност у правном поретку, те да у овом случају други јавни интерес – заштита тајних података од интереса за Републику Србију и поштовање императивних одредаба прописаних у



закону, претежу над интересом приступа информацијама. Ово посебно имајући у виду специфичност послова прописаних чланом 2. Закона о Безбедносно-информативној агенцији, које обавља Агенција, а који се односе на заштиту безбедности Републике Србије и откривање и спречавање делатности усмерених на подривање или рушење Уставом утврђеног поретка Републике Србије; истраживање, прикупљање, обраду и процену безбедносно-обавештајних података и сазнања од значаја за безбедност Републике Србије и информисање надлежних државних органа о тим подацима, као и друге послове одређене законом, те да је самим Законом о буџетском систему (одредбом члана 28. став 8. Закона) учињен изузетак у односу на Агенцију, од обавезе свих осталих органа јавне власти да објављују буџетска средства по економским класификацијама прописаним тим Законом, јер би сагледавање структуре буџета Агенције по класификацијама омогућило да се уз минимално истраживање дође до информација које се из разлога безбедности сматрају поверљивим и чије откривање би могло проузроковати штету по интересе Републике Србије, који интерес претеже над интересом тражиоца информација.

Имајући у виду наведено, као и да је одредбом члана 2. тачка 1. Закона о тајности података, прописано да је податак од интереса за Републику Србију, сваки податак или документ којим располаже орган јавне власти, који се односи, између осталог, на територијални интегритет и сувереност, заштиту уставног поретка, националну и јавну безбедност, одбрану, унутрашње послове и спољне послова, а тачком 2. истог члана, да је тајни податак, податак од интереса за Републику Србију који је законом, другим прописом или одлуком надлежног органа донесеном у складу са законом, одређен и означен одређеним степеном тајности, те да се према одредби члана 8. став 1. Закона о тајности података, као тајни податак може одредити податак од интереса за Републику Србију чијим би откривањем неовлашћеном лицу настала штета, ако је потреба заштите интереса Републике Србије претежнија од интереса за слободан приступ информацијама од јавног значаја, а ставом 2. да се подаци из става 1. овог члана односе нарочито на: националну безбедност Републике Србије, јавну безбедност, односно на одбрамбене, спољнополитичке, безбедносне и обавештајне послове органа јавне власти (тачка 1); односе Републике Србије са другим државама, међународним организацијама и другим међународним субјектима (тачка 2); системе, уређаје, пројекте, планове и структуре који су у вези са подацима из тач. 1. и 2. овог става (тачка 3) и научне, истраживачке, технолошке, економске и финансијске послове који су у вези са подацима из тач. 1. и 2. овог става, Повереник налази да су у конкретном случају наведени безбедносни интереси претежнији од интереса јавности за приступ траженим информацијама, као и да је,

у конкретном случају, првостепени орган пружио оправдане разлоге односно доказе о узрочно последичној вези између потенцијалног објављивања тражених информација и последица које би, евентуално због тога могле да настану у погледу интереса безбедности Републике Србије, заштићених Законом о тајности података и Законом о буџетском систему, а који претежу над интересом за приступ информацијама у смислу члана 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Наиме, вагајући између интереса заштите тајних података који су тражени предметним захтевом за приступ информацијама од јавног значаја, с једне стране и интереса јавности да зна, с друге стране, Повереник је пошао од тога да је сам законодавац спровео тест јавног интереса тако што је изузео Безбедносно-информативну агенцију од обавезе објављивања расхода и издатака навођењем апропријација из финансијског плана; да се самим описом капиталног пројекта може доћи до информација које би могле бити злоупотребљене, имајући у виду основну делатност Безбедносно-информативне агенције прописану чланом 2. Закона о Безбедносно-информативној агенцији, а да с друге стране у списима предмета не постоји ниједан доказ, чињеница нити индиција која би указивала да је у конкретном случају претежнији интерес јавности да зна. Стога, Повереник налази да је у складу са мерилима и стандардима сваког демократског друштва, оправдано ускратити приступ траженим информацијама због заштите претежнијег интереса заснованог на закону, имајући у виду специфичне надлежности сваке безбедносно обавештајне службе (заштита националне безбедности и откривање и спречавање делатности усмерених на подривање или рушење правног поретка државе; истраживање, прикупљање, обрада и процена безбедносно-обавештајних података и сазнања од значаја за националну безбедност и информисање надлежних државних органа о тим подацима), па и Безбедносно-информативне агенције.

Овим се ни на који начин не доводи у питање начелан став Повереника да све информације које се односе на трошење и располагање јавним средствима и јавном имовином морају да буду доступне јавности, штавише и проактивно објављене, али у овом конкретном случају постоје јаки, на закону засновани разлози који претежу над интересом јавности да зна тражене информације, при чему је Повереник посебно имао у виду да у списима предмета не постоји ниједан аргумент који би говорио у прилог томе да је интерес јавности да зна тражене информације претежнији од интереса заштите приступа траженим информацијама.

### **8.10. СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЧНОГ ДЕЛА ЗАКЉУЧЕНОГ СА ИНВЕСТИТОРОМ ПО КРИВИЧНОЈ ПРИЈАВИ ЗА БЕСПРАВНУ ГРАДЊУ**

Када се има у виду тренд бесправне градње на подручју града Београда са свим последицама које таква градња може да изазове, а у вези са чиме неспорно постоји велико интересовање јавности да зна, првостепени орган (на коме је терет доказивања) је, поред тога што се у уводу ожалбеног решења само позвао на члан 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, требало да наведе и конкретне разлоге, због чијег постојања би се у предметној ствари, чињењем доступним јавности тражених информација, могло утицати на ток кривичног поступка по споразуму о признању кривичног дела бесправне градње закљученим са инвеститором А. А.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља поднела Другом основном јавном тужилаштву у Београду захтев од 26. 3. 2021. године за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражила достављање споразума о признању кривичног дела закљученог са инвеститором А. А. по кривичној пријави Кт број .../20.

Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио, позивајући се на одредбу члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, са образложењем да је у предмету Кт бр. .../20 дана 9. 3. 2021. године, закључен споразум о признању кривичног дела са окр. А. А.; да је наведени споразум упућен Другом основном суду у Београду; да Други основни суд по предметном споразуму до дана доношења ожалбеног решења није донео одлуку, као и да је Тужилаштво мишљења да би се достављањем тражених информација могло угрозити или отежати вођење судског поступка. Посебно је истакао да би, имајући у виду наведено, тј. чињеницу да је у току кривични поступак по закљученом споразуму, свако достављање аката из наведеног предмета тужилаштва могло утицати на ток поступка.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли

орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Одредбама члана 8. став 1. наведеног закона, прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону. Одредбама става 2. истог члана, прописано је да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 2. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, или који други правно уређени поступак, или фер поступање и правично суђење.

Имајући у виду да је жалиља поднетим захтевом тражила копију поменутог споразума о признању кривичног дела, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем, позивајући се на одредбу члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбио захтев жалиље, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице и околности од значаја за поступање у овој управној ствари.

Да би првостепени орган ускратио приступ траженим информацијама на основу одредбе члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, обавезан је да докаже да би у конкретном случају тражени приступ озбиљно угрозио, омео или отежао вођење предметног судског поступка, те да је поред услова да се ради о заштити неког од интереса прописаних чланом 9. тачка 2. Закона, испуњен и други услов из члана 8. став 1. истог закона, односно да би тај интерес приступом информацији био озбиљно повређен, односно да је тај заштићени интерес претежнији од интереса за приступ информацијама.

Првостепени орган је у образложењу ожалбеног решења навео да је предметни кривични поступак у току, с обзиром на то да је тражени споразум о признању кривичног дела упућен Другом основном суду у

Београду, као и да Други основни суд по истом није донео одлуку, те да би достављањем копије предметног споразума могло бити угрожено вођење судског поступка, тј. могло би се утицати на његов ток. При томе, првостепени орган није пружио ваљан доказ о оправданости искључења приступа траженим информацијама, односно није навео на који начин би и због којих околности, приступ информацијама у конкретном случају, озбиљно угрозио даље вођење тог кривичног поступка, нити је пружио доказ да је интерес неометаног вођења поступка претежнији од интереса јавности да зна. Ово нарочито имајући у виду да се у конкретном случају ради о документу у вези са кривичним поступком који се води због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе инвеститора А. А. о ком је јавност већ обавештена путем медија (нпр: електронска издања/линкови: *Новости* – [novosti.rs/c/beograd/vesti/973302/bespravno-gradio-zavrshio-iza-brave-uhapsen-investitor-43-zbog-nepostovanja-propisa-naselju-jajinci](https://novosti.rs/c/beograd/vesti/973302/bespravno-gradio-zavrshio-iza-brave-uhapsen-investitor-43-zbog-nepostovanja-propisa-naselju-jajinci); *Корени* – <https://www.koreni.rs/opstina-vozdozac-menjala-podatke-da-bi-omogucila-divlju-gradnju-investitor-dobio-kaznu-manju-od-zakonskog-minimuma/> и др.). Такође, када се има у виду и тренд бесправне градње на подручју града Београда са свим последицама које таква градња може да изазове, а у вези са чиме неспорно постоји велико интересовање јавности да зна, првостепени орган (на коме је терет доказивања) је, поред тога што се у уводу ожалбеног решења само позвао на члан 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, требало да наведе и конкретне разлоге, због чијег постојања би се у предметној ствари, чињењем доступним јавности тражених информација, могло утицати на ток кривичног поступка по споразуму о признању кривичног дела бесправне градње закљученим са инвеститором А. А.

Стога је, на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништено је ожалбено решење и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама изнетим у образложењу овог решења и утврдити све чињенице од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари, а посебно ће, имајући у виду појачан интерес јавности да са информацијама у вези са предметним судским поступком по закљученом споразуму буде упозната, као и да је о одређеним информацијама у вези са траженим споразумом јавност већ обавештена, утврдити да ли постоје услови за искључење односно ограничење слободног приступа траженим информацијама у складу са одредбама члана 8. и члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. При томе ће имати у виду да је, поред једног од услова да се ради о заштити

неког од интереса прописаних наведеним чланом 9. тачка 2. Закона, потребно утврдити и да би тај интерес приступом информацији био озбиљно повређен односно да је тај заштићени интерес претежнији од интереса за приступ информацијама.

Првостепени орган ће затим, на основу правилно утврђеног чињеничног стања поново одлучити о захтеву жалиље у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, при чему ће имати у виду и одредбу члана 12. Закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ.

Број: 071-01-1615/2021-03 од 20. 7. 2021. године

### **8.11. ИНФОРМАЦИЈЕ О ПОСТУПАЊУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА У КОНКРЕТНОМ ПРЕДМЕТУ**

Првостепени орган треба да утврди одлучне чињенице за доношење правилне одлуке у овој управној ствари из којих ће на несумњив начин закључити да ли у конкретном случају са аспекта провере рада органа власти, постоји интерес јавности да зна тражене информације, с обзиром на то да се траже подаци у вези поступања јавног бележника који као ималац јавног овлашћења пружа грађанима правничке услуге, као и да су тражене информације у вези са плаћањем ПДВ-а и обезбеђивања средстава буџета, или постоји само приватни интерес тражиоца информација да зна тражене информације, те ће у односу на те чињенице и околности, у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, вагати да ли постоји претежнији интерес јавности да зна тражене информације, у односу на интересе заштићене чланом 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Н. поднела Министарству финансија, Пореској управи у Београду, захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 26. 3. 2020, којим је, између осталог, тражила достављање обавештења у вези размене непокретности стана у Н., у улици Т. број ..., ... спрат, и то: да ли је јавни бележник Б. Б., „по уговору ОПУ: ...-2020“ доставио Пореској управи уговор о размени непокретности/стана, између В. В., директора ... д. о. о., као продавца



и Г. Г. као купца непокретности; да ли је директор В. В. уплатио новац на рачун наведеног привредног друштва или је „новац задржао ради личног богаћења и оштетио државу за ПДВ“.

Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио, позивајући се на одредбе члана 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02... и 86/19) и одредбе члана 8. став 1. и члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, између осталог, наводећи у образложењу: да је одредбом члана 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописано да су службена лица и сва друга лица која учествују у пореском поступку дужна да, као тајни податак, чувају сваки документ, информацију, податак или другу чињеницу о пореском обвезнику до које су службена лица и сва друга лица која учествују у пореском поступку дошла у пореском, порескопрекршајном или судском поступку; да је ставом 2. истог члана прописано да објављивање тајног податка угрожава интерес пореских обвезника који објављивањем може бити нарушен и јавни интерес Републике, који претежу над интересом за приступ информацијама од јавног значаја које представљају тајни податак, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене овим законом; да је у ставу 3. члана 7. Закона прописано да су тајни податак дужна да чувају сва службена лица и друга лица која учествују у пореском, прекршајном, предистражном и судском поступку, при чему је у ставу 5. прописано да је обавеза чувања тајног податка повређена ако се документи, чињенице, односно подаци из става 1. овог члана неовлашћено користе или објаве; да неовлашћено коришћење или објављивање докумената, информација, података или других чињеница до којих долази Пореска управа у пореском поступку, угрожава и интересе пореског обвезника и јавни интерес; да обавеза чувања тајног податка представља право пореског обвезника из члана 24. став 1. тачка 4. Закона, којим је прописано да порески обвезник, поред осталог, има право да се о њему прикупљени подаци у пореском поступку од стране Пореске управе чувају као тајни податак и користе на начин уређен чланом 7. поменутог закона; да порески обвезник чије је право на чување тајног податка из члана 7. Закона повређено, има право на судску заштиту, а ако суд утврди да је поменуто право повређено, пореском обвезнику припада право на накнаду претрпљене штете и судских трошкова који падају на терет буџета Републике; као и да обавеза чувања тајног податка није повређена само ако се одређени документ, чињеница односно податак износе током пореског, порескопрекршајног или судског поступка, сходно члану 7. став 6. тачка 3. Закона, с тим да би се напред наведена законска одредба могла применити, потребно је да надлежни суд пред којим се води поступак Пореској управи достави образложен

и оправдан захтев; да се у конкретном случају не ради о оправданом интересу јавности да зна, већ о остваривању претежног правног интереса самог тражиоца информације.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да се сматра да оправдани интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона, постоји увек када се ради о информацијама којима располаже орган јавне власти које се односе на угрожавање, односно заштиту здравља становништва и животне средине, а ако се ради о другим информацијама којима располаже орган власти, сматра се да оправдани интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона постоји, осим ако орган власти докаже супротно.

Чланом 5. истог закона, прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Одредбом члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Имајући у виду да је жалиља поднетим захтевом тражила информације у вези са поступањем јавног бележника приликом промета непокретности, као и у вези са обавезом плаћања ПДВ-а, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази



да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио поднети захтев, позивајући се на одредбе члана 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и одредбе члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице и околности од значаја за поступање у овој управној ствари. Ово због тога што се за сада не може са сигурношћу утврдити да ли постоје разлози за искључење или ограничење права на слободан приступ поменутиим информацијама, прописани Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а посебно чланом 8. и чланом 9. тачка 5. тог закона.

Наиме, да би првостепени орган ускратио приступ траженој информацији применом одредбе члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, из разлога тајности података на које се позвао у ожалбеном решењу, обавезан је да докаже да су за то испуњена два услова: да се ради о информацији или документу за који је прописом или службеним актом заснованим на закону, одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, као и да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији. У ожалбеном решењу првостепени орган је, између осталог, цитирао члан 7. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, указујући да је истим прописано да објављивање тајног податка угрожава интерес пореских обвезника, као и да објављивањем може бити нарушен и јавни интерес Републике, а да при томе није навео нити пружио доказ о томе да су тражене информације означене одређеним степеном тајности, нити да је то учињено на начин како је то прописано Законом о тајности података којим је уређен јединствен систем одређивања и заштите тајних података у Републици Србији и подзаконским актима донетим на основу истог, у смислу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Такође првостепени орган није доказао ни испуњеност другог услова прописаног наведеном одредбом члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно није дао разлоге нити пружио доказ о томе на који начин би достављање тражених информација озбиљно угрозило интересе заштићене законом који претежу над интересом јавности да зна, односно које би то тешке правне или друге последице могле реално наступити одавањем тражених информација, као и који би законом заштићени интереси тиме били повређени.

Поред тога, имајући у виду да су тражене информације у вези са поступањем Пореске управе у вршењу послова из своје надлежности, као и став првостепеног органа да неовлашћено коришћење

или објављивање документа, информација или других чињеница, до којих Пореска управа долази у пореском поступку угрожава интересе пореског обвезника и јавни интерес у смислу одредаба члана 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за сада се не може са сигурношћу утврдити да ли постоји преовлађујући интерес јавности да такве информације зна, у односу на податке чије објављивање би озбиљно угрозило интерес пореског обвезника, односно да ли су испуњени услови за њихово искључење слободног приступа у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наиме, првостепени орган треба да утврди одлучне чињенице за доношење правилне одлуке у овој управној ствари из којих ће на несумњив начин закључити да ли у конкретном случају са аспекта провере рада органа власти, постоји интерес јавности да зна тражене информације, с обзиром на то да се траже подаци у вези поступања јавног бележника који као ималац јавног овлашћења пружа грађанима правничке услуге, као и да су тражене информације у вези са плаћањем ПДВ-а и обезбеђивања средстава буџета, или постоји само приватни интерес тражиоца информација да зна тражене информације, те ће у односу на те чињенице и околности, у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, вагати да ли постоји претежнији интерес јавности да зна тражене информације, у односу на интересе заштићене чланом 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Приликом одлучивања, првостепени орган ће имати у виду, такође, да према члану 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, оправдан интерес јавности да зна увек постоји, осим ако орган власти докаже супротно, а у конкретном случају, првостепени орган није доказао да такав интерес не постоји.

Не може се прихватити ни став првостепеног органа да би неовлашћено коришћење или објављивање података о пословању, приходима и имовини пореског обвезника, могло да нанесе штету пореском обвезнику и угрози његове различите интересе, из разлога што је одредбом члана 7. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02... и 108/16) прописано да је обавеза чувања тајног податка повређена ако се тај податак неовлашћено користи или објави, а када орган власти информацију од јавног значаја чини доступном у складу и на основу закона о доступности информацијама, не ради се о неовлашћеном објављивању информација.

Стога је у поступку по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, Повереник одлучио као у диспозитиву овог решења, односно поништио је ожалбено решење и предмет вратио на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама изнетим у образложењу овог решења, допунити поступак и на несумњив начин утврдити да ли у конкретном случају постоји претежнији интерес јавности да зна информације тражене поднетим захтевом, с обзиром на то да се исте, између осталог, тичу и законитости рада органа јавне власти или се ради о искључивом интересу жалиље. Затим ће утврдити и да ли постоје услови за искључење или ограничење слободног приступа истим, у складу са чланом 8. и чланом 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно да ли би и које конкретне тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацијама, могле реално наступити омогућавањем приступа истим. На основу правилно утврђеног чињеничног стања, првостепени орган ће поново одлучити о захтеву жалиље, у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-1448/2020-03 од 8. 7. 2021. године



**9. ПРИМЕНА ЧЛАНА 10. ЗАКОНА О СЛОБОДНОМ  
ПРИСТУПУ ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА**

## 9.1. ИНФОРМАЦИЈЕ ИЗ УГОВОРА О ДУГОРОЧНОМ СТАМБЕНОМ КРЕДИТУ

Да би првостепени орган ускратио тражиоцу приступ информацијама у складу са одредбом члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, потребно је да се ради о информацијама које су доступне општој јавности, односно јавности генерално, а не одређеном кругу лица у које спада и жалилац, а што је случај са информацијама садржаним у одређеном уговору о кредиту.

Из образложења:

Решењем Националне корпорације за осигурање стамбених кредита у Београду број: ... од 28. 4. 2021. године одбијен је захтев за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја од 18. 1. 2021. године, поднет од стране адвоката А. А., као пуномоћника Б. Б.

Против наведеног решења Б. Б. је дана 5. 5. 2021. године, преко пуномоћника А. А., адвоката, изјавио жалбу Поверенику, у којој је, између осталог, навео да су наведеним решењем повређене одредбе члана 10, члана 102. став 1. и члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку јер решење не садржи прописе који упућују на одлуку каква је донета у диспозитиву ожалбеног решења. (...)

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац поднео 15. 1. 2021. године првостепеном органу захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио информације, односне копије докумената који садрже исте, из којих се може сазнати да ли је SOCIETE GENERALE BANKA SRBIJA A. D. BEOGRAD, сада OTP BANKA SRBIJA A. D. BEOGRAD, извршила осигурање кредита код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита у Београду по закљученом Уговору о дугорочном стамбеном кредиту за професионална војна лица бр. ... од 28. 4. 2011. године, а који уговор је закључен између поменуте банке и тражиоца; као и, уколико је извршено осигурање наведеног кредита, да ли је и ако јесте у ком износу и ког дана је та банка извршила једнократну уплату премије осигурања кредита и једнократну накнаду за обраду захтева код Корпорације. (...).

У поновном поступку првостепени орган је ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца позивајући се на члан 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја уз образложење да су тражене информације садржане у предметном уговору о кредиту, односно понуди за закључење уговора, па самим тим су већ у поседу тражиоца

информације. Такође је првостепени орган у образложењу ожалбеног решења навео да је утврђено да се тражене информације налазе у поседу Националне корпорације с обзиром на то да је податак о осигурању садржан у уговору о кредиту, као и да је Законом о заштити корисника финансијских услуга („Службени гласник РС“, број 36/11) у члану 17. став 1. предвиђено да су банка и давалац лизинга дужни да кориснику пруже информације и одговарајућа објашњења о условима који се односе на уговор о депозиту, кредиту или лизингу, уговор о дозвољеном прекорачењу рачуна, односно уговор о издавању и коришћењу кредитне картице за које је показао интересовање, на начин који ће кориснику омогућити да упореди понуде различитих давалаца истих услуга и процени да ли ови услови одговарају његовим потребама и финансијској ситуацији, али који корисника ниједног тренутка неће довести у заблуду и да је ставом 4. тачка 10. истог члана закона предвиђено да понуда обавезно садржи врсту и висину свих накнада који падају на терет корисника кредита, уз одређење да ли су фиксни или променљиви, а ако су променљиви – периоде у којима ће се мењати и начин измене.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 5. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано да орган власти не мора тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако се ради о информацији која је већ објављена и доступна, али је у таквом случају орган власти дужан да у одговору на захтев означи носач информације (број службеног гласила, назив публикације и сл.) где је и када тражена информација објављена.

Имајући у виду садржину предметног захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник је нашао да

је првостепени орган погрешно када је ожалбеним решењем жалиоцу ускратио приступ траженим информацијама, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за одлучивање у овој управној ствари. Првостепени орган је у образложењу ожалбеног решења навео да су тражене информације садржане у предметном уговору о кредиту, односно понуди за закључење уговора, те да су самим тим већ доступне жалиоцу који је тај уговор закључио, у смислу члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Овакав став се за сада не може прихватити из разлога што првостепени орган није пружио доказ да су испуњени услови из члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за ускраћивање приступа траженим информацијама. Наиме, да би првостепени орган ускратио тражиоцу приступ информацијама у складу са чланом 10. Закона, потребно је да се ради о информацијама које су већ објављене и доступне, као и да првостепени орган у одговору на захтев тражиоца означи носач информације (број службеног гласника, назив публикације и сл.), где је и када тражена информација објављена, што у конкретном случају првостепени орган није учинио. Поред тога, да би првостепени орган ускратио тражиоцу приступ информацијама у складу са наведеном одредбом, потребно је да се ради о информацијама које су доступне општој јавности, односно јавности генерално, а не одређеном кругу лица у које спада и жалилац, а што је случај са информацијама садржаним у одређеном уговору о кредиту. Приликом одлучивања првостепени орган није имао у виду чињеницу да се у конкретном случају ради о праву на приступ информацијама од јавног значаја које право, у смислу чл. 5. и 6. Закона припада сваком под једнаком условима, па и жалиоцу у овој управној ствари, без обзира на то да ли жалилац као уговорна страна у конкретном правном послу, тј. као корисник кредита, може доћи до тражених информација. Поред тога, приликом одлучивања првостепени орган није узео у обзир одредбе члана 141. Закона о општем управном поступку којима су прописани обавезни делови и садржина решења.

Са изнетог, на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништено је ожалбено решење и предмет враћен на поновни поступак.

Број: 071-01-1774/2021-03 од 15. 6. 2021. године



## 9.2. ИНФОРМАЦИЈЕ О СТРУЧНИМ КВАЛИФИКАЦИЈАМА СУДИЈЕ

Неоснован је навод првостепеног органа да информације о дипломи правног факултета и положеном правосудном испиту судије представљају општепознате информације с обзиром на то да информације о томе да ли конкретно лице има стручне квалификације за обављање неког посла не спадају у круг тзв. ноторних чињеница, јер такве чињенице не могу бити познате великом кругу људи из разлога што су такве природе да велики број људи за њих не може сазнати непосредним искуством, односно њихово постојање није лако проверљиво из поузданих извора, па је орган јавне власти дужан да те информације учини доступним по захтеву за приступ.

Из образложења:

I По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац дана 12. 8. 2020. године, преко пуномоћника адвоката А. А., поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја Основном суду у В., којим је тражио информације о томе да ли судија Б. Б. има „стручне квалификације“ за обављање судијске функције, односно функције председнице суда или вршиоца дужности председнице суда, као и да ли има диплому правног факултета и положен правосудни испит.

Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган је ожалбе-ним решењем исти одбио као неоснован, са образложењем да се ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 3. став 1. тачка 1. Закона о заштити података о личности), које се као такве не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја, из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“ као битан елемент појма информације од јавног значаја из члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом тражиоцу, односно јавности генерално, због чега би чињењем доступних тражених информација дошло до повреде приватности лица на које се те информације односе. Орган је такође навео да нису испуњени услови за примену изузетака од права на приватност из члана 14. Закона да би се предметне информације могле учинити доступним јавности на основу преовлађујућег јавног интереса. Првостепени орган је навео да је при одлучивању узео у обзир и то да су тражене информације општепознате и доступне на сајту Суда.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Одредбом члана 14. наведеног закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало (тачка 1), ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши (тачка 2) и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3).

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је, позивајући се на одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбио захтев жалиоца. Ово из разлога што су предметним захтевом тражене информације које се односе на судију, односно председницу суда, дакле – јавног функционера, за које послове је то лице плаћено јавним новцем, и за чији избор су Законом о судијама (чл. 43–45. и 69) прописани услови, који обухватају и стручне квалификације. Како се тражене информације односе на запослену у органу јавне власти, и то на изабрано лице (јавног функционера), и како су исте важне с обзиром на послове које то лице обавља, а нису у вези са приватним животом тог лица, то је испуњен услов за примену изузетка од права на приватност у складу са чланом 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја да се тражене информације учине доступним.

Стога Повереник налази да жалилац има право да му се тражене информације учине доступним, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација садржаних у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ, јер би омогућавање приступа тим информацијама било у супротности са Законом о заштити података о личности.

Неоснован је навод првостепеног органа да су тражене информације јавно доступне на сајту Суда, из разлога што је првостепени орган, уколико је имао сазнања да су информације тражене захтевом већ доступне јавности, био дужан да, у складу са чланом 10. став 2. Закона, о томе у законском року обавести тражиоца, тако што ће означити носач информације, где је и када тражена информација објављена, а што у конкретном случају није учинио. Осим тога, Повереник је увидом у веб-презентацију Основног суда у Ваљеву утврдио да се документи из којих се могу сазнати тражене информације (диплома, уверење о положеном правосудном испиту и др.) не налазе на том носачу информација. Такође је неоснован и навод Суда да је реч о општепознатим информацијама с обзиром на то да информације о томе да ли конкретно лице има стручне квалификације за обављање неког посла не спадају у круг тзв. ноторних чињеница, јер такве чињенице не могу бити познате великом кругу људи из разлога што су такве природе да велики број људи за њих не може сазнати непосредним искуством, односно њихово постојање није лако проверљиво из поузданих извора.

Стога, Повереник налази да жалилац има право да му се тражене информације учине доступним на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења.

Број: 071-01-2425/2020-03 од 30. 9. 2020. године

### **9.3. ИНФОРМАЦИЈЕ О ЦЕНИ РАДОВА НА ТЕКУЋЕМ И ИНВЕСТИЦИОНОМ ОДРЖАВАЊУ СТАМБЕНЕ ЗГРАДЕ**

Законску формулацију „осим ако је то општепознато“ из члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја треба крајње рестриктивно тумачити, а то подразумева да је информација позната најширој јавности. У том смислу тражене информације у вези са радовима на текућем и инвестиционом одржавању тачно одређене стамбене зграде и њиховој цени, које је извело Јавно предузеће „Градско стамбено“ у Стамбеној заједници Париске комуне бр. х и стању на рачуну за назначени период, те

**евентуална чињеница да су те информације доступне јавности на интернет страници тог предузећа, Порталу јавних набавки Управе за јавне набавке и Порталу Града Београда, не значи и да је најшира јавност упозната с њима.**

Из обазложења:

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац дана 10. 4. 2019. године поднео Јавном предузећу „Градско стамбено“ у Београду захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је, између осталог, тражио достављање копија докумената који садрже информације изведених грађевинских и других радова, у вези са текућим и инвестиционим одржавањем зграде, укључујући и хитне интервенције за период од 1. 1. 2019. до 10. 4. 2019. године, као и цене за сваки од изведених радова у периоду од 1. 1. 2015. до 10. 4. 2019. године; стање на рачуну (фонду) Стамбене заједнице Париске комуне бр. х у периоду од 1. 1. 2015. до 10. 4. 2019. године, са описом пружених услуга и других трошкова на расходној страни, као и стање на рачуну наведене стамбене зграде у динарима на дан 10. 4. 2019. године; ценовници Јавног предузећа „Градско стамбено“ у Београду за изведене радове за период од 1. 1. 2015. до 10. 4. 2019. године, као и ценовници подизвођача кога је за изведене радове ангажовало ЈП „Градско стамбено“.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је орган власти, поступајући по предметном захтеву, одговором број: ... од 23. 4. 2019. године обавестио тражиоца да се увид у документацију која се тиче изведених радова у последњих пет година може извршити у просторијама Радне јединице Нови Београд у Улици народних хероја бр. 30, радним данима од 08.00 до 10.00 часова, уз претходну најаву шефу на телефон 011/3950-371; да тражиоцу доставља Аналитику интервенција на улазу зграде за период од 2014. до 2018. године, а да се за сва додатна питања у вези с Аналитиком интервенција може обратити Одељењу плана, анализе и аналитичког књиговодства уз претходну најаву на бесплатан број телефона 0800/200-011; као и да је у вези с делом захтева којим је тражено достављање ценовника ЈП „Градско стамбено“ за радове из 2015, 2016, 2017, 2018. и 2019. године, ценовник преобимног карактера, као и да за сваку годину постоји по више хиљада позиција.

Увидом у достављену Аналитику интервенција на улазу за Париске комуне бр. х, утврђено је да је њом обухваћен период од 2014. до 2018. године, да садржи „опис места трошка“ и „опис услуге“, али не и износ трошкова за исте, нити цену изведених радова у било ком периоду.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја,

односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. истог закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 16. став 1. наведеног закона прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа, док је ставом 10. истог члана прописано да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да орган власти није поступио по захтеву жалиоца у делу наведеном у ставу I диспозитива овог решења, у складу са цитираним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер нити је жалиоца обавестио да ли поседује информације тражене тим делом захтева, нити му је уколико их поседује доставио копије докумената у којима су исте садржане, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева у том делу. Како орган власти није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву у том делу, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, нашавши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца на информације тражене наведеним делом захтева у смислу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и да нема сметњи да му се исте, уколико су у поседу органа власти, учине доступним.

Чињеница да је орган власти тражиоцу доставио Аналитику интервенција на улазу зграде Париске комуне бр. ... за период 2014–2018. године, није од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, имајући у виду да иста не садржи све захтевом тражене информације, односно информације ближе наведене у ставу I диспозитива овог решења.

Цењен је навод органа власти да је захтев жалиоца у делу којим је тражио достављање ценовника ЈП „Градско стамбено“ за радове из 2015, 2016, 2017, 2018. и 2019. годину преобимног карактера. Исти није могао утицати на другачију одлуку у овој управној ствари, јер обим тражених информација не може бити довољан разлог за непоступање по том делу захтева, али је могао бити разлог за евентуално продужење законског рока за поступање органа власти по наведеном делу захтева жалиоца, у смислу члана 16. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који органу власти даје могућност да по захтеву поступи у накнадном року који не може бити дужи од 40 дана од дана подношења захтева, када за то постоје оправдани разлози, с тим да о томе обавести тражиоца, а што орган власти није учинио. Поред тога, уколико је сматрао да се у конкретном случају ради о злоупотреби права на приступ информацијама од јавног значаја, орган власти је био дужан да у смислу одредбе члана 16. став 10. Закона донесе решење о одбијању захтева у том делу, што такође није учинио.

Ни навод органа власти да стамбена зграда нема текући рачун отворен код предузећа са кога би се читавали финансијски подаци није могао бити уважен, јер се орган власти није изјаснио да ли поседује друге документе из којих се може сазнати стање на рачуну наведене стамбене зграде (са описом пружених услуга и других трошкова на расходној страни за означени период). Наиме, Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја односи се на опредмећене информације, тј. оне информације које су садржане у постојећим документима којима орган власти располаже у тренутку подношења захтева, при чему информације не морају бити садржане у једном документу и под одређеним називом. Формално, орган власти није у обавези да, према овом закону, врши било какве анализе, упоредне прегледе и слично, или да сачињава одређене извештаје, то јест документе само зато да би поступио по захтеву тражиоца, али јесте у обавези да копије свих расположивих докумената који садрже тражене информације које су предмет захтева учини доступним тражиоцу. Стога је орган јавне власти дужан да жалиоцу достави све информације које су у његовом поседу, а које су у вези са финансијском ситуацијом стамбене зграде, без обзира на то да ли предметна стамбена зграда има отворен текући рачун код предузећа или не.

Такође, навод органа власти из одговора на жалбу да је ценовник предузећа доступан јавности на интернет страници ЈП „Градско стамбено“ Београд, Порталу јавних набавки Управе за јавне набавке и Порталу Града Београда, што је општепозната чињеница, није могао бити уважен. Ово из разлога што је чланом 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано да орган власти не мора тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако се ради о информацији која је већ објављена и доступна, али је у таквом случају дужан да у одговору на захтев означи носач информације (број службеног гласила, назив публикације и сл.) где је и када тражена информација објављена, што у конкретном случају није учинио. С тим у вези, Повереник указује да законску формулацију „осим ако је то општепознато“ треба крајње рестриктивно тумачити, односно да иста подразумева да је информација позната најширој јавности, што у конкретной ситуацији није случај, с обзиром на то да се траже информације у вези са радовима на текућем и инвестиционом одржавању стамбене зграде и цени истих изведеним од стране поменутог предузећа у Стамбеној заједници Париске комуне бр. ... и стању на рачуну за назначени период, те евентуална чињеница да су те информације доступне јавности на интернет страници тог предузећа, Порталу јавних набавки Управе за јавне набавке и Порталу Града Београда, не значи и да је најшира јавност упозната с истим.

На основу изложеног, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а у вези са чланом 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, нашавши да је жалба основана,

Број: 071-01-3380/2019-03 од 5. 5. 2021. године





## 10. ПРИВАТНОСТ–ЈАВНОСТ

## 10.1. ИНФОРМАЦИЈЕ О СПЕЦИЈАЛИСТИЧКОМ ИСПИТУ ИЗ ОФТАЛМОЛОГИЈЕ

Информација о томе да ли вршилац дужности директора Дома здравља има положен специјалистички испит из офталмологије по уписаној волонтерској специјализацији јесте информација која треба да буде доступна јавности јер се тражена информација односи на испуњеност услова за именовање наведеног лица за вршиоца дужности директора Дома здравља, а није у вези са његовим приватним животом, па је испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за примену изузетка од права на приватност, те сагласност лица на које се тражене информације односе није ни потребна.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа предмета, донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Б. 25. 11. 2019. године поднела Медицинском факултету Универзитета у Београду захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражила информације ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења, наводећи да су надзорни органи (Државна ревизорска институција и РФЗО) утврдили да в. д. директора Дома здравља Х не испуњава услов за обављање наведене функције, те да су, с обзиром на то да је именовани в. д. директора Дома здравља, испуњени услови за изузетак прописани чланом 14. тачка 2. Закона.

Даље је утврђено да је Медицински факултет Универзитета у Београду, поступајући по поднетом захтеву ожалбеним решењем исти одбио, позивајући се на одредбу члана 14. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У образложењу је навео да је жалиља већ подносила захтев истог садржаја на који је добила одговор 20. 11. 2019. године, па се поновљени захтев не може сматрати допуном захтева. Даље је навео да нема сагласности лица на које се тражене информације односе, као и да је, узимајући у обзир контекст у којем се траже информације, односно извештај о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Дома здравља Х од 2017. године, без ознака, у којем је констатовано да је оснивач за в. д. директора поставило лице које не испуњава услове у погледу радног стажа и чињеницу да специјализацију из области офталмологије обављају и други медицински факултети, претежнији интерес заштита података о личности.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли

орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. истог закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон познаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. истог закона предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину поднетог захтева жалиље, наводе жалбе и одговора на жалбу, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиље, позивајући се на члан 14. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, са образложењем да су предметним захтевом тражени подаци о личности лица које није дало сагласност, као и да је жалиља већ подносила захтев исте садржине на који је добила одговор. Ово најпре стога, што се обрада тражених података, у конкретном случају, врши у сврху приступа истима на основу и под условима прописаним Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па се у ситуацији када су подаци о личности истовремено и информације од јавног значаја, примењују одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у овом случају тачка 2. тог члана, с обзиром на то да се тражене информације односе на испуњеност услова за именовање наведеног лица за вршиоца дужности директора Дома здравља, а не у вези са његовим приватним животом, па је, у конкретном случају, испуњен услов из наведеног члана закона за примену изузетка од права на приватност, те сагласност лица на које се тражене информације односе није ни потребна.

Уколико документи у којима су садржане тражене информације садрже и такве податке о личности у које орган власти није дужан

тражиоцу да омогући приступ, јер би чињење доступним тих података било у супротности са одредбама Закона о заштити података о личности, то није разлог да се жалиљи ускрати приступ траженим информацијама, па је првостепени орган могао поступити у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и делове документа у којем су садржани подаци о личности које не треба учинити доступним заштитити и учинити недоступним, а како је то наложено ставом II диспозитива овог решења.

Такође, чињеница да је жалиља поднела првостепеном органу и захтев од 30. 10. 2019. године којим је тражила исте информације, није могла бити разлог за одбијање предметног захтева жалиље у складу са чланом 14. Закона о општем управном поступку, јер орган власти поступајући по том захтеву жалиљи није доставио тражене информације, већ је такође одбио са идентичним образложењем.

Стога, ценећи све наведено у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у духу и у складу са мерилима и стандардима једног демократског друштва, Повереник налази да је, у конкретном случају, интерес јавности да зна претежнији од интереса на које се првостепени орган позвао, будући да првостепени орган није доказао нити указао на било коју околност која би оправдавала ускраћивање приступа траженим информацијама, па је поступајући по жалби, на основу одредаба члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења, нашавши да је жалба основана и да жалиља, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да јој се тражене информације учине доступним, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација садржаних у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ, јер би доступност тих информација представљала повреду права на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе.

Број: 071-01-571/2020-03 од 13. 7. 2021. године

## **10.2. ИНФОРМАЦИЈЕ О ПРОФЕСИОНАЛНОМ АНГАЖМАНУ НА ФАКУЛТЕТУ**

**Информације у којим је облицима наставе и научног рада на Медицинском факултету Универзитета у Београду учествовао проф. др А. А. у тачно одређеном периоду јесу информације које треба да буду доступне јавности јер су у вези са обављањем послова на**

**том факултету, за које је плаћен јавним средствима, а не у вези са његовим приватним животом.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Неспорно је да је жалилац 31. 3. 2021. године упутио, односно поднео Медицинском факултету Универзитета у Београду захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио информације ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења.

Даље је утврђено да је поступајући по поднетом захтеву првостепени орган исти одбио, позивајући се притом на члан 2. и члан 14. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 4. тач. 1, 3, 5. и 12. Закона о заштити података о личности, наводећи у образложењу: да сматра да тражени подаци представљају податке о личности који се морају обрађивати сагласно Закону о заштити података о личности, те да се не ради о информацијама о којима јавност има оправдан интерес да зна; као и да код чињенице да тражене информације не пролазе тест јавног интереса, те имајући у виду да лице није дало свој пристанак за такав вид обраде података о личности, налази да је захтев жалиоца недозвољен у смислу члана 14. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. истог закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон познаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави и догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио предметни захтев позивајући се на члан 2. и члан 14. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члан 4. тач. 1, 3, 5. и 12. Закона о заштити података о личности.

Ово најпре из разлога што се ради о информацијама које су настале у раду Медицинског факултета Универзитета у Београду, чије поседовање Факултет не оспорава, односно исте могу бити садржане у документима у поседу истог, док оправдан интерес јавности да зна у смислу члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, увек постоји, осим ако орган власти докаже супротно, то јест није на тражиоцу информације да оправдава интерес јавности да зна, већ је на првостепеном органу да пружи доказе уколико тај интерес у конкретном случају не постоји, а што у конкретном случају није учинио. Самим тим, тражене информације јесу информације од јавног значаја јер су, у конкретном случају, испуњени сви елементи из цитираног члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који морају бити испуњени да би се информација сматрала информацијом од јавног значаја.

Даље, обрада тражених података, у конкретном случају, врши се у сврху приступа истима на основу и под условима прописаним Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па се у ситуацијама када су лични подаци истовремено и информације од јавног значаја, примењују одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у овом случају тачка 2. тог члана, с обзиром на то да се тражене информације односе на ангажовање проф. др А. А. у одређеним облицима наставе и научног рада на Медицинском факултету Универзитета у Београду, и у вези су са обављањем послова на том Факултету, за које је плаћен јавним средствима, а не у вези са његовим приватним животом. Како је у конкретном случају испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама

од јавног значаја за изузетак од права на приватност, то пристанак лица на које се тражене информације односе није потребан с обзиром на то да услови за изузетак нису кумулативно прописани већ је довољно испуњење било ког услова.

Уколико документи у којима су садржане тражене информације садрже и такве податке о личности у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући приступ, јер би чињење доступним тих података било у супротности са одредбама Закона о заштити података о личности, то није разлог да се жалиоцу ускрати приступ осталим траженим информацијама, па је првостепени орган могао поступити у складу са чланом 12. Закона и делове документа у којем су садржани подаци о личности које не треба учинити доступним заштитити и учинити недоступним, а како је то наложено ставом II диспозитива овог решења.

Стога, ценећи све наведено у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у духу и у складу са мерилима и стандардима једног демократског друштва, Повереник налази да је, у конкретном случају, интерес јавности да зна претежнији од интереса на које се првостепени орган позвао, будући да првостепени орган није доказао нити указао на било коју околност која би оправдавала ускраћивање приступа траженим информацијама, па је поступајући по жалби, на основу одредаба члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења, нашавши да је жалба основана и да жалилац, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да му се тражене информације учине доступним, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација садржаних у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ, јер би доступност тих информација представљала повреду права на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе.

Број: 071-01-1246/2021-03 од 1. 7. 2021. године

### **10.3. ИНФОРМАЦИЈЕ О ЛИЦУ ЗА КОЈИМ ЈЕ РАСПИСАНА ПОТЕРНИЦА**

**Информације из радне биографије лица које је раније било запослено у Министарству одбране, Војнообавештајној агенцији, а за којим је расписана потерница, и информације о његовој евентуалној дисциплинској одговорности, јесу информације које треба**



**да буду доступне јавности, јер је испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за изузетак од права на приватност.**

Из образложења:

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља, 29. 9. 2020. године, електронском поштом упутила Министарству одбране Републике Србије, Војнообавештајној агенцији у Београду, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, заведен у тој агенцији 2. 10. 2020. године, којим је тражила да је поменути орган власти обавести да ли поседује информације ближе описане у ставу II диспозитива овог решења, односно до јој достави поштом или електронском поштом копије докумената који садрже те информације, напомињући притом да је интерес јавности у вези са случајем „Јовањица“ огроман и оправдан с обзиром на то ко су актери тог случаја.

Поступајући по предметном захтеву, првостепени орган је ожалбеним решењем одбио захтев, позивајући се на члан 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У образложењу је навео да је А. А. био припадник Војнообавештајне агенције у својству подофицира до 11. 12. 2019. године, када му је престала професионална војна служба; да је утврђено, према подацима добијеним од надлежних државних органа, да је поменуто лице повезано са случајем „Јовањица“ и да је Агенција, у вези с тим, остварила сарадњу с надлежним органима и доставила тражене списе предмета; да је у вези са случајем „Јовањица“ у току поступак пред Специјалним судом у Београду; да сматра да је основна сврха права на слободан приступ информацијама од јавног значаја интерес јавности да зна и интерес развијања слободног демократског поретка и отвореног друштва, са циљем демократске и надзорне функције, али да сматра да остварење наведеног права не сме да угрожава право и обавезу државног органа да извршава своје редовне послове и задатке, у конкретном случају послове судских органа, те да је на основу наведеног, а сходно члану 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено као у диспозитиву решења.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.



Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 2. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, или који други правно уређени поступак, или фер поступање и правично суђење.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио поднети захтев жалиље, позивајући се на члан 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Наиме, да би првостепени орган (на ком је терет доказивања у смислу члана 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја) ускратио приступ траженим информацијама на основу члана 9. тачка 2. истог закона, није довољна претпоставка органа да би приступ траженим информацијама угрозио даље вођење одређеног кривичног поступка, односно, у конкретном случају, поступка пред Специјалним судом у Београду у случају „Јовањица“, већ је првостепени орган обавезан да на несумњив начин докаже да би тражени приступ озбиљно угрозио даље вођење тог поступка, јер је поред једног од услова да се ради о заштити неког од интереса прописаних чланом 9. тачка 2. Закона, неопходно испуњење и другог услова из члана 8. став 1. истог закона, тј. неопходно је утврдити да би тај интерес приступом информацијама био озбиљно повређен, односно да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом, који претежу над интересом за приступ информацији. Првостепени орган је навео да је поменуто лице повезано са случајем „Јовањица“, и да је, у вези с тим, остварио сарадњу с надлежним органима и доставио тражене списе предмета, без ближег навођења о којим списима предмета се ради, као и да сматра да остварење права на приступ информацијама од јавног значаја не сме да угрожава право и обавезу државног органа да извршава своје редовне послове и задатке, у конкретном случају послове судских органа, али није пружио ниједан доказ у прилог

таквој тврдњи (на који начин би се то десило, који би конкретно интерес заштићен законом био озбиљно повређен, које би конкретно тешке правне последице наступиле по интересе заштићене законом), нити је доказао да је заштита тог интереса у демократском друштву у конкретном случају претежнија од интереса јавности да зна. При томе, евентуална чињеница да су тражене информације, или неке од њих, достављене надлежним органима, као и да могу бити коришћене у даљем поступку у случају „Јовањица“, није сама по себи сметња да се те информације учине доступним и јавности с обзиром на то да њиховом доступношћу не мора нужно доћи до угрожавања вођења самог поступка. Ово нарочито имајући у виду да су предметним захтевом тражене одређене информације у вези с радноправним статусом А. А., док је обављао професионалну војну службу у Министарству одбране Републике Србије, Војнообавештајној агенцији у Београду, те је тешко замисливо како би чињење доступним информација у вези с радном биографијом тог лица, односно његовој евентуалној дисциплинској одговорности, јавности, па и жалили, озбиљно угрозило, омело или отежало вођење поменутог судског поступка.

С друге стране, тражене информације односе се на А. А., бившег припадника Министарства одбране Републике Србије у Београду, који је обављао одређене послове за орган јавне власти, за које послове је плаћен јавним новцем, те он, у конкретном случају, не може имати исти степен заштите приватности као грађани који нису запослени, односно нису били запослени у органима јавне власти. Како су предметним захтевом тражене информације у вези с радном биографијом поменутог лица и евентуалном дисциплинском одговорношћу, односно како су тражене информације у вези с радом запосленог у првостепеном органу, а не у вези с његовим приватним животом, то је у конкретном случају испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона за изузетак од права на приватност. Поред тога, тражене информације се односе и на поступање органа власти у вршењу послова из своје надлежности, те јавност има оправдан интерес да зна да ли се органи власти придржавају закона у извршавању прописаних надлежности. У конкретном случају, наведени интерес јавности додатно је појачан чињеницом да је поменуто лице повезано са случајем „Јовањица“, како то наводи и сам првостепени орган, а судски поступак у вези с тим случајем изазива већ дуже време пажњу јавности и бројних медија. Осим тога, неспорно је да је са одређеним информацијама у вези са тим случајем јавност већ упозната, па и с тиме да је А. А. бивши припадник Министарства одбране Републике Србије, Војнообавештајне агенције у Београду.

Стога, ценећи све наведено у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у духу мерила и стандарда једног демократског друштва и у складу с њима, Повереник налази да

је, у конкретном случају, интерес јавности да зна претежнији од интереса на које се првостепени орган позвао, будући да првостепени орган није доказао нити указао на било коју околност која би оправдавала ускраћивање приступа траженим информацијама, па је, поступајући по жалби, на основу одредаба члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења, нашавши да је жалба основана и да жалиља, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да јој се тражене информације учине доступним у мери у којој су оне од значаја за обављање послова А. А. у Министарству одбране Републике Србије, Војнообавештајној агенцији у Београду, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација садржаних у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ, јер би доступност тих информација представљала повреду права на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе.

Број: 071-01-3181/2020-03 од 19. 7. 2020. године

#### **10.4. ИНФОРМАЦИЈЕ О МЕСТУ НАСТАЊЕЊА ЗАПОСЛЕНИХ У ОРГАНУ ЈАВНЕ ВЛАСТИ**

**Није спорно да информације које се односе на имена и презимена запослених лица у органу јавне власти и њихов делокруг послова јесу информације од јавног значаја и као такве морају бити доступне јавности. Међутим, у случају када су захтевом тражене информације о запосленим лицима која су истовремено и настањена у тачно одређеном насељу, захтев треба одбити јер би се чињењем доступних тих информација јавности учиниле доступним и информације о њиховом пребивалишту или боравишту, што није у вези са њиховим радом у органу власти, и тиме би се озбиљно повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на која се информације односе.**

Навод жалиоца да су му тражене информације потребне за подношење кривичне пријаве против запослених у органу власти за кривична дела злоупотреба службеног положаја (члан 359. Кривичног законика) и трговина утицајем (члан 366. Кривичног законика) није од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, из разлога што се за ова кривична дела гони по службеној дужности, па жалилац може поднети кривичну пријаву надлежном тужилаштву и без информација које су захтевом тражене будући

**да је у захтеву навео „да поседује више проверених информација“ о извршењу кривичних дела с обзиром на то да је јавно тужилаштво орган надлежан за гоњење учинилаца кривичних дела.**

Из образложења:

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Б., као тражилац информација, дана 17. 1. 2020. године поднео Народној банци Србије захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је тражио имена и презимена радница запослених у НБС, које обављају послове у Кабинету (гувернера) или другим службама у седишту НБС у Улици краља Милана 12 у Београду, а које обављају послове у НБС као стално запослена или повремено ангажована лица, њихов делокруг послова у оквиру НБС, уз напомену да су та лица настањена са сталним или привременим местом становања у насељу В., ГО Г. од 2014. до 2020. године. Даље је навео да поседује више проверених информација и основане сумње да једна од сарадница (гувернера) која је настањена у В., у периоду од 2014. године учинила више кривичних дела злоупотребом службеног положаја тако што је трговала службеним утицајем, и да су му тражене информације потребне да би код надлежних тужилаштава покренуо поступке против неименоване службенице.

Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је решењем Г. бр. ... од 3. 2. 2020. године, одбио захтев позивајући се на члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и Закон о заштити података о личности. Образложио је да НБС као руковалац података о личности врши обраду података о личности запослених у НБС, као и лица ангажованих на раду ван радног односа у НБС, и подаци о тим лицима (њихова лична имена и називи радних места) у складу са Законом о заштити података о личности спадају у податке о личности и њихово достављање би угрозило право на приватност тих лица, с обзиром на то да се наведени подаци односе на физичка лица као таква, као и да би достављањем прекршио Устав РС који јемчи заштиту података о личности. Даље је наведено да пошто тражилац изражава сумње о извршењу кривичних дела лица чије податке тражи и изражава намеру да се обрати надлежном тужилаштву, указује му се на то да НБС сарађује са правосудним органима ради откривања кривичних дела и њихових учинилаца.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези с радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је и да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је жалилац поднетим захтевом тражио информације о именима и презименима лица која су запослена у НБС (као и лица ангажованих на раду ван радног односа у НБС), а која су „настањена“ у В., Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев за приступ информацијама од јавног значаја. Наиме, у конкретном случају се ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. тачка 1. Закона о заштити података о личности) које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Наиме, није спорно да информације које се односе на имена и презимена запослених лица у органу јавне власти и њихов делокруг послова јесу информације од јавног значаја и као такве морају бити доступне јавности. Међутим, у конкретном случају тражене су информације о запосленим лицима која су истовремено и настањена у В., па чињењем доступним информација о тим лицима, учинили би се доступним и информације о њиховом пребивалишту или боравишту, што није у вези са њиховим радом у органу власти, и тиме би се озбиљно повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на која се информације односе. Стога је интерес заштите права на приватност лица на које се тражене информације односе, у конкретном случају, претежнији од интереса јавности да зна, у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Из наведених разлога у поступку по жалби, на основу чл. 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

При доношењу одлуке Повереник је имао у виду да је жалилац навео да су му поменуте информације потребне ради покретања кривичних поступака, али то није од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари из разлога што је предметни захтев од 17. 1. 2020. године поднет у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја и основаност таквог захтева цени се са аспекта Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наведено није од утицаја на могућност тражиоца да тражене информације прибави по неком другом правном основу, у неком другом поступку, уколико су за то испуњени законом прописани услови.

Осим тога, за кривична дела злоупотреба службеног положаја (члан 359. Кривичног законика) и трговина утицајем (члан 366. Кривичног законика) гони се по службеној дужности, па жалилац може поднети кривичну пријаву надлежном тужилаштву и без информација које су захтевом тражене будући да је у захтеву навео „да поседује више проверених информација“ о извршењу кривичних дела с обзиром на то да је јавно тужилаштво орган надлежан за гоњење учинилаца кривичних дела.

Број: 071-01-475/2020-03 од 24. 9. 2020. године

## **10.5. ИНФОРМАЦИЈЕ О КОРИШЋЕЊУ БОЛОВАЊА У ТАЧНО ОДРЕЂЕНОМ ПЕРИОДУ**

**Информације о томе када је лице запослено у органу јавне власти било на боловању у периоду од 1. 1. 2018. до 21. 12. 2018. године не могу се учинити доступним јавности као информације од јавног значаја. Ово из разлога што би се откривањем информација о њеном боловању откриле и информације о њеном здравственом стању, односно информације о томе да је именована одсуствовала са рада због здравствених разлога.**

Из образложења:

Како орган власти ни у делу захтева којим је жалила тражила информације о томе када је А. А. била на боловању у периоду од 1. 1. 2018. до 21. 12. 2018. године, није поступио у складу са одредбом члана 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно како је пропустио да у конкретном случају донесе решење о



одбијању наведеног дела захтева и није оправдао разлоге непоступања и по том делу захтева, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу II диспозитива овог решења, нашавши да је захтев тражиоца у том делу неоснован из следећих разлога.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави и догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је жалиља предметним делом захтева за приступ информацијама од јавног значаја од 21. 12. 2018. године тражила информације о томе када је А. А. била на боловању у периоду од 1. 1. 2018. до 21. 12. 2018. године, Повереник налази да се, у конкретном случају, ради о информацији таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 3. тач. 1. и 2. Закона о заштити података о личности који је важио у време подношења захтева и нарочито осетљиви подаци о личности у смислу члана 16. став 1. истог закона), који се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Ово из разлога што би се откривањем информација о њеном боловању откриле и информације о њеном здравственом стању, односно информације о томе да је именована одсуствовала са рада због здравствених разлога. Имајући то у виду, доступност информације о боловању А. А. у периоду од 1. 1. 2018. до 21. 12. 2018. године не може бити општег карактера, јер би се њеном доступношћу у својству информације од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на које се та информација односи, при чему нису испуњени услови за

примену изузетака прописаних чланом 14. Закона, а сама жалиља није изнела евентуалне додатне аргументе у корист претежности интереса права јавности да зна.

Број: 071-01-514/2019-03 од 8. 2. 2021. године

## 10.6. ИНФОРМАЦИЈЕ О СЛУЖБЕНИМ БРОЈЕВИМА ТЕЛЕФОНА

Када је одређени број телефона додељен од стране органа јавне власти тачно одређеном запосленом, тај број постаје његов податак о личности, јер је на основу тог броја физичко лице одређено или одредиво. Уколико је реч о таквим бројевима телефона приликом спровођења теста јавног интереса, у смислу чл. 8. и 14. Закона, треба имати у виду да су службени бројеви телефона, с једне стране, прибављени од стране органа јавне власти и да трошкове истих сноси тај орган. Међутим, с друге стране, с обзиром на то да је таква број телефона везан за конкретно физичко лице, то не значи да тај број треба аутоматски да буде доступан најширој јавности (будући да информација од јавног значаја која се достави једном тражиоцу може и мора бити достављена сваком каснијем тражиоцу) из разлога што то може довести до злоупотреба и узнемиравања лица на које се бројеви телефона односе. Осим тога, треба имати у виду и природу посла које обавља то лице, тј. да ли је реч о лицу запосленом на таквом радном месту где постоји потреба најшире јавности да буде упозната са његовим службеним бројем телефона (нпр. бројеви телефона за пријаву кварова, хаварија, повреда права и сл. који бројеви би и иначе требало да буду јавно објављени) или је реч о лицу које службено, по природи свог посла, комуницира само са запосленима у органу власти и/или само са тачно одређеним странкама.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља поднела првостепеном органу захтев за приступ информацијама од јавног значаја дана 24. 2. 2021. године, којим је тражила информације о томе да ли су бројеви телефона: 064/... (А. А.), 064/... (Б. Б.), 064/... (В. В.), 064/... (Г. Г.) службени бројеви Јавног комуналног предузећа Градско саобраћајно предузеће „Београд“ у Београду, као и информацију о томе да ли је лице Д. Д. одласком у пензију задржао број телефона који је годинама користио (064/...).



Даље је утврђено да је првостепени орган ожалбеним решењем исти одбио, уз образложење да тражилац тражи да јој се доставе информације којима би се повредило право на приватност, а на основу члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја орган неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност или које друго право лица на које се тражена информација лично односи; да је чланом 4. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 87/18) прописано да је податак о личности сваки податак који се односи на физичко лице чији је идентитет одређен или одредив, непосредно или посредно, посебно на основу ознаке идентитета, као што је име и идентификациони број и идентификатор у електронским комуникационим мрежама; да тражилац захтевом тражи да јој се доставе информације о томе да ли су лица корисници службених бројева телефона, а како се односи на физичка лица чији је идентитет одређен посредно, као што је име и идентификатор у електронским комуникационим мрежама, повредило би се право на приватност.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. истог закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује или му је доступна одређена информација од јавног значаја, као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Одредбама члана 8. став 1. наведеног закона, прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону. Одредбама става 2. истог члана, прописано је да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити

приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то приста-ло, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одгово-ра на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је с позивом на члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ожалбеним решењем одбио захтев, а да претходно у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за одлучивање у овој управној ствари. Ово стога што је жалиља тражила информације о томе да ли су одређени бројеви телефона службени бројеви, а првостепени орган је у ожал-беном решењу навео да би се достављањем тражених информација повредило право на приватност лица на која се информације односе, па се за сада, са сигурношћу не може утврдити да ли постоје услови за примену изузетака из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наиме, првостепени орган није спровео тест јавног интереса да би утврдио претежнији интерес, односно да ли је у конкретном случају интерес јавности да зна тражене информације претежнији у односу на интерес заштите приватности лица на која се тражене информације односе. Из спроведеног поступка се не може закључити да ли су бројеви телефона додељени запосленима под тачно одређеним именом и презименом или те бројеве користи више лица у органу јавне власти или су ти бројеви у приватном власништву. С тим у вези треба имати у виду да када је одређени број телефона додељен од стране органа јавне власти тачно одређеном запосленом, тај број постаје његов податак о личности, јер је на основу тог броја физичко лице одређено или одредиво. Уколико је реч о таквим бројевима те-лефона приликом спровођења теста јавног интереса, у смислу чл. 8. и 14. Закона, треба имати у виду да су службени бројеви телефона, с једне стране, прибављени од стране органа јавне власти и да трошкове истих сноси тај орган. Међутим, с друге стране, с обзиром на то да је такав број телефона везан за конкретно физичко лице то не значи да тај број треба аутоматски да буде доступан најширој јавности (будући да информација од јавног значаја која се достави једном тражиоцу може и мора бити достављена сваком каснијем тражиоцу) из разлога што то може довести до злоупотреба и узнемиравања лица на које се бројеви телефона односе. Осим тога, треба имати у виду и природу посла које обавља то лице, тј. да ли је реч о лицу запосленом на таквом

радном месту где постоји потреба најшире јавности да буде упозната са његовим службеним бројем телефона (нпр. бројеви телефона за пријаву кварова, хаварија, повреда права и сл. који бројеви би и иначе требало да буду јавно објављени) или је реч о лицу које службено, по природи свог посла, комуницира само са запосленима у органу власти и/или само са тачно одређеним странкама.

Имајући у виду наведено, Повереник је на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништио је ожалбено решење и предмет вратио на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и утврдити све чињенице од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари, а посебно који је интерес претежнији у односу на сваки службени број телефона, тј. да ли интерес јавности да зна тај број или интерес заштите тог податка у ситуацији када је реч о службеном броју телефона, с тим с тим што је неспорно да податке о броју телефона који су у приватном власништву треба ускратити. Затим ће на основу правилно утврђеног чињеничног стања, донети нову одлуку у овој управној ствари, односно поново одлучити о захтеву жалиље, у складу са одредбом члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а у вези са одредбама Закона, којима је прописана могућност искључења и ограничења слободног приступа информацијама од јавног значаја (члан 14. Закона).

Број: 071-01-1197/2021-03 од 28. 4. 2021. године

## **10.7. ИНФОРМАЦИЈЕ О ДОНАТОРУ СРЕДСТАВА ЗА ПРОСЛАВУ МАТУРСКЕ ВЕЧЕРИ**

Информације о лицу које је основној школи покрило трошкове организовања матурске вечери у делу који се односи на спонзорство безалкохолног пића за сврхе прославе, јесу информације које треба да буду доступне јавности јер је интерес јавности да их зна претежнији од интереса заштите права на приватност лица на које се подаци односе, из разлога што је тражена информација у вези са начином финансирања (уговор о донацији) школе, која је орган јавне власти, и то јавна установа која обавља делатност од непосредног друштвеног интереса, због чега увек постоји појачан интерес јавности да зна информације у вези са њеним финансирањем, с обзиром на могућност незаконитог утицаја на рад органа власти кроз финансирање; да је предмет донације роба а да су корисници

**донираних средстава малолетна лица; да је донатор робу донирао органу јавне власти те да је могао бити свестан да ће информације о њему потенцијално изазвати интересовање јавности.**

Из образложења:

Навод органа власти да жалиоцу не може доставити информације о трошковима организовања матурске вечери у делу који се односи на спонзорство безалкохолног пића за сврхе прославе, јер би се тиме повредило право на приватност лица на које се информације односе, није могао бити прихваћен. Ово из разлога што информације које се односе на саму донацију (врста, предмет, вредност донације, трошкови организације и сл.) нису подаци о личности, те нема услова да се право на приступ таквим информацијама ускрати на основу члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Осим тога, Повереник сматра да није било услова ни за ограничавање приступа информацији о донатору (име и презиме), и то из следећих разлога: иако информације о идентитету донатора јесу подаци о личности у смислу члана 4. тачка 1. Закона о заштити података о личности, чијим би се чињењем доступнима јавности у извесној мери повредило право на приватност тог лица, Повереник је, након примене теста пропорционалности из члана 8. Закона, нашао да у конкретном случају интерес јавности да зна информације о имену и презимену донатора претеже над потребом да се заштити право на приватност тог лица. Ово из разлога што је тражена информација у вези са начином финансирања (уговор о донацији) школе, која је орган јавне власти (члан 3. Закона), и то јавна установа која обавља делатност од непосредног друштвеног интереса, због чега увек постоји појачан интерес јавности да зна информације у вези са њеним финансирањем, с обзиром на могућност незаконитог утицаја на рад органа власти кроз финансирање. Повереник је при вагању ова два супротстављена интереса (интереса јавности да зна и интереса заштите права на приватност) узео у обзир и следеће чињенице: да је предмет донације роба, а да су корисници донираних средстава малолетна лица, да је донатор робу донирао органу јавне власти, те да је могао бити свестан да ће информације о њему потенцијално изазвати интересовање јавности; да у списима предмета нема доказа да је донатор намеравао да анонимно донира робу.

Број: 071-01-1833/2019-03 од 20. 1. 2021. године

### **10.8. ИНФОРМАЦИЈЕ О ИМЕНУ ЛИЦА КОЈЕ ЈЕ ВОЗИЛО СЛУЖБЕНИ АУТОМОБИЛ У ВРЕМЕ НАСТАНКА САОБРАЋАЈНЕ НЕЗГОДЕ**

**Информација о имену лица које је било за воланом аутомобила у тренутку саобраћајне незгоде треба учинити доступним јавности и у случају да се ради о лицу које није службено лице.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац дана 24. 5. 2020. године поднео Општинској управи општине А. у А. захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио информације о томе: ко је био за воланом аутомобила „шевролет“ регистарских ознака ... у тренутку саобраћајне незгоде, која се догодила код ... у А. у ноћи 23–24. маја 2020. године, око 1.30 h; ко је одобрио коришћење наведеног аутомобила том лицу и за које потребе; које лице је задужило наведени аутомобил као основно средство Општине и ко је задужен за одобравање коришћења аутомобила у власништву Општине; колико аутомобила има укупно Општина и која лица и на основу којих одлука су добила аутомобиле на коришћење.

Решењем првостепеног органа, Општинске управе општине А. у А. број:... од 14. 7. 2020. године, одбијен је предметни захтев за приступ информацијама од јавног значаја А. А. из А.

Против наведеног решења А. А. из А. је 16. 7. 2020. године изјавио жалбу Поверенику, због повреде права на приступ информацијама од јавног значаја, по којој је Повереник донео решење 071-01-1915/2020-03 од 11. 9. 2020. године којим је наведено решење првостепеног органа поништио и предмет вратио на поновни поступак са налогом да првостепени орган утврди све битне чињенице од значаја за примену одредбе члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да на основу правилно утврђеног чињеничног стања поново одлучи о захтеву жалиоца у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, при чему ће посебно имати у виду и одредбу члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којом је прописана могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација садржаних у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ.

Поступајући у поновном поступку по предметном захтеву, првостепени орган је решењем број ... од 26. 10. 2020. године одбио предметни захтев тражиоца, цитирајући одредбе чл. 2, 9. и 14. Закона о слободном

приступу информацијама од јавног значаја, са образложењем да се тражиоцу не може омогућити приступ траженим информацијама од јавног значаја, с обзиром на то да су у истима садржани подаци на основу којих би идентитет већег броја физичких лица био одређен или одредив (подаци о именима, идентификационим бројевима, подаци о локацији), те се ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. став 1. Закона о заштити података о личности) који се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што у конкретном случају нема „оправданог интереса јавности да зна“, као битног елемента појма информације од јавног значаја из члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја; да би достављање тражених информација као информација од јавног значаја подразумевало обавезу органа власти да исте учини доступним и сваком другом потенцијалном тражиоцу; да доступност траженим информацијама које садрже одређене односно одредиве податке о већем броју физичких лица, не може бити општег карактера, јер би се њиховом доступношћу у својству информација од јавног значаја повредило право на приватност лица на које се информације односе, при чему нису испуњени услови за примену изузетака прописаних чланом 14. Закона, да се увидом у списе предмета у коме су садржане тражене информације може закључити да није испуњен било који од услова из члана 14. тач. 1, 2. и 3. Закона да би се предметне информације могле учинити опште доступним на основу преовлађујућег јавног интереса; да је размотрена могућност примене члана 12. Закона, али имајући у виду да подносилац захтева није определио информацију чију доставу тражи, већ је захтевао доставу свих информација, без издвајања података, то првостепени орган није био у могућности да примени наведену одредбу, односно да у делу омогући приступ траженим информацијама; да је „оправдан интерес јавности да зна“ већ остварен, према признању самог тражиоца информација, с обзиром на то да је јавност о свему обавештена путем интернет портала тражиоца информације <http://stvarnost.rs> у чланку од 19. 6. 2020. године у коме је наведено: „да у суштини јавност је знала све и одмах после саобраћајке, бројни електронски медији – портали и друштвене мреже су брзином светлости преносили све информације. Друштвене мреже су кључале, а јављали су се и учесници саобраћајне незгоде, описујући тренутак неконтролисаног проласка „шевролета“ кроз црвено светло и ударање у два аутомобила, што се све може видети на линку <http://www.stvarnost.rs/aktuelno/mup-odbio-da-dostavi-zapisnik-sa-uvidjaja-sevrolet-saobracajke>.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини



доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. тачка 2. истог закона, прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи, осим ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши.

Имајући у виду садржину предметног захтева, наводе жалбе и одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев тражиоца, наводећи да тражене информације нису информације од јавног значаја и да не постоји оправдан интерес јавности да са истима буде упозната, као и да би њиховим објављивањем повредио право на приватност већег броја лица. Ово најпре из разлога што се тражене информације односе на службена возила општине А. и лица која су иста користила, па је несумњиво да су тражене информације настале у раду првостепеног органа, да су садржане у одређеним документима у његовом поседу и да јавност има оправдан интерес да зна, с обзиром на то да према члану 4. Закона оправдан интерес јавности да зна увек постоји осим ако орган власти не докаже супротно, што није учинио. Стога тражене информације јесу информације од јавног значаја с обзиром на то да су, у конкретном случају, испуњени сви елементи из члана 2. став 1. Закона који морају бити испуњени да би се информација сматрала информацијом од јавног значаја. Такође, не може се прихватити став првостепеног органа да би се достављањем тражених информација повредило право на приватност већег броја лица и да није испуњен услов за објављивање истих из члана 14. Закона. Ово стога јер је у конкретном случају реч о службеним лицима у органу власти, која обављају послове из надлежности тог органа у име и за рачун органа јавне власти, а не у своје лично име, односно тражене информације су у вези са вршењем јавне власти, а не у вези са приватним животом тих

лица, па је, у конкретном случају испуњен услов из цитиране одредбе члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за изузетак од права на приватност.

Чињеница да документи у којима су садржане тражене информације садрже и такве податке о личности чије би објављивање могло да представља прекомерну обраду података о личности, није разлог да се жалиоцу ускрати приступ траженим информацијама, па је првостепени орган могао да поступи у складу са одредбом члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и делове докумената у којима су садржани подаци о личности које не треба учинити доступним због заштите података о личности лица на које се тражене информације односе (адресни подаци, ЈМБГ и сл.) заштити и учини недоступним, како је то наложено ставом II диспозитива овог решења.

Када је реч о имену лица које је било за воланом аутомобила „шевролет“ регистарских ознака ... у тренутку саобраћајне незгоде, која се догодила код ... у А. у ноћи 23–24. маја 2020. године, око 1.30 h, Повереник налази да име тог лица такође треба учинити доступним јавности и у случају да се ради о лицу које није службено лице. Ово из разлога што је и у том погледу испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер се ради о догађају од интереса за јавност, за који постоји појачан интерес јавности да зна, те би објављивање истог, а имајући у виду околности под којима се догодила саобраћајна незгода, отклонило сумње у законитост рада органа јавне власти у погледу коришћења и располагања службеним возилима. Првостепени орган дужан је дужан да остале податке о том лицу (адреса становања, ЈМБГ и сл.) претходно заштити код поступања по налогу из овог решења из разлога што њихова обрада у сврху остваривања оправданог интереса јавности да зна, у конкретном случају није потребна и била би супротна начелу „минимизације података“ из члана 5. став 1. тачка 3. Закона о заштити података о личности.

Такође, када је реч о објављивању имена свих лица која су добила службене аутомобиле на коришћење, како службених тако и евентуално других лица (тачка 4. захтева), те информације такође говоре о законитости поступања органа јавне власти при додели службених аутомобила на коришћење те је и у том погледу остварен услов за изузетак од права на приватност из члана 14. Закона уз заштиту осталих података о овим лицима (адреса становања, ЈМБГ и сл.) јер би објављивање истих било супротно члану 5. став 1. тачка 3. Закона о заштити података о личности.

Навод првостепеног органа да је „оправдан интерес јавности да зна“ већ остварен, према признању самог тражиоца информација, с обзиром на то да је јавност о свему обавештена путем интернет портала тражиоца информације <http://stvarnost.rs> у чланку од 19. 6. 2020. године (члан



10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја), није могао бити уважен. Ово из разлога што је у случају да су тражене информације објављене и доступне, првостепени орган био обавезан да тражиоца обавести где и када су исте објављене, у смислу члана 10. Закона, што није учинио, а на линку који је првостепени орган навео се тражене информације не налазе.

Ценећи испуњеност услова за ускраћивање приступа траженим информацијама који су прописани одредбом члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, првог, да постоји неки од законом побројаних интереса који се супротстављају интересу тражиоца, тј. јавности, да зна, другог, да би приступом информацијама тај интерес био озбиљно повређен и трећег услова, да је то неопходно у демократском друштву, Повереник налази да у овом случају нису испуњени услови који су неопходни за ускраћивање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-3479/2020-03 од 17. 6. 2021. године

#### **10.9. УВИД У ПОДАТКЕ БИРАЧА КОЈИ СУ ПОДРЖАЛИ ИЗБОРНЕ ЛИСТЕ КАНДИДАТА ЗА НАРОДНЕ ПОСЛАНИКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

**Правилно је поступио првостепени орган када је жалиљи омогућио увид у копију изјаве бирача да подржава изборну листу кандидата за народне посланике Народне скупштине тако што је заштитио све податке о личности бирача, јер се и по мишљењу Повереника ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. тачка 1. и члана 17. став 1. Закона о заштити података о личности) које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја, будући да се циљ провере да ли је приликом давања подршке политичкој партији дошло до злоупотребе, може постићи мање инвазивним средствима по приватност појединаца.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А., новинарка ... из Б. дана 16. 12. 2019. године, поднела Републичкој изборној комисији захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја којим је тражила, између осталог, увид (уз могућност копирања и заштиту личних података) у комплетну документацију коју је свака од изборних

листа која учествује на изборима за народне посланике 2020. године доставила Републичкој изборној комисији, наводећи да информације приликом увида као и све друге информације користиће се у складу са Законом о заштити података о личности.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је орган власти, поступајући по наведеном делу захтева омогућио увид и о томе сачинио службену белешку од 30. 9. 2020. године коју је потписала А. А., тражилац и Б. Б., испред службе Народне скупштине. Такође је увидом у службену белешку утврђено да се у истој наводи: да је у седишту Републичке изборне комисије у Београду, дана 30. 9. 2020. године у времену од 9,30 до 09,45 на основу захтева поднетог од стране тражиоца информације А. А., извршен увид у документе који садрже информације из захтева, односно да је извршен увид у једну изјаву бирача о подржавању изборне листе – В. В. – Покрет слободних грађана, на изборима за народне посланике Народне скупштине, одржаним 21. 6. 2020. године и 1. 7. 2020. године; да у складу са чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а ради заштите права на приватност лица чији су лични подаци садржани у наведеним документима, увид је извршен уз употребу одговарајућег шаблона који ограничава увид само на оне делове докумената које не садрже личне податке бирача; да је тражиоцу издата копија изјаве у коју је извршио увид; да је тражилац изнео следеће примедбе – увид је омогућен током само једног дана, што није било довољно за увид у целу документацију на који се односи захтев, начин на који је Републичка изборна комисија заштитила податке о бирачима, где се не види име бирача, као ни документ на основу којег је утврђен идентитет бирача, као ни остали подаци са изјаве, обесмишљава даљи увид, након чега је увид прекинут.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 12. наведеног закона предвиђено је да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, орган власти омогућиће тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

Одредбама члана 14. истог закона предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама

од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало (тачка 1), ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши (тачка 2) и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3).

Чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упуту копију тог документа.

Имајући у виду садржину поднетог захтева у наведеном делу, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је жалиљи омогућио увид у копију изјаве бирача да подржава изборну листу кандидата за народне посланике Народне скупштине тако што је заштитио све податке о личности бирача, те да је жалба неоснована. Ово стога што се и по мишљењу Повереника ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. тачка 1. и члана 17. став 1. Закона о заштити података о личности) које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја, из разлога које наводи и орган власти, а које је у свему прихватио и Повереник.

Повереник је размотрио све релевантне чињенице и околности конкретног случаја са становишта могуће примене изузетака од заштите права на приватност, узимајући у обзир све околности на које је у жалби указала жалиља и то посебно да се ради о нарочито осетљивој материји у вези са изборима, када су се у јавности појавиле сумње да је у појединим општинама, дошло до злоупотребе са потписима грађана, те да је њен захтев за увид у документацију без сакривања информација попут имена људи, њиховог потписа, општине, назива документа која су коришћена за оверу, једини начин да се као новинар бави овом темом која је од посебног јавног значаја, али је вагајући између наведених интереса, односно права јавности да зна и интереса заштите приватности лица на које се информације односе дао предност заштити приватности тих лица. Ово из разлога што су у обрасцу НПРС-6/2020 поред података о називу изборне листе, садржани и подаци о личности бирача (потпис, презиме, име, ЈМБГ, пребивалиште и адреса стана, датум рођења, место и адреса становања, број службеног документа) чиме би се поред података о личности открило и политичко мишљење физичког лица, те уколико би се тражени подаци учинили доступним

тражиоцу, то би подразумевало да исти буду учињени доступним и сваком другом потенцијалном тражиоцу на његов захтев, односно јавности генерално, за шта у овом случају нису испуњени услови са аспекта и циља Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Вагајући који интерес је јачи (интерес јавности да зна тражене информације или интерес заштите приватности лица на која се тражене информације односе) у конкретном случају, Повереник је пошао од тога да се интерес заштите законитости спровођења изборног поступка у контексту интереса јавности да зна може постићи и средствима која су мање инвазивна и којима се мање задире у приватност лица.

Наиме, сваки грађанин, који евентуално сумња да су његови подаци злоупотребљени, има право да на основу Закона о заштити података о личности затражи од Републичке изборне комисије информацију о томе да ли је потписао за неку изборну листу и да му се достави копија те изјаве или да му се омогући увид у ту изјаву, уколико она постоји. Такође, у случају сумње да је извршено неко кривично дело које се гони по службеној дужности постоји могућност, па и дужност подношења кривичне пријаве надлежним органима у ком случају би ти надлежни органи утврђивали да ли је евентуално дошло до злоупотребе података грађана. Дакле, имајући у виду да постоје начини да се јавни интерес провере да ли је евентуално дошло до злоупотребе података приликом избора, може постићи средствима која су мање инвазивна по приватност лица, Повереник је нашао да, у конкретном случају, превагу треба дати заштити података о личности тих лица на која се подаци односе, односно нашао је да у једном демократском друштву није оправдано открити политичко мишљење великог броја грађана, јер се исти циљ провере да ли је приликом давања подршке политичкој партији дошло до злоупотребе, може постићи мање инвазивним средствима по приватност појединаца.

Повереник је ценио и све остале наводе жалиље и првостепеног органа, али је нашао да исте нису од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, па их стога није посебно ни образлагао.

На основу изложеног, Повереник је поступајући по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 167. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења, наставши да је жалба неоснована.

Број: 071-01-4043/2020-03 од 2. 6. 2021. године

#### **10.10. ЗАХТЕВ ЗА ДОСТАВЉАЊЕМ ДОКУМЕНТА КОЈИ ЈЕ ПРИЛОЖИО СВЕДОК КАО ДОКАЗ О СПРЕЧЕНОСТИ ДА СЕ ОДАЗОВЕ ПОЗИВУ СУДА**

**Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев у делу којим је жалилац тражио достављање копија прилога уз поднесак који је лице доставило суду, као доказ о спречености да се из здравствених разлога као сведок одазове позиву суда ради саслушања, јер се ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. тачка 1. и члана 17. Закона о заштити података о личности) које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја.**

Из образложења:

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем исти одбио у делу којим је жалилац тражио достављање копија прилога уз поднесак А. А. које је доставила Суду, као доказ о спречености да се из здравствених разлога као сведок одазове позиву суда ради саслушања, те да је жалба у том делу неоснована. Ово стога јер је жалиља уз поднесак доставила упут за лабораторију, те Повереник налази да се у конкретном случају ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. тачка 1. и члана 17. Закона о заштити података о личности) које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што „оправдани интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући то у виду, доступност наведеног упута за лабораторију А. А. не може бити општег карактера, јер би се његовом доступношћу у својству информација од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могло озбиљно угрозити право на приватност и заштиту личних података лица на које се исти односи. Овим се не доводи у питање могућност жалиоца да наведене податке тражи у неком другом поступку, како је и наведено у образложењу ожалбеног решења (као странка у поступку), уколико су за то испуњени законом прописани услови, али не као информације од јавног значаја. У вези са тим Повереник истиче да образложење ожалбеног решења није контрадикторно већ је тражилац јасно обавештен

да своје право на приступ одређеним документима из предмета не може остварити по Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја, али да то право може остварити по другом основу (као странка у поступку, тј. парничном предмету П1 број ..., у коме је тужилац). Такође, како је по делу захтева којим је именовани тражио достављање копије поднеска А. А. од 11. 7. 2019. године првостепени орган поступио и исти му доставио пре изјављивања жалбе, што жалилац ни не спори, то Повереник налази да је првостепени орган по том делу захтева тражиоцу доставио тражене информације у складу са чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да је жалба и у том делу неоснована.

Број: 071-01-4162/2019-03 од 25. 1. 2021. године

#### **10.11. ДОСТУПНОСТ ИНФОРМАЦИЈА У ВЕЗИ СА КРИВИЧНИМ ДЕЛОМ ПОРЕСКЕ УТАЈЕ**

**Нема места позивању на приватност и заштиту података о личности, као разлогу за ускраћивање приступа информацијама од јавног значаја, у ситуацији када се захтев за приступ информацијама односи на привредне субјекте (привредно друштво и његово одговорно лице), а у вези са кривичним делом пореске утаје из члана 229. став 1. Кривичног законика.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да А. А. из З. поднео Основном јавном тужилаштву у З., захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 31. 5. 2018. године, којим је тражио да му се омогући увид у предмет Кт ... и достави списак свих докумената у предмету.

Поступајући по предметном захтеву првостепени орган је најпре решењем ПИ бр. ... од 11. 6. 2018. године одбио предметни захтев, као неоснован. Против наведеног решења жалилац је 14. 6. 2018. године изјавио жалбу Поверенику, те је поступајући по тој жалби Повереник поништио решење Основног јавног тужилаштва у З. ПИ бр. ... од 11. 6. 2018. године и предмет вратио на поновни поступак, са налогом да узме у обзир чињенице да се у конкретном случају ради о окончаном поступку у коме је кривична пријава одбачена, применом института опортунитета с обзиром на то да је осумњичени извршио наложену обавезу из члана 283. став 1. тачка 3. ЗКП, да се ради о кривичном делу пореске утаје на штету буџета Републике Србије, као и да се ради о

лицу (Б. Б.) које је како се наводи одговорно лице у ДОО ... из С., те да размотри могућност делимичног омогућавања приступа траженим информацијама у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, и да утврди околности од значаја за примену члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја у конкретном случају.

Даље је утврђено да је првостепени орган поступајући по предметном захтеву у поновном поступку, одбио поднети захтев, с позивом на члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи да је утврђено да би се тиме повредило право на приватност, право на углед и друго право лица на које се тражена информација лично односи; да лице на које се тражена информација лично односи није личност од интереса за јавност, нити се ради о носиоцу државне и политичке функције, нити пак о лицу које је својим понашањем нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације, то је предметни захтев одбијен.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. тог закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. наведеног закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности,



појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину захтева тражиоца, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио предметни захтев позивајући се на одредбе члана 14. наведеног закона, са образложењем да није могућа примена истог јер лице на које се тражена информација лично односи није личност од интереса за јавност, нити се ради о носиоцу државне и политичке функције, нити пак о лицу које је својим понашањем нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације. Ово најпре из разлога јер су тражене информације настале у раду органа власти, налазе се у његовом поседу и тичу се законитости рада овог органа власти у обављању послова из своје надлежности, и јавност има оправдан интерес да такве информације зна, будући да се оправдан интерес јавности да зна претпоставља у погледу свих информација у поседу органа власти осим ако орган власти не докаже супротно, што није учинио (члан 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја). Чињеница да би у траженим документима могли бити садржани подаци о личности не може бити разлог потпуног ускрађивања приступа траженим информацијама наведеним у захтеву. Ово из разлога што жалилац није тражио податке о личности нити се његов захтев односи на физичка лица већ на привредне субјекте (привредно друштво и одговорно лице у истом), а у вези са кривичним делом пореске утаје из члана 229. став 1. КЗ, и за које је кривична пријава одбачена применом института опортунитета, с обзиром на то да је осумњичени извршио наложену обавезу из члана 283. став 1. тачка 3. ЗКП, те нема места искључења приступу информацијама применом законских одредаба на које се првостепени орган позива, док, податке о личности садржане у траженим документима, првостепени орган применом члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја може заштитити и учинити недоступним, на начин како је то наложено у ставу II диспозитива овог решења, а што није учинио.

На основу изложеног, а како не постоје разлози за искључење права на приступ информацијама који су предвиђени овим Законом, то је Повереник поступајући по жалби, на основу чл. 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу II диспозитива овог решења, наставши да је жалба основана, те да жалилац има право да му се тражене информације учине доступним у складу са



чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, што је у складу са одредбом члана 12. Закона, којом је предвиђена могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, јер би се омогућавањем приступа тим информацијама повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на која се информације односе.

Број: 071-01-4323/2019-03 од 4. 3. 2021. године

#### **10.12. КОПИЈА ДИПЛОМЕ ОСНОВНИХ АКАДЕМСКИХ СТУДИЈА ДОЦЕНТА НА ФАКУЛТЕТУ**

**Копију дипломе основних академских студија доцента на факултету треба учинити доступном јавности, јер је реч о информацијама које се односе на лице које је изабрано у звање наставника високошколске установе, будући да у звање доцента може бити изабрано лице које је, између осталог, претходне степене студија завршило са просечном оценом најмање осам.**

Из образложења:

Имајући у виду да је жалилац поднетим захтевом тражио копију дипломе основних академских студија доцента А. А., наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца за приступ информацијама. Ово из разлога што се тражене информације односе на лице које је изабрано у звање наставника високошколске установе. Према одредбама члана 74. став 1. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17, 73/18, 27/18 – др. закон, 67/19 и 6/20 – др. закон) у звање наставника може бити изабрано лице које има одговарајући стручни, научни, односно уметнички назив стечен на акредитованом студијском програму и акредитованој високошколској установи и способност за наставни рад, док према одредбама става 6, истог члана, у звање доцента може бити изабрано лице које је, између осталог, претходне степене студија завршило са просечном оценом најмање осам. Како се тражене информације односе на образовање именованог доцента, што је услов за избор у звање наставника високошколске установе, у конкретном случају је испуњен услов из члана 14. тачка 2, у вези са чланом 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да се исте учине доступним јавности.

Сходно наведеном, Повереник налази да жалилац, па и јавност, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да се тражене информације учине доступним на начин како је то наложено у ставу II диспозитива овог решења, што је у складу са одредбом члана 12. Закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући приступ, јер би омогућавање приступа тим информацијама било супротно одредбама Закона о заштити података о личности.

Неосновано је позивање првостепеног органа на члан 89. Закон о заштити података о личности. Ово стога што је наведеним чланом прописано да информације од јавног значаја које садрже податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу информације од стране органа власти на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу остварити заједно, у мери прописаној законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја и овим законом. Имајући у виду наведену одредбу, доступност информација које су садржане у дипломи основних академских студија доцента А. А., на начин како је то наложено у ставу II диспозитива овог решења, не представља повреду Закона о заштити података о личности јер се на овај начин доступне јавности чине само оне информације које су од значаја за избор у звање доцента, а не информације које задиру у право на приватност и друга права личности, односно за које не постоји оправдан интерес јавности да зна, као што је, примера ради, датум и место рођења, име родитеља и др.

Број: 071-01-4963/2019-03 од 9. 2. 2021. године

### **10.13. ИНФОРМАЦИЈЕ О СУДИЈАМА КОЈЕ НИСУ ПЛАТИЛЕ СУДСКЕ ТАКСЕ**

Јавност има право да зна да ли су одређене судије које су враћене на рад и водиле парнице за накнаду материјалне и/или нематеријалне штете или неки други поступак пред судовима, платиле судске таксе у року, а нарочито имајући у виду наводе жалиље да изражава сумњу да орган власти свесно допушта неплаћање судских такси одређеним судијама. Осим тога, тражене информације се односе и на поступање органа власти у вршењу послова из своје надлежности, конкретно у вези са наплатом судских такси, које таксе су приход буџета Републике Србије, те се ради о догађају за који постоји нарочито оправдан интерес јавности, односно грађана као пореских обвезника, да знају да ли се органи власти придржавају закона у извршавању прописаних надлежности, па је

**у конкретном случају испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, за изузетак од права на приватност.**

Из образложења:

По разматрању жалби и осталих списа предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља поднела Основном суду у Ј. захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражила информације ближе наведене у ставу I диспозитива овог решења<sup>4</sup>, односно достављање копије докумената који садрже тражене информације поштом. У захтеву је навела, између осталог, да су разлог њеног обраћања органу власти судске таксе и трошкови поступка - начин обрачуна, начин наплате, те ажурност и наплативост истих, с обзиром на то да јој се у поступцима пред поменутиим органом неправилно и/или превисоко или дупло обрачунавају судске таксе у споровима у којима је била странка, те је интересује да ли се у наплати судских такси брзо и ревносно поступа и у поступцима неизабраних па враћених судија Основног суда у Ј., у споровима које су водили или воде пред матичним судом по било ком основу, с обзиром на то да зна, како наводи, да се пред поменутиим органом власти свесно допушта неплаћање судских такси одређеним неизабраним судијама.

Даље је утврђено увидом у списе предмета да је поступајући по поменутом захтеву орган власти доставио жалиљи одговор Су-II-17а-... од

---

4 Решењем Повереника наложено је Основном суду у Ј., да обавести жалиљу да ли поседује тражене информације „у вези са ненаплаћеним или пролонгираним плаћањем (са циљем застаревања) судских такси свих неизабраних судија 2009. године, које су враћене и водиле парнице за накнаде материјалне и/или нематеријалне штете или због неког другог поступка пред Основним судом у Ј., у предметима у којима је поступајући судија био А. А.“, односно документе који садрже исте, из којих се може сазнати: колико је случајева неплаћених доспелих судских такси поменутиим судијама, када понаособ застаревају неисплаћена потраживања суда према поменутиим судијама, па и оних евентуално уплаћених са даном 24. 10. 2019. године, са таксативно наведеним датумом доспећа свих ненаплаћених судских такси поменутих судија са наведеним даном, колико је до 24. 10. 2019. године застарело потраживања суда према поменутиим судијама, иницијали поменутих судија које нису платиле судске таксе у року, као и да је у наведеном року обавести да ли поседује тражене информације, односно документе који садрже исте, из којих се може сазнати: да ли су противне странке у судским поступцима – П. .../11, О. .../15 и П. .../18 – платиле своје судске таксе, на који начин, на колико рата, у ком укупном износу је гласило упозорење за сваку посебно и по наведеним поступцима и да ли су измирене у целисти, а ако нису по ком основу, и да јој, уколико такве документе поседује, достави њихове копије поштом, уз одговарајућу заштиту података о личности.

8. 11. 2019. године, којим је, између осталог, обавестио: да је поступајући судија А. А. поступао у 3 предмета који су у вези са њеним захтевом; да је у једном од предмета застарела такса за тужбу у износу од 69.190,00 динара, да су у једном од предмета застареле таксе за тужбу и пресуду у укупном износу од 43.790,00 динара, док у једном предмету нису плаћене такса за тужбу у износу од 14.190,00 динара, у односу на коју је таксена обавеза настала 6. 1. 2016. године, као и такса за пресуду у износу од 14.190,00 динара, у односу на коју је таксена обавеза настала 10. 1. 2017. године, а у односу на обе таксе издата је опомена за плаћање таксе; да достављање иницијала судија које нису платиле судске таксе у року није у складу са одредбама Закона о заштити података о личности; као и да су, у односу на део захтева који се односи на информације о томе да ли су плаћене таксе у предметима П. бр. .../11, О. бр. .../15 и П. бр. .../18, по предмету П. бр. .../11 плаћене све таксе, да су по предмету О. бр. .../15 такође плаћене све таксе, а у односу на предмет П. бр. .../18 плаћене су таксе за тужбу и за преписивање судских аката, док таксе за одговор на тужбу, за првостепену пресуду, за жалбу против пресуде, за одлуку другостепеног суда по жалби на пресуду, за одговор на жалбу нису плаћене, а у односу на све наведене неплаћене таксе издата су упозорења за плаћање такси.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 16. став 1. истог закона прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа, док је ставом 10. истог члана прописано да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

Имајући у виду садржину предметног захтева од 24. 10. 2019. године, одговора органа власти, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник је нашао да орган власти није

поступио по захтеву жалиље у складу са цитираним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер нити је жалиљу обавестио да ли поседује документе који садрже тражене информације, нити јој је, уколико исте поседује, доставио копије тих докумената, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева. Како орган власти није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је у поступку по жалби на основу члана 23. и члана 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, наставши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиље на тражене информације у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и да нема сметњи да јој се исте, уколико су у поседу органа власти, учине доступним на начин како је то наложено ставом I диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. истог закона, која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, јер би доступност тих информација представљала повреду права на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе.

Чињеница да је орган власти жалиљи поводом њеног захтева доставио одговор Су-II-17а-... од 8. 11. 2019. године, није од утицаја на другачију одлуку Повереника у овој управној ствари. Ово из разлога што жалиља није захтевала да орган власти сачини одговор – обавештење, у коме ће навести тражене информације, већ је тражила да јој орган власти достави поштом копије већ постојећих докумената које поседује у моменту кад је захтев поднет, које садрже информације које жалиља тражи, а што није учинио. Наиме, Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја се односи на опредмећене информације, тј. оне информације које су садржане у постојећим документима којима првостепени орган јавне власти располаже, при чему информације не морају бити садржане у једном документу и под одређеним називом. Формално, орган власти није у обавези да, према овом закону, сачињава документе само зато да би поступио по захтеву тражиоца, али јесте у обавези да копије свих расположивих докумената који садрже информације које су предмет захтева учини доступним тражиоцу.

Ни навод органа власти да достављање иницијала судија које нису платиле судске таксе у року није у складу са одредбама Закона о заштити података о личности, није могао утицати на другачију одлуку. Ово најпре из разлога што жалиља, па и јавност, има право да зна да ли су одређене судије које су враћене на рад и водиле парнице за накнаду материјалне и/или нематеријалне штете или неки други поступак пред судовима,

односно Основним судом у Ј. у конкретном случају, платиле судске таксе у року, а нарочито имајући у виду наводе жалиље да изражава сумњу да орган власти свесно допушта неплаћање судских такси одређеним судијама. Поред тога, тражене информације се односе и на поступање органа власти у вршењу послова из своје надлежности, конкретно у вези са наплатом судских такси, које таксе су приход буџета Републике Србије, те се ради о догађају за који постоји нарочито оправдан интерес јавности, односно грађана као пореских обвезника, да знају да ли се органи власти придржавају закона у извршавању прописаних надлежности, па је у конкретном случају испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, за изузетак од права на приватност, односно жалиља, па и јавност, има право да зна иницијале судија које нису платиле судске таксе у року, како је то делом предметног захтева тражено.

Број: 071-01-5940/2019-03 од 17. 5. 2021. године

#### **10.14. ИНФОРМАЦИЈЕ О ОБРАЂИВАЧИМА ПРЕДМЕТА У ГРАДСКОМ ЦЕНТРУ ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД**

Није спорно да информације које се односе на имена и презимена запослених лица – обрађивача предмета, тј. на лица која су запослена у органу јавне власти, јесу информације од јавног значаја и да треба да буду доступне јавности. Међутим, у ситуацији када би се самим давањем информација о службеним лицима која су упућивала позиве тачно одређеним странкама, у поступку пред Градским центром за социјални рад, и то у предмету у ком се одлучује о чувању и старању о њиховом малолетном детету, односно које су у вези са њиховим породичним и брачним животом, открили подаци из приватног живота учесника у поступку пред тим органом, онда приступ и таквим информацијама треба ускратити. Ово из разлога што би и заштитом имена и презимена странака њихов идентитет био одређив.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета је утврђено да је жалилац дана 26. 6. 2019. године поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја Градском центру за социјални рад у Б., којим је тражио информације о тачним датумима позива и долазака странака А. А. и Б. Б. из Б., од стране Градског центра за социјални рад, Одељења Х и Саветовалишта



за брак и породицу Градског центра за социјални рад у Б., о лицима која су позиве упутила, лицима која су се позиву одазвала и лицима која су одржала разговор по доласку странака, односно странке, као и информацију из пријемне књиге о томе да ли је А. А. евидентиран да је ушао у зграду Центра дана 27. 6. 2016. године.

Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган је ожалбеним решењем, бр. .../2019 од 9. 7. 2019. године, исти одбио с позивом на члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, образлажући да Лист праћења контаката и рада на предмету мал. детета В. В. садржи поверљиве податке везане за странке у поступку, рад стручних радника ангажованих на предмету чиме би се угрозио даљи поступак и нарушили интереси свих учесника у поступку и угрозила приватност странака.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог Закона, информација којом располаже орган власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало (тачка 1); ако се ради о личности, појави и догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију које то лице врши (тачка 2); или ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3).

Имајући у виду да је жалилац захтевом за слободан приступ информацијама од јавног значаја од 26. 6. 2019. године тражио достављање информација о тачним датумима позива и долазака странака А. А. и Б. Б. од стране Градског центра за социјални рад, о лицима која су позиве упутила, лицима која су се позиву одазвала и лицима која су одржала разговор по доласку странака, односно странке, као и информацију везану за достављање података да ли је А. А. евидентиран у пријемној књизи тог одељења да је ушао у зграду Одељења Х дана 27. 6. 2018. године, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио поднети захтев, те да је жалба неоснована. Ово стога што се у конкретном случају ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 3. тачка 1. и нарочито осетљиви подаци из члана 16. Закона о заштити



података о личности („Службени гласник“, РС, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12), важећег у време поступања по захтеву), које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што „оправдани интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из цитираног члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући то у виду, доступност информација које су у било каквој вези и односе се на поступак пред Градским центром за социјални рад у вези са породичним односима, како именованох лица, тако и свих других, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могла би озбиљно угрозити право на приватност, односно на заштиту личних података лица на која се односе, при чему нема доказа за оправданост примене изузетака од права на приватност прописаних чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, нити постоје околности које би указивале да је интерес јавности да зна претежнији у односу на интерес заштите права на приватност и података о личности тих лица. Стога је интерес заштите права на приватност лица на које се тражене информације односе, у конкретном случају, претежнији од интереса јавности да зна, у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Није могао бити прихваћен жалбени навод да је жалилац тражене информације захтевао у својству пуномоћника А. А. који је странка у поступку пред Центром, будући да је предметни захтев за приступ информацијама од јавног значаја поднео лично, а не као пуномоћник А. А. Све и да је поднео предметни захтев у својству пуномоћника, то би било без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, јер се тражене информације односе на брачне и породичне односе А. А. и Б. Б. из Б., тј. на податке о личности који не могу бити доступни јавности, односно чијим би достављањем било повређено право на приватност тих лица.

Такође, није спорно да информације које се односе на имена и презимена запослених лица – обрађивача предмета, тј. на лица која су запослена у органу јавне власти, јесу информације од јавног значаја и да треба да буду доступне јавности. Међутим, самим давањем информација о службеним лицима која су упућивала позиве А. А. и Б. Б., странкама у поступку пред Градским центром за социјални рад, и то у предмету у ком се одлучује о чувању и старању о њиховом малолетном детету, односно које су у вези са њиховим породичним и брачним животом, јавности би се учиниле доступним информације које се односе на приватан живот странака и тиме би се озбиљно угрозило њихово право на приватност. Ово из разлога што је захтев за приступ информацијама од јавног

значаја постављен тако да су тражене информације о запосленима који су позивали своје странке, А. А. и Б. Б., и то у поступку који се односи на њихове породичне односе, а у којим поступцима је на основу члана 206. став 1. Породичног закона јавност искључена, па би и заштитом њихових имена и презимена њихов идентитет (идентитет странака) био одредив. Другим речима, било какве информације из породичног досијеа странака у поступку пред Градским центром за социјални рад, у конкретном случају, не могу бити учињене доступним јавности, јер у списима предмета не постоји ниједан разлог који би указивао на то да интерес јавности претеже над интересом заштите права на приватност странака у поступку.

Овим се не доводи у питање право жалиоца и право лица које га заступа да тражене информације од органа власти прибави по неком другом правном основу, уколико су за то испуњени законом прописани услови, али не као информације од јавног значаја на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-4251/2019-03 од 5. 10. 2020. године

#### **10.15. ИНФОРМАЦИЈЕ О ПОСТУПАЊУ ЦЕНТРА ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД У СЛУЧАЈУ ТЕШКОГ ОБЛИКА ПОРОДИЧНОГ НАСИЉА**

Погрешио је првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца позивајући се на одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја којим су тражене информације о поступању центра за социјални рад у вези са случајем породичног насиља које је резултирало убиством жене. Ово из разлога што у конкретном случају захтевом нису тражени подаци о личности као такви, већ су тражене информације о томе да ли је и како је првостепени орган јавне власти, као једна од кључних установа за спречавања и заштиту од насиља у породици (члан 7. став 1. Закона о спречавању насиља у породици), поступао у случају у коме је једна жена убијена од стране свог невенчаног супруга.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је Аутономни женски центар у Б., дана 17. 9. 2019. године, Градском центру за социјални рад у Б. поднео захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја

којим је тражио информације ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења<sup>5</sup>.

Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган, Градски центар за социјални рад у Б., ожалбеним решењем одбио је предметни захтев са позивом на одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, уз образложење да се тражени подаци односе на податке који се налазе у досијеима корисника који се формирају у центрима за социјални рад који нису подаци од јавног значаја у смислу члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја јер се ради о информацијама таквог карактера (лични подаци у смислу члана 3. став 1. и нарочито осетљиви подаци у смислу члана 16. став 1. Закона о заштити података о личности) који се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја, при чему нису испуњени услови за примену изузетака прописаних у члану 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

---

5 Решењем Повереника налажено је Градском центру за социјални рад у Б. да обавести Аутономни женски центар у Б. да ли поседује тражене информације у вези са убиством А. А. од стране невенчаног супруга Б. Б., које се догодило у месту Т. близу Ж., односно документе у којима су исте садржане, из којих се може сазнати: да ли је пок. А. А. пријављивала насиље од стране свог невенчаног супруга Б. Б. или је нека трећа особа пријављивала насиље над пок. А. А. и ако јесте, којих датума, шта је био предмет сваке појединачне пријаве, на који начин је Центар поступао по свакој поднетој пријави; како је Центар поступао у складу са Законом о социјалној заштити, Породичним законом, Законом о спречавању насиља у породици и другим законима; 2. да ли су пок. А. А. или неко од чланова њене породице били на евиденцији Центра по неком другом основу, те да му, уколико поседује тражене информације, достави копије докумената у којима су оне садржане, уз одговарајућу заштиту података о личности.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину захтева од 12. 9. 2019. године, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца позивајући се на одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја уз образложење да се тражени подаци односе на податке који се налазе у досијеима корисника који се формирају у центрима за социјални рад који нису подаци од јавног значаја у смислу члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја јер се ради о информацијама таквог карактера (лични подаци у смислу члана 3. став 1. и нарочито осетљиви подаци у смислу члана 16. став 1. Закона о заштити података о личности) који се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја, при чему нису испуњени услови за примену изузетака прописаних у члану 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Осим тога, првостепени орган јавне власти се позвао на Закон о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) који је у моменту подношења захтева за приступ информацијама престао да важи и почела је примена новог Закона о заштити података о личности.

Ово, пре свега, из разлога, што у конкретном случају захтевом нису тражени подаци о личности као такви, већ су тражене информације о томе да ли је и како је првостепени орган јавне власти, као једна од кључних установа за спречавања и заштиту од насиља у породици (члан 7. став 1. Закона о спречавању насиља у породици), поступао у случају у коме је једна жена убијена од стране свог невенчаног супруга. Чињеница да поступање по оваквом захтеву подразумева и обраду података о личности лица на која се тражени подаци односе не значи да орган јавне власти може аутоматски одбити захтев, јер у ситуацијама када се обрада података о личности врши у сврху приступа истима на основу и под условима прописаним Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тј. у ситуацијама када су подаци о личности истовремено и информације од јавног значаја, орган јавне власти је дужан да спроведе тест јавног интереса и да утврди који интерес је у конкретном случају претежнији, да ли интерес јавности да зна тражене информације или

заштита приватности лица на која се подаци односе. Приликом доношења одлуке по захтеву првостепени орган је посебно морао да цени чињеницу да су информације које су тражене су у вези са насиљем у породици и то једним од његових најтежих облика (у ком је једна жена лишена живота) и да је јавност о овом догађају већ извештавана кроз писање већег броја медија (дневни лист *Телеграф* од 4. 9. 2019. године, дневни лист *Блиц* од 30. 8. 2019. године и 4. 9. 2019. године и др.); да је насиље у породици веома озбиљан друштвени проблем због ког је Република Србија више пута доносила нове законе и мењала постојеће (Породични закон, Кривични законик, Закона о спречавању насиља у породици), да о размерама овог проблема посебно говори чињеница да је 2011. донета Национална стратегија за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици и у партнерским односима, да се тренутно ради на новој стратегији; те да су информације тражене управо са аспекта провере поступања надлежне установе у конкретном случају.

Дакле, у конкретном случају се ради о догађају и појави од изузетног интереса за јавност, јер су тражене информације у вези са убиством А. А. од стране невенчаног супруга и односе се на поступање Градског центра за социјални рад као надлежне установе у области спречавања и заштите од насиља у породици. Анализирајући све околности конкретног случаја Повереник налази да је у конкретном случају интерес јавности да зна тражене информације јачи од интереса заштите приватности лица на која се информације односе, тј. да не постоје разлози да се право на приступ наведеним информацијама ускрати на основу члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Ово посебно имајући у виду да орган јавне власти није пружио нити један доказ да су испуњени услови из члана 8. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за ограничавање права на приступ информацијама, док с друге стране све говори у корист чињеници да је у конкретном случају интерес јавности да зна тражене информације изразито појачан имајући у виду да је реч о кривичном делу насиља у породици односно над женама, а да је насиље над женама препрека у постизању једнакости, развитка и мира у сваком друштву о чему говори и Декларација о елиминацији насиља према женама, Резолуција Генералне скупштине УН 48/104 од 20. 12. 1993, Пекиншка декларација – платформа за акцију, поглавље IV Д - насиље над женама, параграф 118 Четврте светске УН конференције о женама, Пекинг, 1995. и Резолуција 54/134 Генералне скупштине УН 1999. Како је у Републици Србији, према доступним медијским извештајима и извештајима организација које се баве проблемом заштите жена од насиља, између осталих, и Аутономног женског центра у Београду, у протеклих десет година убијено више од 330 жена и то најчешће од стране партнера или другог мушког члана породице (у конкретном

случају невенчаног супруга), као и да је убиству најчешће претходило дугогодишње насиље у породици, то је неопходно, да би се овај опасан тренд смањило и зауставио, да државне институције у сваком тренутку делују са дужном пажњом, размотре све потенцијалне ризике од могућег повећања насиља у породици и његовог смртног исхода и учине све да женама које преживљавају насиље пруже подршку и да их заштите. Неадекватан одговор институција на насиље над женама један је од честих разлога због којих жртве одустају од кривичног гоњења, сведочења или учешћа у поступку а посебно ако ти поступци трају годинама, па стога поступање првостепеног органа у конкретном случају, тј. предмету, говори о законитости рада и поступању надлежних органа и установа, у конкретном случају Градског центра за социјални рад, који је по својој надлежности један од првих, који је надлежан и позван за поступање у случају када се пријави или дође до сазнања да постоји насиље у одређеној породици, у циљу остваривања адекватније и ефикасније заштите жртава насиља у породици и спречавања да друге жене трпе насиље и буду убијене, па са тог становишта потреба да се тражене информације учине доступним очигледно превазилази појединачни интерес и готово је немогуће замислити оправдан разлог за ограничавање приступа истим.

При томе, како се у конкретном случају ради о информацијама које се односе на догађај о коме су медији информисали јавност, како у вези са убиством А. А. тако и са хапшењем њеног невенчаног супруга Б. Б. и судским поступком који је вођен против њега (дневни лист *Телеграф* од 4. 9. 2019. године, дневни лист *Блиц* од 30. 8. 2019. године и 4. 9. 2019. године и др.), то не постоји сметња да се исте учине доступним јавности с обзиром на то да је испуњен услов за изузетак прописан чланом 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Чињеница да документи у којима су садржане тражене информације садрже и неке од података о личности, као што су: имена и презимена свих лица осим службених (нпр. имена сродника убијене жене, имена сродника лица окривљеног за убиство жене и др.), адресни подаци, лични матични број грађана, датум рођења, име родитеља, као и сви други подаци на основу којих би идентитет физичких лица био одређен или одредив, чијом би се доступношћу повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе, не може бити разлог за ускраћивање приступа траженим информацијама, већ је првостепени орган могао да поступи у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и делове докумената у којима су садржани такви подаци о личности заштити и учини недоступним, како је то наложено ставом II диспозитива овог решења.



## 10.16. ИНФОРМАЦИЈЕ О БЕЗБЕДНОСНОЈ ПРОВЕРИ

Информације о оперативно безбедносној провери не могу се учинити доступним јавности на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, чак ни у ситуацији кад само лице над којим је вршена безбедносно провера да сагласност да се подаци који се односе на њега учине доступним и другим лицима. Ово стога што су траженом оперативном провером обухваћена, како то првостепени орган наводи, и друга лица, односно, у провери су садржани подаци о личности осталих лица која су учествовала у тим проверама а не само подаци жалиоца, који се не могу учинити доступним као информације од јавног значаја. Објављивање података о тим лицима која сарађују у поступку оперативне провере са органима власти, може их обесхрабрити у даљој сарадњи, тако да је управо интерес јавности да овакве информације не буду опште-доступне, изузев ако се у неком конкретном случају докаже да је интерес јавности да зна такве информације претежнији и јачи од интереса заштите права лица које те информације даје. Поред тога, у тим документима могу бити садржане и информације о методологији рада у поступку вршења безбедносне провере у односу на које може бити оправдано да им буде ограничен приступ.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац поднео 16. 5. 2018. године првостепеном органу захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио копију безбедносно оперативне провере коју су извршили радници Полицијске управе у П., којом је утврђено да он својим понашањем представља опасност за себе или друге и за јавни ред и мир и на основу које провере је донето решење о одузимању ловачке пушке и пиштоља.

Такође је утврђено да је првостепени орган решењем број: 03/35/2 број ... од 30. 5. 2018. године одбио захтев жалиоца као неоснован.

Даље је утврђено да је жалилац против наведеног решења од 30. 5. 2018. године, дана 26. 6. 2018. године изјавио жалбу Поверенику и да је Повереник донео решење број 071-01-2428/2018-03 од 29. 8. 2019. године, којим је решење од 30. 5. 2018. године поништио и предмет вратио на поновни поступак са налогом да у поновном поступку првостепени орган утврди испуњеност услова за евентуално ограничење, односно искључење права на приступ траженим информацијама који су прописани одредбама чл. 9, 12. и 14. Закона о слободном приступу



информацијама од јавног значаја, у вези са чланом 8. тог закона, као и да упутити жалиоца да приступ наведеном документу, може остварити подношењем захтева у складу са одредбама Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, број 87/18), уколико су за то испуњени прописани услови.

Даље је утврђено да је првостепени орган, поступајући по налогу Повереника из решења број 071-01-2428/2018-03 од 29. 8. 2019. године, дописом од 19. 9. 2019. године позвао жалиоца да се изјасни да ли остаје при свом захтеву поднетим у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја и упозорио га да уколико остане при том захтеву, тражене информације могу бити учињене доступним и сваком другом лицу, те да тражене податке може захтевати и на основу Закона о заштити података о личности, као и да је жалилац, поступајући по наведеном допису обавестио првостепени орган да у потпуности остаје при свом захтеву од 16. 5. 2018. године, којим је тражио достављање безбедносне провере у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Такође је утврђено да је поступајући по поднетом захтеву у поновном поступку првостепени орган ожалбеним решењем исти одбио, позивајући се на одредбе члана 2, члана 9. тач. 1. и 5. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја наводећи, између осталог, да тражене информације представљају податке о личности у смислу члана 4. Закона о заштити података о личности које не могу бити учињене доступне јавности у својству информације од јавног значаја на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер би се повредило право на приватност лица на које се информације односе, при чему нису испуњени услови за примену изузетака из члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Даље је навео да би, имајући у виду одредбу члана 9. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, давање тражених информација могло штетити части и угледу тражиоца и других лица, као и угрозити живот и здравље, физички интегритет, слободу и имовину лица обухваћених безбедносном провером, као и да би се давањем тих информација неовлашћеним лицима могао открити начин оперативног рада Министарства приликом обављања полицијских послова, што би могло да доведе до угрожавања оперативне независности у раду Министарства. Такође је навео да, имајући у виду одредбу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, не може бити омогућен приступ траженим информацијама због тога што су исте поверљиве на основу одлуке о одређивању тајних података у Министарству унутрашњих послова који су означени степеном тајности „ПОВЕРЉИВО“ и „ИНТЕРНО“ 01 број .../19 од 3. 6. 2019. године.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим: ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало (тачка 1); ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши (тачка 2) и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3).

Имајући у виду да је жалилац поднетим захтевом тражио да му се доставе информације, односно документи у којима је садржана безбедносно оперативна провера којом је утврђено да он својим понашањем представља опасност, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца, те да је жалба неоснована. Ово стога што се ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. Закона о заштити података о личности), које се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући то у виду, доступност информација које се односе на безбедносно оперативну проверу одређеног лица, не може бити општег карактера јер би њихова доступност у својству информације од јавног значаја на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могла озбиљно угрозити право на приватност тих лица, при чему нису испуњени услови за примену изузетака прописани чланом 14. Закона. Наиме, из списка предмета се не може закључити да је у конкретном случају испуњен било који од услова из тач. 1, 2. и 3. члана 14. Закона, да би се предметне информације, које иначе задиру у приватност, могле учинити опште доступним на основу преовлађујућег јавног интереса.

Чињеница да је жалилац дао пристанак да се тражене информације о оперативно безбедносној провери која се односи на њега учине

доступним и другим лицима, без утицаја је на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово стога што су траженом оперативном провером обухваћена, како то првостепени орган наводи, и друга лица, односно, у провери су садржани подаци о личности осталих лица која су учествовала у тим проверама а не само подаци жалиоца, који се не могу учинити доступним као информације од јавног значаја. Објављивање података о тим лицима која сарађују у поступку оперативне провере са органима власти, може их обесхрабрити у даљој сарадњи, тако да је управо интерес јавности да овакве информације не буду општедоступне, изузев ако се у неком конкретном случају докаже да је интерес јавности да зна такве информације претежнији и јачи од интереса заштите права лица које те информације даје, а што у овој управној ствари није случај. Поред тога, у тим документима могу бити садржане и информације о методологији рада у поступку вршења безбедносне провере у односу на које може бити оправдано да им буде ограничен приступ.

Овим се не дира у право жалиоца да тражене информације, евентуално, прибави у неком другом поступку, нпр. на основу Закона о заштити података о личности, уколико су за то испуњени законом прописани услови, али не у поступку остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-5636/2019-03 од 18. 5. 2021. године

#### **10.17. ИНФОРМАЦИЈЕ О УЧЕНИЦИ ПРВОГ РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ**

Доступност информација садржаних у документу на основу којег је одређена ученица прешла из једног одељења у друго одељење првог разреда основне школе, не може бити општег карактера, јер би њихова доступност у својству информације од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могла озбиљно угрозити право на приватност лица на која се односе, а посебно имајући у виду да је реч о малолетном лицу, тј. детету, узраста од седам година. Не може се дозволити ни делимични приступ траженом документу на основу члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у смислу да се анонимизирају подаци о ученици јер је на основу података датих у самом захтеву потпуно одредиво о ком малолетном лицу је реч.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља 17. 4. 2019. године поднела захтев Основној школи „А. А.“ у П., којим је тражила увид и копију документа на основу ког је ученица првог разреда те школе прешла из одељења I/3 у одељење I/1.

Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио наводећи да тражена информација није информација од јавног значаја у смислу члана 2. став 1. нити члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја јер се ради о ученицима основношколског узраста, малолетним лицима и то узраста од седам година чија су права заштићена Уставом, Законом о основама система образовања и васпитања, Законом о основном образовању и васпитању, Породичним законом, Законом о заштити података о личности и др. законима што је претежнији интерес у смислу члана 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је жалиља поднетим захтевом за приступ информацијама од јавног значаја, тражила увид и копију документа на основу ког је одређена ученица првог разреда те школе прешла из одељења I/3 у одељење I/1, наводе жалбе, одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиље, те да је жалба неоснована. Ово стога што се ради о информацијама таквог карактера (подаци о личности у смислу члана 4. тачка 1. Закона о заштити података о личности), те се достављањем истих може повредити право на приватност одређене ученице првог разреда основне школе, која је прешла из једног одељења у друго одељење.

Наиме, сагледавајући конкретни случај у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да ли би приступ траженим информацијама могао и требао да буде ограничен у

демократском друштву, Повереник је пошао од тога да држава односно, органи јавне власти, када је реч о праву на приватност, имају не само негативну обавезу (да се не мешају у вршење овог права), већ и позитивну да пружи заштиту лицима чија је приватност угрожена актима других лица. Наиме, Повереник налази да је у конкретном случају оправдано ускратити приступ траженим информацијама, јер је документ на основу ког је одређена ученица прешла из једног одељења у друго одељење првог разреда наведене основне школе, документ из којег би се могло сазнати о којој конкретној ученици се ради с обзиром на то да је из захтева јасно и видљиво да се ради о ученици првог разреда Основне школе „А. А.“ у П., која је прешла из одељења I/3 у одељење I/1 (на основу наведених података лице на које се подаци односе потпуно је одредиво), а при томе је жалиља у жалби навела и име те ученице, те из разлога што би се из траженог документа могли сазнати и разлози због којих је наведена ученица пребачена у друго одељење, па се тражени документ на основу којег је та ученица прешла у друго одељење не може учинити доступним јавности као информација од јавног значаја из разлога што „оправдан интерес јавности да зна“, као битан елемент појма информације од јавног значаја из члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да исту учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално.

Из наведених разлога не може се дозволити ни делимични приступ траженом документу на основу члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у смислу да се анонимизирају подаци о ученици јер је на основу података датих у самом захтеву потпуно одредиво о ком малолетном лицу је реч.

Имајући то у виду, доступност информација садржаних у документу на основу којег је одређена ученица прешла из једног одељења у друго одељење првог разреда основне школе, не може бити општег карактера, јер би њихова доступност у својству информације од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могла озбиљно угрозити право на приватност лица на која се односе, а из списка предмета се не може закључити да је у конкретном случају испуњен било који од услова из тач. 1, 2. и 3. члана 14. Закона, да би се предметне информације, које иначе задиру у приватност, могле учинити опште доступном на основу преовлађујућег јавног интереса. Ово посебно имајући у виду да је реч о малолетном лицу, тј. детету, узраста од седам година.

## 10.18. ИНФОРМАЦИЈЕ О РАНГИРАНИМ КАНДИДАТИМА ПО ЈАВНОМ ОГЛАСУ ЗА ПРИЈЕМ У РАДНИ ОДНОС

Приликом одлучивања о достављању копије листе ранжираних кандидата по јавном огласу за пријем у радни однос на неодређено време доктора стоматологије првостепени орган треба да узме у обзир да постоји оправдан интерес јавности да са траженим информацијама буде упозната само у мери у којој су оне битне за расправу о томе да ли је изабран кандидат са најбољим референцама, али да не постоји оправдан интерес јавности да буде упозната са информацијама у вези са тзв. неуспелим кандидатима, јер би објављивање информација о тим кандидатима могло имати штетне последице на њихов статус у актуелном и будућем ангажовању, а што би било супротно одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја којима се штити право на приватност тих лица.

Из образложења:

А. А. из К., као тражилац информација, поднела је 23. 10. 2019. године Дому здравља у К. захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је тражила достављање копије листе ранжираних кандидата по јавном огласу за пријем у радни однос на неодређено време доктора стоматологије од 25. 9. 2019. године у Дому здравља К.

Поступајући по поднетом захтеву Дом здравља у К. је актом број: ... од 30. 10. 2019. године, позивајући се на члан 24. Закона о раду, Посебан колективни уговор за здравствене установе чији је оснивач Република Србија и Правилник о систематизацији послова у Дому здравља К., обавестио жалићу да приликом конкурса није имао обавезу рангирања пријављених кандидата, већ да је по истеку огласа састављен списак пријављених кандидата који испуњавају услове за рад на радном месту, да списак поред имена и презимена кандидата садржи и податке о дужини студирања, просечној оцени у току студирања и податак о томе да ли је кандидат већ радио у Дому здравља К., чиме је фактички одбио захтев жалиље.

Против акта Дома здравља у Крушевцу број: ... од 30. 10. 2019. године, А. А. из К. је дана 12. 11. 2019. године изјавила жалбу Поверенику. У жалби је навела да јој Дом здравља у К. није доставио копије тражених докумената, већ да је само обавестио о начину на који је регулисан његов рад; да је навео да постоји списак кандидата са подацима о дужини студирања, просечној оцени током студирања и подацима о томе да ли је кандидат већ радио у Дому здравља; да тражи наведене информације без обзира на назив документа у којем су садржане, било да је у питању „ранг листа кандидата“ или „списак кандидата“ јер је очигледно да је на основу тих



параметара донета одлука о избору кандидата, те да исти представља тражени документ. У прилогу је доставила копију захтева за приступ информацијама од јавног значаја и акта број: ... од 30. 10. 2019. године.

Поступајући по поднетој жалби Повереник је дана 18. 11. 2019. године упутио жалбу на изјашњење Дому здравља у К., као органу власти, у смислу одредаба члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ради изјашњења.

У одговору на жалбу од 26. 11. 2019. године, првостепени орган је, између осталог, остао при наводима изнетим у ожалбеном акту и додао да није имао обавезу да сачини ранг листу кандидата јер о избору кандидата одлучује директор, као и да не постоји обавеза утврђивања критеријума на основу којих би се вршило рангирање, већ да је сачињен списак кандидата на основу редоследа пријема пријава. У прилогу је доставио, између осталог, копију Списка кандидата по огласу бр. ... од 17. 9. 2019. године, на неодређено време, доктор стоматологије, са заштићеним одређеним подацима о личности.

По разматрању жалбе и осталих списка предмета донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Одредбама члана 8. став 1. наведеног закона, прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону. Одредбама става 2. истог члана, прописано је да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним актом одбио захтев жалиље, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку није утврдио све чињенице од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари. Првостепени



орган је ожалбеним актом одбио захтев жалиље наводећи да приликом конкурса није имао обавезу рангирања пријављених кандидата, већ да је по истеку огласа састављен списак пријављених кандидата који испуњавају услове за рад на радном месту. Приликом одлучивања првостепени орган најпре није узео у обзир да је предметни захтев поднет на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да је био у обавези да захтев жалиље цени са аспекта примене одредаба тог закона, односно да примењујући наведени закон утврди постојање разлога за евентуално ограничење и искључење приступа траженим информацијама.

Чињеница да је жалиља поднетим захтевом тражила „листу ранжираних кандидата“ уместо „списка кандидата“, како то првостепени орган наводи у ожалбеном акту, не представља разлог за одбијање захтева. Ово посебно узимајући у обзир навод жалиље из жалбе да тражи наведене информације без обзира на назив документа у којем су садржане, било да је у питању „ранг листа кандидата“ или „списак кандидата“, у погледу којег навода се првостепени орган није изјаснио. Поред тога, изјашњавајући се на наводе жалбе првостепени орган је доставио Поверенику документ у коме су садржане тражене информације, на основу чега се може закључити да му је садржина предметног захтева јасна, односно да је неспорно да је жалиља тражила документ, без обзира на његов назив, у коме је садржана информација о „ранжираним кандидатима“ за пријем у радни однос.

Поред тога, Препоруком Р (2002) 2 Комитета министара државама чланицама о увиду у службене документе препоручено је државама чланицама да се у пракси руководе начелима изнетим у Препоруци, као што су, између осталих, да орган власти треба да помогне подносиоцу захтева, у мери у којој је то могуће, да идентификује тражени службени документ (начело VI, тачка 5). Такође, одредбом члана 7. Закона о општем управном поступку прописано је, између осталог, и да је орган дужан да омогући странци да што лакше заштити и оствари своја права и правне интересе. Првостепени орган није узео у обзир и да је у складу са основним начелима Закона о општем управном поступку, био дужан да омогући жалиљи да што лакше оствари своје право на приступ траженим информацијама у вези са пријемом у радни однос на неодређено време доктора стоматологије од 25. 9. 2019. године.

Имајући у виду изнето, на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништен је ожалбени акт и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама изнетим у образложењу овог решења и утврдити све чињенице

од значаја за одлучивање у овој управној ствари, односно да ли постоје услови за искључење, односно ограничење слободног приступа информацијама од јавног значаја у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја којим су прописани разлози за искључење и ограничење слободног приступа информацијама од јавног значаја. Том приликом, првостепени орган нарочито ће имати у виду могућност делимичног приступа информацијама у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који предвиђа могућност да се од приступа изузму одређене информације од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да омогући увид, али и чињеницу да ако се тражене информације учине доступним жалиљи на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, то подразумева обавезу органа да исте учини доступним и сваком другом потенцијалном тражиоцу и јавности уопште. У вези са тим, приликом одлучивања првостепени орган узеће у обзир да постоји оправдан интерес јавности да са траженим информацијама буде упозната само у мери у којој су оне битне за расправу о томе да ли је изабран кандидат са најбољим референцама, али да не постоји оправдан интерес јавности да буде упозната са информацијама у вези са тзв. неуспелим кандидатима, јер би објављивање информација о тим кандидатима могло имати штетне последице на њихов статус у актуелном и будућем ангажовању, а што би било супротно одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја којима се штити право на приватност тих лица. Затим ће, на основу правилно утврђеног чињеничног стања, донети нову одлуку у овој управној ствари, односно поново одлучити о захтеву жалиље у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-5580/2019-03 од 5. 5. 2021. године

#### **10.19. ПОДАЦИ ИЗ МАТИЧНЕ КЊИГЕ УМРЛИХ ЛИЦА**

Приликом одлучивања о захтеву за увид у матичну књигу умрлих у логору Гаково за Немце у 1945. години поднетом на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја орган је дужан да одлучи на основу тог закона, а не на основу Закона о матичним књигама, узимајући у обзир како околности које говоре у прилог ставу да је у конкретном случају претежнији интерес заштите приватности лица на која се подаци односе, тј. да у матичној књизи могу бити садржани и нарочито осетљиви подаци којима би се повредила не само приватност лица на које се исте односе већ и право на пијетет наследника умрлог лица,

**тако и околности да су одређене информације о цивилном логору Гаково, кроз писање медија већ објављене и јавно доступне, и као такве су од интереса за јавност.**

Из образложења:

Решењем Градске управе града С., Одељења за општу управу у С. број: ... од 9. 9. 2019. године, на основу члана 41. Закона о матичним књигама, као и на основу члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбијен је као неоснован захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 6. 9. 2019. године тражиоца информације, А. А. (...).

Против наведеног решења, А. А., из Ђ., изјавио је преко председника Б. Б. из Ђ. дана 27. 9. 2019. године, жалбу Поверенику преко првостепеног органа, у којој је, између осталог, навео: да су након Другог светског рата у послератној Југославији отворани логори за припаднике немачке националности, фолксдојчере и да је један од тих логора био и логор Гаково са суседним селом Крушевљем; да је у тим логорима умро непознат број логораша и њихово страдање је један део његовог истраживачког пројекта „Прешућене жртве Другог свјетског рата и пораћа Осјечко-барањске жупаније“; да тај пројекат подржава Осјечко-барањска жупанија и учествује у финансирању истог, посебно у истраживању имена особа које су имале место пребивалишта или су рођена у његовој жупанији; да се и после седамдесет година од смрти још увек не зна број жртава, ни њихова имена; да објавом имена особа које су умрле у логору Гаково и Крушевље не би се нашкодило достојанству умрлим особама и њиховим породицама, управо супротно, вратило би се достојанство умрлој особи и њиховој породици; да сматра да у овом случају не треба примењивати члан 41. Закона о матичним књигама, већ Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Поступајући по жалби, дописом од 4. 10. 2019. године првостепени орган је исту доставио Поверенику на даље поступање и истовремено је доставио и одговор на наведену жалбу, остајући у свему при образложењу оспореног решења и додајући да подносилац жалбе у својој жалби не оспорава законитост решења којим је одбијен његов захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја као неоснован, већ тражи од другостепеног органа, исто као и од првостепеног органа, да му се одобри увид у матичне књиге умрлих за матично подручје Гаково и Крушевље за 1945. годину, да би дошао до података о лицима немачке националности, која су умрла у логору у Гакову и Крушевљу. Даље наводи, позивајући се на члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја да сматра да би се увидом у матичне књиге повредило право на приватност, а не постоји пристанак лица нити њихових евентуалних

наследника да се изврши увид у матичне књиге. У прилогу је, између осталог, доставио Записник о пријему усменог поднеска број: ...2019-VI, сачињен дана 6. 9. 2019. године у просторијама Градске управе града С., потврду о пријему поднеска за приступ информацијама од јавног значаја, решење Градске управе града С., Одељења за општу управу број: .../2019-VI од 9. 9. 2019. године, жалбу на решење број: .../2019-VI.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Ђ., Република Хрватска, у својству председника, за Б. Б. поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 6. 9. 2019. године усмено на записник, којим је тражио да му се на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја достави информација, која се односи на матичну књигу умрлих у логору Гаково за Немце у 1945. години, указујући на то да ради на пројекту жртава Другог светског рата односно особа које су умрле у логору Гаково, а имале су место пребивалишта у Барањи, Осијеку, Ђакову, Нашицама, Доњем Михолцу, Валпову, Белишћу и околним местима, јер „наводно, постоји матична књига умрлих у логору Гаково за Немце у Месном одбору Гаково или у Историјском архиву Сомбор“.

Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган је ожалбеним решењем захтев одбио, позивајући се на члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и на члан 41. Закона о матичним књигама, којим је, између осталог, утврђено да ће се увид у матичне књиге, као и списе на основу којих је извршен упис у матичне књиге, дозволити лицу на које се ти подаци односе, супружнику, крвном сроднику у правој линији и лицу које је у другом степену крвног сродства у побочној линији, усвојитељу или старатељу и да дете које је навршило 15. годину живота и које је способно за расуђивање, може извршити увид у матичну књигу рођених, као и списе на основу којих се врши упис у матичну књигу рођених, а који се односе на његово порекло. Потом је ожалбеним решењем наведено да нису испуњени услови да се подносиоцу захтева достави тражена информација, односно омогући увид у матичне књиге из разлога што би увид у матичне књиге умрлих Матичног подручја Гаково био у супротности са чланом 41. Закона о матичним књигама, јер би увид извршило лице на које се ти подаци не односе, нити се ради о супружнику, крвном сроднику у правој линији и лицу које је у другом степену крвног сродства у побочној линији, усвојитељу или старатељу лица уписаних у матичну књигу умрлих; да сматра да је Закон о матичним књигама *lex specialis* у односу на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па из тог разлога не постоји могућност да се одобри увид у матичне књиге на основу слободног приступа информацијама од јавног значаја; да би

увид био у супротности и са чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја из разлога што би се увидом у матичне књиге умрлих повредило право на приватност лица уписаних у матичну књигу умрлих у Гакову.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 5. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је и да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду садржину предметног захтева жалиоца, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио поднети захтев с позивом на одредбе члана 41. Закона о матичним књигама и одредбе члана 14. члана Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а да претходно у смислу цитиране одредбе члана 102. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари.

Ово најпре из разлога што се из приложеног захтева у погледу тражених информација не може са сигурношћу утврдити шта је предмет истог, односно које све информације је истим захтевом жалилац

тражио. Наиме, захтевом је, с позивом на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражено достављање информација које се односе на матичну књигу умрлих у логору Гаково за Немце у 1945. години. Првостепени орган приликом одлучивања није утврдио на које све податке тих лица се предметни захтев односи (да ли на све податке наведене у матичним књигама или само на неке од тих података). У вези са тим, за сада се са сигурношћу не може утврдити да ли постоје услови да се искључи односно ограничи слободан приступ траженим информацијама, и ако постоје, да ли у погледу свих тражених информација или само неких од њих, у складу са цитираним одредбама члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а у вези са одредбама члана 14. истог закона. Наиме, како су предметним захтевом тражене информације које се односе на податке из матичне књиге умрлих у логору Гаково за Немце у 1945. години, из образложења ожалбеног решења се не види да ли је првостепени орган приликом утврђивања испуњености услова из члана 14. наведеног закона, имао у виду могућност делимичног приступа информацијама, у складу са чланом 12. Закона, који предвиђа могућност да се од приступа изузму одређене информације садржане у траженом документу, ако су за то испуњени сви законски услови.

Даље, нејасан је разлог позивања жалиоца у захтеву на друге органе власти - Месни одбор Гаково, Историјски архив Сомбор, с обзиром на то да Градска управа града Сомбора има обавезу поступања по захтеву у делу који се односи на информације које су у њеном поседу, а не у поседу других органа власти.

Даље, узимајући у обзир да тражене информације евентуално могу да садрже и нарочито осетљиве податке којима би се повредила не само приватност лица на које се исте односе већ и право на пијетет наследника умрлог лица, за сада се са сигурношћу не може утврдити које је то конкретне чињенице првостепени орган применом тзв. теста јавног интереса разматрао, када је вагајући између права јавности да зна и права на приватност, предност дао заштити података о личности, односно праву на приватност. Ово посебно узимајући у обзир да су одређене информације о цивилном логору Гаково, кроз писање медија већ објављене и јавно доступне, као и да су исте од интереса за јавност. Тако је Радио Слободна Европа 3. 8. 2017. године објавила чланак о страдању немачких цивила, између осталог, и у логору Гаково. Такође, 19. 3. 2018. године објављено је да је концентрациони логор Гаково основан у марту 1945. године, коришћен за староседелачке немачке жене, децу и старије особе из Војводине; да се процењује да је у њему убијено или умрло од 8.500 до 10.000 људи; да је распуштен у јануару 1948. године; да је новинар Слободан Мирић у књизи *С оне стране рата* забележио страдања и потресне исповести хиљада Подунавских Немаца у логору.



Првостепени орган је погрешно када се приликом одлучивања о предметном захтеву позвао на Закон о матичним књигама, указујући да је тај закон *lex specialis* у односу на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Ово из разлога што је у конкретном случају, жалилац поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја, а у материји приступа информацијама од јавног значаја, Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја је *lex specialis* у односу на све друге законе, којима се ова права ограничавају, па и у односу на одредбе Закона о матичним књигама, на које се првостепени орган позвао у образложењу ожалбеног решења.

Стога је на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништено је ожалбено решење и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и поступак допунити и утврдити напред наведене чињенице од значаја за доношење правилне одлуке, при чему ће посебно имати у виду природу тражених информација. Затим ће, у складу са цитираним одредбама члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а у вези са одредбама члана 14. истог закона, утврдити да ли постоје услови да се омогући приступ одређеним информацијама уз примену одредбе члана 12. истог закона, којом је предвиђена могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ, па ће на основу правилно утврђеног чињеничног стања донети нову одлуку у овој управној ствари, односно поново одлучити о захтеву жалиоца у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Број: 071-01-5042/2019-03 од 1. 6. 2021. године

#### **10.20. ИНФОРМАЦИЈЕ О УПЛАТАМА ДОПРИНОСА ЗА ОБАВЕЗНО ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗАПОСЛЕНИХ ЗА ТАЧНО ОДРЕЂЕНО ЛИЦЕ**

Из правне природе права на слободан приступ информацијама од јавног значаја произлази да је сврха због које је то право загарантовано, између осталог, контрола законитости рада органа јавне власти што подразумева и информисање јавности о томе да ли орган јавне власти испуњава своје законом прописане обавезе, а уплата доприноса за обавезно здравствено осигурање запослених



свакако спада у ту категорију. У том смислу, свакако постоји јак интерес јавности да зна да ли послодавац испуњава ту своју законску обавезу према запосленима. Међутим, у конкретном случају, жалилац је тражио информације за тачно одређено лице из чега произлази да се захтевом не траже информације о томе да ли орган јавне власти испуњава своје законске обавезе, већ се траженим информацијама задире у приватност лица које је запослено у органу јавне власти. Вагајући између интереса јавности да са траженим информацијама буде упозната и заштите приватности лица на које се те информације односе, Повереник налази да не постоји интерес јавности (што подразумева интерес шире друштвене заједнице, односно већег броја људи) да зна тражене информације, тј. да ли се за тачно одређено физичко лице уплаћују доприноси за здравствено осигурање. Смисао права јавности да зна је контрола законитости рада органа јавне власти, а не „контрола појединца“, иако је обим приватности лица запосленог у органу јавне власти ужег обима од приватности тзв. обичног грађанина.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета је утврђено да је А. А. из Б. првостепеном органу поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 18. 10. 2019. године, којим је тражио информације о томе да ли Установа геронтолошки центар Б. плаћа доприносе за обавезно здравствено осигурање запослених на име Б. Б. и уколико плаћа, од када плаћа.

Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио, с позивом на члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и чл. 4. и 12. Закона о заштити података о личности, наводећи да тражене информације не представљају информације општег карактера, да би достављањем података подносиоцу захтева била угрожена приватност осигураника, као и да нема пристанак осигураника за достављање података из матичне евиденције.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од

јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим: ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало (тачка 1); ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши (тачка 2) и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3).

Имајући у виду да је жалилац поднетим захтевом тражио да му се доставе информације о уплати доприноса за обавезно здравствено осигурање запослених за тачно одређено лице, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем с позивом на члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбио захтев жалиоца, те да је жалба неоснована. Приликом одлучивања Повереник је пошао од чињенице да информације које се односе на плаћање доприноса за осигурање запослених које сноси послодавац, у овом случају Установа Геронтолошки центар Б., која је буџетски корисник, јесте информација која треба да буде доступна јавности, с обзиром на то да се остварује исплатом из буџета и односи се на располагање јавним новцем, за шта увек постоји јак интерес јавности да зна. Наиме, из правне природе права на слободан приступ информацијама од јавног значаја произлази да је сврха због које је то право загарантовано, између осталог, контрола законитости рада органа јавне власти што подразумева и информисање јавности о томе да ли орган јавне власти испуњава своје законом прописане обавезе, а уплата доприноса за обавезно здравствено осигурање запослених свакако спада у ту категорију. У том смислу, свакако постоји јак интерес јавности да зна да ли послодавац испуњава ту своју законску обавезу према запосленима. Међутим, у конкретном случају, жалилац је тражио информације за тачно одређено лице из чега произлази да се захтевом не траже информације о томе да ли орган јавне власти испуњава своје законске обавезе, већ се траженим информацијама задире у приватност лица које је запослено у органу јавне власти. Вагајући између интереса јавности да са траженим информацијама буде упозната и заштите приватности лица на које се те информације односе, Повереник налази да не постоји интерес јавности (што подразумева интерес шире друштвене заједнице, односно већег броја људи) да зна тражене информације, тј. да ли се за тачно одређено физичко лице уплаћују доприноси за здравствено осигурање. Смисао права јавности да зна је контрола законитости рада органа јавне власти, а не „контрола појединца“, иако је обим приватности лица запосленог у органу јавне власти ужег обима од приватности тзв. обичног грађанина. У конкретном случају, из

списа предмета не произлази ниједан аргумент који говори у прилог чињеници да је јачи интерес јавности да зна тражене информације од заштите приватности лица на које се тражене информације односе. Осим тога, ни сам жалилац такве аргументе није навео. У случају да је тражилац потраживао наведене информације баш у корист лица на које се тражене информације односе, односно за његове потребе, треба имати у виду да се тражене информације могу прибавити и по Закону о заштити података о личности као подаци о личности уколико су за то испуњени законом прописани услови, као и да такав захтев може поднети искључиво лице на које се тражени подаци односе.

Број: 071-01-5585/2019-03 од 5. 7. 2021. године

#### **10.21. ИНФОРМАЦИЈЕ О ЧЛАНОВИМА КОМИСИЈЕ ЗА СТРУЧНУ ОЦЕНУ И КВАЛИТЕТ РУКОПИСА ОДРЕЂЕНОГ УЏБЕНИКА**

**Избор чланова комисије за стручну оцену и квалитет рукописа одређеног уџбеника догађај је од посебног интереса за јавност, па су испуњени услови из члана 14. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за изузетак од права на приватност.**

Из образложења:

А. А. из Б., као тражилац информација, поднео је 19. 1. 2021. године Заводу за унапређивање образовања и васпитања у Б. захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је тражио копију решења којим је образована комисија за стручну оцену квалитета рукописа уџбеника М. Т., издавача Предузеће за издаваштво, производњу и трговину „Едука“ д. о. о. Б. из Б.

Поступајући по поднетом захтеву Завод за унапређивање образовања и васпитања у Б. је актом број: .../2021 од 28. 1. 2021. године, обавестио жалиоца, између осталог, позивајући се на одредбе чл. 2, 15. и 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и на чл. 23. и 26. Закона о уџбеницима („Службени гласник РС“, број 27/18), да је стручну оцену квалитета рукописа уџбеника дала Комисија образована за давање стручне оцене рукописа уџбеника Математика, уџбеник са збирком задатака за седми разред основне школе, аутора др М. Т., издавача Предузеће за издаваштво, производњу и трговину „Едука“ д. о. о. Б. из Б., коју је решењем бр. .../2020 формирао директор Завода дана 3. 11. 2020. године. Даље га је обавестио да је поступак одобравања уџбеника уређен Законом о уџбеницима и појаснио му

поступак одобравања. Такође га је обавестио да је у поступку одобравања наведеног уџбеника из математике Комисија донела стручну оцену квалитета рукописа; да је пре доношења стручне оцене Завод вратио издавачу рукопис на дораду јер је Комисија констатовала недостатке; да је тренутно у поступку одобравања неколико уџбеника из истих и сличних предмета, те да су ангажовани сви сарадници Завода који испуњавају услове да буду чланови комисије; да би изношење имена чланова комисије било у супротности са одредбама из члана 43. Закона о уџбеницима, јер би се на њих вршио притисак, што је законом кажњиво; да би то довело до повреде података о личности; да спољне стручне сараднике Завод ангажује са листе прегледача/оцењивача коју је формирао Завод на основу јавног позива и да се листа налази на одређеним приступним линковима интернет презентације Завода; да од спољних сарадника није добио овлашћење (сагласност) за давање података о личности, чиме је фактички одбио захтев жалиоца.

Против одлуке Завода за унапређивање образовања и васпитања у Б. садржане у акту број: .../2021 од 28. 1. 2021. године, А. А. из Београда изјавио је дана 9. 2. 2021. године жалбу Поверенику. У жалби је навео да је Завод за унапређивање образовања и васпитања у Б. одбио да му достави копију решења и предложио да Повереник усвоји жалбу и наложи Заводу да му омогући приступ траженим информацијама. У прилогу је доставио копије захтева за приступ информацијама од јавног значаја и акта број: .../2021 од 28. 1. 2021. године.

Поступајући по поднетој жалби Повереник је дана 17. 2. 2021. године упутио жалбу на изјашњење Заводу за унапређивање образовања и васпитања у Б., као првостепеном органу, у смислу одредаба члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ради изјашњења.

У одговору на жалбу од 25. 2. 2021. године, првостепени орган остао је при наводима изнетим у ожалбеном акту, додајући да конкретна имена чланова комисије није открио из разлога што би на тај начин угрозио живот и физичко и психичко здравље тих лица, а што је у супротности са чланом 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и да је жалиоцу доставио интернет адресе (приступне линкове) на којима се налазе листе оцењивача/прегледача Завода, те да није тачна тврдња жалиоца да му тражена имена нису достављена. У прилогу је доставио, између осталог, копију решења о образовању Комисије за давање стручне оцене квалитета рукописа уџбеника Математика, уџбеник са збирком задатака за седми разред основне школе, аутора др М. Т., издавача Предузеће за издаваштво, производњу и трговину „Едука“ д. о. о. из Б. бр. ... од 3. 11. 2020. године, уз заштићене податке о личности.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим: ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало (тачка 1); ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши (тачка 2) и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3).

Имајући у виду да је жалилац поднетим захтевом тражио информације ближе наведене у ставу II диспозитива решења, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је одбио захтев жалиоца за приступ траженим информацијама, с позивом на чл. 2, 15. и 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и на одредбе Закона о уџбеницима, наводећи да не може доставити копију траженог решења јер су у истом садржани подаци о личности чланова комисије, као и да није добио сагласност чланова комисије за давање њихових података о личности. Ово стога што првостепени орган приликом одлучивања није имао у виду да је жалилац захтевом тражио информације у вези са радним ангажовањем одређених лица у Заводу, као и да информације о ангажованим лицима која врше одређене послове у органу јавне власти који обавља послове од општег интереса, за које послове су плаћени јавним новцем, немају исти степен заштите приватности као остали грађани, јер су у конкретном случају испуњени услови из члана 14. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У том смислу сагласност

лица која су чланови комисије или лица која су, како наводи прегледачи/оцењивачи рукописа уџбеника, за достављање тражених информација жалиоцу није потребна, с обзиром на то да услови за изузетак од права на приватност, углед или које друго право прописано чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, нису кумулативно постављени. Поред тога, како је избор чланова комисије за стручну оцену и квалитет рукописа одређеног уџбеника догађај од посебног интереса за јавност, то су нереална очекивања чланова те комисије да ће њихово учешће у раду исте остати у сфери приватности.

Чињеница да је првостепени орган одговором на жалбу доставио Поверенику копију траженог решења није могла утицати на другачију одлуку у овој управној ствари из разлога што је према одредби члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, обавести тражиоца да ли и које од тражених информација поседује, те да тражиоцу, а не Поверенику омогући приступ информацијама којима располаже без заштите података о личности, што у конкретном случају није учинио.

Навод првостепеног органа да спољне стручне сараднике ангажује са листе прегледача/оцењивача коју је формирао на основу јавног позива и да се листа налази на одређеним интернет странама (приступним линковима) чије адресе је доставио жалиоцу, без утицаја је на другачију одлуку у овој управној ствари због тога што жалилац захтевом поднетим 19. 1. 2021. године такве информације није ни тражио односно, на основу објављене листе великог броја прегледача/оцењивача се не може закључити ко су чланови наведене комисије.

Број: 071-01-439/2021-03 од 15. 4. 2021. године

## **10.22. ИНФОРМАЦИЈЕ О РАДНОМ СТАЖУ ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ**

Из копије листинга о укупном стажу за председника Републике Србије може се сазнати где је председник Републике Србије био запослен и у ком периоду, као и да ли су по том основу плаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање. Наведени подаци о радном односу неспорно јесу подаци о личности у смислу одредаба Закона о заштити података о личности, али су исто тако и информације о радном искуству тог лица, па су самим тим и део његове радне биографије, а када су у питању највиши функционери државе, информације о њиховим радним биографијама су, ван сваке сумње, информације у погледу којих постоји интерес јавности да зна.



Из образложења:

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Б., дана 14. 5. 2020. године, поднео првостепеном органу у овој управној ствари, захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је, позивајући се на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражио достављање копије листинга о укупном стажу за председника Републике Србије.

Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је актом број ... од 20. 5. 2020. године обавестио А. А. да се, у складу са одредбама члана 149. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, подаци садржани у матичној евиденцији Фонда користе приликом остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања и за статистичка истраживања, те да је Фонд дужан да заштиту тих података обезбеди на прописан начин, као и да су, у складу с одредбама Закона о заштити података о личности, тражени подаци по свом карактеру лични подаци, а да како није достављена сагласност лица на које се подаци односе за њихово давање, то не постоји законски основ да му се тражени подаци учине доступним, на који начин је практично одбио предметни захтев.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је, поступајући по жалби коју је жалилац изјавио против наведене одлуке првостепеног органа садржане у акту број ... од 20. 5. 2020. године, Повереник решењем број: 071-01-1219/2020-03 од 14. 7. 2020. године, њу поништио и предмет вратио на поновно поступање, с налогом да првостепени орган у поновном поступку на несумњив начин утврди све чињенице од значаја за доношење одлуке у конкретној управној ствари, посебно да ли постоје услови за изузетак од права на приватност у складу са цитираним чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да код чињенице да иако радни стаж није прописан као услов за вршење функције председника Републике, са становишта примене законских одредаба о сукобу интереса, постоји интерес јавности да зна да ли су поштоване законске одредбе о обављању другог посла или делатности у време ступања на јавну функцију или о обављању другог посла или делатности за време вршења функције, те обавезе функционера које из тога проистичу.

Одлучујући у поновном поступку, првостепени орган је донео ожалбено решење којим је поново одбио предметни захтев жалиоца, позивајући се на одредбу чл. 10. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи следеће: „листинг о укупном стажу“ неког лица садржи податке о запослењу и послодавцима код којих је то лице било запослено током радног века, а подаци исказани у листингу уносе се у матичну евиденцију Фонда из пријава које достављају послодавци, те тако и „листинг о укупном стажу“ А. В. садржи



податке о његовом запослењу и послодавцима код којих је био запослен до ступања на дужност председника Републике Србије; подаци о претходним запослењима односно о радном ангажовању А. В. пре ступања на функцију председника Републике Србије објављени су на званичном сајту председника Републике Србије [www.predsednik.rs](http://www.predsednik.rs) у оквиру његове биографије, а подаци које званично објављују органи државе имају се сматрати тачним и не разликују се од података у листингу, односно података који су унети у матичну евиденцију Фонда; инсистирање жалиоца да му се достави „листинг укупног стажа“ за председника А. В. значи да жалилац изражава сумњу у тачност података који су објављени на званичном интернет сајту председника Републике Србије, не би ли пронашао неслагања између података регистрованих у Фонду и објављених на званичном сајту или је неки други разлог који такође нема оправдану сврху, а подаци унети у матичну евиденцију Фонда не служе у сврхе проверавања или контроле било којих већ објављених података, већ се користе искључиво за сврху остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања и за статистичка истраживања; да, како су подаци које жалилац тражи, објављени на интернету и на тај начин доступни целокупној јавности, то у смислу одредбе члана 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Фонд нема обавезу да му достави тражену копију листинга; да је одредбом члана 149. став 4. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 34/03... и 86/19) прописано да се заштита података из матичне евиденције Фонда обезбеђује у складу са законом и општим актом Фонда, а осигураници и корисници Фонда очекују од њега одговорно понашање и дословно поштовање закона, па је Фонд обавезан да им обезбеди пуну правну сигурност и заштиту интереса, односно да су њихови подаци заштићени и неће бити изложени јавности, јер наведени подаци нису ни прикупљени за сврху достављања трећим лицима без обзира на то чији су подаци и да ли су већ доступни јавности или нису; да је у конкретном случају одмерена чињеница да би достављање трећем лицу „листинга о укупном стажу“ А. В. било повређено право на његову приватност, те да потреба заштите интереса осигураника и корисника Фонда претеже над интересом тражиоца информација, а целисходно би било да се тражилац информација за тражене информације обратио Кабинету председника Републике, а не Фонду; да је у конкретном случају много значајнији интерес да Фонд поступа у складу са Законом о заштити података о личности и Законом о пензијском и инвалидском осигурању ради потпуне заштите личних података осигураника и корисника садржаних у матичној евиденцији и чији је руковалац од интереса подносиоца захтева да му се омогући приступ тим подацима, јер би достављањем тражених информација у овом случају било повређено право на приватност осигураника Фонда

А. В., чије је личне податке, као и свих других осигураника и корисника, Фонд обавезан да заштити и да им осигура пуну безбедност од неовлашћеног откривања или неовлашћеног приступа.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон познаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 10. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да орган власти не мора тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако се ради о информацији која је већ објављена и доступна у земљи или на интернету, као и да ће у случају из става 1. овог члана орган власти у одговору на захтев означити носач информације (број службеног гласила, назив публикације и сл.), где је и када тражена информација објављена, осим ако је то општепознато (став 2).

Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тач. 1, 2. и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је жалилац, у конкретном случају, тражио копију листинга о укупном стажу за председника Републике Србије А. В., наводе жалбе и одговор на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца позивајући се на одредбу чл. 10. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Ово пре свега из разлога што се тражени документ односи на вршиоца највише државне функције у Републици Србији, а садржи информације о његовом раду, односно запослењу. Наиме, из траженог документа се може сазнати где је садашњи председник Републике Србије био запослен и у ком периоду, као и да ли су по том основу плаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање. Наведени подаци о радном односу неспорно јесу подаци о личности у смислу одредаба Закона о заштити података о личности, али су исто тако и информације о радном искуству тог лица, па су самим тим и део његове радне биографије, а када су у питању највиши функционери државе, информације о њиховим радним биографијама су, ван сваке сумње, информације у погледу којих постоји интерес јавности да зна.

Навод првостепеног органа да се подаци које званично објављују органи државе имају сматрати тачним и не разликују се од података у листингу, односно података који су унети у матичну евиденцију Фонда, није могао утицати на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово најпре из разлога што у конкретной управној ствари жалилац није ни исказао сумњу у истинитост података унетих у матичну евиденцију, а одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 34/03....73/18, 46/19 – одлука УС и 86/19) прописано је и то: права из пензијског и инвалидског осигурања стичу се и остварују зависно од дужине улагања и висине основице на коју је плаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање и уз примену начела солидарности (члан 5. став 1); средства за пензијско и инвалидско осигурање, односно права из пензијског и инвалидског осигурања обезбеђују се, односно остварују код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање (члан 9); обавезно осигурана лица, у смислу наведеног закона, јесу: запослени, лица која самостално обављају делатност и пољопривредници (члан 10. став 1. тач. 1, 2. и 3; осигураници запослени су, између осталих, и: лица у радном односу, односно запослена у предузећу, другом правном лицу, државном органу, органу јединице локалне самоуправе или код физичких лица, изабрана или постављена лица, ако за обављање функције остварују зараду, односно накнаду зараде (члан 11. тач. 1. и 3); својство осигураника стиче се даном почетка а престаје даном престанка запослења, обављања самосталне или пољопривредне делатности, односно обављања уговорених послова (члан 14. став 1); својство осигураника утврђује се

на основу пријаве на осигурање, односно одјаве осигурања, у складу с овим законом (члан 14. став 2); Фонд води матичну евиденцију о осигураницима, обвезницима плаћања доприноса и корисницима права из пензијског и инвалидског осигурања (члан 125); Фонд утврђује у матичној евиденцији податке о: стажу осигурања, заради, накнади зараде, односно основици осигурања и висини уплаћеног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, као и промену наведених података (члан 132. тачка 1); својство осигураника, стаж осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања, односно уговорене накнаде које се узимају за утврђивање висине права, утврђује Фонд (члан 140. став 1); Фонд је дужан да осигуранику, на његов захтев, изда уверење о подацима унесеним у матичну евиденцију о осигураницима; уверење из става 1. овог члана има својство јавне исправе (члан 142. ст. 1. и 2).

Из наведеног неспорно произилази да су информације које су садржане у траженом документу, односно листингу о укупном стажу осигураника шире садржине од информација које су јавно објављене на званичном сајту председника Републике Србије [www.predsednik.rs](http://www.predsednik.rs) у оквиру његове биографије. Разумљиво је да је на сајту самих државних органа, у конкретном случају председника Републике, објављена биографија А. В. Тако се у биографији А. В., између осталог, наводи: да је 1993. године, као члан Српске радикалне странке, изабран за посланика у Народној скупштини Републике Србије, а за генералног секретара наведене странке 1994. године, на којој дужности је остао до 2008. године; да је именован за директора спортско-пословног центра „Пинки“ у Земуну 1996. године; да је именован за министра информисања у Влади националног јединства 1998. године; да је био посланик у Савезној скупштини СРЈ у три мандата; да је обављао функцију министра одбране од 27. 7. 2012. године до реконструкције Владе РС 2. 9. 2013. године; да је на изборима одржаним 16. 3. 2014. године изабран за председника Владе Србије, коју функцију је обављао до августа 2016. године, када је, након победе СНС-а на изборима одржаним 24. 4. 2016. године, започео нови мандат на месту председника Владе Србије, те да је на председничким изборима одржаним 2. 4. 2017. године изабран за председника Републике Србије. Међутим, Законом о спречавању корупције („Службени гласник РС“, бр. 35/19 и 88/19), који се, на основу одредбе члана 109. истог закона, у конкретном случају има применити, прописане су обавезе функционера у вези са сукобом интереса и уређена одређена питања као што су: обавеза обавештавања Агенције о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који функционер или са њим повезано лице има (члан 42), обављање другог посла или делатности у време ступања на јавну функцију (члан 45), забрана обављања другог посла или делатности (члан 46), забрана давања савета правним и физичким лицима о питањима у вези са

јавном функцијом на којој се налази, осим ако је на то обавезан (члан 47), забрана оснивања привредног друштва, односно јавне службе или започињање обављања самосталне делатности (члан 48), забрана заснивања радног односа или пословне сарадње по престанку јавне функције (члан 55) и др. Стога, тражена информација јесте од значаја и у погледу поштовања одредаба наведеног закона. Из наведених разлога, у конкретном случају је испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја да се тражена информација учини доступном јавности, при чему интерес јавности да зна претеже над интересом заштите права на приватност и података о личности лица на која се она односи у смислу члана 8. став 1. истог закона. При испуњености наведеног услова за изузетак од права на приватност није потребно испуњење и услова из тач. 1. и 3. члана 14. Закона с обзиром на то да они нису прописани као кумулативни. Такође, у ситуацији када је испуњен наведени услов не може се говорити о угрожавању права на приватност лица на које се тражена информација односи, јер када се подаци о личности чине доступним јавности на основу одредаба Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, не ради се о недозвољеној обради тих података у смислу одредаба Закона о заштити података о личности.

Осим тога, у пракси Европског суда за људска права, у бројним одлукама, јасно је изражен став да јавни функционери, а посебно носиоци највиших државних функција изабрани на непосредним изборима, уживају знатно сужен обим приватности у односу на друга лица, посебно из разлога што су сами донели одлуку да уђу у политички и јавни живот, па морају бити свесни чињенице да ће јавност пажљиво пратити њихов рад, а што последично значи да ће се јавност интересовати и тражити информације о њиховом животу, а посебно о професионалном животу. Све су то аргументи који говоре у прилог томе да је, у конкретном случају, интерес јавности да зна претежнији од интереса заштите приватности лица на које се тражене информације односе.

Стога је имајући у виду да је, у конкретном случају, тражена информација у вези са лицем које обавља највишу државну функцију, као и да се она односи на законитост у остваривању права из пензијског и инвалидског осигурања, Повереник, поступајући по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ст. I и II диспозитива овог решења, налазећи да је жалба основана и да жалилац, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да му се тражена информација учини доступном, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, што је у складу са одредбом члана 12. Закона којом је предвиђена могућност да се издвоје

тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, из разлога што би приступ тим информацијама представљао прекомерну обраду података о личности, супротно начелу „минимизације података“ из члана 5. став 1. тачка 3. Закона о заштити података о личности.

Број: 071-01-2202/2020-03 од 13. 10. 2020. године





**11. ОТЕЖАВАЊЕ ОСТВАРИВАЊА ПРАВА  
НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА  
И ЗЛОУПОТРЕБА ПРАВА**

### 11.1. ИНФОРМАЦИЈЕ О ОБРАЧУНУ ТРОШКОВА СЛУЖБЕНИХ ПУТОВАЊА ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ

Предмет ове управне ствари је остваривање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја које право, у складу са одредбама чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, припада свима под једнаким условима, па и жалиоцу, односно јавности генерално, независно од тога да ли је тражилац информација грађанин Београда или Сурдулица, односно грађанин Републике Србије или неке друге државе, јер субјект права на слободан приступ информацијама од јавног значаја може бити свако, без ограничења, како правно тако и физичко лице, при чему, када је реч о грађанину као физичком лицу, није важно да ли је оно домаћи или страни држављанин, као ни то да ли има и где пребивалиште или боравиште на територији Републике Србије. Како су предметним захтевом тражене информације у вези са обрачуном трошкова службених путовања председника општине Сурдулица, а не информације у вези са „кретањем“ функционера локалне самоуправе, како то наводи првостепени орган, Повереник истиче да су тражене информације, имајући у виду да се односе на финансијско и материјално пословање органа јавне власти, таквог карактера да би требало да благовремено, уз редовно ажурирање, буду јавно објављене на званичној електронској веб-презентацији општине Сурдулица, с првенственим циљем обавештавања јавности, али и елиминисања евентуалне сумње у правилност и законитост рада органа јавне власти општине. Проактивно објављивање информација о буџету и средствима рада, односно о приходима и расходима, обавеза је органа власти прописана одредбом члана 39. став 1. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и тачком 2. Упутства за израду и објављивање Информатора о раду државног органа („Службени гласник РС“, број 68/10). Осим тога, што више информација орган јавне власти објави на проактивној основи, то ће примати мање захтева за приступ информацијама од јавног значаја. Стога се не може говорити о злоупотреби права на приступ информацијама од јавног значаја.

Из образложења<sup>6</sup>:

---

6 Решењем Повереника наложено је општинској управи Општине Сурдулица да жалиоцу достави тражене информације односно копије докумената из којих се, за период од 1. 1. 2016. године до 17. 5. 2020. године, може сазнати обрачун трошкова службених путовања председника Општине Сурдулица у Сурдулици, уз одговарајућу заштиту података о личности.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у ставу I и II диспозитива овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Б. поднео, дана 17. 5. 2020. године, првостепеном органу, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио достављање одређених информација од јавног значаја, ближе наведених у ставу II диспозитива овог решења.

Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је ожалбе-ним решењем одбио исти, позивајући се на одредбе члана 2, члана 4, члана 13. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, уз образложење да жалилац нема оправдани интерес, односно нема никаквог интереса нити основа да он, као грађанин града Београда, врши контролу возног парка Општинске управе општине Сурдулица и обрачун трошкова службених путовања председнице општине Сурдулица, као функционера јединице локалне самоуправе, јер ту контролу врши буџетска инспекција или друге надлежне институције и овлашћена лица надлежних институција, а не физичка лица без правног основа и навођења оправданог интереса за доставу ове врсте информација. Такође је навео да тражилац информација злоупотребљава право на приступ информацијама од јавног значаја подносећи захтев којим тражи превелики број информација, а исте се односе на кретање функционера локалне самоуправе, председнице општине Сурдулица и обрачун трошкова службених путовања функционера за период од четири године, те да жалилац у тренутку када је на територији Републике Србије укинута ванредно стање и процес рада запослених се нормализује, има потребу за доставу ове врсте информација, што би значило да је Општинска управа у обавези да, физичким лицима без навођења постојања оправданости интереса и правног основа за доставу овакве врсте информација, доставља извештај о кретању функционера, возилима којима се функционери или службена лица превозе, као и обрачун трошкова службених путовања функционера локалне самоуправе.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију

тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон познаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 12. истог закона прописано је да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, орган власти омогућиће тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

Одредбом чланом 13. Закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако тражилац злоупотребљава права на приступ информацијама од јавног значаја, нарочито ако је тражење неразумно, често, када се понавља захтев за истим или већ добијеним информацијама или када се тражи превелики број информација.

Чланом 14. наведеног закона, прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи, осим ако је лице на то пристало (тачка 1); ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши (тачка 2); ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3).

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца позивајући се на одредбе чл. 2, 4, 13. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Ово најпре из разлога што тражене информације јесу информације од јавног значаја с обзиром на то да су, у конкретном случају, испуњени сви битни елементи из члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који морају бити испуњени да би се информација сматрала информацијом од јавног значаја и јер су исте у вези са обрачуном трошкова службених путовања председника општине Сурдулица, за одређени

временски период, који се исплаћују из буџета Општине, односно тражене информације се односе на финансијско и материјално пословање државног органа и у вези су са законитим и рационалним располагањем финансијских средстава из буџета општине Сурдулица, па су стога садржане у одређеним документима у поседу првостепеног органа, у погледу којих јавност има оправдан интерес да зна, с обзиром на то да оправдан интереса жалиоца, односно јавности у смислу члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, постоји увек, осим ако орган власти не докаже супротно, што у конкретном случају првостепени орган није учинио. При томе, предмет ове управне ствари је остваривање права на слободан приступ информацијама од јавног значаја које право у складу са одредбама чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, припада свима под једнаким условима, па и жалиоцу, односно јавности генерално, независно од тога да ли је тражилац информација грађанин Београда или Сурдулице, односно грађанин Републике Србије или неке друге државе, јер субјект права на слободан приступ информацијама од јавног значаја може бити свако, без ограничења, како правно тако и физичко лице, при чему, када је реч о грађанину као физичком лицу, није важно да ли је оно домаћи или страни држављанин, као ни то да ли има и где пребивалиште или боравиште на територији Републике Србије. Како су предметним захтевом тражене информације у вези са обрачуном трошкова службених путовања председника општине Сурдулица, а не информације у вези са „кретањем“ функционера локалне самоуправе, како то наводи првостепени орган, Повереник истиче да су тражене информације, имајући у виду да се односе на финансијско и материјално пословање органа јавне власти, таквог карактера да би требало да благовремено, уз редовно ажурирање, буду јавно објављене на званичној електронској веб-презентацији општине Сурдулица, с првенственим циљем обавештавања јавности, али и елиминисања евентуалне сумње у правилност и законитост рада органа јавне власти општине. Проактивно објављивање информација о буџету и средствима рада односно о приходима и расходима обавеза је органа власти прописана одредбом члана 39. став 1. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и тачком 2. Упутства за израду и објављивање Информатора о раду државног органа („Службени гласник РС“, број 68/10). Осим тога, што више информација орган јавне власти објави на проактивној основи, то ће примати мање захтева за приступ информацијама од јавног значаја.

Даље, навод првостепеног органа да тражилац информација злоупотребава право на приступ информацијама од јавног значаја подносећи захтев којим тражи превелики број информација, односно да је жалилац предметни захтев поднео у време када је на територији Републике Србије укинута ванредно стање и процес рада запослених се

нормализује, на који начин блокира и паралише рад стручних служби и утиче на економичност и ефикасност рада локалне самоуправе, с обзиром на то да у Општинској управи општине Сурдулица није организована посебна служба нити посебно одређено лице, запослени који обавља пословне задатке који су везани само за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, већ је то придодати реферат, а само жалилац је у последњих неколико месеци поднео преко сто захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја, није могао бити уважен. Ово из разлога што да би првостепени орган ускратио приступ траженим информацијама са позивом на члан 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, обавезан је да докаже да су се, у конкретном случају, стекли услови из цитиране одредбе члана 13. наведеног закона. Како првостепени орган није пружио доказ да је жалилац пре поднетог захтева подносио захтеве исте садржине, као ни доказ да је по таквим захтевима већ поступљено, то по мишљењу Повереника, сама чињеница да је жалилац подносио више захтева којима је тражио различите информације, није разлог због кога би орган власти, због злоупотребе права, у смислу одредаба члана 13. Закона, могао тражиоцу ускратити приступ информацијама траженим захтевом који је предмет ове управне ствари. Такође, обим тражених информација, није разлог због ког би првостепени орган, у смислу наведене одредбе Закона, могао ускратити приступ траженим информацијама, јер је могао поступити на начин прописан одредбом члана 16. став 3. Закона, који му даје могућност да по захтеву поступи у накнадном року који не може бити дужи од 40 дана од дана подношења захтева, када за то постоје оправдани разлози, с тим да о томе обавести тражиоца. Осим тога, жалилац као тражилац информација од јавног значаја не може да сноси последице неадекватне организације рада првостепеног органа, нити евентуалне организационе проблеме које првостепени орган има у свом раду.

Такође, како су предметним захтевом тражене информације у вези са обрачуном трошкова службених путовања председника општине Сурдулица, то су у конкретном случају испуњени услови за примену одредбе члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром на то да су исте у вези са лицем које је од интереса за јавност и које врши јавну функцију (председник општине) и у вези су са обављањем службене дужности, а не у вези са приватним животом председника општине Сурдулица, па је првостепени орган био у обавези да исте учини доступним жалиоцу, а што у конкретном случају, није учинио.

На основу свега изнетог, како у конкретном случају, не постоје разлози за искључење права на приступ информацијама од јавног значаја који су предвиђени Законом о слободном приступу информацијама од

јавног значаја, Повереник је поступајући по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I и II диспозитива овог решења, наставши да је жалба основана, односно да нема сметњи да се тражене информације учине доступним јавности, па и жалиоцу у складу са цитираном одредбом члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона којом је предвиђена могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у који орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, јер би омогућавање приступа тим информацијама представљало прекомерну обраду података о личности супротно начелу минимизације података, које је једно од основних начела обраде података о личности.

Број: 071-01-1411/2020-03 од 14. 8. 2020. године

## **11.2. ОБИМ ТРАЖЕНИХ ИНФОРМАЦИЈА КАО РАЗЛОГ ЗА УСКРАЋИВАЊЕ ПРИСТУПА ИНФОРМАЦИЈАМА**

Имајући у виду наводе првостепеног органа да би за достављање свих тражених информација једном запосленом било потребно 48 радних дана, с обзиром на обим тражених информација, да су информације тражене за дуг период (две и четири године) и то за сва четири органа у саставу јединице локалне самоуправе, да би поступање по захтеву у конкретном случају ишло на уштрб других послова, надлежности и овлашћења органа локалне самоуправе, тј. били би угрожени послови књиговодства за цео систем локалне самоуправе имајући у виду обим тражених информација и број запослених на тим пословима, те да није реално очекивати да првостепени орган ангажује нове запослене само ради поступања по конкретном захтеву, Повереник налази да би поступање по наведеном захтеву било несразмерно интересу права јавности да зна, односно да би овакво ангажовање запослених угрозило и у значајној мери отежало обављање других надлежности и послова општинске управе из којих разлога је оправдано ускратити приступ тим информацијама.

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.



Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац 6. 4. 2021. године поднео првостепеном органу захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио достављање информација, односно копија докумената, и то: 1. списак службених путовања у земљи и иностранству са налозима, путним рачунима и извештајима са службеног пута и то за сваки службени пут посебно, за период од 1. 1. 2018. године до 1. 4. 2020. године; 2. списак обављене репрезентације у земљи и иностранству са рачунима, налозима за уплату (уколико се ради о вирманском плаћању), налозима за исплату (уколико се ради о готовинском рачуну) и то за сваку репрезентацију посебно, за период о 1. 1. 2018. године до 1. 4. 2020. године; 3. списак исплаћених накнада запосленима за обављање поверених послова који се третирају као послови изван делатности, тј. додатна ангажовања (чланство у комисијама, радним телима и др.), као и уговоре којима се регулишу међусобна права и обавезе по том основу, извештаје о обављеним пословима и доказ о исплатама накнада, за период о 1. 1. 2018. године до 1. 4. 2020. године; 4. уговоре о привремено повременим пословима, уговоре о делу, уговоре о ауторском хонорару, уговоре о пријему у радни однос на одређено време и уговоре о пријему о радни однос на неодређено време, све са анексима, и то за период од 26. 7. 2016. године до 1. 4. 2020. године; 5. акте којима се додељују општинске субвенције, подстицаји, бесповратна средства или помоћ неком од изабраних, постављених или на други начин ангажованих лица у органу јавне власти – јединици локалне самоуправе, јавним предузећима и установама чији је оснивач и сл. и то све за период од 26. 7. 2016. године до 1. 4. 2020. године; 6. имејл адресе које се користе у оквиру Општинске управе општине Т. (имејл адреса, име и презиме корисника и име и презиме лица која имају приступ). Такође је увидом у списе предмета утврђено да је поднеском од 6. 4. 2020. године жалилац обавестио првостепени органа да копије тражених докумената могу да му се доставе, уколико је органу лакше, у скенираној форми, снимљено на CD-у или флеш меморији, док је поднеском од 13. 4. 2020. године допунио захтев наводећи да се тражени подаци односе на Општинску управу, Кабинет председника општине, Скупштину општине и Општинско веће, односно на све органе чији се подаци обрађују, воде и архивирају у Општинској управи.

Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је ожалбеним решењем одбио наведени захтев позивајући се на члан 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У образложењу решења је, између осталог, навео: да је део захтева неразуман и да рад по захтеву изискује и обухвата изузетно обимну документацију, па је процењено да би дошло до несразмерно великих напора приликом пружања информација, што би реметило редован рад служби Општинске управе; да нпр. за тражену информацију о службеним путовањима

запослених за две пословне године, само за информације „извештај о реализованом службеном путу“, односно за проналажење извештаја који су архивирани треба издвојити најмање два минута – 120 секунди, за копирање најмање 30 секунди по акту који има 4 стране, за прекуцавање у допис најмање 3 минута – 180 секунди, будући да има 677 извештаја о реализованом службеном путу укупно у 2018, 2019. и 2020. години (до 1. 4) то је укупно 3.723 минута ефективног рада, односно 62 часова, односно да треба издвојити 8 радних дана само за једну тражену информацију (будући да дневни рад на пословима траје 7,5 часова у који се не рачуна и 30 минута права на паузу); да нпр. за достављање информација о свакој репрезентацији посебно, за период од скоро 2 године и три месеца, треба много више времена за проналажење у архиви, него у претходном примеру, јер треба отворити сваку фасциклу по месецима појединачно, а онда копирати сваки фискални рачун и сваку фактуру са налогом, а имајући у виду да на месечном нивоу има најмање 20 фактура (за сва 4 органа за која се траже информације), које садрже већи број фискалних рачуна, то за тражени период од 27 месеци износи 540 фактура, плус толико налога и минимум 540 фискалних рачуна, што је у збиру 1620 докумената, имајући у виду време потребно за проналажење докумената најмање 3 минута – 180 секунди, за копирање најмање 60 секунди за прекуцавање у допис најмање 3 минута – 180 секунди, то укупно треба издвојити 11340 минута ефективног рада, односно 189 часова, односно 25 радних дана; да је за проналажење докумената по тач. 3, 4. и 5, њихово копирање и писање извештаја, затим писање извештаја по тачки 6. (по тач. 4. и 5. траже се информације за последње четири године), потребно издвојити више од 15 радних дана, а имајући у виду претходне примере за обрачун времена потребног за припрему документације, те када се све сабере, да би један радник обавио све потребне радње потребно је 48 радних дана; да је приликом доношења решења као нарочито важна узета у обзир чињеница недостатка довољног броја запослених, односно да један књиговођа обавља књиговодствене послове за буџет општине, те да би поступајући и удовољавајући неразумном и преобимном захтеву тражиоца због превеликог утрошка времена, били угрожени послови књиговодства за цео систем локалне самоуправе, што води Општинску управу у директно кршење одредаба Закона о буџету и Закона о рачуноводству, самим тим прекршајној и кривичној одговорности одговорних лица и запослених; да би удовољавањем захтеву тражиоца, лични интерес тражиоца да зна, био стављен изнад јавног и општег интереса; да би се приступом уговорима, односно решењима о пријему у радни однос на одређено, неодређено време, привремено повремене послове, уговоре о делу у Општинској управи, у смислу члана 3. Закона о заштити података о личности могло угрозити право

на приватност и друга права личности која према члану 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја могу бити разлог ограничења права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, посебно јер се ради о заснивању радног односа службеника и намештеника, а чије запошљавање није догађај од интереса за јавност, јер се не ради о носиоцима јавне функције, тако да би давањем истих дошло до повреде права на приватност личности, као и да је чланом 83. став 2. Закона о раду прописано да лични подаци који се односе на запосленог не могу да буду доступни трећем лицу, осим у случајевима и под условом утврђеним законом или ако је то потребно ради доказивања права из радног односа или у вези са радом.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 13. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу информација омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако тражилац злоупотребљава права на приступ информацијама од јавног значаја, нарочито ако је тражење неразумно, често, када се понавља захтев за истим или већ добијеним информацијама или када се тражи превелики број информација.

Имајући у виду садржину поднетог захтева којим је жалилац тражио достављање копија докумената, као и период за који су тражене те копије (две и четири године), наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио предметни захтев, између осталог, с позивом на члан 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да је жалба неоснована. Ово стога што је првостепени орган утврдио све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари, тако што је доказао обим свог задатка, односно да је предметним захтевом тражен превелик број информација, који

превазилази границе онога што може разумно да буде тражено, и да би поступање по истом довело до отежаног рада органа власти, те и по мишљењу Повереника у конкретном случају има места примени члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја из разлога наведених у образложењу ожалбеног решења. Приликом одлучивања Повереник је имао у виду да су тражене информације у вези са трошењем јавних средстава (исплаћене накнаде по основу службених путовања, уговора, репрезентације и др.) у погледу којих постоји оправдан интерес јавности да зна, али је вагајући између заштите интереса прописаних чланом 13. Закона и права јавности да зна нашао да је у конкретном случају оправдано ускратити право на приступ информацијама које су тражене у наведеном обиму. Наиме, имајући у виду наводе првостепеног органа да би за достављање свих тражених информација једном запосленом било потребно 48 радних дана, с обзиром на обим тражених информација, да су информације тражене за дуг период (две и четири године) и то за сва четири органа у саставу јединице локалне самоуправе, да би поступање по захтеву у конкретном случају ишло на уштрб других послова, надлежности и овлашћења органа локалне самоуправе, тј. били би угрожени послови књиговодства за цео систем локалне самоуправе имајући у виду обим тражених информација и број запослених на тим пословима, те да није реално очекивати да првостепени орган ангажује нове запослене само ради поступања по конкретном захтеву, Повереник налази да би поступање по наведеном захтеву било несразмерно интересу права јавности да зна, односно да би овакво ангажовање запослених угрозило и у значајној мери отежало обављање других надлежности и послова општинске управе из којих разлога је оправдано ускратити приступ тим информацијама.

Број: 071-01-1071/2020-03 од 22. 7. 2021. године



## 12. ИНФОРМАЦИЈЕ О ЈАВНОМ ЗДРАВЉУ И ЖИВОТНОЈ СРЕДИНИ

## 12.1. ИНФОРМАЦИЈЕ У ВЕЗИ СА ВИРУСОМ SARS COV 2 И ЗАРАЗНОМ БОЛЕСТИ КОВИД 19

**Према Тшванским принципима (Глобални принципи о националној безбедности и праву на приступ информацијама – завршени у Тшванеу, Јужноафричка Република, објављени 12. јуна 2013. године) информације о јавном здрављу спадају у категорију информација које по својој природи увек подлежу претежном јавном интересу за откривање. Ускраћивање приступа тим информацијама из разлога националне безбедности никада не може да буде оправдано.**

Из образложења:

Имајући у виду да је предметним захтевом жалилац тражио информације у вези са вирусом SARS CoV 2 и заразној болести ковид 19, садржину одговора који је жалиоцу достављен од стране органа власти, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да орган власти није поступио по захтеву жалиоца у складу са цитираним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер нити је жалиоца обавестио да ли поседује тражене информације, односно документе у којима су исте садржане, нити му је, уколико их поседује, доставио копије истих, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева. Како орган власти није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је у поступку по жалби на основу члана 23. и члана 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, нашавши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца на наведене информације у смислу цитираног члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, по коме свако има право да му се расположива информација, уколико је у поседу органа власти, учини доступном, на начин како је то наложено ставом I диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. истог закона, која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, јер би се доступношћу тих информација повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на које се те информације односе.

Наводи органа власти из одговора на жалбу да је потребно да се, из оправданих разлога, омогући додатни рок за достављање тражених информација, нису могли бити од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово из разлога што је орган власти обавештењем о



продужењу рока од 25. 5. 2020. године, у складу са одредбом члана 16. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, због превеликог обима тражених информација, већ одредио накнадни рок за достављање тражених информација од 40 дана од дана подношења захтева (предметни захтев упућен препорученом поштом 12. 5. 2020. године), који је истекао 22. 6. 2020. године (последњи дан рока 21. 6. 2020. године пао је у недељу, односно у дан у коме орган не ради), те је био дужан, да у накнадно одређеном року жалиоца обавести, односно упуту му копије тражених докумената.

Приликом доношења ове одлуке Повереник је посебно имао у виду да се тражене информације односе на информације о вирусу SARS CoV 2 и заразној болести ковид 19, односно као такве су од изузетног значаја за јавно здравље, тј. угрожавање и заштиту здравља становништва. С тим у вези, Повереник наглашава да у односу на информације којима располажу органи јавне власти, а које се односе на угрожавање, односно заштиту здравља становништва и животне средине постоји неоторива претпоставка да постоји оправдани интерес јавности да их зна у смислу члана 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Орган јавне власти не може да доказује супротно. То је и у складу са међународним стандардима у овој области. Према Тшванским принципима (Глобални принципи о националној безбедности и праву на приступ информацијама – завршени у Тшванеу, Јужноафричка Република, објављени 12. јуна 2013. године) информације о јавном здрављу спадају у категорију информација које по својој природи увек подлежу претежном јавном интересу за откривање. Ускраћивање приступа тим информацијама из разлога националне безбедности никада не може да буде оправдано.

Наиме, Принципом 10. наведеног документа наглашено је да неке категорије информација, укључујући, између осталог, информације о јавном здрављу (тачка ж), су од изузетно великог јавног интереса због свог посебног значаја за процес демократског надзора и владавину права. Сходно томе, постоји врло јака претпоставка, а у неким случајевима и претежан императив, у корист јавног и проактивног објављивања таквих информација. За информације које спадају у те категорије би требало да постоји барем јака претпоставка у корист откривања и приступ таквим информацијама може да буде ускраћен из разлога националне безбедности само у најизузетнијим околностима и на начин који је у складу са осталим принципима, само на строго ограничени временски период, само у складу са законом и само ако не постоји разуман начин да се ограниче штетне последице које би настале у вези с откривањем. За одређене поткатегорије (нпр. информације о јавном здрављу) ускраћивање приступа из разлога националне безбедности никада не може да буде оправдано.

С тим у вези, дефинисано је и које су то информације које се тичу јавног здравља, јавне безбедности или заштите животне средине, у односу на које постоји јака претпоставка и претежан императив у корист јавног и проактивног објављивања таквих информација (Принцип 10, тачка ж, алинеја 1. Тшванских принципа). Тим принципом обухваћене су информације које се односе на јавно здравље у случају потенцијалне или стварне претње за јавно здравље, јавну безбедност или животну средину и то све информације које могу да омогуће јавности да разуме или предузме мере да ублажи последице те претње, било да је она последица природних узрока или човекове активности, укључујући и радње које је предузела држава или радње које су предузела приватна предузећа.

Број: 071-01-1816/2020 -03 од 27. 7. 2020. године

## **12.2. ИНФОРМАЦИЈЕ О ПРОВЕРИ УСКЛАЂЕНОСТИ ПРИМЕЊИВАНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ МИНИРАЊА НА КОПОВИМА**

**Информације које су од изузетног значаја за локално становништво, јер се односе на оно што утиче на квалитет њиховог свакодневног живота, здравље, имовину и животну средину, морају бити учињене доступним јавности.**

Из образложења:

Разматрајући жалбу и остале списе овог предмета, Повереник је донео одлуку као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да се А. А. из Б., дана 9. 8. 2016. године, обратио Министарству рударства и енергетике поднеском насловљеним као „захтев за проверу усклађености примењиване технологије минирања на коповима Велики Кривељ – Церово у досадашњем периоду са технологијом минирања прописаном Просторним планом зоне утицаја наведених рудника (ПППН)“, наводећи да су предметним планом дефинисане и границе зоне утицаја рудника „Велики Кривељ“ и „Церово“, те прописана технологија минирања која гарантује дефинисане границе санитарних зона, као и карактеризацију интензитета потреса од минирања и њихов утицај на грађевинске објекте у окружењу рудника уз истицање да на терену, од почетка рада рудника, долази до масовних оштећења грађевинских објеката у окружењу наведених рудника у којима је повремено примењивана знатно већа количина експлозива по једној серији од прописане, захтевајући да надлежни рударски инспектор изврши увид да ли је на рудницима „Велики Кривељ“ и „Церово“ у претходном периоду поштована прописана технологија минирања која гарантује границу утицаја минирања од 250м од крајњих

ивица копова, као и да ли је РББ поштовао обавезујућу процедуру мониторинга и корекције граница утицаја минирања и предузме законом прописане мере. Такође је утврђено да је, поднеском од 22. 9. 2016. године, именовани ургирао за достављање предметних информација.

Даље је, увидом у списе предмета утврђено да је А. А. из Б., дана 21. 5. 2018. године, поднео Министарству рударства и енергетике Републике Србије, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, позивајући се на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којим је тражио информације ближе наведене у његовом претходном обраћању том органу од 9. 8. 2016. године и 22. 9. 2016. године, додајући да захтева да му се достави и Извештај о извршеном инспекцијском прегледу по наведеном захтеву.

Одговором број: ... од 30. 5. 2018. године, орган власти је наводећи садржину захтева жалиоца од 21. 5. 2018. године, заведеног у том органу дана 23. 5. 2018. године, истог обавестио да му у прилогу доставља Извештај Републичког рударског инспектора, као и Записник о извршеном увиђају лица места, наводећи да се документација односи на копове за које су захтеване информације.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је тражилац информација поднео, дана 2. 7. 2018. године, органу власти захтев насловљен као „обнова захтева за информацију од јавног значаја од 23. 5. 2018. године“, наводећи, између осталог, да у достављеним документима нема ни једне информације која се односи на предмет његовог захтева од 23. 5. 2018. године односно проверу усклађености примењиване технологије минирања на коповима „Велики Кривељ“ и „Церово“ у претходном периоду са технологијом минирања прописаном Просторним планом зоне утицаја рудника „Велики Кривељ“ и „Церово“, те да остаје при захтеву да му се доставе тражене информације које се односе на спровођење прописаних технолошких норматива при минирању на коповима „Велики Кривељ“ и „Церово“.

Увидом у садржину записника о инспекцијском надзору од 6. 5. 2019. године, утврђено је да је надзор извршен на површинском копу у Великом Кривељу, а по представци Месне заједнице Кривељ, те да су истим, након обиласка неколико породичних домаћинстава, констатована одређена оштећења на објектима, нпр. урушавања крова и дела зида на економским објектима, као и да су житељи насеља Кривељ изнели проблеме које имају услед рада површинских копова Велики Кривељ и Церово односно да су свакодневно изложени сеизмичким потресима услед минирања, буци, прашини, да се режим подземних вода променио и сл.

Имајући у виду да орган власти по предметном захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, у делу којим су тражене одређене информације у вези са провером усклађености примењиване технологије

минирања на коповима „Велики Кривељ“ и „Церово“ са технологијом минирања прописаном Просторним планом зоне утицаја рудника „Велики Кривељ“-„Церово“ (ПППН), није поступио у складу са одредбама члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер нити је жалиоца обавестио да ли поседује тражене информације, нити му је уколико исте поседује доставио копије докумената у којима су исте садржане, нити је у смислу става 10. истог члана, донео решење о одбијању захтева, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 23. и 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, наставши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца на тражене информације у смислу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, по коме свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује или му је доступна одређена информација од јавног значаја, као и да му се тражена информација, уколико је у поседу органа власти, учини доступном.

У прилог наведеном ставу Повереника је и чињеница да се у рудницама бакра „Велики Кривељ“ и „Церово“, који су у саставу рудника бакра Бор, обавља масовна експлоатација руде висококапацитативном опремом (бушилице пречника 250 до 310 мм, а за утовар руде багери великог капацитета, запремине кашике 15 м<sup>3</sup> и 22 м<sup>3</sup>), као и неспорне чињенице да су у вези са стално актуелним проблемима око експлоатација руда и производњи која се обавља у РТБ Бору, од стране Министарства рударства и енергетике као и Министарства за заштиту животне средине обављане сталне инспекцијске контроле. Такође, увидом у садржину Нацрта Просторног плана и Извештај о стратешкој процени утицаја просторног плана општине Бор на животну средину, утврђено је да је међу примедбама датим на наведени документ, највише примедби дато од стране домаћинства која се налазе у граничним зонама односно зонама утицаја – санитарним зонама наведених рудника „Велики Кривељ“ и „Церово“, а које се односе на штету коју трпе домаћинства на објектима, биљним културама и осталим утицајима којима су та домаћинства изложена услед коришћења индустријских и прилазних путева рудним комплексима наведених рудника, што се посебно односи на прашину, атмосферске воде и муљ који истичу у имовину власника и тако је угрожавају. Из наведеног произилази да су тражене информације од изузетног значаја за локално становништво, јер се односе на оно што утиче на квалитет њиховог свакодневног живота, здравље, имовину и животну средину, па као такве морају бити учињене доступним јавности.

Даље, увидом у садржину записника рударског инспектора Министарства рударства и енергетике од 22. 4, 22. 6. и 22. 7. 2016. године, 25. 8. и 6. 9. 2017. године, као и решења о налагању извршења

одређених мера, која прате наведене записнике, достављених жалиоцу у прилогу одговора од 30. 5. 2018. године, утврђено је да исти не садрже тражену информацију у вези са провером наведене усклађености на коповима „Велики Кривељ“ и „Церово“.

Број: 071-01-2904/2019-03 од 9. 11. 2020. године

### **12.3. ИНФОРМАЦИЈЕ О ЗАРАЖЕНИМА, ТЕСТИРАНИМА И ПРЕМИНУЛИМА ОД КОВИДА 19 ПОДЛОЖНЕ РЕВИЗИЈИ**

**Институт за јавно здравље Војводине је дужан да жалиљи учини доступним информације о броју заражених, тестираних и преминулих од ковида 19 које има поседу у моменту подношења захтева за приступ информацијама, независно од тога да ли ће одређени подаци бити подложни ревизији и евентуалној корекцији.**

Из образложења:

А. А., новинарка из Б., изјавила је 2. 11. 2020. године жалбу Поверенику, због непоступања Института за јавно здравље Војводине по њеном захтеву за приступ информацијама од јавног значаја од 11. 10. 2020. године. У прилогу је доставила копију предметног захтева.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 3. 11. 2020. године, доставио исту на изјашњење Институту за јавно здравље Војводине, као органу власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и затражио да се изјасни о наводима жалбе, а посебно о разлозима непоступања у законском року у складу са одредбама члана 16. ст. 1–9. или 10. Закона.

У одговору на жалбу од 12. 11. 2020. године орган власти је навео да је, након пријема жалбе именоване, достављене дописом Повереника од 3. 11. 2020. године, жалиљи упутио одговор бр. ... од 12. 11. 2020. године.

Поднеском од 13. 11. 2020. године жалиља је обавестила Повереника да је добила одговор органа власти бр. ... од 12. 11. 2020. године, који је доставила у прилогу, али да јој тражене информације нису достављене: број заражених, РСР тестираних и умрлих лица.

По разматрању жалбе и осталих списка овог предмета, Повереник је донео одлуку као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је А. А. из Б. поднела дана 11. 10. 2020. године Институту за јавно здравље Војводине захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражила информације од јавног значаја ближе наведене у ставу I диспозитива овог решења.

Даље је утврђено да је орган власти након изјављене жалбе, жалиљи доставио одговор број ... од 12. 11. 2020. године, којим је обавестио да

су подаци које тражи делимични и непотпуни; да поступак контроле, валидације и коначне класификације сваког смртног исхода са ковидом 19 по појединачном случају, траје дужи временски период, од 3 недеље до 6 месеци; да су у међувремену регистровани нови смртни исходи који су у фази провере, контроле, валидације и коначне класификације у сарадњи са Републичким заводом за статистику Србије и здравственим установама и усклађују се са националном регулативом; да је поред тога у обавези да изврши усклађивање са методологијом Светске здравствене организације, те се из тог разлога подаци које жалиља тражи у овом тренутку не могу сматрати поузданим; да су сви подаци којима Институт располаже и поред контроле, валидације и коначне класификације, подложни ревизији, која се спроводи у трајању 6–12 месеци по окончању епидемије, у свим уређеним друштвима.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује или му је доступна одређена информација од јавног значаја, као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упуту поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 16. став 1. истог закона, прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упуту копију тог документа. Ставом 3. истог члана Закона прописано је да ако орган власти није у могућности, из оправданих разлога, да у року из става 1. овог члана обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упуту копију тог документа, дужан је да о томе, најкасније у року од седам дана од дана пријема захтева, обавести тражиоца и одреди накнадни рок, који не може бити дужи од 40 дана од дана пријема захтева, у коме ће тражиоца обавестити о поседовању информације, ставити му на увид документ који садржи тражену информацију, изда му, односно упуту копију тог документа, док је ставом 10. истог члана прописано да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упуту копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упуту тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, одговора достављеног жалиљи, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске



одредбе, Повереник налази да орган власти није поступио по захтеву жалиље у складу са цитираним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер жалиљу нити је обавестио да ли поседује тражене информације, нити јој је уколико их поседује доставио копије докумената у којима су садржане, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева. Како орган власти није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је у поступку по жалби на основу члана 23. и члана 24. став 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, нашавши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиље на тражене информације, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и да нема сметњи да јој се исте уколико су у поседу органа власти учине доступним, на начин како је то наложено у ставу I диспозитива решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона, којом је предвиђена могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид јер би се омогућавањем приступа тим информацијама повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на која се тражене информације односе.

Наводи органа власти из одговора жалиљи бр. ... од 12. 11. 2020. године који се у суштини односе на разлоге недостављања података о смртним исходима од заразне болести ковид 19 нису могли утицати на другачију одлуку Повереника. Ово стога што жалиља предметним захтевом није ни тражила само информације које се односе на смртне исходе од наведене болести, већ и информације о броју узетих узорака за тестирање и потврђених случајева ковида 19, по ком делу захтева се орган власти у суштини није ни изјаснио. Осим тога, жалиља је тражила предметним захтевом информације које се налазе у поседу органа власти у моменту подношења захтева, односно информације којима орган власти располаже у вези са њеним захтевом, независно од тога да ли ће одређени подаци бити подложни ревизији и евентуалној корекцији.

Број: 071-01-3399/2020-03 од 19. 11. 2020. године

#### **12.4. ИНФОРМАЦИЈЕ О КОМПЛЕТНИМ АНАЛИЗАМА УЗОРАКА ПЧЕЛА УЗЕТИМ ПРИЛИКОМ ВЕЛИКОГ ТРОВАЊА ПЧЕЛА**

**Приликом одлучивања о захтеву за достављање копија докумената који садрже информације о комплетним анализама узорака пчела које је надлежна инспекција узела приликом последњег**



**великог тровања пчела, првостепени орган ће посебно узети у обзир чињеницу да у конкретном случају постоји појачан интерес јавности да зна тражене информације, из разлога што се оне односе на угрожавање животне средине, с обзиром на специфичан значај пчела за екосистем, као и да су од значаја за привреду, затим заштиту економског интереса великог броја узгајивача пчела, те да потенцијално могу да се тичу и заштите здравља становништва.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац 5. 8. 2019 године поднео првостепеном органу захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио достављање копије докумената који садрже информације о комплетним анализама узорака пчела која је надлежна инспекција узела приликом последњег великог тровања пчела у Кикинди, у периоду од 23. до 25. маја 2019. године, односно у данима непосредно пре и после наведеног периода.

Даље је увидом у списе предмета утврђено да је првостепени орган поступајући по поднетом захтеву, ожалбеним решењем одбио наведени захтев, позивајући се на одредбе члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, из разлога што би се одговорима на питања из захтева угрозило, омело или отежало спречавање или откривање кривичног дела, вођење преткривичног поступка или фер поступање и правично суђење. Орган је навео да се у Основном јавном тужилаштву води преткривични поступак ради утврђивања због чега је дошло до масовног помора пчела на територији града Кикинде дана 23. 5. 2019. године као и неколико дана пре и после тог дана, да је ангажована фитосанитарна инспекција која је узела узорке са биља са околног пољопривредног земљишта, а да су узорке пчела прикупили полицијски службеници ПУ Кикинда а испитивање истих извршио Градски завод за јавно здравље Београд, као и да је вештачење узрока угинућа пчела још увек у току.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 5. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 2. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, оптужење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, или који други правно уређен поступак, или фер поступање и правично суђење.

Имајући у виду информације тражене захтевом, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешио првостепени орган када је, на основу члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ожалбеним решењем одбио захтев, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку, није утврдио све чињенице од значаја за одлучивање у овој управној ствари. Ово из разлога што је првостепени орган у ожалбеном решењу само навео да би се одговарањем на питања из захтева угрозило, омело или отежало спречавање или откривање кривичног дела, вођење преткривичног поступка или фер поступање и правично суђење, не образлажући на који начин би у конкретном случају дошло до угрожавања ових интереса.

Из наведеног, а у одсуству осталих разлога за ускраћивање приступа траженим информацијама, за сада се са сигурношћу не може утврдити да ли постоје услови за искључење слободног приступа траженим информацијама у складу са цитираном одредбом члана 9. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наиме, да би првостепени орган у конкретном случају ускратио приступ траженим информацијама на основу одредбе члана 9. тачка 2. наведеног закона, обавезан је да докаже да би тражени приступ угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, вођење преткривичног поступка или фер поступање и правично суђење, али и да су испуњена и друге два услова из цитиране одредбе члана 8. став 1. Закона - да би тај интерес приступом информацији био озбиљно повређен, као и да је у конкретном случају угрожени интерес претежнији од интереса јавности да зна тражене информације. Дакле, није довољна сама по себи чињеница да се, како то првостепени орган наводи, ради о (преткривичном) поступку који је у току, већ је првостепени орган обавезан да

на несумњив начин докаже претходно наведено, а што у конкретном случају није учинио.

Стога је у поступку по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, одлучено као у диспозитиви овог решења.

У поновном поступку, првостепени орган ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и утврдити да ли постоје разлози за ускраћивање приступа траженим информацијама, односно да ли би удовољавањем захтеву дошло до угрожавања неког од интереса из члана 9. тачка 2. Закона, као и да ли би приступом траженим информацијама тај интерес био озбиљно повређен, и на крају - да ли у конкретном случају претеже потреба за заштитом угроженог интереса или интереса јавности да зна тражене информације. На основу правилно утврђеног чињеничног стања, првостепени орган ће донети нову одлуку у овој управној ствари, односно поново одлучити о захтеву жалиоца у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, узимајући притом нарочито у обзир чињеницу да у конкретном случају постоји појачан интерес јавности да зна тражене информације, из разлога што се исте односе на угрожавање животне средине, с обзиром на специфичан значај пчела за екосистем, као и да су од значаја за привреду, затим заштиту економског интереса великог броја узгајивача пчела, те да потенцијално могу да се тичу и заштите здравља становништва.

Првостепени орган ће, такође, при одлучивању узети у обзир и протек времена, односно чињеницу да поступак пред Основним јавним тужилаштвом у Кикинди у вези са масовним помором пчела на територији Кикинде уочи дана 23. 5. 2019. године, више није у фази у којој је био у тренутку подношења захтева, те могућност да, због наведеног, разлози за ускраћивање права који су евентуално и постајали у тренутку подношења захтева, више не постоје.

Број: 071-01-4692/2019-03 од 12. 4. 2021. године

## 13. ПОНОВНА УПОТРЕБА ПОДАТАКА

### **13.1. НЕНАДЛЕЖНОСТ ПОВЕРЕНИКА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПОВРЕДИ ПРАВА НА ПОНОВНУ УПОТРЕБУ ПОДАТАКА**

**Повереник није надлежан да, као другостепени орган одлучује о повреди права на поновну употребу података у смислу члана 25. Закона о електронској управи, јер се надлежност и овлашћења за поступање у одређеној материји могу одређивати и установљавати само законом и на основу изричите законске одредбе којом се те надлежности и овлашћења установљавају.**

Из образложења:

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у ставу I диспозитива овог решења из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља поднела Управи градске општине Раковица у Београду поднесак којим је тражила остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја и права на поновну употребу података.

Жалиља је захтевом за слободан приступ тражила информације о томе да ли је орган власти у 2019. и 2020. години расписао јавне конкурсе намењене суфинансирању пројеката за производњу медијског садржаја од јавног интереса, конкурсе намењене удружењима и јавне конкурсе за културу и уметност, као и директан линк ка комплетној конкурсној документацији у вези са тим конкурсима.

Такође је увидом у списе предмета утврђено да по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја жалиље орган власти није поступио, што је био дужан да учини без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева те да је, у смислу члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, обавести да ли поседује тражене информације и да јој, уколико исте поседује, достави копије докумената у којима су оне садржане, или да у супротном донесе решење о одбијању захтева, у смислу става 10. истог члана.

Имајући у виду да орган власти по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја жалиље од 10. 2. 2021. године није поступио у складу са наведеним одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а да није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 23. и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, наставши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиље на тражене информације у смислу члана 5. Закона о слободном приступу

информацијама од јавног значаја, по коме свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује или му је доступна одређена информација од јавног значаја, као и да му се информација, уколико је у поседу органа, учини доступном.

Приликом одлучивања Повереник је имао у виду да је жалиља поднетим захтевом тражила информације о трошењу јавних средстава, тј. јавним конкурсима намењеним суфинансирању пројеката за производњу медијског садржаја од јавног интереса и конкурсима намењеним удружењима, а које информације су значајне за процену законитости спроведених конкурса финансирања и суфинансирања пројеката од јавног интереса а који се тичу медија, удружења грађана, културе, као и да узимајући у обзир наведено, са аспекта провере рада органа власти постоји оправдан интерес јавности да зна тражене информације.

Даље, Република Србија је као чланица међународне иницијативе Партнерство за отворену управу усвојила меру 4 - отварање података из конкурса за финансирање рада удружења и суфинансирање медијских садржаја од јавног интереса у Акционом плану за 2018–2020. годину, којом је предвиђено да подаци о конкурсном суфинансирању медијских садржаја буду у форми отворених података, а у циљу испуњења те мере, Влада је усвојила и Уредбу о ближим условима за израду и одржавање веб-презентација органа, а на основу Закона о електронској управи, из чега произилази да је усвојен правни оквир за примену мере 4 из Акционог плана Партнерства за отворену управу. На основу наведеног, недопустиво је да орган јавне власти, уколико већ није проактивно у форми отворених података објавио тражене информације које се односе финансирање рада удружења и суфинансирање медијских садржаја од јавног интереса, не поступи по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја тражиље и не достави јој расположиве информације.

Као у ставу II диспозитива овог решења одлучено је из следећих разлога.

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиља поднела Управи градске општине Раковица у Београду и захтев за поновну употребу података органа који се односе на јавне конкурсе намењене суфинансирању пројеката за производњу медијског садржаја од јавног интереса, конкурсе намењене удружењима и јавне конкурсе за културу и уметност расписане у 2019. и 2020. години у машински читљивом облику у складу са чланом 25. став 1- 4. Закона о електронској управи.

Имајући у виду наведено, а ценећи садржину жалбе у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Повереник налази да се, у том делу, не ради о жалби због повреде права на приступ информацијама од јавног значаја из члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, које обухвата право тражиоца да

му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи тражену информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронским путем или на други начин, већ о жалби изјављеној због непоступања Управе градске општине Раковица у Београду, по захтеву жалиље за остваривање права на поновну употребу података у машински читљивом облику поднетим у складу са чланом 25. став 1- 4. Закона о електронској управи, које право није обухваћено правом на приступ информацијама од јавног значаја у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наиме, чланом 25. став 9. Закона о електронској управи предвиђено је да се на поступак остваривања права на поновну употребу сходно примењују одредбе закона којим се уређује поступак остваривања права на слободан приступ информацијама од јавног значаја. Међутим, иако је наведеном одредбом прописана сходна примена Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, надлежност Повереника за слободан приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности на тај начин није установљена, из разлога што се иста мора изричито законом прописати.

Наиме, надлежност и овлашћења било ког органа јавне власти, па и Повереника, може се одређивати и установљавати само законом и на основу изричите законске одредбе којом се те надлежности и овлашћења установљавају. Стога, Повереник на основу цитиране формулације „сходна примена“ не може да одлучује као другостепени орган о праву на поновну употребу података, јер је одредбом члана 25. Закона о електронској управи загарантовано право на поновну употребу података, прописана је садржина тог права, услови за ограничење права и поступак остваривања тог права у првостепеном поступку, али не и начин заштите тог права, тј. који је орган надлежан да одлучује у другом степену о евентуалној повреди тог права, нити су уређена његова овлашћења у другостепеном поступку. Осим тога, формулација „сходна примена“ није примерена јер се ради о два различита права, од којих је једно увек бесплатно (право на слободан приступ информацијама од јавног значаја (осим нужних трошкова)), а друго није увек бесплатно (право на поновну употребу). Стога, иако су оба права зајемчена у сврху остваривања веће транспарентности рада органа јавне власти, различита је њихова природа, сврха и начин остваривања. Из тих разлога, Повереник констатује да у конкретном случају постоји правна празнина, која мора бити уређена законом.

Како се у наведеном делу не ради о жалби изјављеној због повреде права на приступ информацијама од јавног значаја, то Повереник



није надлежан за поступање по истој, па је на основу члана 62. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено као у ставу II диспозитива овог решења.

Број: 071-01-1484/2021-03 од 10. 6. 2021. године

CIP – Каталогизација у публикацији  
Народна библиотека Србије, Београд

342.727(497.11)

СЛОБОДАН приступ информацијама : ставови и  
мишљења Повереника / [уредник Славољупка Павловић].  
– Београд : Повереник за информације од јавног значаја и  
заштиту података о личности, 2021 (Београд : Службени  
гласник). – 263 стр. ; 23 cm

Према уводној речи Повереника ово је јубиларна, десета  
публикација Повереника за информације од јавног значаја  
и заштиту података о личности. – Тираж 600. – Стр. 9:  
Уводна реч Повереника / Милан Мариновић. – Стр.  
11–12: Уводна реч / Славољупка Павловић.

ISBN 978-86-901034-5-4

а) Право на информисање -- Србија

COBISS.SR-ID 46074377